

MÁRCIUS 12., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 09.00-kor megnyitják.)

2. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

3. A munkavállalók részvétele az európai statútummal rendelkező társaságokban (proposition de résolution déposée): lásd a jegyzőkönyvet

4. Keleti partnerség (vita)

Elnök. – Hölgyeim és uraim, mai első napirendi pontunk a Bizottság nyilatkozata a keleti partnerségről.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök úr, nagyon örülök, hogy alkalmunk van lefolytatni ezt az igencsak időszerű vitát a keleti partnerséggel kapcsolatban. Ez az Európai Unió külpolitikájának egyik zászlóshajója, amelynek stratégiai ésszerűsége világos: hogy még nagyobb biztonság, még nagyobb stabilitás és még nagyobb prosperitás valósuljon meg keleti szomszédjainknál.

A grúziai konfliktus és az ukrajnai gázválság csupán két példa a periodikusan ismétlődő válságokra és ezt a régiót érintő instabilitásra. Mindezek közvetlenül hatnak az Unióra és annak polgáira. Ehhez a két válsághoz most még hozzá kell adnunk a pénzügyi válságot is, amely különösen súlyosan érinti keleti szomszédjainkat. Míg minden válság esetén szükség van az azonnali, közvetlen beavatkozásra, újabb, további problémák kialakulásának megakadályozása céljából közép- és hosszú távú fellépésről is gondoskodnunk kell, és az azonnali választ igénylő kérdések mellett, keleti szomszédjaink, ha nem is egyenlő mértékben, de erősebb kötelekeket szeretnének kialakítani az Európai Unióval. Emellett fokozottabb segítségre van szükségük demokratikus intézményeik, államiságuk és a jogállamiság megszilárdításához.

Az Európai Unió képes válaszolni és válaszolnia is kell ezekre a kihívásokra; úgyszólván, a keleti partnerség a mi politikai válaszunk. A reformok érdekében nyújtott nagyobb támogatásunk és partnereink abban való segítése, hogy igazodjanak a közösségi vívmányokhoz, segíteni fogja keleti szomszédjaink stabilizációját.

A Bizottság 2008. december 3-án, kezdeményezésemre, ambiciózus közleményt adott ki a keleti partnerséggel kapcsolatban. Ez cseh, lengyel és svéd barátaink korábbi elképzelésein, valamint az Európai Parlament számos javaslatán alapult, amelyek közé többek közt, mélyreható szabadkereskedelmi megállapodások, az emberek nagyobb mobilitása, valamint nagyobb támogatások tartoznak. A keleti partnerség részeként javasoltuk továbbá minden egyes partnerünkkel való politikai kapcsolatunk társulási egyezményekkel történő fejlesztését – de csak akkor, ha teljesítették az idevágó politikai reformokra vonatkozó kritériumokat.

Javaslatot tettünk olyan intézkedésekre, amelyek fokozzák az energiabiztonság terén való együttműködést, és amelyek növelik a gazdasági és társadalmi fejlődést elősegítő támogatást, ezáltal próbálva csökkenteni az országokon belüli, gyakran destabilizáló erőként ható egyensúlyhiányt. Javasoltuk továbbá a keleti partnerség többoldalú keretrendszerének létrehozását, amely négy tematikus együttműködési platformot foglalna magában: először is, a demokrácia és a kormányzat stabilitása; másodsor, gazdasági integráció és konvergencia az EU-politikákkal; harmadszor, energiabiztonság, végül negyedszer, az emberek közötti kapcsolatok.

Javasoltuk, hogy az Európai Parlament Euronest kezdeményezése legyen szerves része a keleti partnerségnek, és hogy állítsunk fel egy keleti partnerségi parlamenti trojkát az Európai Parlament, az EBESZ és az Európa Tanács részvételével.

Mindezen javaslatok végrehajtására és a belső reformok támogatásának növelésére a Bizottság 350 millió EUR többletfinanszírozást kért a következő négy évre. Ez az Európai Szomszédügyi és Partnerségi Támogatási Eszköz csupán 3,1%-a, és sokkal kevesebb, mint például az elfoglalt palesztin területek számára csak 2007

és 2009 között pótlólagosan elkülönített összegek. Röviden tehát, ez nem egy túlzó összeg: ez hosszú távú biztonságunkba való szükséges befektetés.

Tudom, hogy vannak Önök közt, akik még többet szeretnének tenni keleti partnereinkért. Ők elmondták, hogy a Bizottság javaslatai nem mennek elég messzire, vagy éppen nem elég gyorsak, különösen az emberek mobilitásának terén, mások viszont ennek épp az ellenkezőjét állítják. Meg kell tehát találnunk a megfelelő egyensúlyt az ambíciók és a valóság közt, és mihamarabb cselekednünk kell.

Örömmre szolgál, hogy abban a célban mindannyian osztozunk, hogy fokozatosan egyre közelebb hozzuk keleti partnereinket az Unióhoz, és hogy foglalkozunk a stabilitásukat fenyegető veszélyekkel. A keleti partnerségnek kulcsfontosságú szerepe lesz ennek megvalósításában.

Remélem, hogy a mai vita határozott jelet küld a 27 tagállamnak most, a jövő heti európai tanácsi ülést megelőzően, valamint a 2009. május 7-i keleti partnerségi csúcspont előkészítése idején.

A keleti partnerség azon kihívások mélyére hatol, amelyekkel manapság szembe kell néznünk. A keleti partnerség az EU közvetlen stratégiai érdekében áll: egy újabb biztonsági válság keleti szomszédságunkban nemcsak szomszédjainkra, de az egész EU-ra és annak minden polgárára kihatna. Ennélfogva nagyon hálás vagyok a Parlament támogatásáért, és várom mind az Önök felszólalásait, mind azt, hogy együtt dolgozhassak Önökkel a végrehajtás során.

Charles Tannock, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, az európai szomszédságpolitika keleti dimenziójának előadójaként üdvözlöm a Bizottságnak az új keleti partnerségben részt vevő hat keleti államhoz fűződő kapcsolataink elmélyítése iránti elkötelezettségét. Fontos kiemelni, hogy a keleti partnerségnek önmagában véve még nem kellene lezárnia annak a lehetőségét, hogy ezen országok némelyike a jövőben teljes jogú tagként is csatlakozzon az Európai Unióhoz. Így például, amint azt Önök is jól tudják, én magam régóta szószólója vagyok Ukrajna uniós tagságának, és továbbra is meggyőződésem, hogy Ukrajna felvétele határozottan az EU stratégiai érdekében áll.

Szintén üdvözlöm az új parlamentáris testület, az Euronest létrehozását, amely egy olyan fórum lesz, amely keretében az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek képviselői az egymással folytatott párbeszéd révén erősíthetik egymás demokratikus mandátumát, amely során, többek közt, ösztönözhetik Örményországot és Azerbajdzsánt, hogy üljenek le és vitassák meg a Hegyi-Karabah vitát, és hogy az új társulási megállapodások keretében tárgyaljanak a szabadkereskedelmi megállapodásokról, valamint a vízümszerzés megkönnyítéséről. Mindazonáltal remélem, hogy a keleti partnerség nem vezet majd újabb megosztottsághoz a partnerségben részt vevő államok, valamint az azoktól még keletebbre fekvő és a partnerségből kimaradó államok között. Nem szabad elfelejtenünk, hogy az olyan közép-ázsiai országok, mint Türkmenisztán, Kazahsztán és Üzbegisztán nyugat felé, az EU-ra tekintenek, ahonnan segítséget és kötelezettségvállalást várnak. Óvatosságnak kell tehát lennünk, hogy szem elől ne tévesszük Közép-Ázsiával kapcsolatos felelősségünket csak azért, mert mi az EU keleti határaihoz legközelebb eső országokkal igyekszünk megerősíteni kapcsolatainkat.

Ami Fehéroroszországot illeti, én a múltban is élesen kritizáltam Lukashenko diktatúráját. Mindazonáltal, üdvözlöm az országgal való kapcsolatokban a közelmúltban bekövetkezett enyhülést. Régóta támogatom a jutalmon és büntetésen alapuló megközelítést, amely során Lukashenko elnök demokratikus reformok és a nyitottság irányában tett erőfeszítéseit elismernék, és az Európai Unióhoz való kötődés szorosabbra fűzésével jutalmaznánk.

Azt, hogy Lukashenko úr részt vehessen az új keleti partnerség elindítása okán májusban, Prágában rendezendő csúcson, a magam részéről még korainak tartom, mivel Lukashenko elnöknek még bizonyítania kell az EU közös értékei és a demokrácia iránti megmásíthatatlan elkötelezettségét.

Hannes Swoboda, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos asszony, köszönöm a véleményét és az ügy iránti elkötelezettségét.

Szeretném aláhúzni, amit Ön is említett, nevezetesen azt, hogy a stabilitás, a demokratikus változás és most természetesen a gazdasági fejlődés vonatkozásában is óriási kihívásokkal kell szembenéznünk szomszédsági kapcsolatainkban. Ezért aztán megérett az idő arra, hogy kifejezzük elkötelezettségünket és készségünket arra, hogy szorosan együttműködjünk keleti szomszédjainkkal.

Világos – és nyíltan ki is kell mondanunk –, hogy érdekeltek vagyunk abban, hogy mi mint az Európai Unió milyen befolyással vagyunk keleti szomszédjainkra. Ezt a befolyásunkat azonban nem erőszakkal, nem fenyegetésekkel és nem korlátozásokkal szeretnénk kiterjeszteni, hanem azáltal, hogy támogatást ajánlunk pontosan azoknak az országoknak, amelyek saját stabilitásukat és demokratikus változtatásait igyekeznek

megteremteni. Remélem, hogy ők valóban mindannyian a demokratikus változásokra törekszenek, különösen most, amikor Ukrajnához hasonlóan óriási gazdasági problémákkal szembesülnek.

E gazdasági problémák egy része miatt nem ezek az országok okolhatók, de természetesen egy részükért részben ők is felelősek. Annak is tudatában kell lennünk, hogy bizonyos dolgokat illetően kritikusnak kell maradnunk. Pontosan amiatt, hogy támogatást ajánlunk, kritikával kell illetnünk azt, ami kritikát érdemel, és meg kell mondanunk, mire van szükség ahhoz, hogy ezek az országok is betölthessék a szerepüket. Most különösen Ukrajnára gondolok, de rá a továbbiakban még bővebben kitérek.

Életbevágóan fontos, hogy a keleti partnerségben ne egy Oroszország ellen használatos eszközt lássunk, hanem egy olyat, amely célja azon országok megerősítése, amelyek szomszédja egyfelől az Európai Unió, másfelől Oroszország, minthogy – nagyon helyesen – Oroszországnak is a partnerünkkel kellene válnia, különös tekintettel ezekre az intézkedésekre.

Nagy örömmre szolgál, hogy az Egyesült Államok és Obama elnök, Biden alelnökkel és Clinton külügyminiszter-asszonnyal egyetemben most az előzőektől eltérő politikát folytat. Az Oroszországon belüli fejleményekkel kapcsolatos kritikánkat nem szabad magunkban tartanunk. A reset gombot azonban, amelyről Biden úr beszélt Münchenben, próbálkozásképpen valóban meg kell nyomnunk, ezáltal ajánlva fel Oroszországnak, hogy friss alapokra helyezze újítsa meg kapcsolatait.

E tekintetben képviselőcsoportom nem különösebben örül annak, hogy Onyszkiewicz úr jelentése, amelyet a Külügyi Bizottság elfogadott, nem él azzal, amit az Egyesült Államok most kínál. Az USA mögött kullogunk, ami szörnyű. Vele együtt kellene előre haladnunk, folyamatosan szem előtt tartva, természetesen, az emberi jogok kérdését. Erre szükség lesz, és remélem, hogy van még rá mód, hogy elfogadjunk egy Oroszországgal kapcsolatos közös állásfoglalást. Véleményem szerint ugyanis ez rendkívül fontos.

Amint azt korábban említettem, ajánlatunk, a keleti partnerség nem jelenti azt, hogy mindent helyeslünk, ami a velünk szomszédos országokban történik. Így például, ha vesszük az ukrainai helyzetet, nem mondhatjuk azt, hogy „mindegy, mit csináltak, milyen vitáik vannak, és milyen problémákat vagyok képtelenek megoldani, továbbra is élvezhetitek az Európai Unió támogatását”. Ukrajna vezető erőinek végre közösen kell megoldást találniuk a problémáikra, mivel a gázválság az Ukrajnán belüli politikai spektrumon belüli vitákhoz kapcsolódik, ami számunkra teljességgel elfogadhatatlan. Nem áll szándékomban felelősökre mutogatni – ki-kialakíthatja saját véleményét. Mindenképpen létfontosságú azonban, hogy ezt világossá tegyük Ukrajna számára. Ugyanez érvényes Grúziára, és az összes többi országra is. Az Európai Unió tett egy ajánlatot, és remélem, hogy keleti szomszédjaink élnek majd ezzel az ajánlattal, komolyan veszik azt, és valósággá teszik a stabilitást és a demokráciát.

Szent-Iványi István, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (HU) A keleti partnerség, a keleti bővítésből következő logikus és szükségszerű új prioritás az újraegyesült Európa talán legambiciózusabb külpolitikai vállalkozása. Jó lépés, de csak akkor van értelme és akkor lesz sikeres, ha valódi politikai akarat áll a megvalósítás mögött. Tehát ha nemcsak egyszerűen egy új címkét akarunk ragasztani az eddigi szomszédságpolitikára, hanem az eddigi szomszédságpolitikát messze meghaladó célkitűzéseket tűzünk magunk elé és messze meghaladó törekvéseink vannak.

Az első feladat egyértelműen az eddigi együttműködési megállapodások társulási megállapodásokra való fölváltása. Ennek része egy állandó intézményrendszer létrehozása is, de nem ez a legfontosabb. Fontos persze az állam- és kormányfők találkozója, a miniszterek találkozója, de ez sikeres csak akkor lesz, ha a két alappillér terén valódi eredményeket tud fölmutatni. A cél az, hogy megteremtse a szabadkereskedelmi övezetet és a szabadkereskedelmi megállapodásokat, valamint fokozatosan elérjük a vízummentességet. Tudjuk, hogy ez ma még – mindkettő – távoli célnak tűnik. Az érintett országok még nincsenek fölkészülve rá, a keleti partnerségnek abban kell segíteni, hogy az érintett országok minél hamarabb megfeleljenek ezeknek a feltételeknek, mert hiszen ez a közös érdekünk. Az elmúlt hónapok gázválsága rámutatott arra, hogy Európa mennyire kiszolgáltatott energetikai szempontból, ezért különösen fontos része a megállapodásoknak az energetikai együttműködés, amelyben részes lehet a tranzitország Beloruszia és Ukrajna, illetőleg az exportőr Azerbajdzsán is. Tehát ezt kifejezetten fontosnak tarjuk.

Hangsúlyozni szeretném, hogy ennek az együttműködésnek értékeket is kell közvetítenie. Akkor lesz sikeres a keleti partnerség, ha a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok, a kisebbségi jogok értékeit is folyamatosan szem előtt tartja, segíti ebben a partnereknek, hogy előre lépjenek, de számon is kéri őket ezen a területen is. A keleti partnerségnek nyitva kell állnia Belorusz előtt is, de csak a feltételek teljesítése esetén. Világossá kell tenni, hogy az Oroszországtól való távolodás önmagában még nem jelenti az Európai Unióhoz való közeledést. Nekik bizony nagyon sok teendőjük van az emberi jogok, a demokrácia biztosítása területén,

és akkor nyitva áll az együttműködés a számukra is. Világos költségvetési következményei is vannak a keleti partnerségnek: a következő évekre 350 millió eurót irányoztak elő – ez valószínűleg nem is lesz elégséges. A Parlamentnek az a feladata, hogy biztosítsa a szükséges anyagi háttérrel is ehhez. tehát a keleti partnerségen belül el kell ismernünk az európai ambícióit a partnereknek, mert az a legfontosabb motivációs tényező számukra. Köszönöm.

Konrad Szymański, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a keleti partnerség bejelentése új reményeket ébresztett keleti szomszédjainkban. Ha ezeket most ismét meghiúsítjuk, akkor minden tekintetben korlátozzuk saját, a keletre gyakorolt befolyásunkat. Szomszédjaink pedig az Oroszország által befolyásolt övezetbe kerülnek, amelyet a destabilizáltság és a tekintélyelvűség jellemez. Fehéroroszország esetében óvatosságra intenek. Az ország jelenlegi ígéretei, miszerint megvalósítja a demokráciát, továbbra is alaptalanok. A fehéroroszországi hatóságok mindeközben deportálják a BelSat televíziós csatornához kötődő katolikus papokat, és megtagadják tőlük az engedélyt, hogy bejegyeshessék Minszkben a hivatalukat. Az ellenzéket támogató fiatalokat besorozzák a hadseregbe. Ürügyként használni a válságot a keleti partnerség finanszírozásának megtagadására, valamint lassítani a szabadkereskedelmi egyezmények és a vízummentességről szóló megállapodások aláírásának folyamatát a világnak ebben a részében a katasztrófa receptje az Európai Unió számára. Ha ez bekövetkezik, ne feledjük, hogy ne a moszkvai politika miatt zúgolódjunk. Ma rendelkezésünkre állnak a szükséges eszközök. Ha a keleti partnerség kimerül abban, hogy új csomagolást kap az eddigi tartalom, ne lepődjünk meg, ha nem járunk sikerrel keleten.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Elnök úr, először is szeretném üdvözölni a Bizottság nagyon jól előkészített kezdeményezését. Másodszor, ez nem az Unió keleti politikájáról szól, hanem egy új formuláról, vagyis fel kell tennünk a kérdést: milyen új értéket képvisel? Én azt mondanám, hogy amellet, amit eddig is próbáltunk tenni, akár sikeresen, akár nem, most nemcsak azt próbáljuk meg elérni, hogy barátok vegyenek körül bennünket, hanem azt is, hogy ezek a barátok egymást is barátoknak tekintsék. Ez a kulcsa az Európai Unió stabilitásának és biztonságának. Ebben a többoldalú dimenzióban látom én a többletértéket, amelyet ez az új projekt hordoz. Remélem, hogy márciusban az Európai Tanács is jóváhagyja majd. Tudjuk, hogy ez a cseh elnökség preferenciái közé tartozik – habár jelenleg nincs szerencsénk itt üdvözölni a teremben a cseh minisztert.

Ebben kulcsszerepet töltenek be a társulási megállapodások, amelyeknek hasonlóan, ugyanakkor differenciálnak is kell lenniük, a többoldalú keretben részt vevő hat fél mindegyikének lehetőségeitől és teljesítményétől függően. Amint az már elhangzott, az energiabiztonság kulcsfontosságú kérdés. Nekünk és az érintett hat államnak is alapvető érdeke, hogy összekapcsoljon bennünket az energiabiztonsághoz való hozzáférés.

Felmerült a kérdés a vita során, hogy bevonjunk-e harmadik országokat. Véleményem szerint az a megfelelő megközelítés, ha Törökországot és Oroszországot eseti alapon vonjuk be. Fehéroroszországot mindenképpen meg kell hívnunk, de csakis azzal a kikötéssel, hogy megfelel az alapvető értékekre vonatkozó, általunk meghatározott minimális követelményeknek.

Nagyon örvendünk, hogy a biztos asszony észrevételezte és figyelembe vette, hogy a Keleti Szomszédtság, az Euronest Parlamenti Közgyűlése – amelyet ez a Ház hívott meg – is szerves része lesz a projektnek.

Ami a finanszírozást illeti, amellyel megfelelően kell foglalkozni, annak a következő pénzügyi tervben kell helyet kapnia. Remélem, hogy ez a 600 megfelelő lesz, de lenne egy fontos észrevételem a viták elkerülése érdekében. Mindezt nem tehetjük a déli szomszédtság kárára vagy terhére. A déli és keleti szomszédtságoknak és tekintetben egyaránt szinergetikusnak és szimmetrikusnak kell lennie.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Elnök úr, biztos asszony, csakis pozitívan értékelhetjük a Bizottság javaslatát. Talán még az időzítése is ideális, hiszen a jelen válsághelyzetben minden európai országnak szolidaritásra van szüksége. Éppen tegnap és tegnapelőtt folytattunk igen átfogó vitát a régi és új tagállamok közötti szolidaritásról. Bizonyos mértékig ez egy műtér, viszont olyan, amely most számtalan embert foglalkoztat. Mindazonáltal, jelenleg különösen az Európai Unió keleti szomszédjai szorulnak rá a szolidaritás megnyilvánulására, mivel, gyakorlatilag nézve, nekik nem állnak rendelkezésükre azok a támogatási mechanizmusok, amelyekkel közvetlen nyugati szomszédjaik rendelkeznek. Ennélfogva, egy ilyen kezdeményezés jelentős bizonyosságot kínál nekik a tekintetben, hogy az Európai Unió még mindig törődik velük, és kész befektetni a velük való kapcsolatok fejlesztésébe.

Elmondhatjuk ugyanakkor, hogy bár ez egy jó kezdeményezés, mostantól fogva látnunk kell, hogyan fejlődik tovább, mert számos alkalommal voltunk már tanúi annak, hogyan hanyatlak le egy kezdetben jó kezdeményezés. Másfelől tény, hogy a kezdeményezés által megcélzott országok némelyike számára az

uniós tagság elsődleges prioritás. Ebből a szempontból viszont nagyon fontos, hogy a keleti partnerséget se mi, se keleti szomszédjaink ne értelmezzék úgy, mint arra irányuló kísérletet, hogy a jövőbeni tagságot egyszer s mindenkorra megpróbáljuk kiváltani ezzel a kezdeményezéssel. Ezt szem előtt tartva, azt szeretném elmondani mindannyiunknak, biztos asszony, az Önnel való egyeztetés alapján hogyan fogadják ezt a kezdeményezést keleti partnereink. Hivatalosan, természetesen kötelességük lesz támogatni, ám különösen a jövőbeni lehetséges tagság szempontjából kíváncsi lennék, nincsenek-e kétségeik.

Úgy vélem továbbá, hogy ebből a kezdeményezésből egy valami hiányzik, amelyet már néhány képviselőtársam szóvá is tett, nevezetesen Oroszország szerepe. Tudatában vagyunk, természetesen, hogy ez egy rendkívül kényes kérdés, tekintve, hogy a szóban forgó országok nemcsak az Európai Unió szomszédjai, hanem Oroszországi is. Számunkra pedig az is nagyon fontos, hogy Oroszországgal ezen országokat illetően is jó kapcsolatokat alakítsunk ki, hogy ne alakulhasson ki rivalizálás az Európai Unió és Oroszország között, hogy ne legyen összeütközés ezekben az országokban a két fő befolyásoló tényező közt, ennek ugyanis politikai instabilitás lenne az eredménye. Valójában, pontosan ez az, amelynek most bizonyos mértékig szemtanúi vagyunk. Az országok közül némelyik a szó legszorosabb értelmében megosztott, és polgárai vagy Oroszország, vagy az Európai Unió felé fordulnak elvárásaikkal. Úgy hiszem, hogy még aktívabbnak kell lennünk, és még többet kell kínálnunk ezeknek az országoknak.

Azzal szeretném zárni a mondandómat, hogy támogatom a vízumkövetelmények könnyítését, amely fontos lépés, de a kezdeményezés részéről több olyan intézkedést szeretnék látni, amely az oktatáshoz és a csereprogramokhoz kapcsolódik, amelyek mindegyike a szóban forgó országok és az Európai Unió polgárai közötti kapcsolatok szélesítésével függ össze, csakúgy, mint természetesen az Európai Unióról való ismereteknek az ezekben az országokban történő bővítésével. Köszönöm.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) A keleti partnerségi politika rendkívül fontos politika, csakúgy, mint az Euronest projekt, amelyet a lehető legközelebbi jövőben meg is kell valósítani. Ezért aztán meggyőződés, hogy meg kell találnunk azt a további 350 millió EUR-t, amely a keleti partnerségi politika végrehajtásához szükséges a következő négy évben. Ami Fehéroroszországot illeti, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjának tagjaiból álló küldöttség három hete látogatást tett Minszkben. Küldöttségünk Javier Solana főképviselő úr fehéroroszországi látogatását követő napon érkezett. Egyfelől, az ő látogatása világos jelzés volt Minszk számára, hogy az Európai Unió kész új szakaszt kezdeni a pragmatikus kapcsolatokban. Másfelől, úgy tűnt, hogy az Európai Unió számos korábbi követelményéről, ha nem is feledkeztek meg, de legalábbis nem nagyon emlegetik. A konstruktív párbeszédre és az alapvető problémák megbeszéléséről szóló hangzatos frázisok a fehéroroszországi emberek többsége számára nem mutatták meg világosan, milyen politikát folytat majd az Európai Unió a jövőben. Ami megvolt, megvolt. A látogatás megtörtént, és egy szó sem hangzott el a demokratikus értékekről. Örömmre szolgál, hogy a PPE-DE delegáció Minszkben volt a Solana úr látogatását követő napon, és mi különösképpen kiemeltük az emberi jogi helyzetet, valamint a sajtószabadság követelményeit. Végezetül szeretném hozzátenni, hogy Lukashenko úr meghívása a prágai tavaszi csúcsra érthetetlen lenne és nehezen volna igazolható. Másodszor, a belorusz kormánynek demokratikus reformokat kell bevezetnie, és ezt a folyamatot tovább kell vinnie. A Lukashenko rezsim nem indulhat újra tiszta lappal.

Adrian Severin (PSE). – Elnök úr, a keleti partnerség projektje hat országot ölel fel. Ezek egyike, Fehéroroszország, drámai példája az ön-elszigetelésnek, amelyre mi a múltban mind a szankciók, mind az ösztönzők tekintetében egy „túl kevés, túl későn” szindrómával jellemezhető politikával reagáltunk. Fehéroroszországban és, mondjuk, Grúziában nem sok közös van. A Lukashenko úr és Saakashvili úr közötti együttműködés a politikai fikció és politikai horror kombinációjának tűnik.

A másik öt ország a Fekete-tenger partján fekszik, és esetükben beszélhetünk szinergiáról – ami azt jelenti, hogy még semmilyen stratégia nincs. De helyettesíthet-e a keleti partnerség egy fekete-tengeri stratégiát? Nehezen lenne elképzelhető egy olyan regionális stratégia, amelyből hiányzik Törökország és Oroszország, ám ezek az országok kimaradtak a folyamatból. Ezekben az országokban az a közös, hogy mindegyik a Szovjetunióhoz tartozott, és hogy az Európai Unió mellett mindegyik Oroszország szomszédja is. Más szóval, közös szomszédsággal van dolgunk. Oroszország úgy tekint erre a területre, mint az ő részére fenntartott érdekszférára. Ezt egész biztosan nem fogadhatjuk el, másfelől viszont úgy tűnik, hogy a keleti partnerség bizonyos módon mintha a szomszédsággal kapcsolatos orosz politikát ellentételezné. Ezáltal azonban ez a terület ütköző érdekek és rivalizálás terévé válik.

A valódi kihívás nem más, minthogy hogyan alakítsunk ki egy közös EU-Oroszország politikát a közös szomszédság tekintetében. E nélkül ugyanis sosem érjük el a biztonságot és a stabilitást, sokkal inkább ezek ellentétét. Ami a többi dologt illeti, a demokrácia és a felelősségteljes kormányzás, a gazdasági integráció és

a konvergencia, az energiabiztonság és az emberi kapcsolatok már napirenden vannak. Ebből a szempontból Ukrajna sokkal előrébb tart, mint a többiek, és felteszem, hogy nem kifejezetten örül neki, hogy ajánlatunkon most a többiekkel is osztoznia kell.

A valódi probléma nem a címkék hiányossága, hanem a kézbesítés hiányossága volt. Azzal, hogy nemcsak mondjuk, de csináljuk is – és természetesen, biztos asszony, Önnek teljesen igaza van, amikor azt mondja, hogy ahhoz, hogy jó politikát folytathassunk, szükség van egy bizonyos büdzsére – és azzal, hogy a naiv konfrontáció helyett némi képzeletbeli realizmust is adunk hozzá, talán valóban értékes és pozitív tőkét kovácsolhatunk a keleti partnerségből.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Elnök úr, szeretném üdvözölni a keleti partnerség projektjét, amely remélhetőleg megerősíti keleti szomszédjainknál a demokráciát és a reformokat. Ez azonban nem csupán egy regionális kezdeményezés: egész Európára kiterjedő projektként kellene tekintenünk rá. Ezért rendkívül fontos, hogy minden tagállam elkötelezetten vegye ki belőle a részét.

Efféle elkötelezettséggel az olyan traumatikus konfliktusok is megelőzhetővé válnának, mint amely például Grúziában történt tavaly augusztusban. Itt az ideje tehát, hogy a térség minden állama megértse, hogy egy efféle projektet nem lehet régimódi, érdekszférákért folyó harcnak tekinteni, és osztom a biztos asszony véleményét, miszerint a cél az, hogy még nagyobb stabilitást és biztonságot teremtsünk a szomszédságban.

A keleti partnerség révén az EU hat szomszédos országgal javítani fogja kapcsolatait. Az EU és Oroszország közötti négy közös térség létrehozásához lehetne hasonlítani, de ennek a kapcsolatnak a kölcsönösség és a feltételekhez való kötöttség a legfőbb elemei. A partnerség kétoldalú elkötelezettséget fog jelenteni annak érdekében, hogy fejlesszük mind a szabadpiaci kereskedelmi kapcsolatokat, mind a jogállamiságot, és a kapcsolat kiterjedési köre attól fog függeni, hogy milyen előrelépést tesznek a partnerek ezeken a területeken.

Még egy dolgot szeretnék kiemelni. A keleti partnerségnek nem csupán a kormányok közötti együttműködésre kellene korlátozódnia. A civil társadalmat is magába kell foglalnia, és ösztönöznie kell a polgári kezdeményezésű csereprogramokat a polgárok, a nem kormányzati szervek és a helyi hatóságok között.

A fehéroroszországi ellenzéki vezetők, akik ezen a héten idelátogattak, egyébként aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy az EU úgy nyit Fehéroroszország felé, hogy az nem vonja be a civil társadalmat, és egy olyan tekintélyelvű országban, mint Fehéroroszország, úgy vélem, a partnerségnek egyértelműen az emberi jogok terén való fejlődés konkrét lépéseire kell alapulnia.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) A keleti partnerség kezdeményezése különös fontossággal bír, és alkalmazása megkönnyítése érdekében számos eszközt a lehető leghamarabb be kell vezetni.

Üdvözlöm az új partnerségi keret által hirdetett együttműködési platformot, mivel szomszédjainkhoz fűződő kapcsolataink újragazítása rendkívül fontos, nemcsak abból a célból, hogy még hatékonyabbá tegyük a velük való együttműködést, hanem azért is, hogy képesek legyünk megoldani a jelenleg előttünk álló legjelentősebb problémákat, például a gazdasági válságot és az energiabiztonságot, amelyeket nem lehet csupán országon belüli kérdésként kezelni.

A partnerség az EU számára rendkívüli fontossággal bíró projekteket ösztönöz azáltal, hogy egy olyan intézményes keretet támogat, amely magas szintre emeli mind a szomszédokkal való kapcsolatokat, mind a szomszédok közti intraregionális együttműködést. Vannak olyan prioritást élvező projektek, amelyek elengedhetetlenek az energiaválság kezelése szempontjából: ezek a fekete-tengeri régió projektjei és azok, amelyek a Kaszpi-tenger területének forrásait használják. Ezek a projektek csupán a biztos szomszédság és a megfelelő regionális partnerekkel való szoros kapcsolatok, valamint közös és kölcsönösen előnyös elkötelezettségek környezetében kivitelezhetők.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Elnök úr, szeretnék visszautalni Andrikiené asszony felszólalására, amelyben a Parlament küldöttségének minszki látogatásáról tett említést.

Biztos asszony, válaszában bizonyára Ön is megerősítené, hogy elítéli Lukashenko és kollégái azon nézetét, miszerint feltételek nélkül kellene kapcsolatot kialakítanunk velük. Amikor Minszkben voltunk, természetesen találkoztunk a demokratikus ellenzék vezetőivel, és beszélünk a sajtó képviselőivel is. Világos, hogy Lukashenko szeretne jó kapcsolatokat kiépíteni velünk, ám ez nem az ő jólelkiségéből fakad: ez annak köszönhető, hogy nagyon komoly gazdasági problémákkal küzd, viszont szeretne hatalmon maradni. Arra utasította rendőrségét, hogy oszlasson fel békés demonstrációkat, és bár korábban szabadon engedett politikai foglyokat, most újra letartóztatja őket.

Biztos asszony, beszédében – amely alatt jelen voltam – Ön szólt az ember és ember közötti kapcsolatokról. Mit mondjunk mi, innen az EU-ból a fehéroroszországi embereknek és diákoknak? Őket támogatjuk, vagy azt a diktatúrát, amely jelen pillanatban elnyomja őket?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Elnök úr, felszólalásomban a keleti partnerség és a fekete-tengeri szinergia kapcsolatáról szeretnék beszélni.

Véleményem szerint, a legfőbb akadály az, hogy megtaláljuk a szinergia megfelelő helyét az EU kelet felé irányuló kezdeményezéseinek egyre összetettebbé váló képén belül. Ebből következően, a Fekete-tenger térségének valódi, lényeges kérdéseit, úgymint az energia, vagy a befagyasztott konfliktusok kérdését a következő módokon kell megközelíteni: az EU szomszédságpolitikáján keresztül, ahol a pénz van; a jövőbeni keleti partnerségen keresztül, amely célja, hogy növelje az érintett országok biztonságba vetett bizalmát és hogy biztosítsa az Európai Unióba történő energiaszállítást a grúziai háború után; az EU Oroszországgal és Ukrajnával való stratégiai kapcsolatain keresztül; vagy a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalásokon keresztül.

Milyen cél marad hát a fekete-tengeri szinergia számára? Nem sok, mondhatnánk, leszámítva az arról szóló szemináriumokat és a tanulmányokat, hogy miként lehetne bővíteni a térségre irányuló, már meglévő európai kezdeményezéseket, valamint a nem politikai kérdések körét. Ezért, ha meg akarjuk őrizni hitelességünket, a szinergiaként ismert keret tartalmát is fejlesztenünk kell.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, a keleti partnerség olyan javaslatok komplex gyűjteménye, amelyek célja, hogy támogassák keleti szomszédjainkat a demokratikus változások ösvénye mentén. Ezek az országok választút előtt állnak. Választhatnak, hogy az orosz, vagy az európai modellt kövessék. Az Európai Közösség bizonyosan többet kínálhat nekik. Az európai partnerség nem arra irányuló kísérlet, hogy irányításunk alá vonjuk ezt a térséget, vagy, hogy kiterjesszük a befolyásunk alá eső területeket. Ez egy olyan megállapodás, amely mindkét fél számára előnyökkel jár. A partnerállamok új lehetőséget és támogatást kapnak a gazdasági és társadalmi átalakuláshoz. A Közösség pedig nagyobb energia- és politikai biztonságot garantál saját maga számára.

Törekednünk kell a vízumkorlátozások enyhítésére. Ha a keleti partnerség polgárai számára megkönnyítjük az EU területére történő belépést, fel fogják fedezni, milyen jelentős előnyökkel járhat számukra az Unióval való együttműködés. A polgárok közötti szorosabb kapcsolatok, különösen a fiatalok közti kapcsolatok egész biztosan segítik majd a partnerországok és az Európai Unió egymáshoz való közelebb kerülését. Lehetővé kell tennünk a fiatalok számára, hogy tanuljanak, és hogy utazzanak, és támogatnunk kell a tanulmányi és kulturális cserekapcsolatokat. A tudatos és tanult fiatalság jelenti kontinensünk jövőjét.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Ukrajnában tett látogatásom alkalmával észrevettem, hogy keleti szomszédságunkban kevés figyelmet fordítanak a jogi keretek fejlesztésének. A közösségi vívmányok bevezetése Litvániának segített gazdasági és jogrendszere megreformálásában, és abban, hogy az Európai Unió tagjainak sorába lépjen. Remélem, hogy a keleti partnerség programja révén szomszédjaink több figyelmet fognak szentelni a jogi keretek fejlesztésének. Ez nemcsak az intézményi stabilitás biztosítását segíti majd elő, hanem a gazdasági reformok végrehajtását is. Másfelől, a jogi keretek fejlesztése lehetővé teszi számunkra, hogy ösztönözzük az Európai Unió és keleti szomszédjai közti együttműködést, mivel ez biztosítja a tőkebefektetésekhez és az emberi tudás alkalmazásához szükséges stabil környezetet.

Charles Tannock (PPE-DE). – Elnök úr, mivel két kollégám nincs az ülésteremben, magam szeretném kihasználni az időt, hogy szóljak még néhány szót erről a kérdéstről, amely oly életbevágóan fontos helyet tölt be az Európai Unió következő évekbeli külkapcsolati prioritásai között.

Szeretnék gratulálni a Bizottságnak ehhez a kezdeményezéshez, amely tárgya, hogy a párbeszéd és a politikai menetrend egyik elsődleges céljává tegye az energiabiztonság kérdését. A külső energiabiztonsági politika életbevágóan fontos. Tanúi voltunk Ukrajna és Oroszország közelmúltbeli vitájának, és láttuk, milyen hatással volt ez a fogyasztókra a tőlük még oly távoli országokban is, mint Bulgária és Szlovákia.

Fontos, hogy ne felejtjük el, hogy a hat érintett ország közül több – úgymint Fehéroroszország, Ukrajna és Grúzia – kulcsfontossággal bíró tranzitország. Vannak köztük energiatermelők is – mint például Azerbajdzsán és a Kaszpi-tengeri gáz- és olajmezők. Lehetőségek rejlenek a Kaszpi-tengeren áthaladó, Közép-Ázsiáig vezető összeköttetésben is, amely, mint tudja, biztos asszony, nagyon közel áll a szívemhez, és mindig szószólója voltam annak, hogy rendezzük a helyzetet Kazahsztánnal. Fontos, hogy fenntartsuk a stabilitást a Kaszpi-tenger térségében, valamint, hogy a gázkérdésben változtassunk az Oroszországtól, és különösen a Gazpromtól való túlzott függőségünkön, amely vállalatot gyakran az orosz külügyminisztérium külön ágaként használják.

Azt is el kell mondanom, bizonyos sajnálattal, hogy míg a keleti partnerség nagyszerű lehetőség a Dél-Kaukázus országai számára – bár azt majd még meglátjuk, hogy képesek lesznek-e még nagyobb regionális integrációra, vagy inkább csak a Brüsszellel való kétoldalú kapcsolatokat fogják-e kihasználni –, nem hoz sok újat az Ukrajnához hasonló országok számára. Az ilyen országok már most is részt vehetnek a szabadkereskedelmi megállapodások tárgyalásain, ahol most a vízumkönnyítések, valamint a KKBP-ben és az SDP-ben való részvétel van napirenden. Sajnálattal mondom, de Ukrajna számára ez semmi újat nem jelent, bár a többi ország számára nagyszerű.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, szeretném emlékeztetni Önöket, hogy még mindig nem sikerült rendeznünk az ezekben a keleti térségekben korábban befagyott konfliktusokat, ahogy nem sikerült elkerülnünk az Oroszország és Grúzia közti háborút sem.

Úgy hiszem, hogy ezt a keleti partnerséget azért üdvözölhetjük, először is, mert szükség van e területek stabilizálására, és arra, hogy elkerüljük a befolyásoltsági területek kialakulásának csapdáját, hiszen itt vagyunk mi, itt van az Egyesült Államok, és itt van Oroszország és Törökország. Úgy vélem továbbá, hogy e partnerséggel összefüggésben fel kell tennünk magunknak a kérdést, hogy nincs-e szükség egy semleges pufferező zóna kialakítására, vagyis olyan semleges státuszú államokra, hogy elkerüljük az afféle súrlódásokat, amelyeknek ma Grúziában és a NATO-tagságra törekvő Ukrajnában szemtanúi vagyunk. Pontosan tudjuk, miként hat ez a tagság Oroszországra.

Stabilitást és energiabiztonságot remélünk ettől a keleti partnerségtől. Biztosítanunk kell ezt a biztonságot, mivel ahogy egyik képviselőtársunk is mondta, a Kaszpi-tengertől az energia a Kaukázuson át érkezik; így tehát stabilitásra van szükség a Kaukázusban.

Úgy vélem továbbá, hogy polgártársainknak meg kellene ismerniük ezeket a térségeket, és ennek érdekében, úgy hiszem, hogy a Bizottságnak invesztálnia kell bizonyos projektekbe. A probléma valójában akkor mutatkozott meg, amikor az új tagállamok csatlakoztak. Véleményem szerint indítanunk kell olyan programokat, amelyek bemutatják ezeket a területeket, és amelyek biztosítják, hogy ezen országok számára is nyíljon európai perspektíva.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Elnök úr, a jelentkezés alapján való szólítás jó lehetőség a vitatkozásra. Nem értek egyet Severin kollégámmal. Ő betekintési jogot engedne Oroszországnak a befolyás alatti zónákban. Ha stabilitást akarunk a keleti határainkon, több demokráciára és több piacgazdaságra van szükségünk. Oroszország kevésbé demokratikus és kevésbé piacgazdaság, mint a többi szomszéd, ezért semmilyen közös politika nem vinne bennünket közelebb a célhoz.

Az Oroszországgal való szimmetria ezen a téren nem hozza meg számunkra a nagyobb fejlődést. Oroszország sem hívott meg bennünket, amikor a FÁK megalakult, és a mi politikánk, valamint Oroszország politikájának egyvelege teljes mértékben kontraproduktív lenne.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök úr, igazán érdekes a vita, és szeretnék köszönetet mondani a képviselőknek, hogy általában véve ilyen nagy mértékben támogatják ezt a keleti partnerségi megközelítést.

Először is hadd mondjam el, hogy a keleti partnerség megközelítése értékeken alapul. Támogatja mind a politikai, mind a gazdasági reformokat. Ehhez forrásokra lesz szükség – és szeretném megköszönni Andrikiéné asszony ezzel kapcsolatos egyértelmű támogatását – és, amint azt Önök közül is többen mondták, politikai akaratra lesz szükség.

Rendkívül lényeges, hogy a kormányok közötti együttműködésen kívül a lakossággal is jöjjön létre együttműködés, ami teljesen nyilvánvaló, és ugyancsak van egy parlamentáris vetülete is a dolognak. Ezért aztán nagyon fontos, hogy Önök is használják az új Euronestet, és éljenek minden más egyéb eszközzel, hogy valóban megvalósulhassanak az elképzeléseink. Ez volna az első hozzáfűznivalóm.

A keleti partnerségről rengeteg mindent el lehet mondani. Az első kérdés, amely ezzel kapcsolatban felmerül az, hogy mennyiben hordoz többletértéket az általános szomszédságpolitikánkhoz képest. A válasz: „nagyon sokban”! Nagyon mélységekbe visz: a társulási megállapodások már így is elég széleskörűek és mélyek. Ezen kívül általában lennének még a szabadkereskedelmi megállapodások, amelyeket nem lehet könnyedén felajánlani mindenkinek, mert ezekhez az érintett országokban számos strukturális változtatásra van szükség. Ez nagyon fontos.

Van elmozdulás a szorosabb politikai együttműködés és a biztonságra törekvés felé, amelyet Önök közül is többen említettek. Rendkívül fontos a vízumszerzés megkönnyítése, de a többi országnak még sok a

tennivalója a határigazgatás és a dokumentumok biztonsága stb. terén. De van előrelépés – egy kedvezőbb ajánlat.

Aztán itt van a többoldalúság kérdése, mivel, amint azt mindig is mondtam, a szomszédságpolitika, a keleti partnerséggel egyetemben, elvileg egy kétoldalú felajánlás – amint azt Swoboda úr nagyon helyesen mondta –, amelynek ugyanakkor van egy többoldalú komponense, amely lehetővé teszi az országok számára, hogy együtt dolgozzanak, ami, ahogy a déli terület esetében is van, mindig sokkal bonyolultabb.

Ez egy felajánlás, amely révén megpróbáljuk közelebb hozni magunkhoz ezeket az országokat. Nincsenek meg ugyanazok az eszközeink, amelyek meglennének, ha tagjelölt országokról lenne szó, amely esetben ahhoz, hogy az adott ország belépjen a „klubba”, bizonyos számú feltételt teljesítenie kell, és amennyiben nem, akkor nem csatlakozhat. Így aztán, kezdeményezésekkel, ösztönzésekkel és pozitív impulzusokkal kell dolgoznunk. Ehhez időre lesz szükség, hiszen ez társadalmi változás kérdése is, ugyanakkor nagyon fontos, hogy ott legyünk, hogy felajánlást tegyünk, és hogy egyetértsünk ezzel.

Azokkal is egyetértek, akik azt mondták, hogy nem szabad úgy tekintenünk a keleti partnerségre, mint egy Oroszország elleni fenyegetésre. Ez igaz, és itt most egy kis, hat keleti partner alkotta csoportról és az Európai Unióról van szó, és ad hoc módon, eseti jelleggel miért ne szövetkezhetnénk akár Oroszországgal vagy Törökországgal is?

A Fekete-tengeri szinergia azonban nagyon fontos kezdeményezés az olyan projektekkel kapcsolatban, amelyek minden partnert, így Oroszországot és Törökországot is magukban foglalják. Ez egy fiatal politika, amelynek esélyt kell adnunk. Nem hajthatunk végre egy stratégiát mindössze egyetlen év alatt. Türelmesnek kell lennünk ezzel a roppant fontos politikával szemben, amelyet meg kell próbálnunk folyamatosan fejleszteni.

Szent-Iványi úrnak azt mondanám, hogy támogatjuk keleti partnereinket, hogy meg tudjanak felelni a feltételeinknek. Ez alapvető fontossággal bír. Ezért is működtetünk egy olyan mechanizmust, amely segítségével több kapacitásfejlesztést és intézményi fejlesztést valósíthatnak meg, mivel látjuk, hogy olykor maguk az intézmények nem elég erősek még.

Ami Ukrajnát illeti, dolgozunk a jogi kereteken, a végrehajtás azonban minden demokratikus államban a kormány feladata, miután a parlament elfogadta a jogszabályokat. Így hát, bár a keleti partnerség révén megpróbálunk támogatást nyújtani és ösztönzőleg hatni, az országokon is sok múlik, hogy elvégzik-e a rájuk eső munkát. Amint azt Swoboda úr is említette, az is roppant fontos, hogy kritikával éljünk, ha arra van szükség, és fontos, hogy egy országnak hiteles vezetése legyen. Jelenleg ebben nem minden esetben lehetünk biztosak, bár szeretnénk, ha az adott ország előrelépne.

Nagyon hálás vagyok Saryusz-Wolski úr támogatásáért. Nagyon helyes kimondani, hogy a differenciálásnak is kulcsszerepe van, hiszen az érintett országok rendkívül különbözőek: Ukrajna, elvileg, az előtérben áll, majd ott van Moldova és Grúzia, és van olyan ország is, mint Fehéroroszország, ahol igencsak kényes a helyzet.

Hamarosan én magam is ellátogatok Fehéroroszországba, ahol kényes egyensúlyt kell kidolgoznunk, mivel szeretnénk felajánlani valamit – különösen a lakosság számára. A Bizottság a kezdetektől fogva támogatta a vilniusi diákokat, és szeretnék még több támogatást látni a különböző tagállamok részéről is, mert azoknak, akik mindig felszólalnak ez ügyben, tenniük is kellene valamit. Ezt én mindig támogattam.

Mindazonáltal azt mondjuk, azt is szeretnénk, ha Lukashenko úr továbbvinné a reformjait. Lényeges, hogy úgy kommunikáljunk, hogy üzenetünk egyértelmű legyen. Hétfőn ülésezik az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa (GAERC), amelyen egész biztosan szó lesz Fehéroroszország kérdéséről. Az ülés eredménye nagy valószínűséggel hasonló lesz a maihoz, mivel még nem vagyunk vele megelégedve, habár már láttunk néhány pozitív lépést.

Hogy Vigenin úrnak is válaszoljak, azt mondanám, hogy a keleti partnerség nem helyettesíti a tagságot. Tagságról egyelőre szó sem lehet, hiszen sem ezek az országok, sem az Európai Unió nem érett meg még ezen országok taggá válására. Ezért aztán terveznünk kell. Ezt a politikát úgy terveztük meg, hogy annyit adjunk, amennyit csak tudunk, feltéve, hogy az országok elfogadják azt. A nehézség abban áll, hogy amint azt az előbb már említettem, sokkal könnyebb úgy kínálni valamit, ha pontosan lefektetjük a feltételeinket, vagy ha azt mondjuk: „nos, próbálják meg ezt, próbálják meg azt, és akkor kínálunk Önöknek lehetőségeket”. Ebben az esetben nincs olyan közvetlen cél, hogy érijünk el egy bizonyos meghatározott eredményt, csak az, hogy nagyobb stabilitás, nagyobb biztonság és több lehetőség legyen az általános végeredmény.

Ami a biztonsági kérdéseket illeti, azt válaszolnám Isler Béguin asszonynak, hogy teljes mértékben igaz, hogy még nagyobb biztonságra kell törekednünk, számos más kérdés is felmerül azonban. Nagyon kemény munka folyik Azerbajdzsán ügyében, Hegyi-Karabah kérdésével kapcsolatban, Moldova, Transznisztria és Grúzia ügyében, és ezekhez a kérdésekhez nagyon szigorúan ragaszkodunk. Ez egy elsődleges kérdés. Nem fogjuk elismerni Abházia és Dél-Oszétia függetlenségét, ugyanakkor együtt kell dolgoznunk Oroszországgal és szövetkeznünk kell Oroszországgal. E tekintetben egyetértek Swoboda úrral abban, hogy realistának kell maradnunk, ugyanakkor világossá kell tennünk szilárd álláspontunkat.

Ezek a legfontosabb kérdések, amelyekkel kapcsolatban rendkívül értékes hozzászólásokat hallottunk Önöktől. Multilaterális keretek között nagyon hasznos a civil társadalom bevonása, annak mindenféle formájában, és e keretek között arra is remek lehetőség nyílik számukra és számunkra is, hogy közösen dolgozzunk az energiabiztonság kérdésén. Az energiabiztonság ma az egyik leglényegesebb kérdés, amely terén valódi win-win szituációban vagyunk: mi is nagymértékben érdekeltek vagyunk, és ők is nagymértékben érdekeltek. Ezt kell tehát közös nevezőre hoznunk.

Elnök. – Ezzel lezárom ezt a napirendi pontot.

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Azt szeretném kérdezni az Elnökségtől, hogy megvitatjuk-e a Tanács számára benyújtandó európai parlamenti ajánlási javaslatot, tekintettel arra, hogy a Tanács képviselője nincs jelen. Van arról valamilyen információnk, hogy meg fog-e érkezni a vita ideje alatt?

Elnök. – Ribeiro úr, semmiféle információnk nincs a Tanácstól. Reméljük, hogy jól vannak, de nem tudunk róluk semmit.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Urszula Gacek (PPE-DE), írásban. – Gazdasági válság idején felmerül a kérdés: nem kellene-e Európának saját dolgaira fókuszálnia ahelyett, hogy keleti szomszédjait támogatja?

Nos, Európának határozottan támogatnia kell őket a továbbiakban is.

Először is, keleti szomszédságunk, és elsősorban a súlyos gondokkal terhelt Ukrajna gazdasági instabilitása óriási veszéllyel fenyegeti Európa biztonságát. Viszont egy stabilizált ukrán gazdaság, amely egyre nagyobb mértékben integrálódna az EU-ba, óriási potenciális piacot jelentene az EU tagállamai számára.

Másodszor, keleti szomszédjaink bevonása az európai családba, még ha a tényleges uniós tagságra valószínűleg még nem nyílik reális lehetőség a legközelebbi jövőben, hosszú távú projekt. A jelenlegi válsággal az elkövetkezendő egy-másfél évben remélhetőleg megküzdünk. A keleti partnerség projektje viszont ennél hosszabb időre szól.

Harmadszor, még ha néhány keleti szomszédunk vezetői, mint például a fehérorosz elnök, és kisebb mértékben Ukrajna civódó vezetői, rosszzallják is azt, hogy megpróbáljuk szorosabbra fűzni ezeket a szálakat, nem szabad elfelejtenünk, hogy keleti szomszédjainkat nemcsak a jelenlegi vezetőik alkotják, és hogy belpolitikai problémáik fényében szükségük van a támogatásunkra, a példákra és az ösztönzésünkre.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) Örömmre kell, hogy szolgáljon, hogy az Európai Unió új lehetőségeket nyit a keleti szomszédjaihoz fűződő kapcsolatok terén. Az Európai Unió hat keleti szomszédjával való együttműködésének megerősítése érdekében az Európai Bizottság 2008 decemberében elfogadott egy javaslatot, amelyet Lengyelország és Svédország nyújtott be. Ez a lépés reményre ad okot. Remélem, hogy ez a projekt nem marad a képzeletbeli rajztáblán, hanem Ukrajnával, Moldovával, Grúziával, Örményországgal, Azerbajdzsánnal és Fehéroroszországgal folytatott kapcsolatainkkal összefüggésben valóban megvalósul. A keleti partnerség lehetővé teszi a politikai együttműködés szintjének valódi emelését, így teret ad új típusú társulási megállapodásoknak, az EU gazdaságával való messzebbmenő integrációnak, a partnerségben részt vevő országok állampolgárai könnyebben utazhatnak az EU területén (feltéve, hogy betartják a biztonsági követelményeket), létrejöhetnek minden érintett számára előnyökkel járó, az energiabiztonságot fokozó megállapodások, valamint mód nyílik a nagyobb mértékű pénzügyi segítségnyújtásra.

Tisztában kell lennünk azzal, hogy a keleti partnerség érdekében mind az Európai Uniónak, mind a partnerországoknak kötelezettségeket kell vállalniuk. Ez az erőfeszítés kézzelfogható politikai és gazdasági haszonnal járhat. Hozzá fog járulni a partnerek közti bizalmi szint emelkedéséhez, és ennek eredményeképpen, nőni fog a mindenkit egyaránt érintő stabilitás és biztonság. Mi talán különösen nagy reményeket fűzünk a javaslatban szereplő partnerség főbb kereteihez, különösen, ami a négy politikai platform, a demokrácia, a felelősségteljes kormányzás és stabilitás, a gazdasági integráció és az EU-politikákkal való konvergencia, valamint az energiabiztonság és a személyes kapcsolatok megteremtését illeti. Természetesen, elég sok a kétely, például a fehérorosz kormány valódi szándékait, vagy az Oroszországgal való kapcsolat kérdését illetően.

5. Az Európai Unió és Brazília közötti stratégiai partnerség - Az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerség (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a következő jelentések együttes tárgyalása:

- A Koppa asszony által a Külügyi Bizottság nevében készített A6-0062/2009 számú jelentés, amely tartalmazza az Európai Unió-Brazília stratégiai partnerségről (2008/2288(INI)) szóló, a Tanácshoz intézett európai parlamenti ajánlásra irányuló javaslatot, és

- a Salafranca Sánchez-Neyra úr által a Külügyi Bizottság nevében készített A6-0028/2009 számú jelentés, amely tartalmazza az EU-Mexikó stratégiai partnerségről (2008/2289(INI)) szóló, a Tanácshoz intézett európai parlamenti ajánlásra irányuló javaslatot.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, előadó. – (ES) Elnök úr, Latin-Amerika olyan kontinens, amelynek több mint 600 millió lakosa van, több mint 10%-kal járul hozzá a világ bruttó hazai termékéhez, megtalálható rajta a föld növényfajainak 40%-a, valamint dinamikus, és kivételesen fiatalos populációval rendelkezik.

Az elmúlt évek gazdasági fellendülésének dacára azonban, az integráció szempontjából nem ez a legkedvezőbb időszak Latin-Amerika számára. Ezt mondta Óscar Arias elnök úr beiktatási beszédében, és erre múlt hét végén is emlékeztettek egy szemináriumon, amelyet São Paulóban rendeztek, Alejandro Toledo, Peru előző elnöke, valamint Fernando Enrique Cardoso, Brazília előző elnöke részvételével.

Feszültségek vannak Argentína és Uruguay között; az ALCA projekt megbukott; Venezuela kivált az Andok Közösségből; az energiaforrások államosítása miatt problémák vannak Brazília és Bolívia, valamint Argentína és Bolívia között; viták vannak Ecuador és Kolumbia, Kolumbia és Venezuela, Mexikó és Venezuela között, és így tovább.

A stratégiai partnerség létrehozását célzó európai bizottsági kezdeményezés, amelyet a Parlament és a Tanács is támogat, azt a világos, pontosan megfogalmazott üzenetet küldi, hogy Latin-Amerika továbbra is szerepel az Európai Unió cselekvési prioritásai között, ami nem kis mértékben Ferrero-Waldner biztos asszony személyes elhivatottságának köszönhető.

Mexikó esetében e stratégiai partnerség célja kifejezetten az lenne, hogy hangsúlyozza az ország Latin-Amerikában és a világban betöltött szerepét, valamint lényeges, kulcsfontosságú lépés lenne Mexikóval való jelenlegi kapcsolataink konszolidálása és a világ számára is jelentős kérdésekkel kapcsolatos koordináció növelése felé.

Ez az új lépés lehetőséget kínál a politikai párbeszéd fellendítésére és továbbvitelére, valamint a felek világszinten és a különböző többoldalú fórumokon és nemzetközi testületekben betöltött pozícióinak koordinálására. A konzultációs mechanizmusok révén lehetővé válik majd közös álláspontok elfogadása olyan globális érdekeltségű, konkrét kérdésekben, mint például a biztonság, a környezetvédelem vagy bizonyos társadalmi-gazdasági kérdések.

Az Európai Unió számára arra is kiváló lehetőség, hogy kiváltságos kapcsolatokat alakítson ki egy olyan országgal, amely vezető szerepet tölt be a latin-amerikai fórumokon, úgymint a Riói Csoportban, amelynek 2010-ig az elnökségét is betölti. Mexikó tagja a G20-aknak, a G8+5-nek, a Kereskedelmi Világszervezetnek, a Nemzetközi Monetáris Alapnak és az OECD-nek is, mely utóbbiban ő az egyetlen latin-amerikai tag.

Ennélfogva, amennyiben az általunk javasolt stratégiai partnerség létrejön, az Európai Unió és Mexikó közötti éves csúcstalálkozók alkalmával kereshetnénk, többek közt, közös megoldásokat a világgazdasági és a pénzügyi válságra, kidolgozhatnánk ambiciózus stratégiákat az éghajlatváltozással kapcsolatos, Kopenhágában rendezendő ENSZ-konferencia sikere érdekében, strukturált párbeszédet folytathatnánk a

bevándorlás kérdésével kapcsolatban, vagy együttműködhetnénk a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében.

Az állásfoglalásban, amelyet ma délelőtt elfogad, a Parlament ismételten támogatásáról biztosítja Calderón elnököt a kábítószer-kereskedelem és a szervezett bűnözés ellen folytatott harccal kapcsolatban. Ráadásul, és a kölcsönös tisztelet, a párbeszéd és a közös felelősség jegyében, úgy vélem, olyan közös feladatokkal kapcsolatban is fel kell lépünk, mint például, hogy megpróbáljuk megvédeni a társadalom sérülékeny csoportjait, mint például a nőket, vagy a média képviselőit.

Biztos asszony, az idén ünnepeljük a San Joséban tartott politikai egyeztetések 25. évfordulóját, amelyen, hála a közép-amerikai politikai tehetség mobilizációjának és az Európai Unió felügyeletének, végre megszülethetett a béke az addig konfliktusoktól sújtott közép-amerikai földnyelven.

A béke, a megértés, az egyetértés és a megbékélés iránti támogatásával az Európai Unió, véleményem szerint, tiszteletre méltó munkát végzett Közép-Amerikában, csakúgy, mint a világ más tájain is. Most, hogy ezek az értékek megerősödtek, jóllehet nem minden nehézség nélkül, és nem mindenhol ugyanolyan mértékben, itt az ideje a további fejlődésnek. Európai tapasztalataink alapján azonban elmondhatjuk, hogy integráció híján ez nehezebb lesz.

Úgy vélem, ezzel a Mexikóval kötendő stratégiai partnerséggel tekintélyes ösztönzést biztosítunk, és mindenekelőtt világos, pontosan meghatározott üzenetet küldünk Európa Latin-Amerikával kapcsolatos elkötelezettségét illetően.

Maria Eleni Koppa, előadó. – (EL) Elnök úr, örömmre szolgál, hogy ma megvitatjuk és szavazásra bocsátjuk a Brazíliához fűződő kapcsolataink javításával foglalkozó jelentést. Az Európai Unió és Brazília közti stratégiai partnerség létrehozása mindkét fél számára előnyös, először is annak köszönhetően, hogy Brazília egyre inkább vezető szerepet kezd betölteni a fejlődő világban, másodsor pedig azért, mert alapvető szerepet játszik a globális érdekeket illető kérdésekkel kapcsolatos nézetkülönbségek áthidalásában.

Az Európai Unió az elmúlt évek során a kapcsolatok széles spektrumát ápolta Brazíliával, ezért most már mindkét fél számára szükség van a kapcsolatok koordinált, egységes keretére. A történelmi, kulturális és gazdasági kötelezettségek, valamint az olyan közös értékekre, mint a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok, az éghajlatváltozásra és a fenntartható fejlődésre, a lefegyverzésre, az energiára és az atomsorompóra való odafigyelésre erősebb kapcsolatok épülhetnek. A stratégiai partnerségnek fokozatosnak, ugyanakkor nagyszabásúnak kell lennie.

Brazília a Mercosurban is határozott jelentőséggel bír. Ebből kifolyólag is erősíteni kell az Európai Unió és a Mercosur közti kapcsolatokat, és foglalkoznia kell a közös érdekeket érintő kérdésekkel. Ezeket a kereteket belül a stratégiai partnerség a régiók közötti, a gazdasági és a kereskedelmi kapcsolatok elmélyítésének az eszköze lehet.

A térségben betöltött egyre nagyobb szerepének és az ENSZ-ben való aktív részvételének következtében Brazília, úgy vélem, alapvető szerepet játszhat a latin-amerikai regionális konfliktusok megelőzésében és feloldásában, ezáltal segítve a térség békéjének megerősítését.

A világgazdasági válság fényében az Európai Uniónak és Brazíliának a Világkereskedelmi Szervezet szintjén is együtt kell működnie, annak érdekében, hogy sikerrel záruljanak a dohai fejlesztési menetrenddel kapcsolatos tárgyalások. Brazília helyzetéből kifolyólag többet tehet a globális gazdaságot érintő új kihívások ellen, tekintve, hogy a szabályozási kérdések lényeges szerepet töltenek be a versenyjog felügyelete és a fenntartható fejlődés terén.

Ami a pénzügyi rendszer reformjait illeti, az ország részvétele a nemzetközi fórumokon segíthet a nemzetközi intézményeknek a pénzügyi piacok felügyeletében és szabályozásában betöltött szerepének újraértékelésében.

Más fejlődő nagyhatalmakhoz hasonlóan a fenntartható fejlődést célul kitűző, hosszú távú együttműködési programok keretében Brazília is egyre aktívabban vesz részt a globális szegénység és egyenlőtlenség leküzdése érdekében tett nemzetközi erőfeszítésekben.

Ami a környezetvédelmet illeti, Brazília területén található a legnagyobb területű, óriási fontossággal bíró esőerdők. Az Európai Uniónak és Brazíliának előrelátóan, nemzetközi szinten kell együttműködniük ezek és a biológiai sokféleség megóvása, valamint az éghajlatváltozással való törődés érdekében. A biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény megvalósulása érdekében politikai vállalásokra van szükség. Ezen kívül a vízkészletek megóvása és kezelése érdekében is fel kell lépni.

Ezen a ponton meg kell említenem, hogy Brazília az első ország, amely lényeges bioüzemanyag-termelésbe kezdett, és ezáltal kézzelfogható eredményeket ért el az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása csökkentésében. Ebből kifolyólag, az e szektorban való tapasztalatcsere és együttműködés rendkívül hasznos lehet az Európai Unió számára, míg a megújuló energiával és az energia-megtakarítási intézkedésekkel kapcsolatos tapasztalatok hasznosak lehetnek Brazília számára.

A migráció az európai politika egyik leglényegesebb napirenden lévő kérdése. Ezért, a limai nyilatkozat fényében a stratégiai partnerségnek elő kell segítenie a migrációról szóló széleskörű párbeszédet, beleértve a szabályos és szabálytalan migráció, valamint a migránsok jogainak védelmét érintő kérdéseket is.

Végezetül, az Európai Parlament üdvözli a két fél közötti vízum-megállapodásokról szóló tárgyalások megkezdését, amely meg fogja könnyíteni az emberek szabad mozgását.

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ MARTÍNEZ ÚR

alelnök

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – (FR) Tisztelt képviselők, engedjék meg, hogy először is köszönetet mondjak, különösen az előadóknak, Koppa asszonynak és Salafranca Sánchez-Neyra úrnak, kiváló jelentéseikért, amelyeket az Európai Unió és Brazília, valamint az Európai Unió és Mexikó közötti stratégiai partnerségről készítettek.

Azt is el kell mondanom, hogy a Bizottság tagjaként büszke vagyok rá, hogy számos javaslatot és számos közleményt adtunk már ki általában Latin-Amerikával, és külön Brazíliával, valamint Mexikóval kapcsolatban, amelyekre, véleményem szerint, az idő is alkalmas volt.

Az elmúlt néhány évben Brazília és Mexikó bizonyította, hogy frontvonalbeli szereplők mind a világban, mind saját régiójukban. Ennek megfelelően, az Európai Unió felismerte annak szükségességét, hogy stratégiai partnerként tekintsen ezekre az országokra, különösen Latin-Amerikában betöltött gazdasági súlyuk és regionális vezető szerepük miatt, valamint, amiért gyakran lényeges szerepet játszanak a regionális biztonsági kérdésekben.

Kapcsolataink rendkívül szilárd alapokon nyugszanak. Amint mindannyian tudjuk, nemcsak, hogy szoros történelmi és kulturális kötelek fűznek össze bennünket, de vannak közös érdekeink és értékeink, és a köztünk lévő gazdasági kapcsolatok is egyre erősödnek.

Az Európai Unió, valójában, Brazília első számú kereskedelmi partnere, amely így az Európai Unió latin-amerikai befektetéseinek legfőbb haszonélvezője. Brazília egyedül, önmagában véve is mintegy 87 milliárd EUR-t vonzott, más szóval többet, mint amennyit az Európai Unió a másik három BRIC-országban, vagyis Oroszországban, Indiában és Kínában befektetett. Az is igaz továbbá, hogy Brazíliának lényeges szerepe van a Világkereskedelmi Szervezettel kapcsolatos együttműködésben. Lehet, hogy olykor nehéz partner, de természetesen neki is megvannak a saját szempontjai.

Az Európai Unió és Mexikó közti megállapodás létrejötté óta, amely úttörő volt a latin-amerikai országok és az EU közti megállapodások sorában, az egy évre jutó európai befektetések átlagos értéke megháromszorozódott, és ma az Unió Mexikó második legnagyobb kereskedelmi partnere. Természetesen, Mexikó is olyan partner, amellyel közös érdekeink vannak, és amellyel közös értékeket képviselünk. Ezért is vázoltuk fel ezt a stratégiai partnerséget, amely hathatós eszköz lehet, és amely, reményeink szerint, kézzelfogható hasznot hoz majd nemcsak mindkét fél polgárai számára, de a világ más országai és régiói lakosainak számára is.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az Európai Unió, Brazília és Mexikó továbbra is együttműködik a pénzügyi válság leküzdése érdekében, és hogy előkészítse a terepet – ahogy Ön is mondta, Koppa asszony – a G20-ak áprilisi londoni csúcsértekezletének sikere érdekében.

Továbbra is együtt dolgozunk, hogy felvegyük a harcot az olyan közös kihívásokkal, mint az éghajlatváltozás – amely igazán fontos kérdés számunkra –, a kábítószer elleni küzdelem – amely terén nagymértékben számítunk Calderón elnökre, aki önmaga is keményen küzd ez ellen –, valamint a migráció érzékeny és bonyolult kérdése.

Látjuk a mexikói kormány jelenlegi, az illegális kábítószer-kereskedelem ellen tett erőfeszítéseit, habár, a kormánynak, sajnos, soha nem látott mértékű erőszakkal kell felvennie a harcot. Ezért aztán különösképpen segítenünk kell Mexikót.

Tisztelt képviselők, mit is jelent számunkra a stratégiai partnerség? Úgy hiszem, lehetővé fogja tenni számunkra, hogy felkészüljünk a jövőre, azáltal, hogy ennek keretében, strukturáltabb, egységesebb és jobban koordinált módon foglalkozunk egy sor olyan kétoldalú, vagy világméretű kérdéssel, amely mindannyiunk érdekében áll.

Örömmel állapítom meg, hogy e két országhoz fűződő kapcsolataink elmélyítésével, nagyon helyesen hangsúlyt fektetünk számos olyan prioritást élvező kérdésre, amely szerepel az Európai Parlament jelentésében, úgymint a többoldalú kapcsolatok koordinációja, ideértve az Egyesült Nemzetek Szervezetét is, a demokrácia, az emberi jogok és további olyan globális kérdések, amelyeket már korábban említettem.

Különösen Brazíliával a megújuló energiák, úgymint a bioüzemanyag ügyén is elkezdtünk együtt dolgozni, amely téren Brazília valódi tapasztalattal bír, és amelyről a portugál elnökség alatt maga Lula elnök tájékoztatott bennünket.

E partnerség ellenőrzésével és végrehajtásával kapcsolatban, elnök úr, 2009 legnagyobb kihívása az lesz számunkra, először is, ami Brazíliát illeti, hogy a közös elkötelezettségekről létrejött megállapodásokat valódi cselekvési tervekbe foglaljuk.

Még két igen fontos szemponttal szeretnénk kiegészíteni a tárgyalásokat. Először is, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízum alóli mentességről szóló megállapodással, valamint a piacgazdasági státusz Bulgáriának és Romániának való odaítélésével. 2009-ben továbbá új párbeszédet tervezünk nyitni oktatási, kulturális, valamint gazdasági és pénzügyi kérdésekről, tovább szeretnénk folytatni a jelenlegi párbeszédet, valamint továbbra is együtt dolgozunk Brazíliával az összes többi globális kérdésen is.

Ami Mexikót illeti, a Tanács által elfogadott stratégiai partnerséget reményeim szerint hamarosan nyilvánosságra hozzák az Európai Unió – Mexikó csúcson. Ezenközben a Bizottság, a tagállamokkal egyetemben elkötelezte magát, hogy a mexikói kormánnyal közösen kidolgoz egy operatív dokumentumot, amely tartalmazza azokat a gyakorlati lépéseket, amelyek optimalizálják a stratégiai partnerséget.

Végezetül, hadd említsem meg az Európai Parlament szerepét. Mindig is örömmel fogadtuk az Európai Parlamentnek a stratégiai partnerségek elindításához való hozzájárulását, így ma is lelkesen üdvözljük ajánlásait. E tekintetben szeretném elmondani, hogy csak üdvözölhetem aényt, hogy a parlamenti kapcsolatok rendkívül biztatóak, tekintve, hogy a brazil parlament Európai Unióval foglalkozó parlamenti csoportjának mintegy 96 tagja is jelen van.

Úgy vélem, azonosak az érdekeink, és ami az EU-Mexikó közös parlamenti bizottságot illeti, arról is tudjuk, hogy működik, és hogy következő ülésére március végén kerül sor.

Összefoglalásképpen, elnök úr, úgy vélem, aktívan tettünk azért, hogy valóra váltsuk azt a számtalan elkötelezettséget, amelyet eddig tettünk a partnerség keretében, és reméljük, hogy ezen a módon tovább dolgozhatunk a világ egészének biztonságáért.

Juan Fraile Cantón, a Fejlesztési Bizottság véleményének fogalmazója. – (ES) Elnök úr, először is azért szeretném megragadni a szót, hogy gratuláljak a Bizottság ezen kezdeményezéséhez, amelyből az derül ki, hogy regionális nagyhatalomként ismeri el Brazíliát, és hogy stratégiai szintre emeli az ország Európai Unióhoz fűződő kapcsolatait. Ezek a kapcsolatok eddig az 1992-ben megkötött együttműködési keretmegállapodásra és az 1995-ös EU-Mercosur keretmegállapodásra alapultak.

Az elmúlt években azonban Brazília egyre jelentősebb szerepet kezd betölteni a világban, és az ország Európának is az egyik legfontosabb partnerévé vált. Ez az új foratókönyv vezetett odáig, hogy megerősítsük, és kibővítsük hozzá fűződő kapcsolatainkat.

Először is, az EU-Brazília stratégiai partnerség segítségével lehet Brazíliának saját térségén és a világon belüli vezető szerepének érvényesítésében.

Másodszor, a millenniumi célkitűzésekkel kapcsolatban, bár a „Bolsa Família” („családi alap”) elnevezésű programhoz hasonló programok sikerrel javították a humán fejlődést, és gyakorlatilag a felére csökkentették a rendkívüli szegénységet, nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a jövedelmi egyenlőtlenségek még mindig nagyon nagyok, hogy még mindig meglehetősen mértékű a szegénység, és hogy alapvető regionális különbségek vannak az ország északi és déli része közt.

E tekintetben üdvözlendő lenne a politikai tapasztalatcsere, amely révén megoldásokra tehetnénk javaslatot a szegénység, az egyenlőtlenség és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem, az egyensúlyhiány csökkentése, a szociális védelem és a mindenkit megillető tisztességes munka biztosítása terén.

Ugyanúgy törődünk a környezetvédelemmel, így ennek alapján párbeszédet kell kezdenünk az olyan kérdésekről, mint az éghajlatváltozás, a vízgazdálkodás, a biológiai sokféleség és az erdőirtás, csakúgy, mint arról, hogy milyen szerepet kellene betölteniük a bennszülött népeknek ezekben a kérdésekben.

Az energiaügyi együttműködés terén 2007-ben indított párbeszéd lehetővé tette az előrelépést, amelyet most tovább kell erősíteniük olyan kérdések terén, mint például a fenntartható bioüzemanyagok, a megújuló energia, az energiahatékonyság és az alacsony CO₂-kibocsátású energiatechnológia kérdése.

A Brazíliával való stratégiai partnerség továbbá, a Mercosurral való együttműködésünk megerősítése érdekében, magával vonja a nagyobb regionális integráció iránti elkötelezettséget is.

Erika Mann, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményének fogalmazója. – (DE) Elnök úr, biztos asszony, örömmre szolgál a mai vita. Természetesen mindkét országgal intenzív kapcsolatokat folytatunk, de most elsősorban Mexikóról szeretnék beszélni.

Vitánk során, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságban különösen fontosnak ítéltük meg, hogy a saját területünket érintő kérdéseket vitassuk meg. Különösen lényeges számunkra, hogy ismételten megerősítsük a szabadkereskedelmi megállapodást. Ha vetnek egy pillantást a számokra, láthatják, hogy bár az elmúlt években határozottan intenzívebbé vált a kereskedelmünk, még mindig jelentős a kereslet, és hogy mi – és az európai oldal – még mindig meglehetősen sok korlátozást alkalmazunk, amikor a piacra jutásról van szó. Biztos asszony, tisztelettel kérném, hogy Ön és illetékes kollégái tegyenek meg mindent, hogy újfent elemezzék a helyzetet, és ahol felmerül ez a probléma, oldják fel ezeket a korlátozásokat.

Számunkra teljesen értelmetlen egyfelől stratégiai partnerségről beszélni Latin-Amerika e jelentős országaival, ha másfelől még mindig harcolnunk kell az efféle abszurd piaci korlátozásokkal. Olykor természetesen, ezeknek is megvan az értelmük, de mint általános szabályok, egyáltalán nem hasznosak. Nagyon hálás lennék Önnek és a bizottságnak, ha megoldhatnánk ezt az ügyet.

A második pont, amelyet igen lényegesnek érzünk az, hogy a globális nemzetközi kapcsolatok kontextusában valóban meg kellene adnunk Mexikónak az őt megillető státuszt. Ez, természetesen, leginkább a G20-akkal kapcsolatos, még igen törekény megállapodással függ össze. Küldöttségünk levélben kérte – ezt Önöknek is megküldtük –, hogy Mexikó is kapjon helyet a G20-ak asztalánál, és hogy ez tartós intézkedés legyen, ne pedig csupán egy-egy alkalommal vehessen csupán részt a találkozók.

Utolsó kérésem Ön felé, hogy vegyen részt küldöttségünk március 30-31-i ülésén; tudom, hogy személyesen nem lehet jelen, de kérem, egy helyettesével képviseltesse magát, amikor a mexikói küldöttség elnökségét ellátó Guadarrama, Buganza és Green urak ide látogatnak, hogy igazán úgy érezhessék, hogy a Bizottság értékeli a küldöttséget és annak látogatását.

Francisco José Millán Mon, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, Európa országait szoros történelmi, kulturális és emberi szálak fűzik Latin-Amerikához. Spanyolként, mi több, galíciaiként, nagyon is tudatában vagyok ennek. Ráadásul, keresztény örökségünk eredményeképpen vannak közös elveink és értékeink is.

Latin-Amerika és az Európai Unió, általánosságban, természetes partnerek, amelyeknek erősíteniük kell kapcsolataikat. Örömmre szolgál, hogy a tisztelt Ház széles körben egyetért a ténnyel, miszerint az Európai Uniónak stratégiai partnerséget kell kötnie mind Mexikóval, mind Brazíliával. Én magam is ezt mondtam Mexikóval kapcsolatban, már múlt év áprilisában itt a Parlamentben a limai csúccsal kapcsolatban tartott vita során.

A stratégiai partnerséghez rendszeres, évenkénti találkozóknak kell társulniuk. Brazíliával 2007 óta rendezünk ilyeneket, és a Salafranca-jelentés nagyon helyesen a Mexikóval rendezendő találkozókat is sürgeti, tekintve a Tanács némiképp homályos 2008. októberi következtetéseit. Remélem, hogy az idén már Mexikóval is tarthatunk csúcstalálkozót.

Hölgyeim és uraim, az Európai Unió Mexikóval és Brazíliával kötendő stratégiai partnersége mind kétoldalú, mind globális szinten rendkívüli előnyökkel jár. A kétoldalú kapcsolatokat tekintve óriási tere van az együttműködés bővítésének. Mexikó esetében, például, a társulási megállapodás eredményeképpen bámulatos mértékben nőtt a kereskedelem és a befektetések mértéke. Szükség van továbbá a szervezett bűnözés és a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem, valamint az energia terén és az egyéb, közös fellépést igénylő területeken való együttműködésre, valamint a multilaterális fórumokon való jobb koordinációra is.

Brazília esetében a kapcsolatok erősítése az EU-Mercosur megállapodás előtt álló akadályok elhárításában is segítségünkre lehet.

Szeretném kiemelni, hogy a korábbi időszakokhoz képest milyen kedvező gazdasági eredményeket tudhat maga mögött Mexikó és Brazília az elmúlt évtizedben. A helyes politikáknak köszönhető fejlődés nélkül a jelenlegi világválság tönkretette volna ezen országok gazdaságát. Ehelyett viszont, a két ország kormánya a felhalmozott tartalékokat most az anticiklikus gazdaságpolitika alkalmazására használhatja fel, ahogy azt a fejlett országok, és bizonyos feltörekvő országok teszik.

Mexikó és Brazília világban betöltött szerepe is egyre nő. Részt vesznek a Heiligendamm-folyamatban, és Latin-Amerika legnagyobb gazdasági erőiként tagjai a G20-nak.

Ma komplex, és kapcsolatokkal átszőtt világunkban – azonnal befejezem – tekintve annak minden globális kihívását és veszélyét, mint amilyen az éghajlatváltozás, a Mexikóhoz és Brazíliához hasonló résztvevőkkel való, a közös felelősség szellemében folytatott együttműködés rendkívül hasznos az Európai Unió, valamint, természetesen az egész nemzetközi közösség számára.

Vicente Miguel Garcés Ramón, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, az Európai Bizottság 2008. július 15-én elfogadott egy, a Tanácsnak és a Parlamentnek szóló közleményt, amelyben ajánlást fogalmaz meg az Európai Unió és Mexikó közötti stratégiai partnerség létrehozására.

A maga részéről az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2008. október 13-án stratégiai partnerként ismerte el Mexikót, várva a Parlament véleményét.

Szeretném emlékeztetni Önöket, hogy az EU-Mexikó közös parlamenti bizottságának hetedik ülésén, amelyet múlt év októberének végén tartottunk, azt mondtuk, hogy a Mexikó és az Európai Unió közötti stratégiai partnerség megadná a szükséges lendületet a köztük lévő kétoldalú kapcsolatok megerősítéséhez és a bennük rejlő valódi lehetőségek kiaknázásához.

Megfelelő az idő a két fél közti kapcsolatok szempontjából, és jók a jelenlegi globális megállapodás eredményei. Szeretnénk hangsúlyozni, hogy a két fél végrehajtott hatalmának politikai és gazdasági téren erősítenie kell az együttműködést, különös tekintettel a kontinenseinken igen nagy károkat okozó pénzügyi és gazdasági válság által támasztott új kihívásokra.

Mexikó nagyszerű ország, amellyel olyan értékekben és célokban osztozunk, mint például a demokratikus kormányformák fejlesztése, a nemek közti egyenlőség iránti elkötelezettség, a jogállamiság megszilárdítása, a tisztességes és fenntartható fejlődés, valamint az emberi jogok tisztelete. A szervezett bűnözés, a terrorizmus és kábítószer-kereskedelem elleni harc terén támogatjuk a közös felelősség elvén és a nemzetközi jog szigorú betartásán alapuló szorosabb együttműködést.

Ebből kifolyólag, támogatni fogjuk, hogy ma délelőtt a Parlament elé kerüljön az EU-Mexikó stratégiai partnerségről szóló ajánlási javaslat.

Renate Weber, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, széles körben elfogadott nézet, hogy Brazília egyre nagyobb jelentőséggel bír mind saját régiójában, mind a világban. Az UNASUR létrehozásában játszott alapvető szerepe is csak az ország jó hírvének újabb megerősítése, amely nyílt elismerést érdemel, csakúgy, mint Brazília igyekezete, hogy támogassa és befolyásolja Latin-Amerika más országainak demokratikus fejlődését.

Egyetértek az előadóval, hogy Brazília és az Európai Unió a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok támogatása terén ugyanazokat az értékeket, a piacgazdaság terén pedig ugyanazokat az elveket vallja. Ennélfogva egyértelmű, Brazília miért kulcsfontosságú partnere az Európai Uniónak.

Brazíliában az elmúlt néhány évben gazdasági növekedés volt, amelyet, remélem, nem fog túlságosan rosszul érinteni a jelenleg is pusztító gazdasági válság. A gazdasági fejlődés és a vagyonfelhalmozás azonban, sajnos, nem járt együtt a szegénység megszűnésével. Ahogy azt a jelentés is említi, Brazíliában még mindig nagyon sok a szegény ember, és az a szomorú valóság, hogy a vagyon kulturális és faji alapokon koncentrálódik. Hangsúlyoznunk kell, hogy a legszegényebb brazilok 65%-a fekete, vagy vegyes etnikumú, míg a legtehetősebbek 86%-a fehér. Nagyra értékeltém Lula elnök elképzelését, miszerint a kormányának nem a gazdagság, hanem a szegénység ellen kell küzdenie. Meggyőződésem, hogy az Európai Unió támogatása és segítsége hasznos lenne a nagyon szegények és a nagyon gazdagok közötti polarizáció felszámolása érdekében tett lépések szempontjából.

Ennek megvalósítása érdekében azonban szükségünk van a Brazília számára nyújtott fejlesztési együttműködési eszköz keretén belül elérhető pénzügyi támogatásra, amelyet felhasználva támogathatjuk a millenniumi fejlesztési célok és a fenntartható fejlődés céljainak megvalósítását. Az Európai Uniónak ugyanakkor továbbra is szem előtt kell tartania az erdőirtás elleni küzdelem ügyét is. Ez is alapvető kérdés, mivel Brazília környezete rendkívül gazdag, ám sérülékeny is. Nem csupán szoros partnerséget kell kialakítanunk, de egyeztetnünk kell más adományozókkal is, és olyan projekteket kell kidolgoznunk, amelyek tettekre váltják az ígéreteket, már ami a környezetvédelmet illeti.

Stratégiai partnerségünknek szintén támogatnia kell egy erős brazil civil társadalom kialakulását, támogatva az európai és brazil nem kormányzati szervek, vállalkozók, üzletemberek fórumai közti kapcsolatokat, valamint az oktatási és kulturális szintű cserekapcsolatokat. A felsőoktatás terén az Erasmus Mundus program keretében megvalósuló együttműködést, vagy más egyéb, két régió között létrejövő programokat egy ország legértékesebb tőkéjébe, humán erőforrásába történő befektetésnek kell tekinteni.

Roberta Angelilli, az UEN képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Brazíliával folytatott párbeszéd, valamint a politikai és kereskedelmi együttműködés lényeges cél Európa számára; olyan cél, amelyet ki kell alakítani, meg kell erősíteni, kezdve a szegénység elleni küzdelemtől, különösen a gyermekszegénységtől, egészen a kereskedelmet és befektetéseket ösztönző, szilárd kereskedelmi megállapodásokig.

Ez a stratégiai partnerség azonban nem kerülhet ki bizonyos mozdíthatatlan pontokat. Először is, a korrupció, a szervezett bűnözés, a határokon átnyúló bűnözés, a kábítószer-kereskedelem, a pénzmosás és a nemzetközi terrorizmus elleni harc terén való szorosabb együttműködés szükségességét. Másodszor, a jogi kérdésekben, nevezetesen a kiadatási eljárások és a bírói ítéletek kölcsönös elismerése terén való szorosabb együttműködés szükségességét.

Raül Romeva i Rueda, a Vets/ALE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, úgy vélem, nyilvánvaló, hogy nem hagyhatjuk figyelmen kívül a körülményeket, amelyek közt most erről a megállapodásról tárgyalunk. A jelenlegi válság Európában mindenekelőtt az exportorientált szektorokat érinti, míg Mexikóban, nagyon speciálisan, azokat az üzleti szereplőket érinti leginkább, akik a recesszió következményeitől szenvednek.

Egy ilyen típusú megállapodás mindkét fél számára előnyökkel járna, de a jelen pillanatban rendelkezésünkre álló tapasztalatok szerint, ez nem mindig következik be. Európa számára nagy előnyökkel jár. Úgy hiszem, ez nyilvánvaló, és tisztán látszik, ha megnézzük az elmúlt nyolc év eredményeit, amely időszak alatt a kereskedelmi mérleg erősen az EU felé billent.

A kereskedelmi mérleg hiánya 80%-kal nőtt, ami azt jelenti, hogy Mexikó ma már nagyban függ Európától. Vannak azonban további kockázatok is, amelyekről nem szabad elfeledkeznünk. Az a helyzet, hogy az EU befektetései legnagyobb részének Európára nézve is később lesz pozitív hatása. Úgy értem, hogy az export nagy része alapján véve házon belüli, vagyis vállalaton belüli export.

Nem azt mondom, hogy ez szükségszerűen rossz dolog, csak azt, hogy óvatosnak kell lennünk, és nem szabad elfelejtenünk, hogy ez rendkívül negatív következményekkel is járhat. Mindenekelőtt, a legaggasztóbb faktor azonban néhány kormány liberalizálás iránti megszállottsága, amely ebben a kontextusban beágyazódott bizonyos álláspontokba. Az egyik legfontosabb szektor, például a bankszektor, amely alapvető fontosságú a jelen válság kezelése szempontjából; Mexikóban azonban jelenleg e szektor 90%-a külföldi, ebből 50% európai kézben van.

Nem hiszem, hogy ez volna a legjobb módja egy efféle megállapodás megközelítésének. Egy megállapodásnak javítania, de legalábbis nem továbbmélyítenie kellene a kockázatok egy részét, ezért mi erre teszünk javaslatot módosításainkban.

Willy Meyer Pleite, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, ami a Brazíliával való partnerséget illeti, a jelentésnek kétség kívül van néhány pozitív aspektusa. A többoldalú kapcsolatokra való felhívás, különösen az ENSZ nemzetközi fórumaiban; a környezetvédelem, a fenntartható fejlődés, az erdő- és vízerőforrás-gazdálkodás és az oktatás terén való együttműködés; csakúgy, ahogy, véleményünk szerint, a megújuló energiákhoz és a technológiához kapcsolódó együttműködés is rendkívül időszerű és lényeges.

Ami a bevándorlás kérdését illeti, a szégyenletes irányelv ellenére, úgy vélem, hogy ebben a konkrét esetben az emberi jogokról és a migránsok jogairól beszél, ami miatt úgy vélem, mégis helyénvaló. További lényeges pont a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében történő együttműködés, csakúgy, mint a társadalmi kohézió, amellyel kapcsolatban a szegénység csökkentése érdekében Brazília határozott politikát

folytat a „Bolsa Família” vagyis „családi alap” program révén. A partnerség további, kétségtelenül lényeges szempontja Brazíliának az UNASUR-on keresztüli regionális integráció folyamatában vállalt szerepe. Más szóval, egy sor lényeges pont támasztja alá, hogy magának a civil társadalomnak is be kell kapcsolódnia ezekbe a tárgyalásokba.

Másfelől viszont, vannak a jelentésnek olyan aspektusai, amelyek nem nyerték el a tetszésünket, és amelyek miatt tartózkodni fogunk. Először is, javasolja, hogy vessenek véget Brazíliában a gazdasági protekcionizmusnak. Úgy vélem, ezt a szöveget még a válság előtt fogalmazták meg; ahogy én látom, a protekcionizmus napjaink valósága. A változás szele, amely most azért söpör végig az országokon, hogy véget vessen a válságnak, vagy legalábbis csökkentse azt, kétségtelenül az irányba mutat, hogy a kormányoknak be kell avatkozniuk a gazdaságba. Úgy vélem, a szabad piac ideje lejárt, és olyan válságot hagyott maga mögött, amely beláthatatlan következményekkel jár az emberiségre nézve.

További nagyon fontos pont, amellyel nem értünk egyet az, hogy a jelentés nukleáris kutatási projektekből, különösen az ITER termonukleáris reaktor projektjében való közös részvételre szólít fel. Nem hiszem, hogy ez megfelelő számunkra, mivel nem támogatjuk a nukleáris energiát. Nagyobb hatékonyságú energiafelhasználással és még több megújuló energiával, véleményem szerint elkerülhetjük az emberiségre nézve rendkívül veszélyes energiaforma felhasználását. Mindez, a jelentés pozitívumai ellenére, tartózkodásra késztet bennünket.

A Mexikóval kapcsolatos jelentés egészen más kérdés, mivel a Brazíliával való partnerség még el sem indult. Mexikóval viszont társulási megállapodásunk keretében már 1997 óta dolgozunk együtt, így már vannak olyan eredmények, amelyek alapján megítélhetjük, hogy jól mennek-e a dolgok – hogy olyan jól mennek-e, mint ahogy azt mi szeretnénk, vagy sem.

Számos okból kifolyólag e jelentés kérdésében is tartózkodni fogunk. Először is, úgy véljük, hogy a jelentés figyelmen kívül hagy bizonyos gazdasági szempontból negatív következményeket. Igaz, hogy történt előrelépés, ha azokat a szempontokat nézzük, milyen rossz volt az ország helyzete az emberi jogok terén, különösen a nők meggyilkolásával kapcsolatban. Nyújtottak be olyan módosításokat, amelyek, véleményem szerint tisztázzák és javítják a szöveget, de van egy rész, amelyet mi nem tartunk kedvezőnek, ez pedig mindaz, ami a szabad kereskedelemre vonatkozó szerződést és annak a mexikói kistermelőkre gyakorolt hatását érinti. A jelenlegi válság nem jó időszak Mexikó számára, ahogy a világ egyetlen országa számára sem. A mexikói külföldi befektetések csupán néhány szektorra korlátozódnak, ami nem segíti a hazai gazdaság növekedését.

Képviselőcsoportunk, az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja ezért tartózkodni fog az erről a jelentésről szóló szavazáson.

Bastiaan Belder, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, az utóbbi években növekedett az Unió és a harmadik országok között kötött stratégiai partnerségek száma. Ez önmagában nem nyugtalanít. Hasznos lehet effajta partnerségen keresztül határozottabb formába önteni a kétoldalú kapcsolatokat, ez a rendszer azonban legalább két veszélyt rejt magában.

Először is Európa nem nyilváníthat minden országot stratégiai partnerének. Ha így tenné, véleményem szerint, a 'stratégiai' kifejezés értékét vesztené. Ezért azt javaslom, hogy csak a döntő fontosságú partnerekkel kötött kétoldalú kapcsolatokra használják ezt az elnevezést. Véleményem szerint, ez valójában inkább vonatkozik Brazíliára, mint Mexikóra, ma reggeli vitánk tárgyára.

Másodszor, olykor elfog az a bizonytalan érzés, hogy ezek a stratégiai partnerségek nagyrészt szimbolikusak. Lehetőséget nyújtanak egy újabb csúcstalálkozóra, majd a dolgok nagyjából ugyanúgy maradnak, mint voltak. Ezek a partnerségek gyakran kizárólag fórumként működnek, a kézzelfogható eredmények kérdése gyakran megválaszolatlan marad.

Bizonyos mértékig hasonlóan érzek a Parlamentnek a Tanács felé benyújtott, Brazíliával foglalkozó ajánlástervezetével kapcsolatban is, amelyről holnap tárgyalunk. Itt is úgy érzem, nem hangsúlyozták kellőképpen a sajátos problémákat. Elnök úr, ezt az aggodalmat az ajánlástervezetből vett három elemmel szeretném megvilágítani.

Először is, az ajánlás némileg félrevezető módon megjegyzi, hogy ez a partnerség nem mehet az Unió Mercosurhoz fűződő kapcsolatának rovására. Hogyan lehetséges, hogy az Európai Unió, amely mindig a regionális együttműködés támogatójaként lép fel, hagyja, hogy a Brazíliával kötött kétoldalú kapcsolatai előnyt élvezzenek a Mercosurral való regionális együttműködésével szemben? Az Unió itt helytelenül választja meg prioritásait.

A régióval való szoros együttműködés miatt az Európai Uniónak valóban jeleznie kell Brazília felé, hogy az erős Mercosur fontos számára, és arra kell ösztönöznie, hogy maga is határozottan investáljon ebbe az együttműködési megállapodásba. Ehelyett az Unió Brazíliával kétoldalú megbeszéléseket folytat, ezzel jelezvén, hogy ami minket illet, a Mercosur másodlagos fontosságú.

Úgy tűnik számomra, az ajánlástervezet a kereskedelem terén sem fogalmaz elég pontosan. Felkérnek bennünket, hogy dolgozzunk együtt a dohai forduló zökkenőmentes lebonyolításán. Ez valóban nemes cél, ám nem volna jobb először pontosan meghatározni az Unió és Brazília közti különbség lényegi pontjait?

A piacra jutás mindkét tábor számára kiemelkedő jelentőségű probléma. Úgy vélem, a dohai fordulón nagyobb az esély a megoldásra, ha e kérdést kétoldalú szinten tárgyalják. Nem mondom, hogy könnyű lesz, ám úgy vélem, jobb módja ez az előrelépésnek, mint fellengzősen meghatározható nyilatkozatokat tenni.

Geopolitikai érdeklődésem szempontjából is megvizsgáltam az ajánlástervezetet. Ebből a szempontból nézve, úgy tűnik számomra, hogy az ajánlás elmulasztja felkérni Brazíliát arra, hogy vezető szerepet vállaljon a régióban. Ezen a ponton be is fejezem felszólalásomat. Brazíliának helyesen kell felmérnie a régió belüli politikai fejleményeket, amelyekre elsősorban szomszédjának, Venezuelának a földrész feletti uralomra irányuló törekvéseiből következtethet.

Ez a helyzet azonban sem a földrésznek, sem az Európai Uniónak nem áll érdekében. Az alkotmány módosításáról szóló ellentmondásos venezuelai népszavazás elég jól mutatja, hogy kevés marad meg az olyan európai értékekből, mint például a demokrácia.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Elnök úr, a stratégiai partnerség remek kezdet, remek, hogy Volkswagen-gyár létesül Pueblában, hogy parlamenti vegyes bizottságok alakulnak Chilével és Mexikóval, de ahogyan Safranca Sánchez-Neyra úr is elmondta jelentésében, már harminc éve, hogy realisták vagyunk, együttműködünk, megfelelő légkört teremtünk, egy kicsit elvitázunk a mezőgazdaságról, a kábítószerokról, a nőkről, a vízről stb.

Túl kell lépniünk ezen. Több igyekezet szükséges mind Európa, mind Latin-Amerika részéről. Ki kell tűznünk egy célt: például 2025-öt. Egy generáció alatt, a következő húsz évben civilizációk szövetségét kell létrehoznunk Európa és Latin-Amerika között, sőt miért ne akár integrációt?

Ennek megvalósítása végett jött létre az EuroLat keretrendszer, az Európát és Latin-Amerikát egyesítő parlament. E kerethez olyan kiáltvány, állásfoglalás szükséges, amely ugyanolyan jelentőségű lesz, mint 1950. május 8. volt Európa számára. Egyesítsük népeinket, forrásainkat, intelligenciánkat, mindkét oldal fiataljait és öregjeit, és haladéktalanul hozzunk létre egy olyan területet, ahol a diákok, kutatók, értelmiségiek és az intelligencia szabadon áramolhat. Ez önműködő kulturális vízumot jelentene. Malinche-nak nem volt szüksége vízumra ahhoz, hogy kecsua és maja nyelvre tanítsa Cortést. Ez az első lépés afelé, hogy latin-amerikaiak milliárdjaiból, keresztények milliárdjaiból álló tömb jöjjön létre a nemzetek mérkőzésében.

Jól tudom, mindez valószínűtlennek tűnik a gazdasági realisták számára, ám ha a kergetett álom nem elég nagy, hiába kergetjük, szem elől tévesztjük.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Szeretném támogatásomat kifejezni Salafranca úr jelentésével kapcsolatban. Úgy vélem, a globális megállapodás végrehajtása után az Európai Unió és Mexikó közötti stratégiai partnerség terén magasabb történelmi szintre kell emelkednünk.

A partnerségre nemcsak Mexikó globális politikai és gazdasági szintén játszott szerepének szempontjából, hanem az Európai Unióval való igen szoros gazdasági kötelékei miatt is szükség van. Mexikó lakossága több mint 100 millió, a tizedik legnagyobb gazdasági erő a világon és tagja a G20-aknak is.

Az olyan globális kihívásokat tekintve, mint a gazdasági válság és a globális felmelegedés, a Mexikóval történő együttműködés hasznosnak bizonyul. Magától értetődő, hogy az új partnerségtől megkívánjuk, hogy az Európai Unió más stratégiai partnereivel való kapcsolatában működő magas szintű ülések mintájára az Európai Unió és Mexikó között is évente rendezzenek csúcstalálkozót.

Támogatnunk kell továbbá a partnerség parlamenti dimenzióját az EU-Mexikó parlamenti vegyes bizottságon és az EuroLat Közgyűlésen keresztül, amelyek különösen hasznos szerepet játszottak az utóbbi években. Mivel ez az év a kreativitás és innováció európai éve, úgy gondolom, nagyobb figyelmet kell szentelnünk az Európai Unió és Mexikó együttműködésének a kutatás, a kultúra és oktatás, valamint a tudományos és hallgatói mobilitás területén.

A mexikóiak a világ legnagyobb spanyol nyelvű népe, az európaiakkal közös kulturális értékei vannak, amelyekbe beletartozik a latin örökségen alapuló romániai kulturális örökséggel való szoros kötelék is. A bukaresti Román Földműves Múzeumban 2005 júliusában tartott kiállítás például a mexikói népművészet és a romániai népművészet számos kreatív alkotása közötti meglepően hasonlókat mutatott be. Úgy vélem, az Európai Unió intézményeinek erőteljesebben és folyamatosan ki kellene használnia a lehetőséget, amelyet a kultúra, az oktatás és művészet nyújt azáltal, hogy közelebb hozzák egymáshoz a népeket.

Végül, de nem utolsósorban úgy gondolom, hogy ez a stratégiai partnerség hozzájárulhatna a Mexikóba utazó európai polgárok biztonságának garantálásához. Mexikó kivételes turisztikai lehetőségeket kínál, kiváló történelmi-kulturális kincsekkel rendelkezik, továbbá sok európai számára kedvelt utazási célpont. Mindazonáltal nem szabad őket a bűncselekmény és a korrupció veszélyének kitenni, amely az ország bizonyos vidékein gyakori. A Mexikó, az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti háromoldalú együttműködés révén a bűnözés elleni küzdelem hatékonyabbá tehető.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Úgy vélem, az Európai Unió és Mexikó, az Európai Unió és Brazília közötti együttműködési megállapodások kiemelkedő jelentőségűek. Ezeknek az együttműködési megállapodásoknak a demokrácia, a jogállamiság értékeinek tiszteletben tartásán és az emberi jogok tiszteletben tartásán kell alapulnia.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az Európai Unió és e két ország között a tudományos és technológiai tudás átadásának előmozdítása területén tett erőfeszítéseket növelni kell annak érdekében, hogy valódi együttműködést szilárdítsunk meg az éghajlatváltozás elleni küzdelemben és a fokozott környezetvédelemben. A kis- és középvállalkozások integrált támogatási programja lényegesen hozzá fog járulni az említett országok gazdasági és társadalmi fejlődéséhez. Különösen a jelenlegi gazdasági válság idején fontos, hogy munkahelyeket teremtsünk és őrizzünk meg, és hogy további erőfeszítéseket tegyünk a millenniumi fejlesztési célok elérésére.

Mint az Európai Közösség és az Egyesült Mexikói Államok közötti megállapodás előadója, a légi közlekedés bizonyos szempontjaira vonatkozóan is szeretném kiemelni a megállapodás jelentőségét. A megállapodás a légi közlekedés területén támogatja a szabad versenyt. Mexikó adott esetben hátrányos megkülönböztetés nélkül kiróhat illetéket, adót, terhet, vámot vagy díjat az üzemanyagra, amelyet az ország saját területén az Európai Közösség tagállama által kijelölt légiforgalmi társaság olyan légi járművének szolgáltat, amely olyan útvonalon közlekedik, amelynek egyik pontja Mexikó területén, másik pontja az amerikai kontinens valamely államának területén található.

Szeretném kiemelni, hogy ez az ügy rendkívül fontos, különösen az üvegházhatást okozó gáz kibocsátás-tanúsítványok kereskedelmi rendszerének megvalósítása tekintetében. Továbbá ennek a két országnak, Brazíliának és Mexikónak különösen fontos szerepe lesz a kiotói egyezményt követő, jövőbeni megállapodás megkötésében, amelyet remélhetőleg decemberben, Koppenhágában írnak majd alá.

Monica Frassonni (Verts/ALE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja a brazil partnerségi kapcsolat ellen fog szavazni, és tartózkodni fog a Mexikóval való partnerség kérdésében. Nem szívesen tesszük ezt, de úgy véljük, ez a szavazat világosan mutatja elégedetlenségünket azzal a gyakorlattal szemben, amelyet egy ideje már kifogásolunk. Ami például Brazíliát illeti, a partnerség tárgyát a Mercosur további dömpingjével oldották meg. A partnerség, véleményünk szerint, rossz prioritásokat tart szem előtt – Ferrero-Waldner asszony például bioüzemanyagokra hivatkozott, ám az állásfoglalásban egész sorozat megfontolás szól az atomenergiáról, valamint a szén-dioxid-elkülönítésről és -tárolásról, vagyis a szénről. Ugyanakkor egy olyan országnak, mint Brazília, ehelyett a megújuló technológiák fejlesztésén és az energia-megtakarításon kellene velünk dolgoznia: ezen az úton kellene haladnia az országnak.

Ami Mexikót illeti, elnök úr, volt néhány módosítási javaslatunk, – az előadó bizonyos tekintetben meglehetősen nyitott volt bizonyos kérdésekben, amelyek többnyire az emberi jogokat érintették. Ugyanakkor a stratégiai partnerségnek és a parlamentáris párbeszédnek, véleményünk szerint, a jelenlegi politikai aggodalmakra kellene összpontosítania. A mai politikai menetrend legelején az a nagy gazdasági válság áll, amelyet az ország éppen átél, továbbá a visszatérő migránsok, valamint természetesen az erőszak és szervezett bűnözés problémája. Azt gondolom, a partnerségnek sokkal-sokkal határozottabban erre kell összpontosítania, semmint olyan ügyekre, amelyeket kétségtelenül kevésbé fontosnak tartunk.

Még egy szót szólnék, elnök úr, az interparlamentáris párbeszéd kérdéséről, amelynek természetesen mindannyian nagy jelentőséget tulajdonítunk: úgy vélem és remélem, hogy a következő EuroLat ülés képes lesz kiutat találni ebből a kissé formális és, őszintén szólva, haszontalan keretből, amely sok ülésünket jellemezte, és szívből remélem, hogy ez hatással lesz ezen országok nemzeti tanácskozásaira is.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) A Latin-Amerikában végbemenő változásoknak arra kellene ösztönözniük az Európai Uniót, hogy új együttműködési kapcsolatokat létesítsen Latin-Amerika országaival. A különböző fejlettségi szintek és a lakosság különböző politikai választásainak kölcsönös tiszteletben tartása keretében több figyelmet kellene szentelni a társadalmi és kulturális szempontoknak, valamint a fejlesztéstámogatásnak. Sajnos az Európai Unió által előterjesztett javaslatokban ezek jelentéktelen szempontokként szerepelnek.

Általánosságban elmondható, hogy leginkább csak a gazdasággal foglalkoznak, és céljuk, hogy védjék a nagy európai gazdasági és pénzügyi csoportok üzleti vállalkozásait. Erre a helyzetre a társadalmi szervezetek világítottak rá, különösen Brazíliában, amikor a Mercosurral való kapcsolatok ápolása céljából kiküldött delegációval legutóbb az országban jártunk. Akkor, amikor például Mexikó lakosságának nagy része a súlyos gazdasági recesszió következményeitől szenved, és amikor a mexikói bankszektor túlnyomó többségét külföldi vállalatok, különösen európai bankok irányítják, sajnálatos, hogy az Európai Unió Mexikóval kötött megállapodását a helyi fejlődés támogatása helyett még mindig inkább az Egyesült Államokba való belépőként használja. Ennek eredményeképpen, a szabad kereskedelemhez, a stratégiai ágazatok liberalizálásához, valamint az olyan alapvető dolgok, mint például a víz üzleti alapokra helyezéséhez való ragaszkodásával hozzájárul Mexikó kis- és középvállalkozásainak, valamint termelési hálójának, különösen ipari termelési hálójának tönkretételéhez.

Ezért aztán radikálisan át kell vizsgálnunk az EU partnerségi megállapodásokkal kapcsolatos intézkedéseit, hogy elsőbbséget biztosítsunk az együttműködésnek, valamint a gazdasági és társadalmi fejlődésnek. Ilyen módon segíthetünk jogokat biztosító munkahelyek teremtésében, biztosíthatjuk a társadalmi fejlődést, elősegíthetjük a bennszülöttek jogainak biztosítását, az erdők és a biológiai sokféleség védelmét, továbbá elismerhetjük a latin-amerikai országok magas minőségű közszolgáltatásokhoz, a saját gazdaságuk stratégiai ágazatainak irányításához, valamint a saját népük által választott intézmények döntéseinek tiszteletben tartásához való szuverén jogát.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Én amellett érvelnék, ahogy azt tettem már egyéb alkalmakkor is, hogy a Latin-Amerikával való együttműködési kapcsolat megerősítése stratégiai lépés az EU számára, mert ahogy azt a Salafranca-jelentés is mutatja, a kapcsolatok szorosabbra fűzését nemcsak – az előadó által is igen helyesen említett – történelmi és kulturális kötelékek, valamint a közös értékek magyarázzák, de ezek multiszektoralis, régiók közötti és régiókon belüli fejlődési lehetőséget is biztosítanak mindkét fél részére.

Míg ennek megfelelően üdvözlöm az Unió és Brazília közti kereskedelem és befektetések növelésére vonatkozó kezdeményezéseket, elgondolkodtam azon, milyen fejlődésre nyílik lehetőség a jogi és környezetvédelmi együttműködés, az emberi jogok elismerése és a gyakran az Unióba exportált szervezett bűnözés elleni védekezés terén – ezek a területek ugyanis épp olyan fontosak. A migráció és a kivándorlók átutalásainak kérdését szintén meg kell vizsgálnunk, mivel kétségtelen, hogy az illegális munkavállalásból és más illegális tevékenységekből származó profitot illegálisan exportálják. Ami a migrációt illeti, megkérdezném, milyen garanciákat kaphatunk egy olyan nemzettől, amely védi a Cesare Battistihez és a „varázsló” Mário Pacheco do Nascimento-hoz hasonló bűnözőket és csalókat. Ez a példa önmagában is magyarázat arra, miért ellenzem teljes mértékben, hogy tárgyalásokat kezdjünk az Európai Unió és Brazília közötti vízumeltörlésről.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – Elnök úr, mivel a cseh elnökség nincs jelen a Házban, angolul fogok beszélni, mert úgy vélem, így gyorsabban célba ér az üzenetem.

Felhívnam figyelmüket a Brazíliával kötendő partnerséggel kapcsolatos ajánlásra irányuló javaslat (1) bekezdésének 1. pontjára, valamint a Bizottság többnyelvűségről szóló 2008. szeptemberi közleményére.

A helyzet az, hogy a Brazíliával kötendő partnerség létrehozásakor és fejlesztésekor portugálul beszélünk. Amikor az Egyesült Államokba, vagy Ausztráliába megyünk, angolul beszélünk; amikor Mexikóba vagy Kolumbiába megyünk, spanyolul beszélünk; amikor Brazíliába vagy Angolába megyünk, portugálul beszélünk; amikor pedig Szenegálba vagy Elefántcsontpartra, akkor franciául. Ez a kommunikáció kulcsa; ez a kulcsa annak, hogy üzletet kössünk.

Ez arra hívja fel a figyelmet, amit én pár évvel ezelőtt „európai világnyelveknek” neveztem, portugálul: *linguas europeias globais*. Azt értem ez alatt, hogy bizonyos európai nyelvek képesek arra, hogy nagyon intim, szoros kapcsolatot létesítsenek a világ különböző részeivel. Ezek a nyelvek az angol, a spanyol, a portugál a francia és bizonyos mértékig a német és az olasz. A Bizottság teljes mértékben megértette ezt, és bele is foglalta közleményébe, ám a Tanácsban sajnos félreértések támadtak – főként, ha jól tudom, a németek részéről –, így a Tanács végül egy sokkal gyengébb szöveget fogadott el ez ügyben.

Szeretném világossá tenni, hogy ez semmi esetre sem érinti az Unió hivatalos nyelveinek egyenlő értékét. Ennek csupán a többnyelvűség belső megítéléséhez van köze, abban pedig mindannyian egyetértünk, hogy minden polgárnak joga van saját anyanyelvén beszélni, olvasni és kérdéseire választ kapni. Ez azonban újabb dimenzióval bővíti a többnyelvűség külső értékének széles területét. Mai globalizált világunkban, a mai globalizált gazdaságban, ebben a globális faluban, amely egyaránt kulturális, gazdasági, társadalmi és politikai, ezek az európai világnyelvek adják az egész EU legértékesebb vagyont, amelyet számításba kell vennünk, és amelyet ki kell használnunk. Ezért kérem, hogy ezeket a nyelveket mint közös kincsünket megfelelő módon vezessük be a külső ifjúsági szolgáltatásokba, és tanítsuk az iskoláinkban, második, harmadik vagy negyedik nyelvként, mert ezek a nyelvek – ahogy Brazíliával való kapcsolataink is világosan mutatják –, növelik az EU kapacitását, amellyel a világhoz kapcsolódhat: amellyel még inkább elvegyülhet, amellyel még inkább osztozhat valamiben, s amellyel még inkább tagja lehet a klubnak. Ez volna a kérésem a Tanács felé, és üdvözlöm, és köszönöm az előadó támogatását.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Elnök úr, hölgyeim és uraim, először is szeretnék gratulálni Salafranca Sánchez-Neyra úrnak a kiváló jelentéséhez, amelyet egy olyan fontos témáról készített, mint a stratégiai partnereinkkel való globális együttműködés. A globalizáció nemcsak előnyös számunkra, de sérülékenyebbé is tesz bennünket a globális válságokkal és fenyegetésekkel szemben. Ezért a stratégiai partnerek megnevezése és a velük való globális szintű együttműködés megerősítése tesz képessé bennünket arra, hogy megküzdjünk a jelen és a jövő kihívásaival. Hangsúlyozzuk a jelentésben, hogy az Egyesült Államok után Mexikó Európa második legnagyobb partnere. Azt is hangsúlyozni kell, hogy Európa fontos nyersanyag-beszállító partnernek tekintő Mexikót. A nyersanyagbeszerzés biztonsága Európa fenntartható fejlődésének pedig különösen fontos tényezője. Európa a maga részéről a környezetvédelem és a zöld ipari megoldások bevezetésének terén vezető szerepet játszik.

A Mexikóval kötendő stratégiai partnerség erősíteni fogja a kétoldalú kapcsolatokat, mégpedig azzal a speciális céllal, hogy még hatékonyabban kereskedhessünk a technológiákkal és a nyersanyagokkal, valamint, hogy jó alapokat teremtsünk a kétoldalú környezetvédelmi együttműködéshez. E célok elérése érdekében ki kell alakítanunk és fejleszteniünk kell a tudományos és technológiai ismeretek átadására vonatkozó mechanizmusokon és intézkedéseken alapuló, ágazatokhoz kapcsolódó programokat, mivel csak specifikus intézkedések tehetik élővé ezt az együttműködést. Ráadásul, a tudományos és technológiai ismeretek átadása elképzelhetetlen oktatási csereprogramok és tudományos kutatóközpontok közös hálózatának létrehozása nélkül. Ezért kérem a kétoldalú kapcsolatoknak az oktatás és az innováció területére való kiterjesztését is. Köszönöm a figyelmet.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, szerencsére már jó ideje a múlté az az idő, amikor Latin-Amerikát az Egyesült Államok hátsó udvarának tekintették. Ma már egészen másként tekintünk erre a területre, és számos téren közesek a gyökereink, közesek az érdekeink, ami igazolja azt, hogy erre a területre is kiterjesszük a stratégiai partnerség intézményét.

Említették már az éghajlatváltozás, az energiapolitika, a pénzügyi válság, a kábítószer-kereskedelem kérdését. E tekintetben közös elvi sík és közös érdekek mentén gondolkodunk. Jó, hogy többoldalú alapon működünk együtt ezzel a területtel. Az is jó, hogy kétoldalú megállapodásokat is kötünk. Az azonban nagyon fontos, hogy mindkét esetben mindkét partnerrel kiegyensúlyozott kapcsolatot tudjunk kialakítani.

Ezért, ha sikerül megvalósítani a vízummentes utazást, azt is meg kell gondolnunk, hogyan fogjuk kezelni a kitoloncolásokat, a kiadatási megállapodásokat és az efféle kérdéseket annak érdekében, hogy...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Elnök úr, szeretnék rámutatni, hogy ma délelőtt az Európai Unió Brazíliával és Mexikóval való partnerségéről beszéltünk. Ma délelőtt megvitattuk a keleti partnerséget is. A lehető leghatározottabban szeretném hangsúlyozni, és ezt különösen Ferrero-Waldner asszonynak címezem, hogy amikor az Európai Unió külügyi politikájáról, úgymint az EU Brazíliához, Mexikóhoz vagy észak-afrikai országokhoz fűződő kapcsolatáról beszélünk, a vitáink, bizonyos mértékig, elrugaszkodnak a valóságtól. Másfelől, amikor a kelethez fűződő kapcsolatainkról van szó, az EU-t érintő alapvető kérdésekkel foglalkozunk. Hasonlóképpen, amikor a Törökországgal való partnerségünket és ezen ország EU-tagságra vonatkozó kilátásait vitatjuk meg, ezek ugyancsak alapvető kérdések. Amikor Fehéroroszországhoz, Ukrajnához és Oroszországhoz fűződő kapcsolatainkról van szó, a gázellátás, vagy Grúzia kérdése szempontjából, ugyancsak az EU számára alapvető fontosságú ügyekről beszélünk, olyanokról, amelyek súlyos válságba taszíthatják az Európai Uniót.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Elnök úr, Brazília a nemzetközi szinten csak úgy, mint saját régiójában minden évben egyre nagyobb szerepet tölt be. Ennek eredményeképpen ez az ország az Európai Unió egyik legfontosabb és legjelentősebb partnerévé vált. A történelmi, kulturális és gazdasági kötelezettségeknek kell alapot szolgáltatniuk az EU és Brazília közti stratégiai partnerség keretén belüli fellépésre. A legfontosabb kérdéseknek, amelyekre a politikai párbeszédnek fókuszálnia kell, magukban kell foglalniuk azon közös stratégiák támogatását, amelyek révén megküzdhetünk az olyan globális kihívásokkal, mint a biztonság, az emberi jogok, a pénzügyi válság és talán, ami a legfontosabb, a szegénység elleni küzdelem.

Törekednünk kellene továbbá arra, hogy többféle erőfeszítést tegyünk a dél-amerikai regionális konfliktusok megelőzése érdekében. Előtérbe kell helyeznünk a kereskedelmi együttműködésre és a – végül is a világ tüdejét biztosító – brazil erdők védelme érdekében való együttműködésre vonatkozó kétoldalú kapcsolatok megerősítését. A stratégiai partnerségnek elő kell segítenie az Európai Unió és Brazília közti párbeszéd állandó platformjának létrehozását.

Charles Tannock (PPE-DE). – Elnök úr, az EuroLat tagjaként üdvözlöm az EU Brazíliával és Mexikóval, e két felvirágzóban lévő demokráciával kötendő stratégiai partnerségét. A „BRIC” elnevezés – a Brazília, Oroszország, India és Kína kezdőbetűiből álló mozaikszó – gyakorta szerepel a külpolitikai szakértők szótárában, és Brazília valóban egyre nagyobb jelentőségű globális szereplő.

Lula elnök mérsékletet mutatott az elnökségben, és stabilizáló erőként tudott fellépni az egyre növekvő populista demagógok, mint például a venezuelai Chávez vagy a bolíviai Morales ellenében. Brazíliát azonban súlyosan fogja érinteni a hitelválság és a nyersanyagárak csökkenése. Mexikót az olajárak drámai csökkenése fogja sújtani. E két országban eddig stabilitás volt. Calderón mexikói elnök munkáját is dicséret illeti, ő szintén megérdemli, hogy a drokartellek elleni küzdelme során élvezze az Unió támogatását.

A két ország, amelyek egyaránt tagjai a NAFTA-nak és a Mercosurnak, a régió jelentős szereplői, és kulcsszerepet töltenek be Latin-Amerikához fűződő kapcsolatainkban.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, tíz másodperc. Röviddel ezelőtt részt vettem egy kongresszuson, amely a nyugdíjról és a nyugdíjkifizetésekről szólt, valamint, arról, mennyi ideig kapják nyugdíjukat a nyugdíjasok, mielőtt jobblétre szenderülnek. A kongresszuson kiadtak egy táblázatot, amelyben az államokat aszerint rangsorolták, hogy átlagosan hány évig történik nyugdíjkifizetés. Mexikó ragyogó, követendő példaként szerepelt. Hogy miért? Azért, mert az ottani nyugdíjasok, nyugdíjba vonulásuk után, azután, hogy elkezdtek élvezni nyugdíjuk előnyeit, átlagosan csupán hat hónapig élnek, ami rekordnak számít, vagyis az állam a legjobb...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, én teljes mértékben támogatom e jelentés (1) bekezdésének e) pontját, amely arról szól, hogy szükség van az olyan lényeges kérdésekkel foglalkozó partnerségre, mint az éghajlatváltozás, az energiabiztonság, valamint a szegénység és a kirekesztés elleni küzdelem.

A WTO-megállapodásokkal – vagy lehetséges megállapodásokkal – kapcsolatban viszont van néhány fenntartásom, mégpedig az uniós mezőgazdasági termelők és élelmiszergyártók szempontjából. Mint azt Önök is tudják, nagy harcokat vívtunk az élelmiszergyártásra vonatkozó előírásokkal kapcsolatban, és a Bizottság végül úgy döntött, hogy nem engedheti be a brazil marhahúst az Európai Unióba, amíg az nem felel meg a mi gyártásra vonatkozó előírásainknak. Nagy örömmel fogadtam ezt a döntést, és úgy vélem, ezt minden egyes árucikkre alkalmaznunk kell. Nem várhatjuk el a termelőinktől, hogy olyan előírásoknak feleljenek meg, amelyeket a harmadik országok nem tartanak be. Ha ez továbbra is így folytatódik, a WTO-megállapodást saját termelőink nem fogják támogatni.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – (ES) Elnök úr, időnként átadom magam a többnyelvűségnek, így most meg fogok próbálni spanyolul beszélni.

Először is, szeretném megmagyarázni Belder úrnak, miért tettük le a voksunk a stratégiai partnerség mellett. Úgy vélem, először is igen fontos annak felismerése, hogy maguk az országok nagyon érdekeltek ebben. Ez természetesen bizonyos kritériumokon alapuló politikai döntés. Mexikó például rendkívül fontos híd észak és dél között, valamint stabilizáló tényező, még akkor is, ha vannak országban belüli problémái.

Másodszor, jelenleg a G20-ak tagja, és – hogy Mann asszonynak is válaszoljak – remélem, hogy a jövőben is az marad.

Harmadszor, mind Mexikó, mind Brazília erősen elkötelezett az olyan globális kérdések iránt, amelyeket csakis közös összefogással kezelhetünk. Ilyen kérdés többek közt az éghajlatváltozás és a pénzügyi válság. Ezért vélem úgy, hogy a stratégiai partnerség indokolt elképzelés: nem az egész világgal természetesen, de a világ legjelentősebb szereplőivel.

Ráadásul, van számos kisebb, vagy egyedi ágazati kérdés is, amelyek közül szeretnék megemlíteni néhányat.

Számos bonyolult kérdéstről folytattunk tárgyalásokat ezekkel az országokkal, úgymint a kábítószerokról, a korrupcióról, a terrorizmusról és a szervezett bűnözésről. Szerveztünk például vezetői szintű, sőt, miniszteriális szintű találkozókat, amelyeken megnéztük, mit tehetnénk ezen országok megsegítése érdekében, és amelyek során tapasztalatokat cseréltünk.

Mexikóval létrehoztunk egy fórumot, amely közbiztonsági kérdésekkel, leginkább a korrupcióval összefüggő problémákkal foglalkozik, és számos területen igyekszünk együttműködni, úgymint a rendőrségi kiképzések terén, a börtönbeli munkára vonatkozó vezérelvek terén, hogy milyen módszerekkel lehet küzdeni az ember-, a kábítószer- és a fegyverkereskedelem, a számítógépes bűnözés és a pénzmosás ellen. Nagyon fontosnak tartom, hogy folytassuk ezeket a speciális párbeszédeteket.

Ami az arra vonatkozó kérdést illeti, hogy mikor tarthatunk még több találkozót, azt mondhatom, hogy az idén megpróbálunk megszervezni egy legmagasabb szintű találkozót, de ez az elnökségtől is függ, és attól, hogy felveszi-e ezt a kérdést tennivalói közé. Remélem, az év második felében sor kerülhet rá. Mindenesetre Prágában lesz egy Mercosur-kérdésekkel, a Mercosurral, valamint a Mexikóval és Brazíliával kötendő partnerséggel kapcsolatos miniszteri szintű találkozó. Egyik sincs elvetve, hiszen keményen dolgoztunk a Mercosurral való megállapodás érdekében is, de Önök is jól tudják, hogy sem mi, sem a Mercosur-országok, különösen Brazília és Argentína, addig nem akarnak aláírni egy megállapodást, amíg még nem tudjuk, hogy végződik a dohai forduló. Ezek a tárgyalások mindig is párhuzamosan folytak Dohával.

Természetesen májusban lesz még egy miniszteri szintű találkozónk Prágában, és újfent megpróbáljuk tető alá hozni a megállapodást, de úgy vélem, még mindig ezzel a kihívással kell majd szembenéznünk.

A bevándorlás kérdése ugyancsak rendkívül lényeges, és azt hiszem, kiegyensúlyozott, konfrontáció nélküli párbeszédet folytatunk Mexikóval, például a kitoloncolási irányelvről. Nagyra értékeljük, hogy Mexikó rendkívül kedvezően és megértést tanúsítva válaszolt ezzel a, mint tudjuk, igen összetett kérdéskörrel kapcsolatban, és amely terén természetesen mindkettőnknek tiszteletben kell tartania az emberi jogokat, és figyelembe kell vennie országaink érzékeny pontjait. Úgy vélem, erre mind figyelmet fordítottunk.

Szeretném továbbá elmondani, hogy a legfontosabb kérdéseket folyamatosan napirenden tartjuk. Tavaly decemberben, például, Sarkozy elnök úr, Lula elnök úr és Barroso elnök úr találkozóján külön szó esett a pénzügyi válság kérdéséről, és arról, hogyan kezelhetnénk ezt közösen, de ugyancsak beszéltek a megújuló energia kérdéséről is, amellyel kapcsolatban már most is együtt dolgozunk Brazíliával a második generációs bioüzemanyagok kifejlesztésén.

2009-ben először tartunk megbeszélést az emberi jogokról is. Ezen az őslakosok jogainak kérdését is megvitatjuk, amely az Emberi Jogi Tanács egyik prioritása.

Azt hiszem, elnök asszony, hogy itt most befejezem, mert oly sok pont merült fel, hogy úgysem tudnék mindegyikre egyenként kitérni.

ELNÖKÖL: MORGANTINI ASSZONY

alelnök

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra, előadó. – (ES) Elnök asszony, e vita zárásaként annyit szeretnék csupán elmondani, hogy Mexikó és Brazília stratégiai partnereként való elismerése a helyes döntés, amely minőségi ugrást fog jelenteni kapcsolatainkban, tekintettel e két ország politikai, gazdasági, stratégiai és demográfiai jelentőségére. E döntés nyomán ez a két ország az EU kapcsolatainak előterébe kerül, a többi globális partner mellé, mint például az Egyesült Államok, Kína vagy Oroszország.

Elnök asszony, jelen pillanatban annyi a különbség Mexikó és Brazília közt, amint arra a biztos asszony is emlékeztetett bennünket, hogy Mexikót már most is társulási megállapodás köti össze az Európai Unióval, míg Brazíliával eddig nem kötöttünk ilyet.

Nem értek egyet azokkal a kritikákkal, amelyek ennek a társulási megállapodásnak az eredményeit illetik. Az EU-Mexikó Társulási Megállapodás sikeres múltra tekint vissza – ahogy azt Mann asszony, a közös

parlamenti bizottság elnöke is elismerte. Ez annak köszönhető, hogy az Európai Unió oly módon köti meg ezeket a megállapodásokat, hogy partnereink, jelen esetben Mexikó, vagy a mexikóiak, nem csupán egy piacot képviselnek, hanem egy sajátos, elveken, értékeken, képviselési demokrácián, az emberi jogok tiszteletén és a jogállamiságon alapuló látásmódot is.

Úgy hiszem, ennél fogva észre kell vennünk, hogy a megállapodás fellendítette kapcsolatainkat, amelyeket most e két régió közötti stratégiai partnerséggel is támogatnunk kell.

A biztos asszony elmondta, hogy a következő találkozó a riói csoport találkozója lesz, amelyre a prágai csúccsal egy időben, az Unió cseh elnöksége alatt, ez év májusában kerül majd sor. Latin-Amerikának és partnereinknek tőlünk nem alamizsnára, hanem lehetőségekre van szüksége, és ezeket a lehetőségeket ma a társulási megállapodások testesítik meg.

Tökéletesen tudatában vagyok a biztos asszony által is említett korlátoknak, hiszen egy társulási megállapodás megkötéséhez, ez esetben a Mercosurral, mindkét oldal politikai akarata szükséges. Elismerem, hogy a WTO dohai fordulója és a kétoldalú kapcsolatok ösvénye egymással abszolút párhuzamosan fut, és hogy ezt Mexikó és Chile példája is tökéletesen mutatja.

Ennél fogva, biztos asszony, részünkről minden lehetséges erőfeszítést meg kell tennünk az Európai Unió és Latin-Amerika közti stratégiai társulás megerősítése érdekében, amelyet a Mexikóval és Brazíliával kötendő partnerség is ösztönözni fog, és előre fogja azt lendíteni.

Maria Eleni Koppa, előadó. – (EL) Elnök asszony, szeretném megköszönni Ferrero-Waldner biztos asszonynak és valamennyi képviselőtársaimnak a ma megvitatott két jelentéssel kapcsolatos észrevételeiket. Egyetértek Salafrañca Sánchez-Neyra úrral, hogy Latin-Amerika rendkívül érdekes és fontos az Európai Unió számára, és hogy e jelentések által világos üzenetet kell küldenünk az együttműködésről, különösen most, hogy ilyen kritikus időket élünk. Szükségünk van egy olyan alapvető keretrendszerre, amely lefed minden kérdést, és amely világos válaszokat tartalmaz.

Csak néhány pontot szeretnék megemlíteni az elhangzottakkal kapcsolatban. Először is, szeretném hangsúlyozni, hogy a megerősített kapcsolatok semmilyen körülmények között nem kívánják aláásni a Mercosurt. Sőt, ellenkezőleg, úgy véljük, hogy a Brazíliával, Latin-Amerika legnagyobb és talán legfontosabb országával kötendő stratégiai partnerség új lendületet adhat a Mercosurnak is. Tökéletesen egyértelműnek kell lennünk továbbá a Brazíliával folytatott kapcsolatok számára rendelkezésre álló pénzügyi keretet illetően is.

Szeretném még hozzátenni, hogy Brazília egyre aktívabban működik együtt a déli és afrikai portugál nyelvű országokkal, és ezért ezen a területen aktívan együtt tudna működni az Európai Unióval is.

Arra is ügyelnünk kell, kifejezetten ezekben a nehéz időkben, hogy fenntartsuk a bioüzemanyagok fejlesztése és az élelmiszerbiztonság közötti egyensúlyt.

Weber asszony felvetette az egyenlőtlenség kérdését. Úgy vélem, hogy a Lula-kormány lényeges lépéseket tett ezen a téren. Így is sok még a tennivaló, de úgy vélem, az ügy jó úton halad.

Végezetül, szeretném megemlíteni, hogy komolyan meg kell vizsgálnunk egy közös EU-Brazília parlamenti bizottság létrehozásának lehetőségét, mivel ez az egyetlen BRIC-ország, amellyel eddig még intézményesítetlen keretek közt erősítettük meg együttműködésünket.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma déli 12 órakor kerül sor.

*
* *

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony, tegnap egy dél-németországi, winnendeni iskolában egy örült tinédzser, név szerint Tim Kretschner, rálőtt 15 emberre, többségében gyermekekre. Egy tanár a közben vesztette életét, hogy saját testével próbálta megvédeni az egyik diákot. Arra szeretném kérni az elnök asszonyt, hogy hirdessen egy perces néma csendet a szavazás előtt, hogy tisztelettel emlékezzünk e tragédia áldozataira.

Elnök. – Sajnálom, talán éppen nem volt jelen, de tegnap már megemlékeztünk róluk az elnök által elrendelt egy perces néma csenddel. Sajnálom, hogy nem volt itt, és nem szerzett tudomást arról, hogy már megtörtént ez a tiszteletadás.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), írásban. – (RO) Úgy érzem, hogy az EU-Brazília stratégiai partnerség mindkét fél számára előnyös. Véleményem szerint az Európai Unió a demokrácia egyik pillére; valójában, Európa civilizációnk bölcsője. Brazília mint stratégiai partner, az egyensúly és a stabilitás egyik bástyája Latin-Amerikában.

Az EU-Brazília kötelekek erősebbre fűzése olyan közös keretet hozhat létre, amely megkönnyíti a két fél fejlődését, és ezáltal hozzájárul a két régió közti együttműködés fokozódásához. Az EU-Brazília stratégiai megállapodás talán – s nemcsak az én véleményem, de az előadó véleménye szerint is – olyan eszköz lehet, amely révén támogathatjuk a demokráciát és az emberi jogokat. Ráadásul, ez a partnerség hozzájárulhat a globális szintű felelősségteljes kormányzás elősegítéséhez is, csakúgy, mint az ENSZ keretein belüli jó együttműködéshez.

Támogatom az Európai Parlamentnek a Tanácshoz intézett ajánlásra tett javaslatát az EU-Brazília stratégiai partnerséggel kapcsolatban, és szeretnék gratulálni az előadónak.

6. A tibeti felkelés 50. évfordulója, valamint a dalai láma és a kínai kormány közötti párbeszéd (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Marco Cappato, Marco Pannella és Janusz Onyszkiewicz által a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport nevében, valamint Monica Frassoni és Eva Lichtenberger által a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja nevében a Bizottsághoz intézett, a tibeti felkelés 50. évfordulója, valamint a dalai láma és a kínai kormány közötti párbeszédéről szóló szóbeli választ igénylő kérdés (O-0012/2009 – B6-0012/2009).

Hadd tegyek egy rövid, szermélyes megjegyzést: őszintén hiszem, hogy mai vitánk a tibeti polgárok szabadságához járulhat hozzá, és nem pedig egy állam vagy egy vallás dominanciájához.

Marco Cappato, szerző. – (IT) Elnök asszony, osztozom ebbéli reményében. Azt sajnos nem remélhetjük, hogy a Tanács soros elnöke él a mai vita és megbeszélés lehetőségével, hogy ezáltal is segítse az Európai Unió álláspontjának megerősítését. A cseh elnökség nyilvánvalóan úgy gondolja, hogy a közös európai politika csak akadályozza saját nemzeti államaink nagyszerű külpolitikáját. Kína hálás ezért, Oroszország szintén, s az elnyomó és antidemokratikus országok világszerte köszönetet mondanak Európának, amiért nincs jelen, amit egyébként az is remekül illusztrál, hogy az elnökség itt, ebben a Házban sem képviselteti magát.

Szeretnék rámutatni FerreroWaldner asszonynak – mivel együtt foglalkozunk e kérdéssel –, hogy mi az én szememben a legfontosabb kérdés: ez nem csupán törvény és rend kérdése – vagyis, annak figyelése, hány szerzetest tartóztattak le, és hány tibetit öltek meg a közelmúltban a brutális kínai elnyomás során, reménykedve abban, hogy a végeredmény kevesebb lesz, mint egy éve volt. Azt szerettem volna mondani a Tanácsnak, amit most a Bizottságnak fogok mondani, vagyis, hogy ki kell adnia egy véleményt az alapvető politikai ponttal, vagyis a Kínai Népköztársaság és a dalai láma követői közötti párbeszéddel kapcsolatban, a tárgyalások céljáról és arról, hogy miért függesztették fel azokat, illetve, hogy miért futottak zátonyra – hacsak nem tudjuk még életre kelteni őket.

Két ellentétes álláspont létezik: egyfelől, a kínai rezsím álláspontja, amely azt mondja, hogy a dalai láma egy erőszakos nép élén álló erőszakos ember, és hogy a száműzetésben élő dalai láma és tibeti kormány szeretné elérni a tibeti nemzeti állam függetlenségét, amely viszont összeütközésben áll a kínai területi egységgel. Ez Peking véleménye. Másfelől, ott a dalai láma, a száműzött tibeti kormány, valamint a dalai láma követői, akik azt mondják, ők valami mást szeretnének, hogy ők erőszakmentesen szeretnének küzdeni, és hogy ők egyszerűen csak valódi autonómiát szeretnének, amely autonómia kultúrájuk, hagyományaik, nyelvük és vallásuk megőrzését jelenti. Ez az üzenete a dalai láma tibeti követői által kiadott nyilatkozatnak, amelyet a kínai rezsím elé terjesztettek. Ez a kéréseiket tartalmazó nyilatkozat meg is jelent.

Ezen a ponton az Európai Uniónak el kell döntenie, melyik oldalra áll. Két ellentétes álláspont van: az egyik fél hazudik. Az EU döntő lehet az igazság megkeresésében. Mi, radikális pártként a passzív rezisztenciát, az

igazság keresését, mint kollektív, globális politikai kezdeményezést javasoljuk. Az Európai Uniónak be kellene vetnie diplomáciai eszközeit – Ferrero-Waldner asszony, kérem, mondja ezt el Barroso elnök úrnak – találkozunk kell a dalai lámával, és meg kell őt tisztelnünk azzal, hogy lehetőséget adunk neki arra, hogy szóljon, hogy ily módon fényt deríthessünk az igazságra. Pekingnek van igaza, amikor azt állítja, hogy a tibetiek erőszakos terroristák, akik függetlenséget akarnak, vagy a dalai lámának, aki azt mondja, hogy ők egy tisztességes, méltóságteljes, autonóm államot szeretnének? Európa nem nézheti szótlanul ezt a konfliktust.

Eva Lichtenberger, szerző. – (DE) Elnök asszony, a kínai hadsereg 50 évvel ezelőtt mérte a végső csapást a tibeti ellenállásra. A tibetiek azóta elmondhatatlan erőfeszítések árán menekülnek a Himaláján át, határokon át más államokba. Egészen a mai napig évente több ezer ember – mind menekült – teszi meg az óriási erőfeszítést, hogy átkeljen az 5000 méter magas hágókon. Ha a kínai kormány állítása, miszerint a tibetiek helyzete csodás, igaz lenne, semmi okuk nem lenne a menekülésre, és azt sem igazolná semmi, hogy újságírókat, nyugati embereket, és megfigyelőket már hónapok óta egyáltalán nem, vagy csak szigorú kísérellet mellett engednek be ebbe az országba. Az újságírókat még a mosdóba is bekísérik a titkosszolgálat női megfigyelői, nehogy valami tiltott dolgot tegyenek.

Ezért felmerül a kérdés: mi a feladatunk, nekünk, az Európai Uniónak? Valamilyen módon újra kell élesztenünk a sino-tibeti párbeszédet, amelyet azonban új alapokra kell helyezni. Eddig csupán annyi történt, hogy Kína ugyanazokat a vádakokat és követeléseket hajtogatta, anélkül, hogy a legcsekélyebb mértékben is megpróbálta volna megérteni a tibeti képviselők magyarázatát, miszerint nem elszakadni akarnak Kínától és nem független államot akarnak, hanem autonómiát szeretnének.

Biztos asszony, miként kezeljük azt, hogy az internet ellenőrzése Tibetben szigorúbb, mint Kína akármely másik területén, és hogy európai vállalatok biztosították az eszközöket ahhoz, hogy ez az ellenőrzés ilyen hatékony lehessen? Tennünk kell valamit. Otthon arra kérnek bennünket, hogy kezdjünk párbeszédet.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, nagyon örülök, hogy ma mód nyílik erre a vitára, amelyet egy olyan témáról folytatunk, amely már régóta sokunkat aggaszt, különösen az egy évvel ezelőtti, szomorú tibeti események óta. Ennélfogva úgy vélem, nagyon jó, hogy nyílt vitát tartunk, hogy ismét megnézzük, mit lehetne tenni.

Mielőtt még rátérnék mindazokra a kérdésekre, amelyet az Önök által benyújtott közös állásfoglalás tartalmaz, hadd szóljak egy pár szót Kínához kötődő kétoldalú kapcsolatainkról. Az EU Kínával kapcsolatos politikáját az elkötelezettség jellemzi. Stratégiai partnerségünk erős, amely lehetővé teszi, hogy minden kérdéssel foglalkozzunk, beleértve a legkényesebb kérdéseket is. A magas szintű interakció hatásos kereteit sikerült kidolgoznunk, amely keretek közt rendszeresen felvetjük mindazokat a globális változásokat, amelyekkel polgárainknak szembe kell nézniük, anélkül, hogy kerülnénk azokat az ügyeket, amelyekben nézeteltéréseink lehetnek. Tibet kérdése is ezek közé tartozik. Hadd legyen világos – Tibet tekintetében nem értünk egyet Kínával, és ahogy ezt Önök is említették, még mindig valós és jogos az aggodalmunk a tibeti emberi jogi helyzettel kapcsolatban; azzal kapcsolatban, hogy az elmúlt egy évben Tibet gyakorlatilag zárva volt a nemzetközi média, a diplomaták és a humanitárius szervezetek előtt; valamint azzal kapcsolatban, hogy a dalai láma képviselői és a kínai hatóságok közötti megbeszélések holtpontra jutottak, annak ellenére hogy tavaly az egyeztetések három fordulója is lezajlott.

Ezek a kérdések tavaly az EU számos vezetője és a kínai vezetők közötti kétoldalú megbeszélések napirendjén is a leglényegesebb témák közt szerepeltek. Igyekeztünk közös nevezőre jutni Kínával e kényes kérdés kapcsán, és mindig nagyon egyértelművé tettük álláspontunkat, amikor Tibet kérdését vitattuk meg Kínával.

Hadd említsem meg ismét az EU álláspontját, amely semmiképp sem félreérthető. Először is, támogatjuk Kína szuverenitását és területi egységét, Tibetet beleértve. Másodszor, mindig is támogattuk a kínai hatóságok és a dalai láma képviselői közötti párbeszédet keresztlül történő békés rendezést. Emlékszem, hogy amikor odalátogattam a Bizottsággal, Barroso elnökkel és néhány más kollégámmal, számos személlyel külön erről a témáról is folytattam megbeszéléseket. Mindig is fenntartottuk azt az álláspontunkat, hogy békés párbeszédre van szükség, és hogy folytatni kell a párbeszédet.

Ennek a párbeszédnek konstruktívnak és tartalmasnak kell lennie, ennélfogva természetesen sajnáljuk, hogy mindeddig nem járt igazán értékelhető eredménnyel. Mindig azon az állásponton voltunk, hogy a párbeszédnek a legfontosabb kérdésekkel kell foglalkoznia, úgymint Tibet kivételes kultúrájának, vallásának és hagyományainak megőrzésével, valamint azzal, hogy meg kell teremteni Tibetnek a kínai államon belüli tartalmas autonómiájának lehetőségét. Mindig azt mondtuk, hogy ennek a párbeszédnek arról is kell szólnia, hogy minden tibeti részt vehessen a döntéshozatalban. Így hát üdvözölni fogjuk, ha mindezek a kérdések bekerülnek Kína jövőbeni nemzeti emberi jogi cselekvési tervébe.

Tibet számunkra emberi jogi kérdés, ennél fogva csakis így lehet megközelíteni. Ezt az üzenetet kínai partnereink felé is folyamatosan továbbítottuk, és figyelmesen meghallgattuk ezzel kapcsolatos nézeteiket. Minden erőnkkel azon voltunk, hogy a kölcsönös tisztelet szellemében megértsük álláspontjukat, de az emberi jogok egyetemes jellegűek, így a tibeti helyzet méltán ad okot a teljes nemzetközi közösség, és különösen az Európai Unió jogos aggodalmára. Ezt hangsúlyozza az is, hogy több mint egy fél évszázada léteznek az emberi jogok védelmére szolgáló eszközök a nemzetközi jogban.

Önök az állásfoglalásukban ragaszkodnak a sino-tibeti párbeszéd folytatásához. Amint azt mindannyian tudják, a tárgyalások utolsó fordulójában, a kínai kormány kérését követően a tibeti fél benyújtott egy nyilatkozatot, amelyben valódi autonómiát kér Tibet számára. Véleményem szerint ez a dokumentum tartalmaz néhány olyan elemet, amely alapul szolgálhat a későbbi tárgyalásokhoz. A kultúráról, oktatásról és a vallásról szóló bekezdésre gondolok.

Az is bizakodásra ad okot, hogy a tibeti fél most először fejezte ki írott dokumentumban azon határozott szándékát, hogy nem az elszakadás vagy a függetlenség a célja. Úgy vélem, ez lényeges a párbeszéd továbbvitele szempontjából. Annak is örülök, hogy a dalai láma tavaly decemberben a Ház előtt megerősítette a középútas megközelítés és az iránti elkötelezettségét, hogy csakis párbeszéd útján lehet elérni mindkét fél részére elfogadható, tartós megoldást.

Végezetül hadd osszam meg Önökkel személyes meggyőződésemet. Politikai és személyes karrierem során mindig is erősen hittem, hogy elkötelezettséggel és párbeszéddel még a legbonyolultabb kérdések is kezelhetők, és remélhetőleg, a megfelelő időben meg is oldhatók. Ennél fogva szeretném arra kérni Kínát és a dalai láma képviselőit, hogy az első kínákozó alkalommal, megfelelő nyitottsággal kezdjék újra ezt a párbeszédet, annak érdekében, hogy tartós megoldást találhassanak Tibet számára. A mi részünkről garantálhatom, hogy egy ilyen folyamatot teljes szívből támogatni fogunk. Ez a mi álláspontunk, és ezt közvetítjük a kínai fél felé is.

Charles Tannock, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, az EU mottója az „Egység a többféleségben”. Ez az elv jó szolgálatot tesz nekünk.

Egy ilyen elképzelés azonban, sajnos, egyáltalán nem hangzik jól a Kínai Népköztársaság tekintélyelvű kommunista diktatúrája számára. A sokféleséget inkább elnyomják, minthogy támogatnák. A kisebbségek, amelyek a fősodortól, a párt által szentesítettől bármiképpen eltérő módon szeretnék kifejezni magukat, rutinszerűen marginalizálódnak, és üldözötté válnak. Ez az irányvonal figyelhető meg számos vallási kisebbséggel, többek közt a keresztényekkel, a muzulmánokkal és a Fálun Gong gyakorlóival való bánásmódban, és mindenekelőtt a Kínai Népköztársaság Tibethez való viszonyulásában is.

A kommunista erők 1950-ben megszállták Tibetet, minek következtében a dalai láma 50 évvel ezelőtt száműzetésbe vonult. Tibet azóta Peking fennhatósága alatt áll. A hagyományos tibeti kultúrát, amely évszázadokon át elszigetelten létezett, mostanra erősen felhígították a kormány lépései, amely fáradtságot nem kímélve igyekezett meggátolni a tibeti nacionalizmus bármely formájának újbóli felszínre kerülését. A tibeti kultúra szisztematikus és olykor brutális elnyomása azonban valójában csak újra lángra lobbantotta a tibeti identitást, és ráébresztette a világot, milyen helyzetben van Tibet népe.

A dalai láma ihletett vezetése biztosította, hogy Tibet jövője továbbra is a nyilvános viták központi kérdése maradjon, jóllehet, a Kínai Népköztársaság jelentős erővel igyekezett megdorgálni azokat, így például a Tanács előző soros elnökét, Nicolas Sarkozy-t, aki meg merte kérdőjelezni Peking álláspontját.

Mi itt a Parlamentben mindig határozottan kiálltunk a tibeti nép autonóm jogainak védelme érdekében, amely nem jelenti automatikusan az önmeghatározáshoz vagy a függetlenséghez való jogukat. Ekképpen nem áll szándékunkban provokálni Kínát, vagy fellépni ellene. Mindazonáltal, el kell ismernünk, hogy bizonyos értékek – az emberi jogok, a demokrácia, a jogállamiság és a lelkiismereti szabadság – melletti elkötelezettségünket nem választhatjuk el a különben kétségkívül lényeges gazdasági stratégiai partnerségtől, amelyet az EU Kínával folytat.

A Ház másik oldalán helyet foglaló Kína-párti hangok is szóhoz fognak jutni a mai vita során, de Tibet népétől oly sokáig tagadták meg a szólás jogát, hogy most fel kell szólalnunk a nevükben.

Glyn Ford, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, a Szocialista Képviselőcsoport aggódik a kínai emberi jogi helyzet miatt. Míg elismerjük, hogy a helyzet jelentősen javult az elmúlt tíz év során, még mindig számos terület van, ahol nem megfelelően és nem elég alaposan védik az emberi jogokat. Lehet, hogy már van valamilyen mértékű gondolat szabadság, de a cselekvés szabadsága még nem létezik. Azt mindenképp

kiemelhetjük, hogy a szabadkereskedelmi szövetségek nem működhetnek Kínában. Aggódunk annak a 100 millió migráns munkavállalónak a helyzete miatt, akik beköltöztek vidékről a városokba, és akik alig-alig férnek hozzá az egészségügyi ellátáshoz és az oktatáshoz. Aggódunk a Kína területén élő vallási és etnikai kisebbségek helyzete miatt is.

Mindazonáltal, a Szocialista Képviselőcsoport ellenezte ezt a vitát és állásfoglalást. Mégpedig az arányosság miatt. Helyes, hogy kritikával illetjük Kínát az emberi jogi helyzet miatt, ahogy kritizáljuk az Egyesült Államokat is a halálbüntetés, Guantánamo és a rendkívüli kiszolgáltatás miatt, de nem kell, hogy minden ülésen így tegyünk. Őszintén szólva, ez épp az ellenkező hatást fogja kiváltani. Volt idő, amikor a kínai hatóságok megszívlelték állásfoglalásaink tartalmát, de ez ma már nincs így. Míg egyesek és egyes képviselőcsoportok kétségbeesetten igyekeznek felhívni magukra a figyelmet és növelik a tétet, én most először úgy vélem, hogy a tagállamoknak be kellene szüntetniük az egy-Kína politikát, és el kellene ismerniük Tibet száműzésében élő kormányát.

A dalai láma most volt itt decemberben, és fel is szólalt Tibet érdekében a plenáris ülésen. Miért kell most újból elővenni ezt a kérdést? Ez az állásfoglalás semmi újat nem tartalmaz.

Elmar Brokkal, Philippe Morillonnal és a Parlament más képviselőivel egyetemben tavaly nyáron lehetőségem nyílt Lhasába látogatni. Mi voltunk az első nemzetközi csoport, amely odautazott a márciusi zavargások után, és beszéltünk mind a hatóságokkal, mind a tibeti ellenállók szimpatizánsaival. Amint azt a későbbiekben meg is írtam, a valóság az volt, hogy a békés tiltakozások – amelyeket támogattunk – faji zavargásokba torkolltak, amelyek során üzleteket, otthonokat gyújtottak fel és han-kínaiakat támadtak meg; több tucatnyi haláleset történt. Iskolákban gyűjtögettek, kórházakat és a muzulmán kisebbség mecseit is támadták. A dalai láma maga is elismerte a helyzet valóságát, amikor azzal fenyegetőzött, hogy lemond élő isteni státusáról.

Kína sokat tett Tibetért azzal, hogy infrastruktúrát teremtett számára, mint például az új Qinghai–Lhasa vasútvonalat, és magasabb szintű szociális rendelkezéseket vezetett be, mint Kína más vidéki részein. Az a baj, hogy Kína többi részén kezdenek zúgolódni emiatt.

(Tiltakozások)

A gond az, hogy a Beatlest idézzem: „Pénzen nem lehet szeretetet venni”. A tibetiek továbbra is szeretnék egy bizonyos szintű kulturális és politikai autonómiát, amely több annál, mint amit Kína kész biztosítani számukra. Ahogy annak idején is mondtam, Kínának párbeszédet kellene folytatnia Tibet képviselőivel, hogy olyan megoldást találjanak, amely biztosítja ezt az autonómiát, és védi a tartomány etnikai és vallási kisebbségi jogait is.

A másik lehetőség, hogy a türelmetlen, ifjú tibetiek ismét az erőszakhoz és a terrorizmushoz fordulnak. Akkor írt cikkem eredményeképpen felkértek, hogy tárgyaljak erről a kérdéssel Londonban a dalai láma képviselőivel, amely felkérésnek én elég hosszasan eleget tettem. Egyet értek a biztos asszonnyal: a párbeszéd és az elhivatottság mentén találhatjuk meg a kivezető utat, s nem követelődő, végtelen ismételtetésekbe hajló, újra és újra feldolgozott állásfoglalások révén, mint amilyen az is, amely ma itt fekszik előttünk.

Hanna Foltyn-Kubicka, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, az elmúlt néhány évtized alatt a demokratikus országok számos alkalommal szólították fel a nem demokratikus országokat az emberi jogok tiszteletben tartására. Ezek a kísérletek csak akkor voltak hatásosak, ha az országok és a nemzetközi szervezetek kitartottak fellépéseik és követeléseik mellett. Tibet, vagy tágabb értelemben a kínai emberi jogok esetében sajnos ezek a próbálkozások általában véve az oldalonra sodródtak, és a kereskedelmi kapcsolatok kerültek előtérbe. Ha nem lett volna a pekingi olimpia, és ha számos szociális és nem kormányzati szervezet nem képviselt volna határozott álláspontot, a világ még mindig nagyon keveset tudna a tibeti helyzetről.

Nekünk, az Európai Parlamentnek annak biztosítása a feladatunk, hogy a demokratikus országok a kínai hatóságok lépéseire határozottan és erőteljesen, például a korábban indított „Strike Hard” kampányhoz hasonlóan reagáljanak. Ezt azonban csak akkor tudjuk elérni, ha állhatatosan és határozottan elítélünk minden esetet, amikor a kínai kommunista hatóságok megsértik az emberi jogokat.

Érdemes felidézni, hogy az Európai Parlament 2000. július 6-i állásfoglalásában felhívta a tagállamokat, hogy amennyiben a következő három évben nem születik megállapodás a kínai hatóságok és a dalai láma adminisztrációja között, ismerjék el a száműzésben lévő tibeti kormányt. Mint tudjuk, Peking még mindig nem hajlandó tárgyalásokat kezdeni a tibeti nép vitathatatlan vezetőjével. Ne feledkezzünk meg a 11. Panchen lámáról, a legfiatalabb politikai fogolyról sem, akit 14 éve tartanak fogságban a kínai hatóságok. Ő az idén lesz 20 éves.

Ennélfogva, szeretném még egyszer felkérni a Parlamentet, hogy legyen következetes fellépései során, és vegye komolyan saját nyilatkozatait. Ha nem mutatjuk meg, hogy komolyan is gondoljuk, amit mondunk, másoktól is nehezen várhatjuk majd el, hogy betartsák ígéreteiket és teljesítsék kötelezettségeiket.

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök asszony, évek óta figyelemmel követem Tibet kérdését. Jártam is ott, és sokakkal beszéltem az országon belül és kívül is. Véleményem szerint a tibetiek követelései jogosak, és bizonyos mértékig logikusak is. Jelenlegi félelmeiket a kínai kormány velük szembeni súlyosan elnyomó politikája vonatkozásában, amely immár több mint 50 éve tart, leszámítva az olimpiai játékok ideje alatti rövid, és véleményem szerint álságos fegyverszüneti időszakot, több mint megalapozottnak találom.

Kevés olyan embert ismerek, akik nyilvánvalóbb szándékot mutatnának arra, hogy tárgyaljanak és megegyezésre jussanak, mint a tibetiek. Ezért nem értem, miért akarja a kínai kormány ilyen megszállottan kiforgatni a valóságot és újból és újból gátat vetni a tárgyalások következő fordulójának.

Egy országot nem a katonai ereje, a mérete vagy a gazdasági vagyona tesz naggyá, hanem a tettei és a nagylelkűsége. Az Európai Unió segíthet és segítenie is kell a helyzet megoldásában, mégpedig határozottan, természetesen úgy, hogy közben tiszteletben tartja az érintettek szuverenitását. Ennek módja, hogy támogatja a tibetieknek a tárgyalások újrakezdésére vonatkozó kérését, és elismeri, hogy ha van valaki, aki éveken át utat engedett a kínai hatóságoknak, és elviselte azok elnyomását, akkor az a tibeti nép.

Itt most nem két egyenlő fél konfliktusáról van szó – sem képességük, sem céljaik tekintetében. Az Európai Uniónak mindkét felet tiszteletben kell tartania, de nem képviselhet semleges álláspontot az elnyomással, a válogatás nélküli fogva tartásokkal, a kínzásokkal, a gyilkosságokkal, vagy vallási, nyelvi vagy kulturális népiirtással szemben.

A tibeti nép valódi autonómiája érdekében kiadott nyilatkozat, amelyet Kína most elutasított mint munkadokumentumot, azt mutatja, hogy a tibeti emberek már így is óriási erőfeszítést tettek, és rengeteget feladtak abból, ami – hangsúlyozom – jogos kívánságuk lenne.

Kína számára adott a lehetőség, hogy megmutassa a világnak nagylelkűségét és azt, hogy békére és harmóniára törekszik, az Európai Unió számára pedig itt a lehetőség, hogy segítse őt abban, hogy nagyságához méltón cselekedjen.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, 1959. március 10-én a kínaiak elmondhatatlan szenvedést okoztak a tibeti népnek. A rákövetkező hónapokban 60 ezer ember vesztette életét, és több százezer embert tartóztattak le, hurcoltak el és kínoztak meg. Az erőszak egy évvel ezelőtt újra felerősödött. Több mint 200 tibeti halt meg, néhányan jól célzott, halálos lövésektől, s most – röviddel az események 50 éves évfordulója után – kolostorokat zárnak el a külvilágtól, ellenőrzik az odavezető utakat, valamint katonák és biztonsági emberek állnak készenlétben, hogy csírájában fojtsák el a demonstrációkat. Még mindig nincsenek híreink az esetleges lázadásokról. Mi a válasz erre az erőfitogtatásra? Csend a médiában. A dalai láma arra biztatja népét, hogy maradjanak az erőszakmentesség ösvényén. A párbeszéd folytatására való felszólításának nem volt pozitív visszhangja Pekingben. Amikor a dalai láma egyik követe nyilatkozatban tette közzé az autonómia érdekében teendő konkrét lépéseket, Hu Jintao elnök azonnal elutasította őket. Azt mondta, „Nagy falat kell építenünk a szeparatizmus ellen”. Ezt az elképzelést, amely maga is pusztító provokáció, még megfélemlítette a tibetiek számára kötelezően bevezetendő ünnep tervével: azzal, hogy március 28-a legyen a jobbágyság felszabadításának napja. Ez a keserű valóság.

Az Európai Parlament két nappal ezelőtt zászlókat tűzött ki. A plenáris ülésen jelentős számban voltunk, akik kitettük magunk elé a tibeti zászlót, ezzel mutatva szolidaritást a szenvedő tibeti nép iránt. Az EU minden részében békés tüntetések zajlottak. Képviselőtársainknak – Cappato úrnak, Lichtenberger asszonynak, Tannock úrnak és Romeva i Rueda úrnak – messzemenőig igaza van: a mai állásfoglalás hangosan és világosan szól. A nyilatkozat alapján további tárgyalásokat kell kezdeni. Ez egy olyan dokumentum, amely valódi autonómiát kér a kínai állam keretein belül. Tibet elszigeteltségét meg kell szüntetni – mind az ott lakók, mind a turisták, mind az újságírók szempontjából. És választ kell kapnunk 600 bebörtönzött tibeti ügyében is.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, e Parlament nem csukhatja be a fülét a dalai láma legutóbbi fájdalmas kiáltása hallatán. Alig néhány hónapja hallottuk őt, amint felszólalt Brüsszelben; mindannyian szelíd emberként ismerjük őt, békekötőként, a tibeti kultúra, vagy más szóval élve a harmónia és a testvériség kivételes kultúrájának szószólójaként. Ezen értékek nevében beszélt „kínai testvéreiről”, akikről a dalai láma – igaz, hogy erélyesen, de – legitim és kézzelfogható autonómiát kért Tibet számára,

emlékeztetve népe és országa megpróbáltatásaira és szörnyű szenvedéseire. A Parlamentnek büszkén kell támogatnia ezt a kérést. Ez a demokrácia, az emberi jogok és a szabadság értékeinek nevében politikai és intézményes kötelességünk. A tibetiek talán mint utolsó reménysugárra tekintenek Európára; nem szabad cserben hagynunk őket.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, mi kereszténydemokraták kétség kívül elismerjük a Kínai Népköztársaság saját, Tibetet is magában foglaló területe feletti szuverenitását.

Ugyanakkor azonban elutasítjuk Kína azon álláspontját, miszerint az Európai Unió bármely nyilatkozata, amely a kínai emberi jogi helyzettel foglalkozik, Kína belügyeibe való megengedhetetlen beavatkozás volna. Az emberi jogok modern kori értelmezése és a nemzetközi jog szerint – amelyben remélhetőleg Kína is hamarosan osztozni fog – a nemzetközi közösségnek feladata, hogy aggodalmát fejezze ki az emberi jogokkal kapcsolatban, legyen szó a világ bármely tájáról, különösen a legégbekiáltóbb esetekben.

Hogyan tudna egyébként fellépni a Nemzetközi Törvényszék az emberiség elleni bűntettek ellen a volt Jugoszlávia országaiban, és miként hozhatna ítéletet, ha nem lenne joga beavatkozni az emberi jogok érdekében?

A Kínai Népköztársaságnak és kormányának ezért el kellene ismernie, hogy Tibetben és Kína más részein az emberi jogok, például a gyülekezési szabadság, a független sajtó szabadsága, a vallásszabadság és a kulturális kisebbségek jogainak megvitatása nem az ország belügyeibe való megengedhetetlen beavatkozás. Kínának szembe kell néznie ezzel a vitával.

Mai fő kérdésünk azonban csupán maga a követelés – és ebből kifolyólag nem értem Ford urat, bár ő mindig is inkább a kínai kormány pártját fogta –, hogy a Kínai Népköztársaság és kormánya kezdje újra a tárgyalásokat a dalai lámával mint a tibeti nép nagy részének vezetőjével.

Hogy őszinte legyek – amint azt már képviselőtársam is elmondta – a kormány tavaly részt vett ezeken a tárgyalásokon, az olimpiai játékok után azonban beszüntette őket. Ennek alapján tehát kénytelenek vagyunk azt gondolni, hogy csak a figyelmünk elterelése érdekében folytatta e tárgyalásokat az olimpia idején. Mindazonáltal, Ford úr, nem fogjuk hagyni, hogy elterelje a figyelmünket. Időről időre napirendre fogjuk tűzni ezt a kérdést, és ismét felszólítjuk a kínai kormányt, hogy kezdjen valódi, komoly tárgyalásokba a dalai lámával, mivel Tibetben még mindig sérülnek az emberi jogok, nekünk pedig gondoskodnunk kell arról, hogy ez megváltozzon.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Elnök asszony, ha már az üldözött tibetiek sorsát vitatjuk meg ma itt, tudnunk kell, hogy kilátásaik csak akkor fognak javulni, ha az egész nemzetközi közösség gyakorol politikai nyomást Kínára. Ennélfogva azt is hangsúlyoznom kell, hogy Ferrero-Waldner asszony és a globális politikára befolyással bírók erőfeszítései nagyon is gyümölcsözőek lehetnek.

Azt is szeretném kiemelni, hogy a legnagyobb sajnálattal hallgattam az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportja képviselőjének felszólalását, aki azt állította, hogy a Kína által elkövetett bűncselekményeket ellensúlyozza az, hogy vasutat épített Tibetbe. Ez azokra az időkre emlékeztet engem, amikor Európában autópályák építésével próbálták meg igazolni a koncentrációs táborok létrehozását. Nem hagyhatjuk, hogy üldözött emberek fájdalma és szenvedése árán építsenek vasútvonalakat és autópályákat.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Elnök asszony, itt álltam egy éve is, amikor a tibeti zavargásokról volt szó. Könyörögtünk Kínának, hogy engedje be a médiát és a nemzetközi szervezeteket Tibet területére, és örömmel mondhatom, hogy mi, az Európai Parlament, akkor komoly párbeszédre szólítottuk fel Kínát és a dalai lámát.

Az olimpiai játékok megrendezésével Kína tavaly az egész világnak megmutatta, hogy olyan ország, amely képes az átalakulásra, és képes elkápráztatni a világot. A játékok előtti utolsó időkből a külföldi újságíróknak is engedett némi teret. Tudom, hogy a sajtószabadság ezen ideiglenes biztosítása a külföldi újságíróknak szólt. És sajnos nem volt hosszú életű. Újságírók múlt kedden már nem jutottak be Tibetbe, hogy tudósítsanak az ottani helyzetről.

Mélységesen sajnálom, hogy a kínai kormány nem biztosítja a továbbiakban a sajtószabadságot. Ugyanakkor a kínai újságírók számára sem létezik szabadság. A kínai újságírók az öncenzúra rendszerét alkalmazzák, amely azt követeli meg tőlük, hogy a kormány álláspontját képviseljék. Ez esetben is egy világ választja el a törvényt – amely helytálló, és garantálja a sajtószabadságot – és a valóságot, miszerint az újságíróknak saját magukat kell korlátozniuk. Az egész média be kell, hogy hódoljon a cenzúra diktátumainak.

Mi több, a kormány honlapokat is blokkol. Az internet-felhasználók gyorsan értesítik egymást a politikai fejleményekről, amint azok megtörténnek. Ami a tibetiek és a kínaiak – a lakosság, a nép – közti párbeszédet illeti, alapvetően fontos, hogy pontos információkkal rendelkezzenek. Tárgyalásokat csakis tények alapján lehet folytatni, ennek egyik lényeges előfeltétele pedig a kínai sajtó szabadsága. Az, hogy lehessen szabadon írni, hogy lehetővé tegyék az újságírók számára, hogy tájékoztassák a kínai népet arról, hogy mi folyik Tibetben.

Mi, Európa pedig csapjunk az asztalra, és álljunk ki a kínai emberi jogokért. Ez szükséges lépés lenne annak érdekében, hogy folytatódhasson a Kína és Tibet közti párbeszéd. Hadd tegye meg Kína ezt a lépést a helyes irányba, megteremtve ezzel a párbeszéd lehetőségét, hiszen ahogy Lao-ce kínai filozófus mondta, „egy ezer mérföldes utazás is egyetlen lépéssel kezdődik”.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Kínában voltam a 2008. márciusi szomorú tibeti események idején, de csak az interneten követhettem a történéseket, mert Tibetbe nem engedtek be bennünket. Akkor láttam, milyen nagy segítségre van szükségük a tibeti lakosoknak.

Szilárdan hiszem, hogy ezzel az állásfoglalással az Európai Parlamentnek közvetítenie kell a kínai kormánynak Őszentsége, a dalai láma szavait arról, hogy Tibetben nincsenek szeparatista tendenciák, és hogy csak azért küzd, hogy Kína keretein belül ismerjék el Tibet kulturális autonómiáját.

Megértem, hogy az EU megpróbál jó gazdasági kapcsolatokat kialakítani Kínával, és ezt 2008. márciusi tárgyalásainkon, amikor az Európai Parlament Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságának (IMCO) küldöttségével jártunk Pekingben, közöltük a kínai kormánnyal és a parlamenti képviselőkkel. Mindazonáltal, nem maradhatunk közömbösek a tibeti helyzet, vagy az emberi jogok folyamatos megsértése, a megtorlások, a szenvedés és az erőszak iránt.

A dalai láma Indiába való száműzítése kezdetének 50. évfordulója alkalmából elvárnám a kínai hatóságoktól, hogy korlátozás nélkül beengedjék Tibetbe a független megfigyelőket és a külföldi médiát, hogy ott, a helyszínen ítélhessék meg a helyzetet.

Victor Boştinaru (PSE). – (RO) Biztos asszony, szeretném megköszönni, hogy a mai parlamenti plenáris ülésen ismét ilyen kiegyensúlyozott álláspontot képviselt.

Az Európai Unió Kínához fűződő kapcsolatai stratégiai jelentőséggel bírnak az Európai Parlament minden képviselője számára, és lényeges globális hatásuk van és lesz ezután is. Én arra számítottam, hogy azt fogjuk megvitatni, hogyan működjön együtt az Európai Unió Kínával a globális pénzügyi rendszer megreformálásán, figyelembe véve Kína kiegyensúlyozott és konstruktív pozícióját, különösen most, a G20-ak londoni csúcstalálkozóját megelőzően. Remek alkalom lett volna arra, hogy felveszük Afrikát a közös napirendre, figyelemmel itt is Kína ennek kapcsán betöltött lényeges szerepére, és még folytathatnám.

Ezen nyilvánvaló kérdések ellenére, és az Európai Bizottság Kínával kapcsolatos menetrendje ellenére, valamint Kína vonatkozásában a 27 tagállam sokkal konzisztensebb és kiegyensúlyozottabb menetrendje ellenére, sajnálattal állapítom meg, hogy mi, az Európai Parlament, a politikai csoportok választási kampányának kérdésévé tesszük ezt a stratégiai kapcsolatot.

Az emberi jogok prioritást élveznek, és azt is kell élvezniük, de nem válhatnak kizárólagos témává.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Elnök asszony, az 1950-es évek elején a kínai kormány arra kényszerítette Tibet képviselőit, hogy írjanak alá egy megállapodást, amelyben garantálja Tibet messzemenő autonómiáját. Ezek a garanciák azonban mind füstbe mentek. A közvélemény nyomására, és attól való félelmében, hogy bojkottálni fogják az olimpiai játékokat, a kínai kormány tárgyalásokat kezdett a dalai láma képviselőivel. Ezek a tárgyalások azonban sértően alacsony szinten folytak, mi több, a párbeszéd jobban hasonlított két külön csatornára beállított televízió közti kommunikációra.

Nem párbeszédet akarunk, hanem tárgyalásokat. Azt szeretnénk, ha a benyújtott memorandum alapján a kínaiak tárgyalnának a dalai láma képviselőivel. Amennyiben a kínai kormány úgy véli, hogy ez a memorandum nem megfelelő alap, támassza alá véleményét, de ne bújjon el a mögé a nyilatkozat mögé, miszerint az nem több mint egy dokumentum, amely Tibet függetlenségét indítványozza – mivel egyáltalán nem erről van szó.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Elnök asszony, teljes mértékben támogatom a biztos asszony által elmondottakat, nevezetesen, hogy a párbeszéd és az elkötelezettség alapvető fontossággal bír. Ugyanakkor

el kell ismernünk, hogy amit ma Kína részéről látunk, az a dalai láma képviselőivel folytatandó komoly és eredményorientált párbeszédre irányuló politikai akarat nyilvánvaló hiányáról tanúskodik.

Tibet esete – autonómiája – sokunk számára a kínai hatóságok lakmusztesztje. Tibet a kínai emberi jogi helyzetet, valamint az olyan emberi jogvédők helyzetét tükrözi mint Hu Csia, aki 2008-ban megkapta a Szaharov-díjat. Nem látom most Ford urat itt, a teremben, de szeretném biztosítani arról, hogy az emberi jogok mindig is politikai menetrendünk legfőbb kérdései közt szerepeltek, és ott is fognak szerepelni.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Elnök asszony, a kínai kormány „a jobbágyság felszabadításának” nevezte Tibet elfoglalásának évfordulóját. Sajnálatos módon ez nem más, mint orwelli újbeszéd: a rabszolgaság szabadság, a hazugságok igazságok. De jól mutatja, hogy a kínai kommunista vezetők régóta saját rossz lelkiismeretük foglyai.

Tibet valódi autonómiájának elérése szorosan összefügg egy másik dátum üzenetének elismerésével: hamarosan 20 éves lesz a Tiananmen téri diák-demokrácia.

Tibet kérdésének megoldásában kulcsszerepe lenne annak, hogy Kínában is valódi demokrácia legyen, de rohan az idő, és nagyon sok múlik a mi saját morális elhatározásunkon.

Én szintén felhívom a Tanács elnökségét, hogy ez alkalomból adjon ki a mi állásfoglalásunkhoz hasonló nyilatkozatot, és tegyen így júniusban, a Tiananmen téri vérengzések évfordulóján is.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, a mai vita röviden, de egyértelműen ismét megmutatta Tibettel kapcsolatos aggodalmainkat. A beavatkozások azt mutatják, hogy ezek az aggodalmak még most, 50 évvel az 1959. március 10-i tibeti felkelés után is valósak és jogosak. Mi több, úgy vélem, mai vitánk azt is hangsúlyozta, mennyire fontos, hogy mindkét fél újra részt vegyen a párbeszédben. Azért mondom „párbeszédet”, mert a párbeszéd mindig az első fontos lépés a tárgyalások megkezdése előtt. Ez a legjobb módja az ifjú tibetiek közti csatlódottság és erőszak elkerülésének is. Úgy vélem, ez alapos ok. Ezért áll mindkét fél érdekében, hogy még tartalmasabb párbeszédet folytassanak.

A dalai láma nagy tiszteletnek örvendő vallási vezető, és sok más mellett a Nobel békedíj kitüntetettje is. Míg egyes európai vezetők találkoztak vele különböző, ám általában vallási kontextusban, politikai célú találkozók nem képezik stratégiánk részét. Ezzel együtt gyakran értekezünk a dalai láma követőivel, különösen arról, hogyan halad a párbeszéd ügye; ezt a jövőben is ekképp kívánjuk folytatni.

Elnök. – A vitát lezárom.

Én magam is remélem, hogy a tibeti nép szabad lesz, és ugyancsak remélem, hogy nem kell sem egy állam, sem egy vallás ellenőrzése alatt élniük.

Öt állásfoglalási indítványt⁽¹⁾ kaptam az eljárási szabályzat 108. cikke (5) bekezdésének megfelelően.

A szavazásra ma déli 12 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), írásban. – (PL) A tibeti menekültek 50 éve próbálják elérni, hogy tiszteletben tartsák alapvető jogait. Meggyőződésem, hogy e jogok tisztelete és a tibetiekkel való párbeszéd újbóli megkezdése nyilvánvalóan Kína érdekében áll. A mai világban egy ország imázsa lényegesen hozzájárul ahhoz, hogyan működik a globális gazdaságban és miként vesz részt a nemzetközi együttműködésben. Az, hogy Kína visszautasítja, hogy párbeszédet folytasson a dalai láma képviselőivel, valamint, hogy elutasítja a tibetiek rendkívül visszafogott követeléseit, nem tesz jót megítélésének. Tárgyalásokat kezdeni azokról a jogokról, amelyek egyébként összhangban vannak a kínai alkotmány elveivel, semmilyen jelentős kockázatot nem rejt Kína számára. Sőt, épp ellenkezőleg. A nagy országok, a nagy nemzetek legyenek nagylelkűek! Ha így tesznek, az csak alátámasztja nagyszerűségüket.

Ha párbeszédbe kezd Tibettel, az lehetőséget ad Kína számára, hogy megmutassa jó, pozitív oldalát. Szolidaritást mutatni Tibettel és a tibeti emberekkel nem kínai-ellenes. Annak kifejeződése lenne, hogy törődnek az emberi jogokkal, a vallási és nyelvi szabadsággal, a kulturális sokféleséggel, valamint a nemzeti identitás és autonómia fenntartásához való joggal. Így hát, mi sem avatkozunk be Kína belügyeibe, csupán igyekszünk megvédeni azokat a kívánalmakat és értékeket, amelyek számunkra mindenhol fontosak –

⁽¹⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

Európában, Ázsiában és szerte a világon. Semmilyen módon nem kezeljük másképp Kínát. Csak védjük a kisebb nemzetek jogait, még akkor is, ha ez bosszantó vagy kényelmetlen is. Azért tesszük ezt, mert valljuk, hogy így helyes.

(Az ülést 11.55-kor felfüggesztik, majd 12.05-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

7. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás végeredményéért és további, a szavazással kapcsolatos információkért: lásd a jegyzőkönyvet.)

7.1. Jobb szakmai előmeneteli lehetőségek és több mobilitás: európai kutatói partnerség (A6-0067/2009, Pia Elda Locatelli) (szavazás)

7.2. A fogyasztók – különösen a kiskorúak – védelme a videojátékok tekintetében (A6-0051/2009, Toine Manders) (szavazás)

7.3. Az Izraellel közös légtér kialakítása (A6-0090/2009, Luca Romagnoli) (szavazás)

7.4. A kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási terv (szavazás)

7.5. Sri Lanka (szavazás)

7.6. A mezőgazdasági termőterületek romlásának kihívása az EU-ban és különösen Dél-Európában: válasz az EU agrárpolitikai eszközei révén (A6-0086/2009, Vincenzo Aita) (szavazás)

7.7. Employee participation in companies with a European Statute (szavazás)

7.8. Children of Migrants (szavazás)

– A szavazás előtt a (7) bekezdésről:

Philip Bushill-Matthews, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a (7) – az utolsó – bekezdés arra utasítja Önt, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak és más tovább illusztris testületeknek, többek közt a Régiók Bizottságának és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a szociális partnereknek, de a szokásostól eltérően nem utasítja arra, hogy küldje meg a tagállamok Parlamentjeinek. Szeretném helyesbíteni ezt a kihagyást, és javasolom azt az egyszerű szóbeli módosítást, hogy „és a tagállamok Parlamentjeinek”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

7.9. Croatia: progress report 2008 (szavazás)

– A 13. módosításról történő szavazás előtt:

Hannes Swoboda, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Köszönöm, elnök úr. Az elmúlt néhány napban hosszas egyeztetés folyt a képviselőcsoportok között, tulajdonképp egészen az utolsó pillanatig. Számomra úgy tűnik, hogy a következő módosítás az, amellyel kapcsolatban a legszélesebb körű megegyezés alakult

ki itt a Házban, és amelyet, a hozzám elérkezett közvetlen információ szerint, mind Horvátországban, mind Szlovéniában egyetértően megszavaztak.

A módosítás a következőképpen hangzik angolul:

„Emlékeztet a Horvátország és Szlovénia miniszterelnökei közötti, 2007. augusztus 26-án létrejött nem hivatalos megállapodásra, miszerint határvitájukat egy nemzetközi testület elé viszik; üdvözlí, hogy Horvátország és Szlovénia kész elfogadni a Bizottság által felajánlott közvetítést, és úgy véli, hogy ennek a közvetítésnek a nemzetközi jogon kell alapulnia; e tekintetben a csatlakozási tárgyalások gyors előrehaladását várja;”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

7.10. Turkey: progress report 2008 (szavazás)

- A (4) bekezdésről történő szavazás előtt:

Andrew Duff, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, kérem, illesszék be a bekezdésbe a „világi” jelzőt, hogy így hangozzon a szöveg: „stabil, demokratikus, pluralista, világi és virágzó társadalom”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

- A 9. módosításról történő szavazás előtt:

Joost Lagendijk, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a tegnapi vitát és az előadóval folytatott konzultációt követően szeretném egy szóval kiegészíteni a módosítást. Ez a szó az „átmeneti” lenne, a módosítás pedig így szólna: „kivéve az ideiglenes, átmeneti eltéréseket”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

- A 10. módosításról történő szavazás előtt:

Joost Lagendijk, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a tegnapi vita nyomán javaslok, hogy a „bevonja” kifejezést helyettesítsük a „konzultál” szóval.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

7.11. Former Yugoslav Republic of Macedonia: progress report 2008 (szavazás)

- A szavazás előtt:

Erik Meijer, szerző. – Elnök úr, mielőtt még szavaznánk Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság csatlakozási folyamatáról szóló, általam benyújtott állásfoglalásról, szeretnék tenni három technikai megjegyzést, hogy mindenki a pontos szövegről határozhasson.

Először: amikor a (12) bekezdésben a macedón tárgyaló félről van szó, a szövegnek a következőképp kellene szólnia: „a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságot képviselő tárgyaló fél”. Ez teljes mértékig megfelel annak, amiről a 2007-es és 2008-as jelentésemről szóló szavazás kapcsán határoztunk.

Másodszor: a (18) bekezdésben, az ország legnagyobb vallási közösségének hivatalos neve: Macedón Ortodox Egyház. Ez azért került említésre, hogy megkülönböztessük a Szerb Ortodox csoporttól. A „Macedón” szó itt semmilyen állam nevére való semmilyen utalással nem helyettesíthető. Mivel ez egy intézmény hivatalos neve, javaslok, hogy tegyük idézőjelek közé.

Harmadszor: ami a (10) bekezdésben a „függően” („pending”) szó fordítását illeti, a „társulási partnerség legfőbb prioritásainak végrehajtásától függően” szövegrészben, a francia és az olasz változat – legalábbis – különbözik az angol, a német és a holland szövegtől. Javaslok tehát, hogy a végleges fordítások az eredeti angol változat alapján készüljenek.

- A (12) bekezdésről:

Giorgos Dimitrakopoulos, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr, a (12) bekezdéssel kapcsolatban előttünk van a Swoboda úr által benyújtott 1. módosítás, amelyről név szerinti szavazást kértek, és amint

azt tudjuk, Swoboda úr ma visszavonta ezt a módosítást. Ezért én most kérném, hogy a (12) bekezdés második részéről név szerint szavazzunk.

- A 2. módosításról történő szavazás előtt:

Anna Ibrisagic, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, szeretném javasolni, hogy töröljük a szöveg egy részét, hogy a (13) bekezdés második része így szóljon: „tekintettel a tárgyalások „Nimetz folyamat” néven bejelentett új fordulójára, reményét fejezi ki, hogy minden környező kormány támogatni fogja ezen ország európai uniós integrációját, ezáltal is hozzájárulva a régió stabilitásához és prosperálásához;”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

Hannes Swoboda, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, először is azt szeretném mondani, hogy nem hiszem, hogy sportszerű, hogy amikor visszavontam a módosításomat, Ön elutasította az eredeti szövegem egy részét. Ez nem tisztességes eljárás.

Mindazonáltal, tekintettel az Ibrisagic asszony által elmondottakra, azt szeretném mondani, hogy el tudjuk fogadni ezt a szövegezt. Ez esetben a 3. módosításomat is visszavonom, és remélem, hogy a másik oldal is tisztességesen fog eljárni.

7.12. A Nemzetközi Büntetőbíróságnak a volt Jugoszláviára vonatkozó megbízatása (A6-0112/2009, Annemie Neyts-Uyttebroeck) (szavazás)

- Az (1) bekezdés h) pontjáról történő szavazás előtt:

Doris Pack, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja és az előadó egyetértésével a következőt szeretném javasolni az (1) bekezdés h) pontjával kapcsolatban:

a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – „hangsúlyozza, hogy az illetékes hatóságok nyújtsák be az Ante Gotovina tábornok, Mladen Markač és Ivan Čermak elleni büntetőeljáráshoz szükséges, alapvetően fontos dokumentumokat”. A többi változatlan.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

7.13. 5th World Water Forum in Istanbul, 16-22 March 2009 (szavazás)

- Az 5. módosításról történő szavazás után:

Inés Ayala Sender, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, a 2008-as zaragozai nemzetközi expo 2008. szeptember 14-én zárult. Ez volt az első olyan kiállítás, amelyet kizárólag a víznek és a fenntartható fejlődésnek szenteltek, és az első olyan kiállítás, amelyen az Európai Parlament a Bizottsággal egyenlő mértékben vett részt.

A három hónapig tartó folyamatos viták és több mint kétezer szakértő és nem kormányzati szervezet részvétele eredményeképpen megszületett a zaragozai charta, amely pontosan tükrözi a Mexikó 2006 és Isztambul közötti vita állását. Ezért javasoljuk a következő preambulumbekendést, amelyet angolul fogok felolvasni:

„tekintettel a 2008-as zaragozai chartára („A vízzel kapcsolatos új, átfogó szemlélet), és a „Water Tribune” 2008. szeptember 14-i ajánlásaira, amelyeket a 2008-as zaragozai nemzetközi kiállítás zárónapján fogadtak el, és megküldtek az ENSZ főtitkárnak,”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

7.14. EC Development Assistance to Health Services in Sub-Saharan Africa (szavazás)

7.15. Implementation of the Single Euro Payments Area (SEPA) (szavazás)

7.16. Az Európai Unió és Brazília közötti stratégiai partnerség (A6-0062/2009, Maria Eleni Koppa) (szavazás)

7.17. Az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerség (A6-0028/2009, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (szavazás)

*
* *

Elnök. – Szeretnék mondani valamit a mindig rakoncátlan módon zajló zárószavazás előtt. Ez az utolsó plenáris ülés, amelyen főtitkárunk, Harald Rømer úr részt vesz. A tegnapelőtti fogadáson az Önök nevében is kifejeztem számára az Európai Parlament köszönetét. Szeretném ezt megtenni zárásképpen itt, a plenáris ülésen is: Harald Rømer úr, nagyon köszönjük, az Európai Parlamentnek tett, több évtizedre visszanyúló szolgálatait.

(Hangos taps)

(Tiltakozások)

Egy olyan valaki, aki 36 éven át dolgozott ebben az intézményben, megérdemli az Európai Parlament nagyrabecsülését. Fogadja szívből jövő köszönetünket, Harald Rømer.

(Tiltakozások)

A bekiabálóknek azt szeretném mondani, remélem, a szüleik nem látják, hogyan viselkednek.

(Taps)

*
* *

7.18. 50th anniversary of the Tibetan uprising and dialogue between His Holiness the Dalai Lama and the Chinese Government (szavazás)

- A szavazás előtt:

Marco Cappato, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, szeretném kérni, hogy az (1), (2) és (3) bekezdésre vonatkozólag név szerinti szavazás keretében voksoljunk.

- Az E preambulumbekazásról történő szavazás előtt:

Marco Cappato, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Én is név szerinti szavazást kérek a végszavazáshoz.

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

alelnök

8. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- Jelentés: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, annyit szeretnék csak elmondani a jelentéssel kapcsolatban, hogy örömmre szolgál, hogy elfogadták képviselőcsoportunk 1. módosítását, ezért örömmel fogadom ezt a fejleményt. Az Európai Unió termőföldjeinek védelme kihívás, ám ez tagállami hatáskörbe tartozik, és nem kíván sem uniós megközelítést, sem uniós irányelveket vagy rendeleteket. Ezért örömmel fogadom a szavazás eredményét.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0104/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, ez nagy örömmre szolgál, továbbá szeretnék hálás köszönetet mondani Swoboda úrnak, mert ezt a fontos jelentést meglehetősen széles körű egyetértéssel fogadták el.

Szeretném megragadni a lehetőséget, hogy megsürgessem szlovén képviselőinket, akik iránt és akiknek országa iránt a legnagyobb rokonszenvvel viseltetem, hogy újra találjanak módot arra, hogy Szlovénia továbbra is ilyen nagyszerűen haladjon az európai integráció felé. Ez az ország volt az első új tagállam, amely bevezette az eurót és a schengeni egyezmény intézkedéseit. Szlovénia az európai egyesülés úttörője. Szeretném azt látni, hogy Szlovénia, saját nemzeti érdekéből kifolyólag, Horvátország uniós csatlakozásával kapcsolatban is úttörőként cselekszik majd.

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr, elvben támogatom Horvátország Európai Unióhoz való csatlakozását, azonban mégsem szavaztam a jelentés mellett. Tartózkodtam, mert Horvátországban még mindig számos probléma fennáll, mint például a korrupció problémája. A tapasztalat pedig azt mutatja, hogy a korrupció ténylegesen növekedett számos olyan országban, amely azelőtt csatlakozott az Európai Unióhoz, mielőtt valójában készen állt volna rá.

A jelentés problémája, hogy azt állítja, hogy a tárgyalások 2009-ben, vagyis idén befejeződhetnek, míg, véleményem szerint, alapjában véve nem túl bölcs dolog egy megadott időponthoz kötni magunkat. Hagyni kellene, hogy Horvátország akkor csatlakozzon, ha teljesen készen áll. Jelenleg távol áll még ettől a helyzettől.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Őszintén kívánom, hogy Horvátország a lehető leghamarabb az Európai Unió tagjává váljon, és ezt kívánja Szlovénia is. Ha azt akarjuk, hogy a kívánságunk valóra váljék, segítenünk kell neki, és együtt kell működnünk vele. Vitákat oldhatunk meg, ha figyelmesen meghallgatjuk mindkét érintett felet. Ugyanakkor az Európai Parlament által ma támogatott jelentésben semmi sem enged arra következtetni, hogy megtaláltuk a kellő egyensúlyt az úgynevezett horvát-szlovén határvitát érintő szavazásban. A részrehajlás elkerülése végett a méltányosság elvét is az alapkövetelmények közé kellene sorolni.

Befejezésként szeretnék rámutatni arra, hogy ha valóban meg akarjuk oldani ezt a problémát, biztosítanunk kellene, hogy mind Szlovénia, mind Horvátország figyelembe vegye az illetékes nemzetközi szerv döntését. Ezért kellene azt mindkét ország parlamentjének előzetesen jóváhagynia.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0105/2009)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Köszönöm, elnök úr. Támogattam a török országjelentést. A Törökország Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló tárgyalások minden tagország számára komoly kihívást jelentenek, politikai, gazdasági értelemben éppúgy, mint a biztonság kérdésének tekintetében. Az ország számára különösen fontos, hogy megfeleljen a csatlakozási feltételeknek, és következetességet, megfelelő pontosságot és átláthatóságot mutasson az Európai Unió polgárai felé. Úgy vélem, a folyamat szempontjából különösen fontos, hogy a szomszédos országokkal való jó együttműködés terén előrehaladjon. Azt gondolom, e tekintetben észlelhető bizonyos fejlődés a Bulgária és Törökország között létrejött megállapodás révén, amelyet a megoldatlan ügyekről kezdeményezett tárgyalásokon kötöttek, különösen a trák menekültek tulajdonjogi kérdéseinek megoldásáról, ami az Európai Parlament erőfeszítéseinek köszönhető. Különös figyelemmel követjük majd nyomon a folyamatot, mivel több ezer ember jogairól van szó, amelyeket az Európai Unió területén tiszteletben kell tartani. A trák kérdés ugyanolyan fontos, mint Törökország kapcsolata más szomszédos államokkal. Köszönöm.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0104/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Tudjuk, hogy balkáni barátaink milyen megpróbáltatásokat éltek át. Ez vonatkozik mind Szlovéniára, mind Horvátországra, amikor Szerbia megtámadta őket, mindkét oldallal együtt éreztünk. Azt kell mondjam, nagylelkű gesztus volt az Unió részéről, hogy Szlovéniát befogadta azelőtt, hogy Horvátországgal minden vitáját rendezte volna, és úgy vélem, hasonló megközelítést kellene alkalmaznunk most Horvátországgal szemben is.

Sajnálom, ha Szlovéniában néhány politikus szeretné megakadályozni Horvátország csatlakozását, de ezt hallottam Jordan Cizelj asszonytól, aki érzékenyen, mondhatni kiegyensúlyozottan közelíti meg ezt a politikai kérdést. Bízom benne, hogy a Bizottság égisze alatt később megtárgyalandó Horvátország és Szlovénia közötti nem hivatalos megállapodás sikerrel fog végződni.

Elnök. – Hölgyeim és uraim, engedjék meg, hogy megmagyarázzam az eljárási szabályzat egy pontját. A szavazás indokolása alatti felszólalást az indokolások megkezdése előtt kell kérvényezni a szolgálattól. Természetesen igen rugalmas vagyok, és engedélyezem, hogy a jelenlévő képviselők felszólaljanak. De nem a jelentkezés alapján való szólítási eljárást alkalmazzuk. Előzetesen kell leadniuk a nevüket, a szavazások indokolásának kezdetét megelőzően.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0105/2009)

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Elnök úr, támogattam a törökországi országjelentésről szóló jelentéstervezetet, mivel úgy vélem, ez egy objektív jelentés, amely mind Törökország, mind az Európai Unió számára felkínálja a lehetőséget, hogy teljes gőzzel együtt haladjanak Törökország tagságra való felkészülése felé. Ugyanakkor szeretnék bizonyos elégedetlenségnek hangot adni amiatt, hogy az ülésterem elutasította a Szocialista Képviselőcsoport azon javaslatát, hogy feljegyzésre kerüljön, hogy Törökország uniós tagsága Törökország és az Európai Unió közös célja.

Úgy vélem, amennyiben gyorsabb előrehaladást várunk Törökországtól a fejlődésében látott problémákkal kapcsolatban, kellőképp nyitottnak is kell lennünk, és nem szabad kétséget hagyni partnereinkben afelől, hogy a folyamat célja továbbra is Törökország tényleges felvétele az Európai Unióba. Törökország szerepe növekedni fog, és az Európai Uniónak érdekében áll, hogy tagállamai között tudhasson egy nem keresztény országot is, mert ez számos lehetőséget ad majd olyan politikák folytatására, amelyre jelenleg nincs lehetőség. Köszönöm.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Hölgyeim és uraim, a rohamcsoport a török országjelentés ellen szavaz, mert semmilyen fejlődést nem látunk. Valójában nincs is mód a fejlődésre. Törökország semmit nem vesz tekintetbe saját érdekein kívül, és ezek közt nem szerepel sem az emberi jogok, sem más európai és keresztény értékek tiszteletben tartása. Törökország több mint nyolcvan éve nem teljesíti az Ankarai Szerződést, amely szerint az ország 10 millió dollárral tartozik Bulgáriának. Képzeljük csak el, hogyan fog megfelelni az európai rendeleteknek.

Wiersma úr tegnap szóvá tette, hogy az 1915-1916-os örmény népirtás el nem ismerése problémát jelent. Hogyan kellene reagálnunk a bolgárok ellen folytatott, 500 évig tartó genocídiumra, vagy a Stara Zagora-i, a batakai vagy a perushtitsai mészárlásra, amelyeket a Nemzetközi Európai Bizottság írt le 1876-ban? Wiersma úr azt is mondta, hogy az Európai Unióban nincs helye egy iszlám Törökországnak; akárhogyan is, húsz évvel ezelőtt egy török iszlám csoport buszokat robbantott fel, amelyeken nők és gyermekek utaztak. Sőt, Törökország fizetett azért, hogy emlékműveket állítsanak ezeknek a terroristáknak. Ez a modern Törökország, amelyet egy fundamentalista, iszlám párt kormányoz. Ezek az értékei, és úgy gondoljuk, ezek nem felelnek meg Európá számára.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök úr, „tévedni emberi dolog, de a tévedéshez ragaszkodni ördögi”. Soha nem volt helytállóbb a mondas, mint most, a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalások szálnalmas szappanoperájában.

2005 óta ugyanazokat a kedvezőtlen jelentéseket kapjuk az emberi jogok és a kisebbségek tiszteletben tartásával és az Európai Unió felé tett kötelezettségvállalásokkal kapcsolatban, miközben a csatlakozási szándék változatlan maradt.

Márpedig a valóságban nem ez a probléma. A probléma alapja az európaiak akarátában található, akik többé nem akarják elfogadni a letelepedési szabadság következményeit, amelyek a csatlakozás szükségszerű folyományai lennének.

A probléma további oka, hogy Törökország földrajzilag, kultúrájában, nyelvében és szellemében olyan területhez tartozik, amely nem Európa. Ebből következőleg fel kell hagynunk ezzel a képzelgéssel; abba kell hagynunk ezt a csatlakozási komédiát, és azonnal kezdjük meg a gyakorlati tárgyalásokat, vagyis vitassuk meg a kölcsönös és mindkét fél érdekeire épülő partnerséget. A csatlakozási eljárást abba kell hagynunk.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, a döntő fontosságú területeken – mint az emberi jogok, a kisebbségi jogok, a vallásszabadság, a szólásszabadság – Törökország nem mutatott fejlődést, sőt, az utóbbi néhány napban visszafelé haladt.

Mindezt figyelmen kívül hagyva azonban a Bizottság azt állítja, hogy kedvezően kell állást foglalnunk, mivel ez az ország fontos stratégiai partnerünk. Ez igaz, de ez a külpolitikára tartozik. A tény, hogy stratégiai partnerségre van szükségünk, nem csatlakozási kritérium.

Mindezek ellenére meglehetősen egyértelműen a jelentés mellett szavaztam, mivel elutasították a szocialisták azon kérését, hogy a jelentést a csatlakozásra összpontosítsák. Ez a jelentés nagy sikert és áttörést jelent számunkra, mert határozottan elkerüli, hogy a csatlakozást célként tüntesse fel, és mert hosszú távú, nyitott végű folyamatról beszél, amelynek kimenetele még nem világos. A teljes tagságra nemet mondtunk volna, ez a megfogalmazás azonban bár közel jár ehhez, nagy siker azok számára, akik örömmel mondanak igent a Törökországgal való partnerségre mint a külpolitikához tartozó kérdésre, de nemet mondanak a csatlakozásra.

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr, én tartózkodtam a Törökországról szóló jelentésről való szavazáskor, mert míg ez a jelentés a Törökországban még mindig fennálló nagyszámú jelentős jogsérelmeket illető kritikák teljes jegyzékét tartalmazta, úgy vélem, a jelentésből csak az következhetett, hogy a tárgyalásokat le kell állítani, még hozzá véglegesen, mert Törökországban három év elteltével sem változott észrevehetően a helyzet.

Én mindenképpen azt vallom, hogy az Európai Unió maradjon európai terv, ezért nem kellene helyet adni benne olyan országnak, mint Törökország, amely nem európai ország.

Tegnap az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjának egy tagja azt mondta, hogy soha nem fogadná el azt a Törökországot, amelyet továbbra is iszlamizálnak. Nos, remélem, ő és képviselőcsoportja Európa iszlamizálása ellen is kiáll, bár nem tenném érte tűzbe a kezem.

Martin Callanan (PPE-DE). – Elnök úr, ez a jelentés megállapítja Törökország előrehaladását afelé, hogy végül is az Európai Unió tagjává váljon. Ezt a végleges célt támogatom. Ugyanakkor vannak aggodalmaim Törökországnak a tagság felé való előrehaladását illetően.

Az egyik aggodalmam a világi köztársaság ideájának fokozatos kopása, és a vallás politikában betöltött szerepének növekedése. Aggódok továbbá amiatt, hogy Törökországban visszaélnék egyes emberi jogokkal, amit bizonyítékokkal támasztottak alá, valamint a kisebbségi közösségek ellen alkalmazott eljárások miatt is. Mielőtt a török tagságot fontolóra vennénk, látnunk kell, hogy tesznek lépéseket ezeken a területeken.

Mindazonáltal, fontos számunkra, hogy őszinték legyünk Törökországgal, továbbá világosan és egyértelműen kimondjuk, hogy amennyiben az összes olyan feltételnek megfelel, amelynek a többi tagország is megfelelt, akkor joga van csatlakozni. Nem helyes, hogy bizonyos tagállamok vezetői igazságtalan és túlzott akadályokat gördítsenek a török tagság útjába. Ha Törökország megfelel a feltételeknek, joga van csatlakozni, és ezt meg is kell engedni neki. Szélesebb és nem mélyebb Európai Unióra van szükségünk.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Elnök úr, én a Törökországról szóló jelentés mellett szavaztam a (32) és a (40) bekezdésben Ciprusra vonatkozó pozitív részek miatt, bár nem értek egyet a 9. és 10. módosítás tartalmával.

A 9. módosítás elfogadhatatlan álláspontot vezet be az olyan elvektől, köztük a négy alapvető szabadságtól való – jöllehet ideiglenes – eltérésekről, amelyekre az Európai Unió épült. Mindezt olyan időpontban, amikor tárgyalások folynak a két ciprusi közösség vezetői között, akik az egyetlenek, akik dönthetnek ez ügyben.

A 10. módosítás ellentmond a ténynek, miszerint a KKBP része az Európai Unióra és a tagállamokra vonatkozó közösségi vívmányoknak, és hogy harmadik országok nem kaphatnak cselekvési szabadságot, hogy részt vehessenek a tervezői és döntéshozói eljárásban.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0106/2009)

Duka-Zólyomi Árpád (PPE-DE). – (HU) Macedónia három éve tagjelölt állam. Ennek ellenére a csatlakozási tárgyalások még nem kezdődtek el. Ha az Unió részéről nem történik gyors, határozott lépés, akkor a hitelvesztés destabilizáló következményekkel járhat a régióban. Macedónia sokat fejlődött az elmúlt években, jók a gazdasági eredményei, az ország egyre közelebb kerül a működő piacgazdasághoz és a jogalkotás terén is sikeres. Létrejött az összhang a kormány és az ellenzék, a polgári társadalom valamint a közvélemény között, hogy az ország minél hamarabb feleljen meg a koppenhágai kritériumoknak. Jól megszervezték a nemzeti és etnikai közösségek együttélését is. Érthetetlen, hogy Görögország miért fékezi olyan csökönyösen a csatlakozási tárgyalások megkezdését. Az ország elnevezése ne legyen akadálya ennek! Párhuzamosan is folytathatnak kétoldali tárgyalások a névről. Támogatom a jelentést, mert fontos üzenet a macedón nép felé, és döntő impulzus lesz az érdemi tárgyalások ez évi megkezdéséhez. Köszönöm szépen.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, ez a jelentés fontos jelzést küld egy országnak, amely stabilizáló szerepet tölt be, irányadó a kisebbségekre vonatkozó törvényhozása, széles kormányzati többsége van,

amelyben minden nemzetiség képviseltetik, továbbá tökéletes európai leckét vett Gruevski miniszterelnök vezetése alatt. Ezért örömmel szavaztam a jelentés mellett, és úgy vélem, két pontot kellene kiemelniük: először is azt akarjuk, hogy a Tanács és a Bizottság ebben az évben közölje velünk, mikor kezdődnek meg a csatlakozási tárgyalások, másodsor, nem fogunk eltérni semmilyen kétoldalú bajkeverést, és végképp nem leszünk tekintettel erre a bizzarr névkérdésre. Az ország neve Macedónia, ha tetszik egyeseknek, ha nem, és el kell végre kezdenünk egyengetni az ország Európa felé vezető útját.

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr, Meijer úr jelentése ellen szavaztam, mert én és a pártom azon a véleményen vagyunk, hogy Horvátország csatlakozása után a bővítést határozatlan időre le kell állítani. Az európai polgárok nem akarnak további bővítést sem rövid, sem középtávon, főleg nem olyat, amelybe Törökország is beletartozna. Ideje volna már a Parlamentnek ez egyszer meghallgatnia azokat, akiket állítólag képvisel.

Minthogy ez a helyzet, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság csatlakozási tárgyalásainak megkezdését is ellenzem, amelyet a Parlament kíván, valamint azt, hogy az egész Nyugat-Balkánnak európai perspektívát kínáljunk. Egyes országok vagy csoportok közülük részben iszlám hitűek, és véleményem szerint, nem kellene megengedni az Európai Unióhoz történő csatlakozásukat.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Elnök úr, nagyon meg vagyok elégedve a mai szavazással.

Nemrégiben látogattam meg Macedóniát a Westminster Alapítvány a Demokráciáért nevében, amelyet Margaret Thatcher létesített miniszterelnöksége idején; élénk politikai pártokat láttam az országban, valamint lenyűgöző adópolitikát, egységes adókulccsal mind a társasági adó, mind a jövedelemadó tekintetében, és fejlődő gazdaságot tapasztaltam. Ez egy olyan ország, ahol a következő hónapban szabad, tisztességes és becsületes választásokat tartanak – valószínűleg jobbkat, mint amilyenek legutóbb az Egyesült Királyságban voltak, a postai úton beküldött szavazatokkal. Egy ilyen ország számára lehetővé kell tenni az Európai Unióhoz való csatlakozást, már ha ő maga is úgy dönt, szabad akaratából – emiatt kellene talán előző képviselőtársaimnak reagálniuk erre a témára.

A mai napon jelentős változásnak lehettünk tanúi, mert egészen eddig a pillanatig a Ház görög képviselői egészen képtelen módon viselkedtek, és nevetséges helyzetbe hozták magukat, amikor az ország neve, vagyis a Macedón Köztársaság név elleni érveket soroltak.

Martin Callanan (PPE-DE). – Elnök úr, nehéz Heaton Harris úr után felszólalni, mert sok olyan megállapítást tett, amelyet én is meg akartam tenni a témával kapcsolatban. Az én szememben is nyilvánvaló képtelenség, hogy Görögország továbbra is folytassa ezt a régi keletű, és őszintén szólva, nevetséges szóáradatot Macedónia neve ellen. A választókerületemben csodálatos megyék vannak – Durham, Northumberland – és nem zavarna különösebben, ha egy másik tagállam ezekről a fantasztikus megyékről kívánná elnevezni magát.

Ha a csatlakozási tárgyalások nem etnikai kérdésről, nem a demokráciáról vagy az emberi jogokról folyó vita miatt akadnak el, hanem egyszerűen azért, mert az ország úgy dönt, Macedóniának nevezi magát, az nyilvánvalóan nevetséges. Remélem, ezt a görög képviselők is belátják majd. Remélem, hogy Macedóniát azon szabad kritériumok alapján ítélik meg, amelyek mindenki másra is vonatkoznak, és amennyiben megfelelnek ezeknek a kritériumoknak, ha Macedónia demokratikus, világi állam, ha helyes emberi jogi politikát folytat, akkor, más tagállamokhoz hasonlóan, meg kell kapnia a csatlakozási jogot, és nem szabad hagyni, hogy Görögország pusztán a név miatt megvetozza azt.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE). – Elnök úr, a tamil tigriseket az EU és az Egyesült Államok korábban terrorista csoportként tartotta számon, de szerencsére úgy tűnik, hogy a független Tamil hazáért folytatott vérszomjas kampányuk talán most már véget ér. Sri Lanka ugyanúgy megérdemli, hogy békében éljen, mint mi itt Európában.

Más képviselőtársaimhoz hasonlóan én is az egységes Sri Lanka államot támogatom. Úgy vélem, helyes volna jegyzőkönyvbe venni azt is, hogy azt is gondolom, alighanem jó ötlet volna az egységes állam keretein belül bizonyos fokú autonómiát adni a tamiloknak. Nem támogatom a tigrisek erőszakkampányát, és elengedhetetlennek vélem, hogy Sri Lanka hadserege engedélyt kapjon a tamil tigrisek elleni hadjárat folytatására.

Ugyanakkor azt is fel kell ismernünk, hogy Sri Lankán jelenleg humanitárius válság van, és a segélyszervezeteknek bejutást kell biztosítani. Ezért talán tűzszünetet kellene kérni, amely alatt a

segélyszervezetek bejuthatnak, a civilek pedig elhagyhatják a vitatott területeket. Ám ezek után engedélyeznünk kell, hogy a hadsereg folytassa a harcot.

- Jelentés: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr, az, hogy az egyetlen választott nemzeti törvényhozáshoz sem kötődő nemzetközi ítélkezési gyakorlat tömege egyre nő, korunk egyik legijesztőbb fejleménye. Nemcsak 300 évnyi területi illetékességről szóló jogi megegyezést semmisítünk meg, miszerint egy bűncselekmény azon terület felelőssége alá tartozik, ahol elkövették; hanem visszatérünk egy modern kor előtti gondolathoz, amely szerint a jogról döntő emberek nem azoknak tartoznak elsámlással, akik alájuk tartoznak, hanem csak saját lelkiismeretüknek.

Elég ésszerűnek tűnik, hogy ha egy olyan embert, mint Milošević vagy Karadžić nem ítélnék el a saját hazájában, akkor tennünk kell valamit az ügyben. Ám az olyan önkényeskedők ellen, mint amilyen Milošević, pontosan az az ellenvetés, hogy beszennyezték saját országuk demokráciáját, és úgy állították be magukat, mint akik a törvény felett állnak. Ha ezt a problémát nemzetközi szinten megismétljük, az ő szintjére süllyedünk, ahogyan tettük ezt Hágában, komédiát csinálva a tárgyalásból, melynek során hat éven belül 27-szer változtattunk a jogi eljáráson, ügyvédi kényszeret alkalmaztunk, és végül még ítélet sem született.

Nem kelek Milošević úr védelmére: kártékony és gonosz kommunista volt. De a rossz emberek is megérdemlik az igazságtételt – a rossz emberek különösen megérdemlik az igazságtételt –, és ha nem kapják meg, akkor mi többiek gyengülünk.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0113/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, mindannyian tudjuk, milyen fontos a víz, különösen a fejlődő világban, ahol az ivóvízhez való hozzájutás nagyon nehéz, és a fiatal lányok és nők szenvednek a legtöbbet. A tanulásra való kilátásuk nagymértékben csökkent, mert – fogalmazzunk így – ők a vízholdok. Indiában láttam ezt egy küldöttségi látogatás alkalmával, és nagyon fontos, hogy többet fektessünk a vízgazdálkodásba, és hogy meggyőződjünk arról, hogy az nem gördít akadályt a fiatal lányok és nők oktatásának fejlődése elé.

Különös örömmel fogadtam a (2) bekezdésről szóló szavazást, amely kinyilvánította, hogy a víz a közjavak közé tartozik, és hogy állami ellenőrzés alá kell, hogy essen, tekintet nélkül a vízgazdálkodás mikéntjére. A víz értékes forrás, amelynek a köz javát kell szolgálnia, nem az egyéni befolyást és nyereséget.

Marian Harkin (ALDE). – Elnök úr, én is messzemenőleg támogatom a vízről szóló állásfoglalási indítványunkat, és örülök a (2) bekezdésről szóló szavazásnak, amelyben határozottan kijelentjük, hogy a víz a közjavak közé tartozik, és állami ellenőrzés alá kell vonni. Személy szerint határozottan ellenzem a víz privatizációját.

Az utóbbi időben tanúi lehettünk annak, hogy a nyereség könyörtelen hajszolása hogyan kényszerítette térdre a világ gazdaságot. Bizonyára nem akarjuk látni, hogy ugyanez történjen a vízzel kapcsolatban is. A vízminőség és az elosztóhálózat folyamatos javításának biztosítása érdekében további beruházásokra van szükség a szállító rendszerben. A magánszektor számára nincs, ami erre ösztönözzön, mert természetesen sokkal nagyobb a csábítás, hogy megemeljék a fogyasztói árat, semmint, hogy pénzt fektessenek az átviteli hálózat felújításába. Láttam erre példát saját megyémben, Sligóban, ahol a közösség egyes körzetei végül többet fognak fizetni a vízért, mint ami méltányos lenne, mert a magánszektor egyszerűen nem fektet be az átviteli hálózatba.

- Jelentés: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, én a határozat és a jelentés mellett szavaztam, de némi aggodalommal. Ma reggel a Bizottság elismerte, hogy nincs tudomásunk arról, hogy a WTO merre tart ezen a ponton, és ez hogyan illeszkedik a stratégiai partnerséghez.

Nem engedhetjük, hogy olyan helyzet jöjjön létre, amelyben akár a stratégiai partnerségi megállapodás – sőt, egy világkereskedelmi megállapodás – kedvezőtlenül hat Európa élelmiszerbiztonsági érdekeltségeire. Újra felvetem az élelmiszertermelési előírások kérdését, amely előírások magasabbak az Európai Unióban. Megbüntetjük termelőinket, ha nem felelnek meg ezeknek az előírásoknak. Nem engedhetjük, hogy olyan helyzet álljon elő, hogy olyan élelmiszert hozunk be harmadik országokból – Brazíliából vagy máshonnan –, amely nem felel meg termelési előírásainknak, és amely nagyon tisztességtelen versenyt eredményez az Európai Unión belül az élelmiszerek és mezőgazdasági áruk előállítói számára.

- Jelentés: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr, természetesen jó dolog a stratégiai partnerség, amelyet az Európai Unió Mexikóval, valamint olyan országokkal köt, mint például Brazília, és ez az Unió érdekét szolgálja. A jelentés jórészt kiegyensúlyozott, de úgy vélem, nem vették figyelembe Európa érdekét – és a közvélemény ezzel kapcsolatban is számos kérdést fel fog vetni – abban a rendelkezésben, amely a bevándorlási politikáról szóló kölcsönös megállapodás megkötésére szólít fel. Ez nem sok jót ígér, és ez az oka annak, hogy tartózkodtam a jelentésről szóló szavazáskor.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0135/2009)

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Én is a tibeti felkelés 50. évfordulóján a Tibetben uralkodó helyzetről szóló határozat mellett szavaztam, mert a kínai hatóságok nemrég szigorítottak a tibeti biztonsági intézkedéseken, és megtiltották az újságírók és a külföldiek számára a területre való belépést.

A mai tanácskozás az Európai Parlamentben azt az üzenetet közvetíti, hogy rendkívüli módon aggódunk a tibeti helyzet, különösen a szenvedő és a megtorló intézkedéseknek kitett ártatlan lakosság miatt.

Felkérem a Tanácsot, hogy az állásfoglalás értelmében állítson fel egy igazságkutató bizottságot, amelynek célja, hogy megvizsgálja, mi történt valójában a Kínai Népköztársaság és Őszentsége a dalai láma képviselői közötti tárgyalásokon.

Felszólítom a kínai kormányt, hogy azonnal engedje szabadon azokat a személyeket, akiket csupán egy békés tiltakozásban való részvételük miatt tartóztattak le.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Elnök úr, engedje meg, hogy kifejezésre juttassam elégedettségemet, tapasztalva a széleskörű támogatást, amelyet a közgyűlés a Pannelle és Onyskiewicz urakkal együtt előterjesztett indítványunknak nyújtott. Az indítvány egy kicsit másról szól, mint amiről ma FerreroWaldner asszony beszélt. Állásfoglalásról van szó: mi mellett az oldal mellett tesszük le a voksunkat, amely inkább az igazságot, a valódi okokat keresi, amelyek miatt abbamaradt a tárgyalás a kínaiak és a tibetiek között, semmint, hogy egy semleges nézőpontból tekintsen az eseményekre, ahogyan ezt a Bizottság és a Tanács sajnos továbbra is teszi, mintha elegendő volna csak remélni a két fél közötti párbeszédet.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a Szocialista Képviselőcsoport európai parlamenti viselkedése számomra különösen nehezen érthető; először ellenezték a vitát, majd ellenezték, hogy benyújtsam az állásfoglalást, majd ténylegesen ellene szavaztak, amire Ford úr azt a politikai magyarázatot adta, hogy túl sok állásfoglalást fogadunk el Tibet ügyében. Nos, talán a párt és Ford úr nem érti – vagy inkább túl jól érti –, hogy sokkal több forog itt kockán; több mint egymilliárd kínai állampolgár és a tibeti nép szabadsága és demokráciája.

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr, magától értetődik, hogy az állásfoglalás mellett szavaztam; jöllehet természetesen nem gondolhatjuk azt, hogy ez a végső soron ártalmatlan állásfoglalás túl nagy hatást tesz a kínai totalitárius kommunista rendszerre, amellyel ugyanakkor oly nagy örömmel kereskedünk.

Nagyobb hatást gyakorolhatnánk a rendszerre, ha a Parlamentnek és a Tanácsnak volna bátorsága, hogy kijelentse, hogy Tibet megszállása és ezt követő bekebelezése sérti a nemzetközi jogot, és mint ilyet, az Európai Unió nem ismerheti el. Továbbra is világossá kell tennünk az üzenetet, hogy Tibetnek független államnak kell lennie, nem pedig Kína autonóm tartományának, valamint, hogy ebben az országban népiirtás és etnikai öldöklés történt és történik jelenleg is.

9. A Tanács közös álláspontjainak közlése: lásd a jegyzőkönyvet**10. A szavazáshoz fűzött indokolások (folytatás)****A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások (folyt.)****- Állásfoglalási indítvány (B6-0135/2009)**

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr, a tibetiek, mint minden nemzet, arra vágynak, hogy saját törvényeik szerint, saját vezetőik alatt éljenek, a kínai kormány viszont nemzeti érzésük figyelembe nem vételével, érvek sorozatával bizonygatja, hogy a feudalizmus felszámolására, a jobbágyság és a babona legyőzésére törekszik.

Végső soron ez mind Engels „hamis tudatának” egy változata: úgy vélik, a tibetiek nem igazán értik a tárgyalat problémát, ezért nem való nekik a teljes demokrácia.

Mindössze arra kérném a tisztelt Ház tagjait, gondolkodjanak el azon, milyen ironikus a hasonlatosság ezen érv és a között, amelyet a francia, holland és ír „nem” szavazatok kapcsán hajtogattak. Az ülésteremben újra csak azt hallottuk, hogy az emberek nem értették rendesen a kérdést, hogy valójában valami másról szavaztak – Chirac úr ellen, a török csatlakozás ellen, vagy az angolszász liberalizmus ellen –, és hogy nem értették meg a problémát, ezért több információra lett volna szükségük.

Úgy vélem, az emberek, legyen szó Tibetről vagy az Európai Unió nemzeteiről, tudják, mit kívánnak, és meg kellene engedni számukra, hogy ezt választási urnák segítségével fejezzék ki. Tudom, lassan olyan unalmas leszek, mint az idősebb Cato, de őt történetesen meghallgatták, és megismétlem, ahogy minden felszólalásomban megteszem, a Lisszaboni Szerződést népszavazásra kellene bocsátani. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Jelentés: Pia Elda Locatelli (A6-0067/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök úr, Olaszországot valóságos agyelszívás sújtja. A kutatók kivándorlása évről évre egyre határozottabb trenddé válik. Az orvostudományi Nobel-díjas Renato Dulbecco mondta, hogy akik kutatásokat akarnak folytatni, elhagyják az országot, ahogyan azt a múltban is tették, mégpedig ugyanazon okok miatt. Azért mennek el, mert nincs kilátásuk karrierre, megfelelő fizetésre vagy a kutatáshoz szükséges anyagi eszközökre, és mert a kutatóközpontok ajtai zárva vannak, mivel nemcsak anyagi eszközökben van hiány, de hiány van az új tagokat fogadni képes és új ötleteket kidolgozni képes intézményben is.

Az olasz kutatók a mindenekelőtt a tudomány és technológia területén tapasztalható infrastruktúra-hiány miatt hagyják el az országot, és azért, mert az anyagi eszközök hiánya, a nevetséges fizetések és a szelekciós rendszer a legjobb jelölteket elbátortalanítja, míg az ajánlásokat jutalmazza. Elmennek és panaszkodnak, mert az egyetemeink által nyújtott alapképzés kitűnő. Jóllehet, minden más hiányzik.

Egyetértek azzal, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell a nyitott, átlátható és versenyeztetésen alapuló munkaerő-kiválasztásról, amely tudományos érdemeken alapszik. Az érdemet tudományos kiválóságban és tudományos teljesítményben (publikációkban) kell mérni. Ugyanakkor egy kutató karrierjében egyéb fontos szempontokat is érdemnek kell tekinteni: az innovációs kapacitást, a kutatásvezetési képességet, a képzési és felügyeleti szakértelmet, valamint az iparral való együttműködést.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), írásban. – (RO) Az állásfoglalási indítvány mellett szavaztam, mert egyetértek azzal, hogy Európának több kutatóra van szüksége. Ez a jelentés igen fontos, hiszen többek között sürgeti a tagállamokat, hogy javítsanak a fiatal kutatók számára létező karrierlehetőségeken, például jobb anyagi eszközökkel és előre lépési lehetőséggel, amely az elért eredményeken – úgymint az innovációs kapacitáson, a vállalatoknál töltött gyakorlati időszakon stb. –, és ne a rangidősségen alapuljon.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Locatelli képviselő asszony jelentése része a lisszaboni stratégia felülvizsgálatának. A lisszaboni stratégia célja, hogy Európa gazdasága 2010-re a világ legversenyképesebb gazdasága legyen, és középpontjában a kutatók európai helyzete áll. A négy alábbi kiemelt területet jelölték meg, ahol elkerülhetetlen a fejlesztés:

- nyílt felvétel és az ösztöndíjak hordozhatósága,
- szociális biztonság és nyugdíjak,
- vonzó foglalkoztatási és munkafeltételek, valamint
- kutatók továbbképzése és szakértelme;

Ezek a területek a kutatók és a jövőbeni kutatók mobilitásával, az átláthatósággal, a nyilvánossággal és a támogatással foglalkoznak. Az oktatás, az innováció és a kutatás koherens támogató politikában való egyesítése létfontosságú része a működő tudásalapú gazdaságnak. Az „agyelszívás” elleni küzdelmünket, és az „agyhálózat” kiépítésére tett erőfeszítéseinket olyan javaslatok fogják erősíteni, amelyek minimalizálják a bürokratikus akadályokat, és növelik a kutatók szociális biztonságát. Mint EU ETS-előadó nagyon is tudatában vagyok annak, hogy a kutatás kulcsszerepet tölt be, a fellelhető tehetségek és elmék gondozása elengedhetetlen annak a jelentékeny éghajlatváltozásnak a kezeléséhez, amellyel szembenézünk. Örömmel

vettem tudomásul az innovációs szövetség bevezetését az írországi UCD és TCD körében, ami remek példa arra, hogy a karrierjük elején álló kutatókba kell befektetni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Annak ellenére, hogy az aktuális események világosan megmutatják, hogy a neoliberális lisszaboni stratégia az Európai Unió romló gazdasági és szociális helyzetéért felelős eszközök egyike, a jelentés ragaszkodik alkalmazásához, amivel nem értünk egyet.

A jelentésnek ugyanakkor vannak olyan pozitívumai, amelyeket támogatunk, különösen azokat, amelyek figyelembe veszik a kutatók igényeinek kielégítését, a biztonságos munkakörülményeikre és a szociális biztonsági feltételekre vonatkozó jogait, a családok egyesítését, a női kutatók jogait, a fiatal kutatók belépését, a kutatás megnövekedett költségeit, és azt, hogy több kutatót vonjanak be.

Ugyanakkor nem világos, hogy a javasolt európai kutatási stratégia hogyan biztosít majd minden tagállamban egyenlő jogokat, és minden kutató számára általános hozzáférést az európai kutatói partnerséghez, különösen a fiatalok számára, elsősorban olyan országokban, mint Portugália, amely nem az egyre inkább a nagyhatalmak által irányított Európai Unió politikai döntéshozatalának középpontjában helyezkedik el. Ezért tartózkodtunk a jelentésről való szavazástól.

Adam Gierek (PSE), írásban. – (PL) Elnök úr, egy tudományos karrier valóban a mobilitáson múlik? Bizonyos mértékig igen. Egyesek azt mondhatják, a mobilitásnak, különösen a fiatal kutatók esetében, jelentős hatása lehet a jövőbeni eredményeikre. Ez azért van, mert a mobilitás megkönnyíti az új információkhoz való hozzáférést, és lehetővé teszi, hogy túljussanak annak a környezetnek korlátain, amelyek közt tanultak. Ugyanakkor ez nem minden. Egy tudományos karrier korábban kezdődik, már a középiskolában, ahol a fiatalok megalapozzák általános tudásukat, különösen matematikából és a természettudományokból.

A következő szakaszba tartozik a felsőoktatás, a diploma megszerzése és a doktori tanulmányok. Saját tapasztalatom alapján mondhatom, hogy ez a kezdeti szakasz az, amikor a mobilitás, a kutatási lehetőségekhez való könnyű hozzáférés, egy neves kutató felügyelete alatt folytatott érdekes és ígéretes téma a legfontosabb egy fiatal ember tudományos karrierjében, sokkal inkább, mint a jövőbeni nyugdíja.

Ennélfogva a legfontosabb lépés ahhoz, hogy tudományos kutatószemélyzetet kapjunk, a tanulás megfelelő feltételeinek előkészítése az Európai Technológiai Intézet vagy az európai kutatási infrastruktúra keretein belül, ideértve például a PhD-ösztöndíjak által nyújtott támogatást, amelyre minden uniós diák és minden harmadik országbeli diák pályázhat, és amelyet széleskörűen hirdetnek. A családi és szakmai stabilitást érintő általunk kínált feltételek fogják meghatározni, hogy a ledoktorált fiatalok az iparba vagy tudományos intézetekbe mennek, és hogy hazamennek-e saját országukba, vagy tovább utaznak.

Adrian Manole (PPE-DE), írásban. – (RO) Amikor egy tanuló kutatói karrier előtt áll, fizikai mobilitását mint tanulási tapasztalatot kell támogatni, amelyet nem lehet virtuális mobilitással helyettesíteni. Biztosítanunk kell, hogy a legragyonabb elmék elegendő pénzügyi és emberi erőforrással történő támogatást kapjanak. Egyesek számára ez azt jelentheti, hogy származási országuk határain túli forrásokhoz is hozzáférhetnek.

A hallgatók, az előadók és kutatók mobilitásával együtt járó előnyöket (például a hozzáadott értéket) támogatni és hirdetni kell. El kell távolítani az adminisztratív és szerkezeti akadályokat. Ösztöndíjakat és kölcsönöket kell a hallgatók és a kutatók rendelkezésére bocsátani, más, úgy az egyének, mint az intézetek számára ösztönző intézkedésekkel egyetemben.

A globalizációs politikának a következő tényezőket kell számításba vennie: a nemzetközi tapasztalattal rendelkező kutatók nélkülözhetetlensége; valódi nyelvi lehetőségek; annak szükségessége, hogy minden a jövőben kutatóvá váló hallgató számára felajánljuk bizonyos számú idegen nyelvi kredit megszerzésének lehetőséget, tekintet nélkül a szakterületére; a jó minőség; valamint tájékoztatás, amely felvilágosítást ad a külföldi tanulmányi és kutatási lehetőségekről.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az európai kutatói partnerségről szóló jelentés célja, hogy erősítse az Európai Unió versenyképességét más imperialista központok vonatkozásában, hogy határt szabjon a „kutatók elszívásának”, és hogy kutatókat vonzzon a fejlődő országokból.

Támogatja a kutatók szabad mozgását az államok, az állami és a magánszektor, a vállalatok, kutatóközpontok és egyetemek között, az állami és magánszektornak a kutatás területén való nagyobb kohézióját, valamint azt, hogy a tudományt rendeljék alá a piac ideiglenes technológiai követelményeinek, továbbá a kutatóknak az alkalmazott kutatás felé fordulását, hivatalos képesítésként ismerve el a vállalati kutatóként szerzett tapasztalatot.

A kutatások különböző formáinak bevezetése annak érdekében, hogy egy másik tagállam tudományos intézetének vagy egyetemének kutatói közül is lehessen válogatni, a kutatók mobilitása, valamint a vállalatvezetőség fogja hozzásegíteni a nagy pénzek világát a kutatók krémjének kiválasztásához, és ahhoz, hogy olyan kutatószeméllyel lássák el vállalataikat, amely fellendíti jövedelmezőségüket (rugalmas foglalkoztatás, nem fizetett munka, társadalombiztosítási járulék alóli mentesség). Ezek a rendelkezések a PhD hallgatókra is vonatkoznak, hiszen ők végzik a kutatási tevékenység oroszánrészét.

A jelentés ellen szavaztunk, mert a kutatóknak biztos foglalkoztatási körülmények közt, olyan intézményekben kell dolgozniuk, amelyek nem az „elsőségért” versengenek, hanem amelyek együttműködnek, mégpedig nem a pénzuralom és a nagy üzleti vállalkozások nyeresége, hanem a tudomány fejlesztése és a modern alapkövetelményeknek való megfelelés érdekében.

Teresa Riera Madurell (PSE), írásban. – (ES) A kutatási személyzet hiányának pótlása érdekében meg kell könnyítenünk azon európai kutatók visszatérését, akik az Európai Unión kívül dolgoznak, valamint meg kell könnyítenünk a belépést azon harmadik országból jövő tudósok számára, akik az Európai Unióban akarnak dolgozni.

Továbbra is kevés nő dolgozik a tudomány és technológia legtöbb területén, és felelősségteljes pozíciókban. Ezért véleményem szerint fontos, hogy felszólítsuk a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőség tekintetében a kutató személyzet felvételéért és az előléptetésekért felelős testületekben biztosítsanak kiegyensúlyozottabb helyzetet. Alapvető követelmény a kiválasztás és előléptetés folyamatának nyílttá és átláthatóvá tétele.

Ahhoz, hogy egységes foglalkoztatási piacot hozzunk létre a kutatók számára, az is lényeges, hogy egységes európai karriermodellt határozzunk meg és alakítsunk ki a kutatás területén, továbbá hogy egy olyan integrált rendszert vezessünk be, amely az egész Unió területére kiterjedően nyújt tájékoztatást a megpályázható kutatói állásokról és gyakornoki szerződésekről.

A mobilitás javításával kapcsolatban szeretnék rámutatni, hogy a harmadik országokból – ideértve azokat az országokat is, amelyekkel már kialakult értékes tudományos együttműködés, így például bizonyos latin-amerikai országokból – érkező kutatókkal és kutatónőkkel való csereprogramok megkönnyítése érdekében döntő fontosságú lenne egy speciális, gyorsabb és kevésbé bürokratikus vízumpolitika bevezetése.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, én Locatelli asszonynak az európai kutatói partnerségről szóló jelentése mellett szavaztam. Egyetemi előadóként megértem, hogy Európának termelékenysége és versenyképessége javításához több kutatóra van szüksége, különösen annak fényében, hogy globális szinten más nagy gazdaságokkal, például az Egyesült Államokkal vagy Japánnal, valamint más, fejlődő gazdaságokkal, például Indiával vagy Kínával kell felvennie a versenyt. Ezért egyetértek az előadóval, amikor felkéri a tagállamokat, hogy a kutatók toborzása során biztosítsanak tudományos érdemekre épülő, nyitott, átlátható és versenyeztetésen alapuló feltételeket.

- Jelentés: Toine Manders (A6-0051/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök úr, én a jelentés mellett szavaztam.

Az új technológiák mára átalakították az életünket, és e folyamat alól a szabadidős tevékenységek sem kivételek.

A fiatalok kedvenc szabadidős tevékenysége Európában és Európán kívül is a videojáték lett. Számos videojáték felnőtteknek készült, amelyek tartalma sok esetben nem gyermekeknek való.

Figyelembe véve ezért a Bizottságnak a fogyasztóknak – különösen a kiskorúaknak – a videojátékok használata tekintetében történő védelméről szóló április 22-i közleményét, sürgősen szükség van a címkézés szabályozására és az olyan intézkedésekre, mint a kikapcsoló gombok vagy az európai Biztonságosabb Internet programban szereplő PEGI online-rendszer alkalmazása.

Fontos továbbá, hogy a tagállamok továbbra is szoros együttműködésben dolgozzanak, hogy hozzájáruljanak a gyermekek védelméhez, és hogy közreműködjenek abban, hogy az ipar olyan rendszereket fejlesszen, amelyek ezt a szándékot szolgálják.

Nem szabad lebecsülnünk a tényt, hogy a célkitűzés eléréséhez meg kell nyernünk a gyártók és mindenekelőtt a szülők támogatását, akik elsődleges ellenőrző szerepet töltenek be a családokon belül.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Én a fogyasztóknak, különösen a kiskorúaknak a videojátékok használata tekintetében történő védelméről szóló Manders-jelentés mellett szavaztam. Némi ellenérzéssel tettem ezt. Ennek az a veszélye, hogy egy egyébként indokolható aggodalom egyes esetekben „morális pánikba” csap át, ami szándékosan eltúlozt a probléma mértékéhez képest. Nem vagyok feltétlenül elkötelezett híve annak, hogy tovább menjünk annál, mint ahol most tartunk.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Ez a jelentés egész sor követelményt tartalmaz arról, mit kell tenniük a tagállamoknak, hogy korlátozzák a videojátékok káros használatát: az iskolának tájékoztatnia kell a gyermekeket és a szülőket a videojátékok előnyeiről és hátrányairól; a szülőknek gondoskodniuk kell arról, hogy gyermeküket videojáték használata közben ne érje negatív hatás; a tagállamokat éri a megtiszteltetés, hogy feltelepítsék a játékautomatákra és számítógépekre a „piros gombot”, amely megakadályozza az egyes játékokhoz való hozzáférést; nemzeti fogyasztótájékoztató kampányt kell vezetni; az internetkávézók tulajdonosainak meg kell akadályozniuk, hogy a gyermekek felnőttek számára készült játékokat játsszanak; egy különleges páneurópai etikai kódexet kell bevezetni a videojáték-kiskereskedők és –gyártók számára; és a tagállamoknak be kell vezetniük a polgári és büntetőjogba az erőszakos tartalmú televíziós, video- és számítógépes játékokkal való kereskedelemre vonatkozó szabályokat.

A kiskorúak számára készült videojátékok sok zavaró kulturális és társadalmi problémát vetnek fel. Éppen ez az oka annak, hogy a tagállamoknak saját kultúrájuknak és értékeiknek megfelelő megoldást kell találniuk, hogy ennek demokratikus alapja legyen a tagállam saját népessége körében. Az Európai Unió intézményeitől érkező rendreutasítások csaknem az ellenkező hatást érik el.

Annak érdekében, hogy e területen bővíthessük tapasztalatainkat és tudásunkat fontos továbbá, hogy a tagállamok képesek legyenek különböző módokon előrelépni a probléma megoldása felé.

Mindezek miatt a jelentés ellen szavaztam a zárószavazáson.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), írásban. – (SK) Hölgyeim és uraim, a videojáték-iparról szeretnék beszélni, amelynek éves bevétele csaknem 7,3 milliárd EUR. Minthogy a videojátékok népszerűsége mind a gyermekek, mind a felnőttek körében növekszik, fontos politikai vitát tartani keretszabályozásukról. Vannak videojátékok, amelyek fejlesztik a képességeket, és segítik a 21. századi élethez nélkülözhetetlen tudás megszerzését. Ugyanakkor szeretnék rámutatni arra, hogy a felnőttek számára készült erőszakos jellegű videojátékok negatív hatással lehetnek, különösen a gyermekekre.

Ezért a mi dolgunk megvédeni a fogyasztókat, különösen a gyermekeket. Nem szabad engedni, hogy a gyermekek olyan videojátékokat vásároljanak, amelyek nem a saját korcsoportjuknak készültek. A korosztályokat megkülönböztető PEGI-rendszer bevezetése segített növelni az átláthatóságot a gyermekek számára készült játékok vásárlásában, de a kiskereskedőknek még mindig nincs elég információjuk a videojátékok gyermekekre gyakorolt káros hatásairól. Ezen a ponton elengedhetetlen, hogy bővebb tájékoztatást nyújtsanak ezekről a negatív hatásokról, amihez szükség van a gyártók, kiskereskedők, fogyasztói szervezetek, iskolák és családok együttműködésére is. A tagállamoknak olyan intézkedéseket kell bevezetniük, amelyek megakadályozzák, hogy gyermekek idősebb korcsoportoknak szánt videojátékokat vásároljanak. Mindazonáltal örömdetesnek találok az Európai Bizottság és a Tanács javaslatát, amely a videojátékok címkézési szabályairól és egy, a gyermekek számára készült interaktív videojátékokra vonatkozó önkéntes etikai kódex létrehozásáról szól.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) Én Manders úr saját kezdeményezésű jelentése mellett szavaztam, amely különös figyelmet szentel a videojátékok témájának.

A videojáték-piac gyorsan növekvő globális piac. Sőt, a videojátékokat már nemcsak gyermekek számára készítik; állandóan növekvő számban tervezik őket kifejezetten felnőtteknek. Pontosan emiatt sok játék tartalma nem való, sőt, ártalmas is lehet gyermekeink számára.

Igaz, hogy a videojátékokat oktatási célokra is lehet használni, de csak azzal a feltétellel, hogy minden korosztály az eredeti céljának megfelelően használja. Emiatt kell különös figyelmet szentelnünk a PEGI-rendszer játékbesorolására. A PEGI online verziója segítséget nyújt a szülőknek és a kiskorúaknak: egyrészt tanácsokat ad, hogyan védjük meg a kiskorúakat, másrészt különféle információkkal lát el az online játékokkal kapcsolatban.

A jelentés továbbá hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy az online videojáték-vásárlásra vonatkozó megfelelő ellenőrző intézkedéseket végrehajtsák, ezáltal gátolva meg azt, hogy a kiskorúak olyan játékokhoz férjenek hozzá, amelyek tartalma nem felel meg a koruknak, vagyis

amelyeket felnőtteknek vagy más korcsoportnak szántak. Az előadó javasolja továbbá egy „piros gomb” létrehozását, amely azt a lehetőséget adná a szülők kezébe, hogy letiltsák az olyan játékot, amelynek tartalma nem felel meg a gyermek korának, vagy bizonyos órák között korlátozza a kiskorúak hozzáférését.

Zuzana Roithová (PPE-DE), írásban. – (CS) A szakértők figyelmeztetése ellenére a szülők alábecsülik a számítógépes játékok gyermekük személyiségére gyakorolt hatását. Mindeközben a gyermekek és fiatalok órákon át ki vannak téve a számítógépes játékok erőszakos és szexuális tartalmának. A gyermekek utánozzák a játékokat, ami tragikus következményekkel járhat. A jövőbeni utcai bűnözők csak az egyik következménye a játékok magatartást, pszichét és későbbiekben megnyilvánuló szokásokat befolyásoló hatásának.

Ezért támogatom a videojátékok gyártóira és kiskereskedőire vonatkozó etikai kódex megalkotását.

Az előadóval ellentétben, úgy vélem, természetesen, hogy nemcsak önkéntes, hanem kötelező közös szabályokra van szükség az Európai Unióban. Ezért ezzel a fenntartással szavaztam meg a jelentést.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, én Manders úrnak a fogyasztóknak – különösen a kiskorúaknak – a videojátékok használata tekintetében történő védelméről szóló jelentése mellett szavaztam. Úgy vélem, a videojátékok használata oktatási célokból nagyon fontos. Mindazonáltal óriási mennyiségű szoftver veszi célba a felnőtteket, amelyeket az erőszak csaknem indokolatlan használata jellemez. Ezért kell megfelelő védelmet nyújtanunk a gyermekeknek, amibe beletartozik, hogy meggátoljuk őket abban, hogy olyan tartalmakhoz férjenek hozzá, amelyek ártalmasak lehetnek, és amelyeket más korcsoportoknak szántak. Végül úgy vélem, hogy a videojátékok feldolgozásának szabványosítása megkönnyíti a címkézési rendszerek értelmezhetőségét, miközben a belső piac hatékony működését is elősegíti.

- Jelentés: Luca Romagnoli (A6-0090/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök úr, én a jelentés mellett szavaztam.

Izrael az európai szomszédságpolitika értelmében az Európai Unió fontos partnere a Közel-Keleten.

Egy közösségi szintű légiközlekedési megállapodás közös feltételeket szabna minden közösségi és izraeli légi fuvarozó számára, továbbá lehetővé tenné, hogy minden tagállam utasa hasonló feltételekkel utazhasson, és fokozná a légi fuvarozók közötti versenyt. Ez több, olcsóbb és jobb légi járáshoz vezethet az Európai Unió és Izrael között.

Az Európai Unió dolga, hogy biztosítsa az európai jogszabályoknak megfelelő közös szabványok alkalmazását a mediterrán partnerekkel fennálló kapcsolatai során. Ez csak egy közösségi szinten tárgyalt átfogó megállapodás keretében lehetséges, amely előírja a szabályozási együttműködést, vagy legalább a légiközlekedési előírások és eljárások kölcsönös elismerését.

Ezért az Izraellel folytatott átfogó tárgyalásokat alapvető lépésnek tekintem az EU-Izrael légiközlekedési kapcsolatok továbbfejlesztése és a közös légtérnek az Euromed térségben való kiterjesztése felé. A megállapodás megkötése a gazdasági és a szociális fejlődés növekvő lehetőségét fogja eredményezni mind a légi fuvarozók, mind az utasok számára.

Chris Davies (ALDE), írásban. – Nem értem, hogy a Parlament, amely azt követelte, hogy Izrael szüntesse be a Gázát sújtó gazdasági blokádot, hogyan szavazhatott az Izraellel való együttműködés növelését célzó jelentés mellett.

A múlt kedd egészen tipikus nap volt a gázai átkelőhelyeken. Izrael meghatározott mennyiségű ételt, némi tisztálkodásra szolgáló terméket, egy kevés étkezési olajat és valamennyi dízelolajat engedett át, mindösszesen 110 teherautón – noha az ENSZ közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatala arról tájékoztat, hogy a gázai övezetnek 500 teherautónyi ellátásra van szüksége minden egyes nap.

Nem engednek át papírt az iskolák számára, sem ruházatot, sem bútorokat, sem elektromos készülékeket, sem pedig a helyreállításokhoz szükséges építőanyagokat. Gázát porig bombázták, és Izrael nem engedi, hogy újjáépítsék. A szenvedés folytatódik.

Elnökünk, Javier Solana, nemzeti parlamenti képviselő, az Európai Parlament képviselői, sőt még Tony Blair is ellátogatott Gázába. Mindegyikük azt követelte, vessenek véget a szenvedésnek, ám Izrael ennek ellenére sem változtatott semmin.

Nincs most itt az ideje annak, hogy támogassuk ezt a jelentést.

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Én az Izraellel való közös légtér létrehozását szorgalmazó jelentés ellen szavaztam. Annak ellenére, hogy azt állítják, ez nem egyszerűen egy technikai jelentés. Sokkal inkább arról szól, hogy az EU mint Izrael legnagyobb kereskedelmi partnere, a közös légi megállapodás megkötése által biztosan gazdag kereskedelmi haszonban részesíti Izraelt.

Ugyanakkor, ismervén a közelmúltbéli gázai eseményeket, beleértve a civil lakosság kegyetlen és válogatás nélküli mészárlását, és Gáza infrastruktúrájának lerombolását, amivel valójában több milliárdnyi európai fejlesztési segítyt semmisítettek meg; figyelembe véve az Európai Parlament múlt decemberi határozatát az Európai Unió és Izrael közötti kapcsolatok szorosabbra fűzésének elhalasztásáról; és tekintve az ENSZ határozatainak folyamatos figyelmen kívül hagyását, valamint a ciszjordániai és jeruzsálemi betelepítések bővítését; továbbá tekintetbe véve legutóbbi gázai látogatásomat, ahol saját szememmel láttam, hogy Izrael azért sem függesztette fel Gáza ostromát, hogy a legalapvetőbb humanitárius segély bejuthasson;

Teljes mértékben helytelennek tartom, hogy a Parlament jóváhagyja ezt a megállapodást. Az Izraellel kötött kereskedelmi különmegállapodást fel kell függeszteni, amíg az ország eleget nem tesz az emberi jogi normáknak, és amíg a konfliktus megoldása érdekében építő és lényegi tárgyalásokba nem kezd szomszédjaival a két-állam megoldás megvalósításáról.

Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – Tartózkodtam az EK-Izrael légi közlekedési megállapodásról szóló zárószavazáson, mert a fennálló palesztin válsággal kapcsolatban így akartam kifejezni tiltakozásomat. Úgy vélem, nem helyénvaló Izraellel szorosabbra fűzni a kapcsolatokat addig, amíg összehangolt erőfeszítéseket nem tesz annak érdekében, hogy csökkentse a palesztin lakosság szenvedését, és amíg a terület problémájának megoldása érdekében hosszan tartó politikai párbeszédbe nem kezd a két-állam megoldásról.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Elfogadhatatlannak találjuk a vitát és azt, hogy az Európai Parlament az Európai Unió és Izrael közötti közös légtér kialakításáról szóló megállapodást javasoljon, mindaddig, amíg a gázai övezetben a palesztin népet az izraeli kormány által szabadjára engedett gyilkos háborúban tovább mészárolják.

Az ilyen megállapodásra tett javaslat erősíti az Unió bűnös felelősségét, amely azzal a képmutató hozzáállásával, hogy semleges marad, lényegében értékeli és megerősíti Izraelt és az új háborút, amelyet Izrael elszabadított, és amely óriási humanitárius katasztrófához vezetett a palesztin nép körében, több mint 1300 palesztin, többségében civil, gyermek vagy nő halálát, több mint ötezer ember sebesülését, és Gáza infrastruktúrájának, többek közt iskolák és ENSZ-létesítmények teljes lerombolását okozva.

Támogatja továbbá Izrael szándékát, hogy kelet-jeruzsálemi házak tucatjait rombolják le, aminek révén több mint ezer palesztin kényszerülne arra, hogy elhagyja otthonát, ami újabb kísérlet arra, hogy kilakoltassák a palesztinokat Jeruzsálemből, és még nehezebbé tegyék a közel-keleti kérdés megoldását.

Az ilyen cselekedetek átfogó támogatást nyújtanak a térséget érintő terjeszkedési politikának, amely általánosságban az Európai Unió, az Egyesült Államok és a NATO közel-keleti terjeszkedési tervének része. A palesztin nép oldalán azonban erősödik az összetartás, és egyre erősebben küzdenek egy független, az 1967-es határokon belül területileg egységes palesztin államért, amelynek fővárosa Kelet-Jeruzsálemben található.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, én az Izraellel való közös légtér kialakításáról szóló jelentésem mellett szavaztam. Felesleges volna megismételnem az okokat, amelyek az igenlő szavazatomhoz vezettek. Magától értetődik, az okokat a jelentés tartalmazza.

- Rendeletre irányuló javaslat (C6-0081/2009)

Catherine Stihler (PSE), írásban. – A javaslat ellen szavaztam, mert az állomány bizonytalan volta miatt be kell tiltani a kékuszójú tonhal halászatát addig, amíg az állomány helyreáll.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0140/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Határozottan támogatom az állásfoglalást, amely azonnali tűzszünetet követel Sri Lanka hadseregétől és az LTTE-től, hogy a civil lakosság elhagyhassa a hadműveleti övezetet. A határozat elítél minden olyan erőszakos cselekedetet és megfélemlítést, amely akadályozza a civil lakosságot a konfliktus által érintett terület elhagyásában. Továbbá elítéli a Nemzetközi Válságcsoport által rögzített civilek elleni támadásokat. Mindkét oldal köteles tiszteletben tartani a nemzetközi humanitárius jogot, és védeni, segíteni a civil lakosságot a hadműveleti övezetben csakúgy, mint a biztonsági övezetben. Az Európai

Parlamentet továbbá nyugtalanítja a Srí Lanka-i kormány által létesített menekülttáborok súlyos túlszűfolttságáról és a rossz körülményekről szóló jelentés. Követeljük, hogy a nemzetközi és a Srí Lanka-i humanitárius szervezetek és az újságírók számára biztosítsanak teljes és akadálytalan bejutást a hadműveleti övezetbe és a menekülttáborokba, és felszólítjuk a Srí Lanka-i kormányt, hogy működjön együtt az olyan országokkal és segélyszervezetekkel, amelyek készek és képesek evakuálni a civileket.

Jean Lambert (Verts/ALE), írásban. – Üdvözlöm a mai Sri Lankáról szóló állásfoglalást. Valódi tragédia, ami az ország északi részén történik, jórészt elrejtve a világ szeme elől, minthogy a humanitárius szervezeteket és az újságírókat nem engedték be a területre, így kénytelenek a partizánok információira hagyatkozni. A nyomás és a politikai zaklatás miatt nyílt vitára már a kormány katonai akciója előtt sem volt lehetőség.

A konfliktus nem rendezhető hosszú távú katonai megoldással, csak olyan politikai megoldással, amely elismeri a sziget összes népének jogait. Mindkét oldalon azonnali tűzszünetet kell elrendelni, hogy enyhítsünk az emberek rendkívüli szenvedésén. Ha a tamil nép érdeke az első, ahogyan mindkét oldal állítja, miért kell továbbra is szenvedniük? Milyen célt szolgál a szenvedésük a hosszú távú megoldás megtalálásában? A béketárgyalásokban minden pártnak részt kell vennie. Nyitva áll az út a nyílt párbeszéd előtt, ha mindkét fél ezt akarja. De véget kell vetni az erőszaknak és az elnyomásnak, és ténylegesen alkalmazni kell az emberi jogi eszközöket és a jogállamiságot, ha azt akarjuk, hogy az emberek bízzanak az eredményben. A nemzetközi közösség készen áll, hogy segítsen mind a jelenlegi szenvedés enyhítésében, mind hosszú távon.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) 2006. szeptember 9-én, 2009. február 5-én és tegnap este vita folyt a Házban a Srí Lanka szigetén élő tamilok és szingalézok közti állandó és reménytelen konfliktusról. Mindegyik vitában részt vettem. Minden alkalommal felszólítottam a Házat, hogy ne foglaljunk állást a konfliktusban, ehelyett vegyük ki a részünket azáltal, hogy mindkét felet rávegyük, állapotodjanak meg és kössenek békét. A békeszerződésben minden körülmények között autonómiát kell adni a tamil térségnek az ország északkeleti részében.

Tegnap este Tannock és Van Orden urak ennek épp az ellenkezője mellett érveltek. A tamil ellenálló mozgalom kegyetlenkedéseire hivatkoznak, és minden lehetséges támogatást fel akarnak ajánlani a szingaléz kormánynak. Ez a hozzáállás nem veszi figyelembe aényt, hogy mindkét fél elfogadhatatlan erőszakot alkalmaz, és a kormány volt az, amely felbontotta a norvégok által létrehozott békeszerződést.

Örömmre szolgál, hogy ma egy olyan állásfoglalást fogadtunk el, amely az Evans úr által javasolt módosítások nagy részét magában foglalja, és humanitárius segélyt, közvetítést és a konfliktus békés megoldását követeli.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), írásban. – (DE) A srí lankai hadsereg a legkegyetlenebb szigorúsággal jár el a Tamil Ealam Felszabadító Tigrisei (LTTE) elleni háborújában, semmilyen tekintettel nincs a civilekre. A hadsereg támadásai során folyamatosan hálnak vagy sebesülnek meg civilek. Több százezren vannak elzárt területeken, és sokan nem jutnak hozzá a humanitárius segélyhez. A Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága úgy írta le a helyzetet, mint az egyik legsúlyosabb katasztrófát, amit valaha tapasztalt.

Azonnali tűzszünet szükséges mind a Srí Lanka-i hadsereg, mind az LTTE részéről. Minden nemzetközi szervezetnek és kormánynak ezt kell követelnie.

A Külügyi Bizottságban elfogadták a brit konzervatív Tannock úr, az Európai Néppárt (Keresztény-demokraták) és az Európai Demokraták Képviselő-csoportja képviselőjének „ideiglenes tűzszünetre” irányuló kérelmét. Ez azonban támogatta volna a Srí Lanka-i kormány kegyetlen háborús politikáját, és hozzájárulhatott volna a civilek elleni támadásokhoz.

Az állásfoglalás mellett szavaztam, mert szerencsére az Európai Parlament többsége, beleértve a PPE-DE képviselőcsoportot, végül nem követte Tannock úr embertelen politikáját és a brit konzervatívokat, és az azonnali tűzszünet követelése mellett szavazott.

Azáltal, hogy az Unió felvette az LTTE-t a terrorista szervezetek listájára, az Európai Unió az egyik oldal pártjára állt, és ezáltal valójában felhatalmazást adott az LTTE-nek, hogy folytassa a lövöldözést. Ennek eredménye, hogy a norvég közvetítéssel éppen folyó tárgyalások hirtelen megszakadtak, és azokat csak nagy nehézségek árán lehetne folytatni az Európai Unión kívül.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, egyetértek az állásfoglalási indítvánnyal, amely a Srí Lanka-i humanitárius helyzet romlásáról szól, ezért szavaztam az elfogadása mellett. Véleményem szerint az adott szükséghelyzetben, amikor 170 ezerre becsülik azon civilek számát, akik csapdába estek a Srí Lanka-i hadsereg és a Tamil Ealam Felszabadító Tigriseinek (LTTE) erői közti hadműveleti területen, és akik nem jutnak hozzá a legalapvetőbb segélyhez, azonnali ideiglenes tűzszünetre van szükség a Srí Lanka-i hadsereg és az LTTE

részeről, hogy a civil lakosság elhagyhassa a hadműveleti övezetet. Továbbá úgy vélem, hogy a nemzeti és nemzetközi humanitárius szervezeteknek biztosítani kell a hadműveleti övezetbe való bejutást.

- Jelentés: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök úr, a jelentés mellett szavaztam. Ahogyan az indián közmondás tartja, nem a szüleinktől örököljük a földet; gyermekeinktől kapjuk kölcsön. Dél-Európa mezőgazdasági területei segítségért kiáltanak. Növekvő környezeti terhelésnek vannak kitéve, ami olyan negatív következményeket szül, mint a hidrogeológiai egyensúly felborulása, a tengerszint emelkedése és ennek következtében a termőföld szikesedése, a megművelhető területek megfogyatkozása, a biodiverzitás csökkenése, fokozott gyúlékonyság, valamint a növények és az állatok fokozott betegségekre való hajlama.

Épp ezért nyilvánvaló, hogy a közös cselekvési tervet készítése a mezőgazdaság egyik kiemelt jelentőségű feladata, többnyire olyan programok keretében, amelyek célja a mezőgazdasági területek romlásának megakadályozása és azok megvédése.

A termőföld értékének csökkenése elleni küzdelem megközelítéseinek magában kell foglalniuk a talajmegőrzési stratégiát azáltal, hogy több figyelmet szentelnek a mezőgazdaságban és az erdőtelepítési programokban használatos hidraulikus rendszerek fenntartásának. A száraztalajú gazdálkodás gyakorlata, a vetésforgó, a megfelelő genotípusok használata és a párolgás ellenőrzése is rendkívül fontos.

Továbbá képzést és korszerűsítő programokat kell indítanunk az ágazatban dolgozók és a nagyközönség számára, azzal a kettős céllal, hogy speciális megoldásokat találjunk, valamint, hogy felhívjuk a földhasználók figyelmét a természeti erőforrások és a termőföld fenntarthatóbb használatára.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), írásban. – (RO) A talaj romlása olyan probléma, amelyet nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ezért örülök a kezdeményezésnek, hogy készítsünk egy olyan jelentéstervezetet, amely kifejezetten ezzel a problémával hivatott megküzdeni. A mezőgazdaság kínálja a legjobb módszert arra, hogy megállítsuk ezt a jelenséget, amennyiben figyelembe vesszük a folyamatban a talajtani és éghajlati jellegzetességeket.

Ugyanakkor, mint ahogyan arra már a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által előterjesztett és elfogadott módosítások kapcsán rámutattam, úgy vélem, ennek a jelentésnek az Európai Unió egész területén alkalmazhatónak kell lennie. Sajnos az éghajlatváltozás és a talajromlás már nem elszigetelt jelenség, ezért megközelítésünknek az egész Unió területén következetesnek kell lennie, és a szolidaritás elvén kell alapulnia.

Ahogyan az előadó hangsúlyozza, nemcsak arra van szükség, hogy felismerjük a talajromlás problémáját, hanem megfelelő pénzügyi forrásokat is kell biztosítanunk a célból, hogy megküzdjünk annak ártalmas hatásaival. Örömmel látom, hogy az európai gazdaságélénkítési terv keretében 500 millió EUR összeget jelöltek ki a műveletekre, többek között az éghajlatváltozás új kihívásaira választ adó átalakításokra. Ezek azonban rövid távú műveletek. Úgy gondolom, az Európai Uniónak integrált, pénzügyileg támogatott cselekvési stratégiára van szüksége, hogy megelőzze az éghajlatváltozás hatásait és harcoljon ellenük, különösen a talajromlás ellen.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Az Európai Parlamentnek a dél-európai mezőgazdasági területek minőségi romlása okozta kihívásról szóló állásfoglalási indítványa mellett szavaztam, mert úgy vélem, a közös mezőgazdasági politikai iránymutatásoknak tartalmazniuk kell olyan eszközöket, amelyek célja az éghajlatváltozás hatásai elleni küzdelem és a talajvédelem.

Hangsúlyoznom kell, milyen fontos, hogy az aszályok vizsgálatára létesítsünk egy európai megfigyelőközpontot, és hogy erősítsük az Unió tüzesetekre vonatkozó, összehangolt fellépését.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Sajnálatos az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjának azon hozzáállása, ahogyan a jelentés különböző javaslatait visszautasítja, annak érdekében, hogy saját alternatív javaslatát, amelyet mi utasítunk el, elfogadtassa. A különböző hiányosságok ellenére sok tekintetben egyetértünk a benyújtott jelentéssel, különösen azzal, hogy a mezőgazdaság a legjobb eszköz a talajromlás megelőzésére, és hogy e tevékenység fenntartása átgondolt stratégiát igényel. Mi is alapvető fontosságúnak tekintjük a mezőgazdaságban dolgozó népesség elsivatagosodás elleni küzdelemben való részvételét és a termelőknek a növénytakaró megőrzésében játszott döntő fontosságú szerepét azokban a térségekben, amelyeket tartós aszály sújt. Továbbá egyetértünk azzal a kijelentéssel, amely szerint az agráripár által nagymértékben támogatott intenzív mezőgazdasági termelés kedvezőtlenül járul hozzá a talajerózióhoz, terméketlenné téve a talajt.

Ugyanakkor úgy véljük, a jelentésnek tovább kellett volna mennie abban, hogy az Európai Unió mezőgazdasági politikájának és kormányainak tulajdonítja a felelősséget, mint Portugália esetében is, mert ezek a politikák ösztönözték a föld és a víz túlzott mértékű kihasználását, amivel környezeti kárt okoztak. Mi továbbra is úgy véljük, hogy ezeket a problémákat le lehet győzni, ha felhagyunk ezekkel a politikákkal. Támogatjuk a mezőgazdasági segély és a termelés összekapcsolását, amely lehetővé teszi az olyan országok, mint Portugália számára az agrárélelmiszer-ipari termelés növelését, és általában elsődleges ágazatának modernizálását.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Ez a jelentés, amely nem képezi részét semmilyen törvényhozási folyamatnak, többek között európai uniós erdőszetpolitikára, az éghajlatváltozással kapcsolatos megelőző intézkedéseket finanszírozó speciális uniós alapra, valamint egy, az Unió által finanszírozott, az aszályok és hasonló jelenségek megfigyelésével megbízott megfigyelőközpontra tesz javaslatot.

Úgy véljük, a mezőgazdasági területekért mindenekelőtt a tagállamoknak kell környezeti felelősséget vállalniuk. Nincs rá okunk, hogy ilyen módon alkalmatlanokká nyilvánítsuk őket ezen a területen.

Mint általában, a Júniusi Lista megjegyzi, hogy ebben a helyzetben szerencsés, hogy az Unió mezőgazdasági politikája vonatkozásában nincs együtdöntési hatásköre az Európai Parlamentnek. Máskülönben az Európai Unió a protekcionizmus csapdájába esne, és növelné a mezőgazdaságon belüli különböző speciális érdekek támogatását.

A jelentés ellen szavaztam.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), írásban. – (RO) Az éghajlatváltozás felgyorsítja a talajromlás és az elszivatagosodás folyamatát, különösen Európa dél-keleti tagállamaiban, beleértve Romániát is. Ezért ezt a jelenséget összehangoltan, az Európai Bizottság irányítása alatt kell kezelni, következetesen felül kell vizsgálni a mezőgazdasági politikákat, a tagállamoknak pedig eszmét kell cserélniük a tapasztalatokról és a bevált módszerekről.

Határozott véleményem, hogy számos példa van a hatékony talaj- és vízgazdálkodásra, és az olyan szárazságtűrő mezőgazdasági növények alkalmazására, amelyek újra termővé teszik a talajt. Léteznek e területre szakosodott kutatóintézetek, beleértve azt is, amely épp az általam képviselt romániai megyében, Doljban található. Ha megosztjuk ezeket a tapasztalatainkat, és alkalmazásukat kiterjesztjük az elszivatagosodás által sújtott területekre, akkor ennek eredményeként a károsodott földeket újra mezőgazdasági művelés alá vonhatjuk, és ebből következően növelhető a termelés. A 2009-es közösségi költségvetésre javasolt kísérleti projekt valódi lehetőséget kínál erre. Támogatom az előadó javaslatát, amely egy európai aszálymegfigyelő központ létrehozását indítványozza.

Felkérem az Európai Bizottságot, hogy a legteljesebb felelősséggel foglalkozzon a kérdéssel mint a közös agrárpolitikai reform részével, hogy lássa el a tagállamokat hatékony pénzügyi eszközökkel, amelyek segítik az elszivatagosodás elleni küzdelmet annak érdekében, hogy az európai polgárok számára biztosított legyen a fenntartható mezőgazdaság és az élelmiszerellátás biztonsága.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Üdvözlöm képviselőtársunk jelentését, amely társadalmi és gazdasági szempontból nézve is rendkívül fontos témával foglalkozik. A talajromlás nemcsak az érintett területeken élő emberek életét érinti, hanem a gazdasági fejlődés lehetőségét is. Romániában az utóbbi években láttuk a károkat, amelyeket ez a jelenség okozhatott: romokban álló házak, a létfenntartásukat biztosító legszükségesebb dolgok nélkül maradt emberek, a mezőgazdasági termelés akár 30-40%-os visszaesése, és a déli térségek elszivatagosodásának veszélye.

A jelenség gazdaságra gyakorolt hatása vitathatatlan: az érintett területeken élő polgárok bevételeinek visszaesése, ugyanakkor az élelmiszerárak növekedése. Ezért kell az Európai Uniónak a szolidaritás elve alapján hozzájárulnia a jelenség elleni küzdelemhez, és támogatnia az érintetteket. Ahogyan azt a 0021/2009 írásbeli nyilatkozatomban indítványoztam, amelyet kollégáimmal együtt terjesztettem elő, az Uniónak különleges pénzügyi mechanizmusra van szüksége, hogy megelőzze az éghajlatváltozás hatásait és harcoljon azok ellen. A pénzügyi mechanizmusnak rugalmasnak kell lennie, hogy segítse a pénzügyi források lehető leggyorsabb felszabadítását, amelyhez közép- és hosszú távú stratégiának, valamint olyan cselekvési terveknek kell kapcsolódniuk, amelyek figyelembe veszik az éghajlatváltozásnak az EU régióira gyakorolt különféle hatásait.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, örömmel fogadom Aita úr jelentését az EU mezőgazdasági területeinek minőségi romlása okozta kihívásról és az uniós agrárpolitikai eszközökön keresztül adott válasziról.

Valóban, helyeslem, hogy a jelentés célja, hogy a megfontolás tárgyául szolgáló útmutatásokat, ötleteket és gyakorlati javaslatokat a mezőgazdasági termőföldek helyreállítására, megőrzésére és javítására vonatkozó közös stratégia megfogalmazása érdekében kellő időben dolgozzák ki. Tekintettel a jelenlegi válságra, rá kell mutatni, hogy a termőföld védelme termelési potenciálunk biztosításának eszköze, amelynek szerepe politikailag és stratégiaiilag is fontos, és amely egyensúlyban tartja az importot és az exportot, valamint bizonyos fokú függetlenséget és mozgásteret biztosít a tárgyalások során a multilaterális fórumokon.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0110/2009)

Glyn Ford (PSE), írásban. – A pénzügyi és gazdasági válság idején fontos, hogy fenntartsuk és megerősítsük a munkavállalók jogait, hogy biztosítsuk, hogy a válság okozta terhek nem azok nyakába fognak szakadni, akik a legkevésbé bírják viselni. Nagyon könnyen így történne, ha csak nem biztosítjuk, hogy az erők egyensúlya ne mozduljon el a munkáltatók irányába, a munkavállalók hátrányára. Ezért támogatom ezt az állásfoglalást. Bárcsak erőteljesebb lenne.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, az európai statútummal rendelkező részvénytársaságok munkavállalói részvételére tett állásfoglalási indítvány mellett szavaztam. Az Európai Bíróság által hozott legutóbbi döntések fényében az intézmények és munkavállalók közötti konstruktív párbeszéd elősegítésére is szükség van. Ezen túlmenően, egyetértek azzal a bekezdéssel, amely annak szükségességére hívja fel a figyelmet, hogy a Bizottság felmérje az ehhez a tanácskozáshoz kapcsolódó, határokon átnyúló, a vállalatirányítással, az adójoggal és a munkavállalóknak a részesedési programban való pénzügyi részvételével foglalkozó problémákat.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0112/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), írásban. – (RO) Az állásfoglalási indítvány mellett szavaztam, mert támogatom a kezdeményezést, amely felszólítja a tagállamokat, hogy tervezzenek együttműködési mechanizmusokat, amelyek megelőzik, hogy a családokat, különösen a gyermekeket káros hatások ériék, amelyek abból származnak, hogy szüleiktől külön és távol élnek.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) A bevándorló szülők származási országukban hagyott gyermekeiről szóló szöveg feltárja a gyermekek megrendítő helyzetét, akik magukra, vagy egy többé-kevésbé jóindulatú harmadik személyre vannak utalva, kegyetlen bánásmód veszélyének vannak kitéve, illetve pszichológiai, oktatási, szocializációs vagy egyéb problémákkal küzdenek.

Ez bizonyítja, hogy a bevándorlás emberi dráma, amely embertelen helyzeteket szül.

Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy ezen segítsünk, hogy elősegítsük a családok megszokott kulturális és társadalmi környezetben való egyesítését.

Egyszerűen, és ez az egyetlen megoldás, a fejlődés támogatása érdekében, valamint annak biztosítására, hogy a családok saját országukban egyesüljenek, mindent meg kell tennünk, hogy visszafordítsuk a bevándorlási hullámokat, hogy eltántorítsuk szándékuktól azokat, akik megkísérlik elhagyni országukat..

Ilyen módon kell használni a forrásokat, amelyeket arra szántak, hogy Európába „importáljanak”, telepítsenek embereket, akiket vonzanak az Önök által fenntartott ábrándképek.

Carl Lang and Fernand Le Rachinel (NI), írásban. – (FR) Köztudott, hogy Európa mindenről gondoskodni akar, és mindenütt ott akar lenni. A bevándorló szülők származási országukban hagyott gyermekeiről szóló állásfoglalásával, olyan javaslatokkal, amelyek nemcsak demagógok, de még vétkeessé is teszik a tagállamokat az Európai Parlament az örület határához ért.

Azt állítják, hogy az Unió elégtelen figyelmet szentelt a bevándorló szülők származási országukban hagyott gyermekei jelenségének. A tagállamoknak intézkedéseket kellene bevezetniük, amelyek javítanak az otthon hagyott gyermekek helyzetén, és normális fejlődést biztosítanak számukra az oktatás és a szociális élet terén. Mintha csak álmodnánk! A befogadó országokban eszközölt családgyejesítést ösztönző intézkedések és a családoknak adott tartózkodási jog után itt az idő az otthon maradt gyermekekkel is foglalkozni.

A bevándorlás problémáját nem lehet így megoldani. Rossz a logika. Nem az otthon maradt gyermekeket kell segíteni; a családokat és az országok egész népességét kell segíteni, és otthonmaradásra ösztönözni.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az EU-n belüli határok közötti sorompók eltűnésével megnövekednek a lehetőségek, hogy az EU egy másik tagállamában keressenek munkát az emberek. Ez

nagyon kedvező fejlemény, amely megadja az embereknek az esélyt, hogy maguk tegyenek valamit, hogy saját kezükbe vegyék sorsukat és a családjuk sorsát.

Az előadó ugyan elismeri ezt, mégis makacsul ennek kedvezőtlen szempontjaira összpontosít, amelyeket a külföldön jövedelmüket kereső szülők hiánya okozhat.

Úgy érzem, nincs ok arra, hogy az Európai Parlament ilyen tolawodó módon vegye kézbe az egyes tagállamok szociális és oktatáspolitikáját. Tiszteletet kell tanúsítanunk, valamint bízunk kell a tagállamokban és demokratikus úton választott országgyűléseikben, hogy maguk is gondoskodnak népükről és népük jólétéről.

Ezért az állásfoglalás ellen szavaztam.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) A külföldön munkát vállaló szülők származási országukban hagyott gyermekeinek helyzetét javítani szándékozó európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam.

Ugyanakkor szeretném hangsúlyozni, hogy nem elég elkötelezni magunkat ebben a tekintetben. Konkrét intézkedésekre van szükségünk, hogy gondoskodjunk a gyermekek fejlődéséről az egészségügy, az oktatás és a szociális élet terén, és biztosítsuk sikeres beilleszkedésüket a társadalomba, majd belépésüket a munkaerőpiacra.

A nemzeti hatóságoknak például oktatási programsorozatot kell összeállítaniuk, amely kifejezetten ezzel a problémával foglalkozik. Nemcsak a gyermekeknek kellene részt venni ilyen típusú programokon, hanem migráns szüleiknek is. Utóbbiakat olyan tájékoztató programokba is be kell vonni, amelyek azokról a kedvezőtlen hatásokról számolnak be, amelyekkel a külföldi munkavállalás jár a családi életre, különösen a gyermekeikre.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, Andersson úr szóbeli választ igénylő kérdését követően a migránsok gyermekeiről szóló állásfoglalási indítvány mellett fogok szavazni. Valóban, a munkaerő-bevándorlás folyamatosan növekedett az utóbbi évtizedekben, és a világon a migránsok nagy része – 64 millió – Európában tartózkodik. Továbbá úgy vélem, hogy a migrációnak lehet kedvező hatása a küldő ország családaira, mert pénzküldeményeken és egyéb csatornákon át csökkenti a szegénységet, és növeli a humántőkébe való befektetést. Ezért egyetértek abban, hogy meg kell kérnünk a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket a migráns szülők által a származási országukban hagyott gyermekek helyzetének javítására, és biztosítsák az oktatási és szociális élet terén való normális fejlődésüket.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), írásban. – (RO) Én a migráns szülők által a származási országukban hagyott gyermekekről szóló európai parlamenti állásfoglalási indítvány mellett szavaztam, mert úgy gondolom, a gyermekek helyzetén jelentősen javítani kell. Harmonikus fejlődése érdekében minden gyermeknek joga van a teljes családhoz és az oktatáshoz. Úgy gondolom, támogatnunk kell ezeket a gyermekeket, mivel ők képviselik Európa és az Európai Unió jövőjét.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk a bevándorlók gyermekeinek segítése érdekében, hogy kibontakoztathassák a bennük rejlő lehetőségeket és tevékenyek legyenek új környezetükben.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0104/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Júniusi Lista nagyon pozitívan viszonyul az Európai Unió jövőbeni bővítéseihez. Ugyanakkor döntő jelentőségűnek tartja, hogy a tagjelölt országok ténylegesen feleljenek meg a megszabott követelményeknek, ilyen értelemben teljes mértékben demokratikus államok legyenek, amelyeket a jogállamiság kormányoz a csatlakozás útján. A koppenhágai kritériumoknak meg kell felelni, az általunk megállapított jogszabályokat nemcsak bevezetni kell, hanem a gyakorlatban be is kell tartani, és biztosítani kell a jogbiztonságot.

A három országban, amelyekről ma tanácskoztunk, minden bizonnyal megvan a lehetőség, hogy a jövőben tagállamokká váljanak, ám fontos leszögezni, hogy nem könnyítünk a követelményeken. A tapasztalat azt mutatja, hogy a fejlődés a csatlakozási tárgyalások megkezdése előtt a leggyorsabb, majd lassabban folyik a tárgyalások alatt, különösen, ha a tárgyalások érezhetően sikeres végeredmény felé haladnak.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) A Horvátország 2008-as országjelentéséről szóló állásfoglalás mellett szavaztam, és örülök, hogy a Parlament nagy szavazattöbbséggel elfogadta azt.

Az állásfoglalás dicséri a remek eredményeket, amelyeket Horvátország 2008-ban a törvények elfogadása és az uniós tagság elnyeréséhez szükséges reformok megvalósítása terén elért. Ezeket az eredményeket a reformok elfogadásával és megvalósításával állandóan erősíteni kell.

Úgy vélem, a Szlovénia és Horvátország közötti határvita Rehn biztos személyes részvételének köszönhetően sikeresen megoldható lesz, és mindkét fél megelégedésére fog szolgálni, ami révén felgyorsulhatnak a csatlakozásról folyó tárgyalási folyamatok. Természetesen a sikeres eredmény érdekében konszenzusra kell jutni, és a kielégítő és fenntartható megoldáshoz különösen nagy szükség lesz a szlovén és a horvát kormány jóindulatára.

Ebben az állásfoglalásban nemcsak Horvátországra kell gondolnunk. Nem szabad megfeledkeznünk Szlovénia úttörő szerepéről sem, amely jelentős mértékben Európa felé fordította a Balkánt. Szlovénia volt az első ország a Balkánon, amely csatlakozott az Európai Unióhoz és a schengeni térséghez, tagja lett az euróövezetnek, és példaként, ösztönzőként hat a többi balkáni országra.

Úgy vélem, hogy a Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások 2009 végére befejeződnek.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, nem értek egyet a horvátországi országjelentésről szóló állásfoglalási indítvánnyal, ezért ellene szavaztam. Ahogyan azt már sokszor elmondtam itt a tisztelt Házban, nem gondolom, hogy Horvátország fejlődése elégséges. Adják vissza azt, amit 1947 óta elloptak az isztriai és dalmát menekültjeinktől. Akkor, és csak akkor válik majd lehetségessé, hogy tárgyaljunk Horvátország európai uniós csatlakozásáról. Ha véglegesen nem rendezik az Isztriáról, Rijekából és Dalmáciából kilakoltatottak tulajdona feletti vitát, lehetetlen a két nép közötti párbeszéd.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), írásban. – (PL) Minden erőfeszítést értékelek, beleértve a mind maga Horvátország, mind az Európai Unió részéről megtett lépést afelé, hogy megerősítsék a két partner között már létező kapcsolatokat. Támogatnám a további együttműködést, és a fennálló problémákról szóló közös állásfoglalást, különösen azt a tényt tekintve, hogy a horvát kormány meg akar küzdeni mind a belső, mind a kétoldalú jelenleg fennálló problémákkal. Az európai szolidaritás szellemében, különbségekre és határookra való tekintet nélkül, segítenünk kell nekik ebben az igyekezetükben.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A 2008-as törökországi országjelentésről szóló európai parlamenti állásfoglalási indítvány mellett szavaztam. Minthogy a törökországi reformfolyamat lelassult, a török kormánynak be kell bizonyítania a reformfolyamat folytatására irányuló politikai akaratát, amely mellett 2005-ben elkötelezte magát, és amely egy demokratikusabb és pluralistább társadalomhoz vezet.

Jens Holm és Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – Támogatjuk Törökország európai uniós csatlakozását, mivel az ország megfelel a koppenhágai kritériumoknak, és mert a csatlakozást támogatja a török lakosság. Ugyanakkor sajnáljuk, hogy nem tudtunk a mai szavazás tárgyát képező török országjelentés mellett szavazni. A jelentés, sajnos, egyrészt sok komoly hiányt, másrészt rosszul irányzott követeléseket tartalmaz. A (20) bekezdésben például egy demokratikus fél elérhetetlen követelésekkel lép fel. A (29) bekezdésben Törökországot az IMF-fel való szoros együttműködésre ösztönzik, a (31) bekezdésben pedig arra kötelezik, hogy szabadkereskedelmi megállapodásokat kössön harmadik országokkal. A jelentés nem hivatkozik kellő mértékben az emberi jogok megsértésére vagy a nemzeti kisebbségek, különösen a kurdok válságos helyzetére. Az örmény népirtás említésre sem kerül, amiben ez a jelentés eltér a Parlament korábbi állásfoglalásaitól.

Marine Le Pen (NI), írásban. – (FR) Újra megtörtént, hogy a Parlament tökéletesen képmutató módon elfogadott egy állásfoglalást, amelyben felkéri a török kormányt, hogy mutassa meg a reformok megvalósítására irányuló politikai akaratát.

Az az igazság, hogy Önök mindenáron, és Európa népeinek akarata ellenében, folytatni akarják a Törökország európai uniós csatlakozásáról folyó tárgyalásokat, annak ellenére, hogy Törökország továbbra is elutasítja Ciprus elismerését, és annak ellenére, hogy a demokratikus reformok is leálltak.

Törökországnak kedvezményezett partnerséget kellett volna ajánlani, de ehhez el kellett volna ismerni, hogy Törökország nem európai állam, és ezért nincs helye az Európai Unióban.

Itt volt az ideje, hogy figyelembe vegyék Európa népeinek véleményét, akik nagy része határozottan ellenzi az Önök végzetes tervét, valamint hogy egyszer s mindenkorra hagyják abba a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalásokat.

Ünnepélyesen emlékeztetem Önöket, hogy olyankor, amikor az európai nemzetek fundamentalista hálózatokkal küzdenek, és amikor Franciaország vallási semlegességének elvét próbára teszi a francia területeken erősödő harcos iszlám vallás, különösen veszélyes csatlakozási tárgyalásokat folytatni egy olyan nemzettel, amely kétségtelenül tiszteletre méltó, de amelynek kormánya védi a radikális iszlám vallást.

Fernand Le Rachinel (NI), írásban. – (FR) A korábbi Törökországról szóló jelentésekhez hasonlóan, Oomen-Ruijten asszonyé sem kérdőjelezi meg azt az euro-brüsszeli dogmát, amely szerint „Törökországnak csatlakoznia kell az Európai Unióhoz”. Ennek megfelelően Sarkozy elnök, választási ígéreteit ismételtlen megiszegve, a csatlakozási tárgyalások két fejezetét nyitotta meg, mialatt az uniós intézményeket elnökölte.

Népeink viszont nem akarják, hogy ez az ázsiai ország, amelynek lakossága az örmény népirtás és az egyéb keresztény közösségek eltűnése óta 99%-ban muzulmán, betagozódjon Európába. Ezt az országot iszlám párt vezeti, hadserege megszállva tartja a Ciprusi Köztársaságnak, az Európai Unió tagjának területét. Arra is emlékeztetnek, hogy évszázadokon át a törökök jelentették a legnagyobb veszélyt Európára. A görögök, a románok, a bolgárok és a szerbek csak a 19. században vetették le az ottomán igát.

A makacsság, amellyel az eurokraták megpróbálják beengedni Törökországot Európába, csakúgy, mint a Lisszaboni Szerződés konok erőltetése megmutatja a brüsszeli Európa antidemokratikus és Európa-ellenes természetét. Június 7-én Európa népeinek végre alkalma lesz kifejezni, hogy új Európát akar építeni: Európa népeinek szabad és független Európáját.

Kartika Tamara Liotard és Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) A Parlamenten belül három álláspont létezik Törökország jövőbeni európai uniós csatlakozásával kapcsolatban.

Az első álláspont szerint, amelynek szószólója az Egyesült Államok volt elnöke, George W. Bush, a csatlakozás igen kívánatos, mivel Törökország rengeteg olcsó munkaerővel és katonával rendelkezik, és hűséges NATO-tag.

A második álláspont szerint Törökország csatlakozása soha nem lesz kívánatos, mivel az ország ázsiai, muzulmán vallású, túl nagy és túl veszélyes.

Mi és a képviselőcsoportunk mindig is egy harmadik álláspontot támogattunk, amely szerint Törökországnak képesnek kell lennie az Európai Unióhoz való csatlakozásra, ha kívánják. Sok török származású európai számára fontos ez.

Mielőtt azonban elérnénk ezt a stádiumot, az országnak teljesen demokratikussá kell válnia, politikai foglyok, betiltott média és politikai pártok nélkül. A kurd nyelvnek egyenlő jogokat kell adni a közigazgatásban, az oktatásban és a médiában, a parlamenti 10%-os magas választási küszöböt el kell törölni, és a dél-keleti kurd területeknek autonómiát kell adni a decentralizált államon belül. Az 1915-ös örmény népirtás sem tagadható többé, épp, ahogy a németek sem tagadhatják az 1938 és 1945 közötti zsidó népirtást. Oomen-Ruijten asszony jelentésének ez igen gyenge pontja. Ebből kifolyólag sajnálattal úgy érezzük, nemmel kell szavaznunk.

Jules Maaten (ALDE), írásban. – (NL) Oomen-Ruijten asszony jelentésének (45) bekezdése szerint az Európai Unió és Törökország között folyó csatlakozási tárgyalásokat ki kell bővíteni. A holland Szabadságért és Demokráciáért Néppártnak (VVD) komoly ellenvetései vannak ez ellen. A VVD álláspontja szerint Törökország túl kevés előrehaladást mutatott az elmúlt években, ezért nincs ok arra, hogy felgyorsítsuk a tárgyalásokat.

A VVD úgy véli, hogy épp Törökországnak kell először eleget tennie számos kötelezettségnek. Amennyiben nem felel meg ezeknek ez év végéig, a VVD azon a véleményen van, hogy a csatlakozási tárgyalásokat fel kell függeszteni. Meggyőződésünk, hogy most nem kell Törökországnak pozitív jelzéseket adnunk. Fordítva, Törökországnak kell pozitív jelzéseket küldenie az Európai Unió felé.

A (45) bekezdést érintő komoly ellenvetésünk ellenére a VVD küldöttsége úgy döntött, igennel szavaz a jelentés egészére, mivel a szöveg többi részével egyetértünk.

Yiannakis Matsis (PPE-DE), írásban. – (EL) Oomen-Ruijten asszony jelentésének egésze mellett szavaztam. Ugyanakkor szeretném határozottan kijelenteni, hogy nem értek egyet, és nem vagyok köteles egyetérteni az eredetileg a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja által előterjesztett, és az előadó által kiegészített szöveg (40) bekezdésére vonatkozó 9. módosítással. A módosítás a következőképpen szól: „ideiglenes átmeneti eltérések kivételével” (ideiglenes átmeneti eltéréseken az Európai Unió négy alapvető szabadságának egyikétől való eltérést értve), és ezt csatolták is a végleges szöveghez. Szavazatom indokolásában szeretném tisztázni, semmilyen módon nem vagyok kötelezhető, és mint ilyen, nem

támogatom a szóban forgó módosítást, mert úgy gondolom, hogy ez romboló hatással van a ciprusi probléma demokratikus és európai megoldása keresésének folyamatára.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Támogattam a jelentést, amely részletesen leírja Törökország Európai Unióhoz fűződő kapcsolatait, és a tagsági státusz megszerzéséhez szükséges folyamatot.

Én és az általam képviseltek határozottan támogatjuk Törökország uniós tagjelöltségét, és nemcsak az országaink közötti jó viszony miatt. Őszintén úgy véljük, hogy az Európai Uniónak hatalmas lehetősége van a változás előidézésére. Kelet-európai tagállamok polgáraiként megerősíthetjük, hogy a határozott európai perspektíva radikális változásokat idéz elő mind a belpolitikai vitákban, mind az ország külpolitikai lehetőségeinek tekintetében.

Határozottan hiszem, hogy ha Törökország tagsági státuszával kapcsolatban a „ha” szó helyére a „mikor” lép, könnyebb lesz oldani a jelenlegi társadalmi polarizációt tápláló feszültségeket. Pontosan ez az, amiért az Európai Uniónak világosan kell jeleznie Törökország felé a csatlakozási folyamat ésszerű időkorlátokon belüli lezárását, ami meg fogja adni a megfelelő lökést a reformfolyamatokhoz és a közös érdekű kérdésekben való együttműködéshez.

Másfelől ez nem változtat azon a tényen, hogy mindaddig az Európai Unió elvárja a török hatóságoktól, hogy folyamatosan és tétovázás nélkül betöltsék az EU partnerének és jövőbeni tagjának szerepét, többek közt az érintett közel-keleti és eurázsiai országokhoz kötődő kapcsolataiban is.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Szociáldemokrataként a jelentés mellett szavaztam, hogy támogassam Törökországot a csatlakozási folyamatban. Arra buzdítom az Európai Bizottságot és a Tanácsot, hogy gyorsítsák fel a tárgyalás folyamatát, amely magában foglalja az energiáról szóló fejezet megnyitását is, különösen a jelenlegi gazdasági válság légkörében, figyelembe véve, hogy Törökország milyen fontos szerepet játszhat Európa energiabiztonságának megteremtésében.

Üdvözlöm továbbá, hogy a török parlament 2008 májusában elfogadta a foglalkoztatási intézkedések csomagját, amely célja a nők, a fiatalok és a fogyatékkal élők foglalkoztatási lehetőségeinek elősegítése volt. Ugyanakkor aggodalmamat szeretném kifejezni a munkaerőpiac kedvezőtlen helyzete miatt, amely a munkaképes lakosság mindössze 43%-ának kínál munkát, és különösen amiatt, hogy az általános foglalkoztatás aránya a nők körében esik.

Támogatom a török kormányhoz intézett kéréseket, amelyek arra szólítják fel, hogy folytassa az olyan kézzel fogható intézkedések bevezetését, amelyek célja a nők politikai, gazdasági és pénzügyi ágazatokban való részvételének megszilárdítása, például a nők aktív politikai részvételének ideiglenes intézkedések alkalmazásával történő biztosításán keresztül.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, a Törökországról szóló 2008-as országjelentés ellen szavaztam. Tény, hogy túl sok számunkra a megoldatlan kérdés ahhoz, hogy jelentős haladást lássunk a majdnem négy éve tartó csatlakozási tárgyalásokban. A kurd népesség helyzetét, a még hatályban lévő halálbüntetést, valamint a kulturális és vallási kérdéseket hozom fel megoldásra váró példaként. Ezekkel a problémákkal semmilyen körülmények között nem lehet felszínesen és könnyelműen bánni.

Renate Sommer (PPE-DE), írásban. – (DE) Üdvözlöm a Törökországról szóló állásfoglalás melletti egyértelmű többséget. Világossá kell tennünk a török kormány számára, hogy a reformfolyamatok több éves megtorpanásának vannak következményei.

A véleménynyilvánítás szabadsága és különösen a sajtószabadság komoly visszaesést mutat. Különösen nyilvánvaló ez a török kormány jelenlegi, a Doğan Média csoporttal kapcsolatos eljárásában. Az állítólagos adócsalás miatt kirótt veszedelmes mértékű bírságok aránytalanok és a média cenzúrájával egyenértékűek.

Az alapítványokról szóló új jogszabály ellenére sem történt előrelépés a vallásszabadság felé. A vallási kisebbségeket továbbra is diszkriminálják és zaklatják. Örülök, hogy Törökország felszólítására tett javaslatomat, amelyben a Tur Abdinban lévő Szent Gábor monostor kisajátítási tervének visszavonását kérem, befoglalták az állásfoglalási indítványba.

Követeljük továbbá, hogy Törökország feleljen meg az EU ökológiai és környezetvédelmi előírásainak, és tartsa tiszteletben a Délkelet-Anatólia Projekt gátjai által érintett emberek jogait.

Ahelyett, hogy a koppenhágai kritériumok teljesítésében haladna, Törökország inkább távolodik alapvető értékeinktől. Vajon a török kormány valóban új demokratikus alapokra kívánja helyezni a Köztársaságot?

Az AK párt elleni bírósági eljárás és a rejtélyes Ergenekon-akták egy olyan mélyen megosztott társadalom képét mutatják, amely nem is akar, és nem is képes megfelelni az Európai Unió kihívásainak. Ezért itt az idő, hogy végre kifejezetten az Európai Unió és Törökország közötti kedvezményezett partnerségről kezdjünk beszélni.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), írásban. – Noha támogatom a jelentés fő hajtóerejét, ellenzem az egyensúly hiányát, amely különösen Ciprus esetével kapcsolatban érzékelhető. Határozottan ellenzem a 14. és 15. módosítást, amelyek több kérdésben is kizárólag Törökország ellen irányulnak, ideértve a nemzetközi kötelezettségek teljesítését, és nem szólítják fel egyaránt a görög és a ciprusi görög hatóságokat a cselekvésre vagy kötelezettségvállalásra. A bizottsági szakasz ideje alatt nem fogadták el módosításomat, amely elveti a gondolatot, hogy a ciprusi kérdés megoldását Törökország egyoldalú cselekvésével kell elérni. Előzetes lépésként felkértem a Tanácsot, hogy adjon tartalmat 2004. április 26-i kötelezettségvállalásának, hogy véget vessen a ciprusi török közösség elszigeteltségének. Mindazonáltal, fenntartásaimmal együtt, a jelentés mellett szavaztam.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0106/2009)

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A Görög Kommunista Párt a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságról szóló állásfoglalási indítvány ellen szavazott. Ismételten Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és más országok uniós integrációja ellen szavazott, ugyanazon okokból kifolyólag, amiért Görögország integrációját is ellenzi.

Az állásfoglalási indítvány felszólít Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság uniós integrációjának felgyorsítására, hogy USA/NATO protektorátusból EU/USA/NATO protektorátussá alakíthassák, és gyorsan hozzácsatlakozhassák az Európai Unióhoz. Az Új Demokrácia, a PASOK, a SYRIZA és a LAOS pártok egyetértének ebben az általános menetben, „nézeteltérésük” mindössze a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság név kérdésére koncentrálódik, és ebben a tekintetben szavaztak a jelentés ellen, amely ténylegesen kedvezőtlen a görög pozíciókra nézve, mivel felszólítja a görögöket, ne akadályozzák meg Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság uniós integrációját.

A Görög Kommunista Párt minden vonatkozó jelentés ellen szavazott, mert úgy ítéli meg, hogy a névkérdés mögött egy, a Balkánt érintő általánosabb terjeszkedő beavatkozás és az imperialista hatalmak egymás közti harca rejlik. Ezért állt ki a párt a határok sérthetatlensége és azon tény mellett, hogy nincsenek megvalósíthatatlan vagy egyéb követelések. Nincs macedón etnikai kisebbség. A Macedónia szó földrajzi kifejezés. Az Új Demokrácia, a PASOK, a SYRIZA és a LAOS pártok, a zsákutcás európai filozófia híveként elrejtik a Balkán népei elől az Európai Unió politikai haszonelvűségét, amely úgy bánik a kisebbségekkel, ahogyan azt saját érdekei megkívánják.

A Görög Kommunista Párt támogatja a Balkán népeinek egyesített, antiimperialista küzdelmét, és az USA/NATO/EU-politikával való szembehelyezkedést.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság 2008-as országjelentéséről szóló állásfoglalási indítvány ellen szavaztam. Elérkeztünk arra pontra, amikor el kell döntenünk, hogy széles körű közös piacot akarunk kialakítani, amelyhez természetesen világos szabályokat kell felállítanunk, vagy pedig olyan Európát akarunk alkotni, amely egységes, erős és független identitással rendelkezik. Ezért az állásfoglalási indítványban felsorolt tényezők alapján, amelyek véleményem szerint nem elégségesek, ellenzem a jelentést.

- Jelentés: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Úgy gondolom, az uniós intézményeknek továbbra is támogatniuk kell a hágai Nemzetközi Büntetőbíróságot. A bíróság sok háborús bűnöst hallgatott ki, ám ugyanakkor gondolnunk kell a bíróság ítéleteinek szélesebb körű jelentőségére, csakúgy, mint a Nyugat-Balkán népei közti békítési folyamathoz való hozzájárulására.

Felhívnam a figyelmüket arra, hogy a hágai Nemzetközi Büntetőbíróság által kihirdetett néhány vádiratot vagy ítéletet a Nyugat-Balkán különböző régióiban vitathatónak találtak. Tanulságokat lehet ezekből a reakciókból levonni, amelyek bekerülnek a Nemzetközi Büntetőbíróság iratai közé. A reakciók ugyanakkor rávilágítanak a fellebbviteli kamara és a tájékoztató program szükségességére.

Ne feledkezzünk meg ugyanakkor arról, hogy sok más háborús bűnöst még nem állítottak bíróság elé. Az uniós intézményeknek támogatniuk kell a Nyugat-Balkán államaiban nemzeti szinten folytatott vizsgálatokat.

Az EU Tanácsának világos szabályokat kell felállítania a Nemzetközi Bíróság megbízatásának lejárta követően a régió országainak igazságszolgáltatása által nyújtott teljesítmény értékelésére.

A felelősöket annak rendje és módja szerint bíróság elé kell állítani és megbüntetni, egyénileg, saját cselekedeteik alapján.

Az igazságszolgáltatás mindenre egyformán vonatkozik.

David Martin (PSE), írásban. – Megszavaztam a jelentést, amely biztosítja, hogy mindazok, akik háborús bűnt követtek el a volt Jugoszláviában, ne meneküljenek meg az igazságszolgáltatás elől. Támogatom a jelentést, mert két évvel meg fogja hosszabbítani a volt Jugoszláviával foglalkozó ideiglenes nemzetközi büntetőtörvényszék (ICTY) megbízatását, amely mindazokat bíróság elé állítja, akik háborús bűnöket követtek el a volt Jugoszláviában, ezáltal biztosítva elég időt arra, hogy befejezzék a folyamatban lévő tárgyalásokat.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0113/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Az Európai Parlamentnek az ötödik Víz Világforum kapcsán a vízügyről szóló állásfoglalása mellett szavaztam, mivel úgy vélem, hogy sürgősen ki kell dolgoznunk a vízellátásról és a vízgazdálkodásról szóló globális politikákat, hogy elérjük a millenniumi fejlesztési célkitűzéseket. Ezek előírják, hogy 2015-re a felére kell csökkenteni azon emberek számát, akik nem jutnak biztonságos ivóvízhez.

Ugyanakkor a globális pénzügyi válság értelmében a tagállamoknak a hivatalos fejlesztési támogatáson keresztül fokozniuk kell a legkevésbé fejlett országok támogatását, továbbá együtt kell működniük az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásban és azok enyhítésében.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A víz sem menekülhet az Európai Parlament többségének privatizálási és liberalizáló buzgalma elől. Az állásfoglalás helyesen állítja, jóllehet feltételes módon, hogy „a víz az emberiség közös erőforrása, és a vízhez való hozzájutásnak alapvető és általános jogot kellene képeznie”, valamint, hogy „a vizet a közjavak közé sorolják, és állami felügyelet alá kellene vonni”. Ugyanakkor az állásfoglalás ezt követő része súlyosan hibás és elfogadhatatlan. Kijelenti, hogy miközben a vizet állami felügyelet alá kellene vonni, a vízgazdálkodást át lehet adni „részben vagy egészben” a magánszektornak. Ez azt jelenti, hogy a vízgyűjtő és a vízellátó infrastruktúrába való befektetés szerepe marad az államra, míg a jövedelmező szerepet, nevezetesen a fogyasztók felé történő díjkiszabást a magánszektor kapja. Ezeket a kísérleteket már több országban lefolytatták, különösen Latin-Amerikában, ahol az árak gyorsuló ütemben nőttek, miközben a minőség romlott.

Nem értünk egyet továbbá azzal sem, hogy a mezőgazdaságot teszik felelőssé, s hogy az agrárágazatot és a mezőgazdasági kistermelőket egyenlő módon kezelik, így ez utóbbiak szenvedik meg a magas vízdíjakat. A tőkés válság növekedésével a víz csábító forrásnak tűnik, amely meghozhatja a nyereséget, amelyre a tőkének oly nagy szüksége van. Változatlanul azt gondoljuk, hogy a víz kizárólag a közjavak közt szerepelhet, úgy a vízgyűjtés, mint a vízellátás tekintetében.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), írásban. – (FI) Elnök úr, Berman úrnak az ötödik Víz Világforumról szóló állásfoglalása mellett szavaztam. A Víz Világforumot háromévente rendezik és a jövő héten Isztambulban fog tanácskozni. Ez lehetőséget teremt arra, hogy megvitassuk a vízgazdálkodás és a vízkészletek globális politikai megoldásait, valamint terveket készítsünk a megvalósításukhoz.

Két éve személyesen terjesztettem elő egy jelentést a fejlődő országok vízgazdálkodásáról az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés előtt. Ahogyan Berman úr állásfoglalásából is világos, a gondatlan vízgazdálkodás túlnyomó részben oka annak, hogy a világ vízügyi helyzete rosszul áll. Támogatásra van szükség, főként a regionális határozzathozatal és együttműködés növelésének területén.

Az is nyilvánvaló, hogy az állami szektor egyedül nem képes előállni a Világbank által (2015-ig) évi 49 millió dollárra becsült, a vízellátás infrastruktúrájának fejlesztésére szánt összeggel. Ahhoz, hogy a vízellátás problémáit kezeljük, megoldást lehetne találni arra, hogy az állami és a magánszféra közötti partnerségi megállapodás segítségével megteremtődjön a szükséges tőke, különösen azért, mert az állami tulajdonban lévő társaságok pénzügyi eszközök hiányában szenvednek, és nincs esélyük a privatizációra.

A vízügyi problémák megoldásában a kutatás fontosságát sem szabad alábecsülnünk. Ugyanilyen létfontosságú a földalatti vízkészletek nyomon követése, és az ezeket érintő beruházások. Az energiahoz hasonlóan a víz is egyre inkább politikai kérdéssé válik, és nehéz küzdelem lesz a vízhez való hozzáférés biztosítása. Nyilvánvalóan politikai prioritássá kell tenni, mielőtt túl késő lesz.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), írásban. – (NL) A végső szavazásban az állásfoglalás ellen szavaztam. Nem azért tettem ezt, mert a jelentés általánosságban nem jó, hanem mert az egyik eleme, véleményem szerint, annyira fontos, hogy nem tudtam magam rávenni az „igen” szavazatra. A víz nem kereskedelmi árucikk, az élet alapvető szükséglete, olyan dolog, amihez mindenkinek joga van.

A víz használata nem választás kérdése az emberi nem számára; nélkülözhetetlen az életben maradáshoz, és ezen egyetlen okból kifolyólag nem helyénvaló kereskedelmi vagy gazdasági árucikknek tekinteni. A vízellátást állami kézben kell tartani. Az Európai Parlament korábbi álláspontjai már világossá tették, hogy a vízhez mindenkinek joga van, és a jelentés megfogalmazása gyengítene ezen az állásponton.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A víz nélkülözhetetlen kelléke minden életnek a Földön. Ugyanakkor annak felelőssége, hogy mindenki számára biztosítva legyen a vízhez való hozzáférés, nem az EU vállain nyugszik. Az ENSZ-egüttműködés keretében a nemzetközi együttműködések segítségével kellene az országoknak megoldásokat keresniük arra, hogyan javíthatnak a vízhez való hozzáféréseken.

Minthogy az előadó javaslata tökéletesen más irányba vezet, úgy döntöttem, az állásfoglalás ellen szavazok.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) A fenntartható fejlődés elképzelhetetlen a létfontosságú forrás, a VÍZ védelme és a vele való helyes gazdálkodás nélkül. Teljes meggyőződéssel pártfogolom az állásfoglalás 15. és 16. pontját, amelyek célja a helyi hatóságok erőfeszítéseinek támogatása a demokratikus vízgazdálkodási politika megvalósítása terén, amely hatékony, átlátható, szabályozott, és tiszteletben tartja a fenntartható fejlődés célkitűzéseit a népesség szükségleteinek kielégítésében.

Szeretnék csatlakozni a Bizottsághoz és a Tanácshoz intézett kéréshez, hogy ismerjék el a helyi hatóságok vízvédlemben és –gazdálkodásban játszott alapvető szerepét, annak érdekében, hogy felelőssé tegyék őket a vízügyi ágazat igazgatásában. Sajnálom, hogy az európai társfinanszírozási programok nem használják ki jobban a helyi hatóságok hatáskörét.

Románia esetében, ahol erre a területre átmeneti időszakot engedélyeztek 2018-ig, létfontosságú, hogy a befektetéseket felgyorsítsák, különösen most, amikor a szegény népesség van a leginkább kitéve az éghajlatváltozásnak, és ők a legkevésbé képesek alkalmazkodni hozzá.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, én az Isztambulban tartandó ötödik Víz Világfórumról szóló állásfoglalási indítvány mellett szavaztam. Határozottan úgy vélem, a víz egyike az emberiség közös erőforrásainak, amelyet alapvető és általános jognak kellene tekinteni. Ezen felül amellettszólnék, hogy a vizet köztulajdonná kellene nyilvánítani, és állami ellenőrzés alá kellene vonni, tekintet nélkül arra, hogy részben vagy egészében a magánszektor igazgatja-e. Végül remélem, hogy az általános ivóvízellátási támogatások rendszerét, amely a túlzott vízhasználat által aláássa a hatékony vízgazdálkodásra való ösztönzést, el fogják vetni, hogy tőkét szabadítsanak fel a különösen a szegény és vidéki lakosság részére tervbe vett támogatások számára, amelyek célja, hogy mindenki hozzájusson a vízhez.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – A víz értékes forrás és kulcsfontosságú prioritásnak kell lennie, hogy az egész világon mindenki hozzájusson a tiszta ivóvízhez. 2009-ben a fejlődő világban túl sok ember van, aki nem jut tiszta ivóvízhez. Erőfeszítéseinket arra kell összpontosítanunk, hogy a világ legszegényebb részein lévő országok és közösségek hozzájussanak ehhez az erőforráshoz.

Gary Titley (PSE), írásban. – A történelem tele van a területek és az olaj feletti uralomért folyó háborúkkal, de attól félek, ezek jelentéktelenné törpülnek majd, ha összemérjük őket a víz feletti uralomért folyó valószínűsíthető jövőbeni konfliktusokkal.

A víz valamennyi erőforrás közül a leglényegesebb: nélküle nincs élet. Mégis, még a fejlett országokban is súlyos vízhiányokat tapasztalunk. A következmények a kevésbé fejlett országokra nézve egészen katasztrofálisak.

A nemzetközi közösségnek sokkal komolyabban kell foglalkoznia a víz problémájával, mielőtt még túl késő lenne. Ahogyan Koppenhágában láthattuk e héten, az éghajlatváltozás riasztó mértékben gyorsul, ami a későbbiekben súlyosbíthatja a vízhiányt. A tiszta ivóvízhez való hozzájutás alapvető emberi jog, legyen ez a fő célkitűzésünk.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0114/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Támogatom az állásfoglalást, amely konkrét ajánlásokat fogalmaz meg az Európai Bizottság számára, hogy a Bizottság erőteljesebben támogassa a szubszaharai Afrikában az

egészségügyi szolgáltatásokat, és vizsgálja felül az Európai Közösség pénzügyi eszközeinek mérlegét azzal a szándékkal, hogy fontossági sorrendet állapítson meg az egészségügyi rendszer támogatásában.

A szubszaharai Afrikában a népesség fele szegénységben él. Afrika csakugyan az egyetlen földrész, amely nem halad a millenniumi fejlesztési célkitűzések felé, különösen a három egészségüggyel kapcsolatos célkitűzés – a gyermekhalandóság, a gyermekágyi halandóság és a HIV/AIDS, a tuberkulózis és a malária elleni küzdelem – felé, amelyek döntő fontosságúak a szegénység kezelésében, de a jelenlegi fejlődés mellett elég valószínűtlen, hogy 2015-re elérik őket. Az alapvető egészségügyi szolgáltatások infrastruktúrájának tartós, hosszú távú pénzügyi támogatásra van szüksége, ha az egészségüggyel kapcsolatos célkitűzéseket teljesíteni akarják. Ebbe valóban bele kell tartoznia a szexuális és családtervezési egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésnek.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), írásban. – (PL) A szubszaharai Afrika egészségügyi ellátásáról szóló állásfoglalás elfogadására szavaztam. Afrika e része nem lesz képes fejlődni a népesség egészségének valódi javulása nélkül. Az egészséget fenyegető veszélyek listája ebben a régióban kivételesen hosszú és közzismert, és a tény, hogy valódi veszélyekről van szó, a népesség várható élettartama erősíti meg legnyomatékosabban. A várható élettartam átlaga az egyes országokban gyakran a középkori Európához hasonló. Ez a tény fájdalmas, sajnálatos és zavaró, ugyanakkor arra kellene ösztönöznie a fejlett, gazdag országokat, hogy erőteljesebben és hatékonyabban segítsék a térséget. Jó dolog olyan projektekből részt venni, amelyek életet mentenek. Nincs ennél emberibb és ugyanakkor európaibb. Mentsük meg azokat, akiknek veszélyben forog az életük. Ez a legkevesebb, amit tehetünk.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az, ahogyan az előadó lefestette a szubszaharai Afrikában élő emberek szenvedését, kegyetlenül emlékeztet bennünket arra, milyen fontos a szegénység elleni küzdelem folytatása és fokozása.

Az előadó által bemutatott javaslat ugyanakkor teljes egészében azon a gondolaton alapul, hogy az EU-nak vezető szerepet kellene játszania a tagállamok támogatási politikájában. Mi, a Júniusi Lista tagjai ellenezzük ezt. Az EU-nak nem szabad segélynyújtási intézkedéseket végrehajtania, sem pedig megpróbálnia a tagállamok tevékenységét befolyásolni ezen a téren.

A segélynyújtás olyan terület, amelyen sajnos elég nyomasztóak a tapasztalataink. Ezért fontos, hogy képesek legyünk a segélynyújtás új formáival kísérletezni. Hazánk, Svédország jelenleg új és érdekes utakat keres. Ebben a történelmi időben végképp rossz ötlet a tagállamoktól újfent elvenni a lehetőségeket, hogy új utakon gondolkodjanak és megújítsák támogatási politikájukat. A segélynyújtás a tagállamok feladata, és annak is kell maradnia.

A szubszaharai afrikai egészségügyi ellátás javítását célzó megoldásokra irányuló nemzetközi együttműködésről mindenekelőtt az ENSZ és nem az EU keretében kell gondolkodni.

Ezért az állásfoglalás ellen szavaztam.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, a szubszaharai afrikai egészségügyi ellátás számára nyújtott EK-fejlesztéstámogatásról szóló állásfoglalási indítvány mellett szavaztam. Az egészségügyi ágazat közösségi támogatása az átfogó fejlesztéstámogatás arányában 2000 óta nem változott, a Bizottságnak a millenniumi fejlesztési célkitűzések értelmében és a szubszaharai Afrika egészségügyi válsághelyzete miatti kötelezettségvállalásai ellenére sem. Ebből kifolyólag, úgy vélem, helyes és szükséges közösen kötelezettséget vállalni annak érdekében, hogy jobb eredményeket érjünk el az egészségügyben, és elérjük a nemzetközi szinten megállapított egészségügyi fejlesztési célokat.

- Állásfoglalási indítvány (B6-0111/2009)

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, én az egységes eurofizetési térség (SEPA) megvalósításáról szóló állásfoglalási indítvány mellett szavaztam. Úgy gondolom, rendkívül fontos a SEPA létrehozásának támogatása, amelyben érvényesül a hatékony verseny, és nem tesznek különbséget a határokon átnyúló, illetve az országon belüli, euróban történő fizetések között. Végül úgy vélem, a Bizottságot, ahogy a javaslat is tartalmazza, fel kell szólítani, hogy határozzon meg egy világos, alkalmas és kötelező, 2012. december 31. előtti határidőt a SEPA-hoz való csatlakozáshoz, amely határidő után minden kifizetésnek euróban, a SEPA-normákat betartva kell történnie.

Peter Skinner (PSE), írásban. – The EPLP az egységes eurofizetési térség sikeres működését kívánja. Ezért nem tudjuk támogatni a jelentős módosításait, amelyek meghosszabbítanák a multilaterális bankközi díjak

életét. Ez a díj nem versenyképes, és a fogyasztókat költségekkel terheli. Aláásná a jelentés célkitűzésének lendületét, amellyel biztosítani kívánja, hogy az egységes piac minden korláton áttör, és csökkenti a költségeket. A zárószavazáson azért nem támogattuk az állásfoglalást, mert elfogadták a módosításokat.

- Jelentés: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök úr, a jelentés mellett szavaztam. Támogatom Koppa asszonynak az EU-Brazília stratégiai partnerség fontosságáról szóló jelentését, mert a partnerek történelmi, kulturális és gazdasági kötelekeik miatt ugyanazt a világnézetet vallják. Együttesen világszintű változásokat és megoldásokat ösztönözhetnek, például azáltal, hogy szorosan együtt dolgoznak a fejlesztési célkitűzések megvalósításán és támogatásán, annak érdekében, hogy világszinten birkózzanak meg a szegénységgel és a gazdasági-társadalmi egyenlőtlenségekkel azáltal, hogy erősítik az együttműködést a fejlesztési támogatás területén, beleértve a háromoldalú együttműködést, és ezzel párhuzamosan együtt küzdenek a nemzetközi terrorizmus, a kábítószer-kereskedelem és a bűnözés ellen.

Számításba véve Brazíliának a latin-amerikai integrációs folyamatban betöltött központi szerepét, valamint az EU érdekét a térséggel való párbeszéd erősítésében, és azt, hogy az EU üdvözlí Brazíliának a latin-amerikai országok közötti politikai és gazdasági integrációt támogató kezdeményezéseit, egyetértünk abban, hogy Brazília mint a nemrégiben létesült Dél-amerikai Nemzetek Uniójának (UNASUR) fő támogatója, elismerést érdemel.

Továbbá el kell ismernünk Brazília közvetítő szerepét Latin-Amerika és a Karib-térség helyi konfliktusainak megoldásában, ami a nemzeti szuverenitás, a be nem avatkozás és a semlegesség elveinek tiszteletben tartásán alapul, miközben pozitívan befolyásolta a régió politikai stabilitását is.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), írásban. – (PT) A jelentés mellett szavaztam. Brazília volt az utolsó BRIC-ország, amely csatlakozott az EU-val közös csúcstalálkozóhoz, amely 2007 júliusában a portugál elnökség alatt zajlott. Ez azon kapcsolat természetes voltából következett, amelyet Portugália mindig is fenntartott Brazíliával. Ahogyan az elhangzott itt a Házban 2007 szeptemberében, Brazília olyan ország, amelynek 200 millió lakosa a világ egyik legelterjedtebb európai nyelvét, a portugált beszéli, és amelynek történelmi, civilizációs és kulturális hagyományai szorosan összefüggnek az európai hagyományokkal. Ezt a történelem során napjainkig különféle politikai megállapodások bizonyítják. Ez a kapcsolat segíteni fog abban, hogy még több híd kösse össze Európát Latin-Amerikával.

Brazília elismert potenciálja révén, valamint a mind regionális, mind világszinten megnyilvánuló jelenlegi gazdasági és politikai teljesítménye alapján a stratégiai partnerséget nem szabad a Mercosurral kötendő további partnerségek jövőbeni akadályának tekinteni. Sőt, olyan példaként kell felmutatni, mint amiben az EU megteremtette a közös kereskedelmi és politikai érdekek szükséges konszenzusát. Meg kell jegyezni, hogy mindkét oldal elengedhetetlennek tartja a többoldalú fellépést, amely az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez kapcsolódó rendszeren alapul, valamint a Kereskedelmi Világszervezet keretein belül működik.

Végül el kell, hogy mondjam, meglehetősen kíváncsi vagyok, mekkora teret fognak szánni az együttműködési jegyzőkönyvben az oktatásnak és a kultúrának.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, Koppa asszonynak az EU-Brazília stratégiai partnerségről szóló jelentése mellett szavaztam. A partnerség szerepe elsődleges fontosságú; friss lendületet adna az EU-Mercosur társulási megállapodás megkötéséhez, amely önmagában az Európai Unió stratégiai célkitűzése a két térség közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok elmélyítése, valamint a politikai párbeszéd és együttműködés kiszélesítése érdekében. Ezen felül a stratégiai partnerség révén kellene világszinten támogatni a demokráciát, az emberi jogokat, a jogállamiságot és a felelősségteljes kormányzást.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), írásban. – (RO) Megszavaztam a javaslatot, amely az Európai Parlamentnek az EU-Brazília stratégiai partnerségről szóló, a Tanácshoz intézett ajánlására vonatkozik, mert úgy vélem, mindkét oldal számára hasznos, és hozzájárulhat a két fél közötti kötelekek erősítéséhez, azzal a céllal, hogy ez majd mindkét területen és az egész világon a közjót támogatja.

- Jelentés: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök úr, a jelentés mellett szavaztam. Mivel Mexikó és az Európai Unió az 1970-es évek óta tart fenn együttműködési kapcsolatokat, azt remélem, ez a stratégiai partnerség eszközül fog szolgálni a két partner közti együttműködés erősítésére olyan nemzetközi fórumokon, mint a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap, az OECD, valamint a G20-ak, a G8-ak és a G5-ök találkozóin,

annak érdekében, hogy megoldásokat keressenek a világ pénzügyi válságára, és hogy közös válaszlépéseket fogalmazzanak meg a pénzügyi intézetekben való bizalom visszanyerése céljából, összhangban a San Salvador-i Nyilatkozattal.

Mexikó földrajzi elhelyezkedése stratégiai helyzetet biztosít az országnak, mivel hidat képez Észak- és Dél-Amerika, valamint a karibi és csendes-óceáni térség között. Azt reméljük, ez a stratégiai partnerség évenkénti EU-Mexikó csúcstalálkozót rendszeresíthet, és különféle politikai területeken, beleértve az emberi jogokat, a biztonságot, a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelmet, a környezetvédelmi, a technikai és a kulturális együttműködést, friss lendületet adhat az EU-Mexikó globális megállapodásnak. .

A Tanács 2007. október 11-i, a mexikói és közép-amerikai nők meggyilkolásáról szóló állásfoglalásának, és a jelenség elleni európai uniós küzdelem fényében több párbeszédet és több együttműködést remélünk, csakúgy, mint a bevált gyakorlati megoldások cseréjét.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, üdvözlöm Salafranca Sánchez-Neyra úrnak az EU-Mexikó stratégiai partnerségről szóló jelentését. Valóban döntő fontosságú, hogy ez a stratégiai partnerség minőségi ugrást jelentsen az EU-Mexikó kapcsolatokban, mind multilaterálisan a világszintű problémák tekintetében, mind pedig a kétoldalú kapcsolatok erőteljesebb fejlesztésében.

Ebből kifolyólag, feltétlenül bízom benne, hogy ez a megállapodás a válsághelyzetekben és a világszintű problémákban jobban összehangolja majd az álláspontokat a közös érdekek és érdekeltségek talaján. Végül remélem, hogy úgy tekintenek majd rá, mint vitalehetőségre, hogy hogyan lehetne jobban megvalósítani az emberi jogokról és a demokráciáról szóló pontokat, amelyek minden megállapodásban és mindkét fél számára alapvető értékek, és annak lehetőségére, hogy értékeljék az ezeknek való megfelelést, beleértve pozitív szempontjainak fejlődését is.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Az EU-nak jobban oda kell figyelnie arra, hogy a kábítószer-háborúk miatt egyre nő az erőszak Mexikóban. A kábítószerrel kapcsolatos gyilkosságok számának megkétszereződése nyugtalanító.

- Állásfoglalási indítvány (RC-B6-0135/2009)

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) A kommunista képviselőcsoport kivételével, amely figyelemre méltó (indokoltan!), a többi politikai képviselőcsoport ugyan derék érzéseknek ad hangot, ám ezek csupán a nemzetközi show business hippijeinek politikai korrektségét visszahangozzák. Tibet ügye, a valódi küzdelem a felszabadulásért kifulladás a szellemileg alacsonyrendű, trendi európaiak szorongatásában. Kitűnő példája ez annak, hogy mit ne tegyünk a belföldi és nemzetközi politikában.

A képviselők a legelőzékenyebb módon kívánják elmarasztalni a kínai kommunista kormány zsarolását, miközben azt állítják, hogy támogatják egy olyan régió függetlenségét, amely nem a történelmi Tibet. Tibet függetlenségének gondolata, a „Save Tibet”-ösvény mindössze a póráz rángatása egy impotens elit előtt, és az előtt a nép előtt, akiket lemeszárolnak szellemileg és fizikailag egyaránt.

Tibet, más elnyomott nemzetekhez hasonlóan, megmutatja, mi történik akkor, ha egy kommunista diktatúra rátelepedik, és bevándorlók áradatát használják ellenük fegyverként, hogy bármilyen értelemben vett visszatérésüket megakadályozzák, történjen az politikai, etnikai, kulturális vagy szellemi szinten.

Tibet kétségtelenül elszalasztotta az esélyét, hogy visszanyerje függetlenségét, azáltal, hogy vezetője száműzetése után nem folytatta a fegyveres harcot. A függetlenségért vívott harc útja az egyetlen „A szabad Tibetért”-út, nem pedig az „autonómia” álarcában fenntartott rabszolgaság.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, teljes meggyőződéssel támogatom a tibeti felkelés 50. évfordulójáról, valamint a kínai kormány és a dalai láma közti párbeszédéről szóló állásfoglalási indítványt. A hatalommal való visszaélést, bárhol történjen is, el kell ítélni. Másrészről viszont el kell mondani, hogy a kínai kormány erkölcsi kötelessége, többek között, hogy azonnal és feltétel nélkül szabadon engedje mindazokat, akiket kizárólag békés tüntetésekben való részvételért tart őrizetben, és számot adjon mindazokról, akiket megöltek vagy eltűntnek nyilvánítottak, és azokról, akiket fogva tart, közzé adva ellenük felhozott vádak természetét.

11. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést délután 13.20-kor felfüggesztik, majd 15.00 órakor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY*alelnök***12. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet**

Elnök. – Kiosztották a tegnapi jegyzőkönyvet.

Szeretne valaki hozzáfűzni valamit?

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, arra kérném képviselőtársaimat, engedjék meg, hogy egy pár percet elraboljak az idejükből.

Kína kérdéséről szeretnék beszélni. Előttünk volt ma egy Kínáról szóló állásfoglalási indítvány, Gao Zhisheng úr esetével együtt, aki egy ismert, letartóztatásban lévő ügyvéd. Félünk, hogy meg fogják kínozni; a családja a közelmúltban léphetett be az Egyesült Államok területére, és sokan féltik Gao Zhisheng életét.

Sajnos azonban, mivel csak három témával foglalkozhattunk, a Gao Zhisheng urat érintő indítványt most ki kellett hagynunk. Szándékaink szerint a második márciusi ülésre hoztuk volna át. Most viszont arról tájékoztattak bennünket, hogy a második márciusi ülésen nem tárgyalunk sürgős ügyeket, mivel, a szabályok értelmében, ha két plenáris ülés van egy hónapban, a másodikban nem tárgyalhatunk sürgős ügyeket.

Én megkérdőjelezem ezt a szabályértelmezést. Ez, valójában, a szeptemberi, sőt, igazán az októberi dupla ülésszakra vonatkozik, amelyek során a költségvetési kérdéseket vitattuk meg. Az, hogy márciusban is két ülés van, a választásoknak köszönhető; teljes mértékben rendkívüli eset. Ez most azt jelenti, hogy emberi jogi kérdésekkel legközelebb április végén foglalkozhatunk, ami viszont már túl késő.

Ezért arra kérem az Elnökséget, először is, hogy vizsgálja meg ezt a kérdést, valamint, másodszer, hogy fejezze ki az említett esettel kapcsolatos mélyszéles aggodalmunkat a kínai nagykövetség felé – ebből a célból rendelkezésükre tudom bocsájtani Gao Zhisheng úr ügyének anyagát – mivel senki sem tudja, hol lehet pontosan, és félő, hogy kínozzák, és hogy veszélyben van az élete.

(A jegyzőkönyvet elfogadják)

13. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (vita)**13.1. Bissau-Guinea**

Elnök. – A következő napirendi pont a Bissau-Guineabeli helyzettel kapcsolatos hat állásfoglalási indítvány vitája. ⁽²⁾

José Ribeiro e Castro, szerző. – (PT) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, sajnálatos módon ismét vitát folytatunk e Házban a bissau-guineabeli helyzetről, amely rendkívül fájdalmas helyzet. Ez az ország sok-sok éve szenved a krónikus instabilitástól, pedig már az 1990-es évek elején megpróbált a demokrácia ösvényére lépni. Semmi sem sikerült; volt államcsíny, kisebb polgárháború, és az országra azóta is súlyos politikai és katonai instabilitás, feszült helyzet és mélyszéles rivalizálás jellemző. Nemrégiben a kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos aggasztó érdekek is felütötték a fejüket, ami minden megfigyelő számára egyre nyilvánvalóbbá vált.

A leghatározottabban elítéljük a közelmúltbéli támadásokat: a bombatámadást, amely kioltotta a hadsereg főparancsnoka, Tagme Na Waie tábornok életét, és Nino Vieira elnök különösen barbár, sőt, kegyetlen meggyilkolását. Múltjukra való tekintet nélkül kifejezzük a családjaikkal, valamint Bissau-Guinea lakosaival való együttérzésünket, és azt, hogy sajnáljuk, és mélyen elítéljük e támadásokat.

⁽²⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Szeretnénk látni, hogy minden visszatér a rendes kerékvágásba. Számomra mindebből az a tanulság, és ezt szerettem volna hangsúlyozni az állásfoglalásban is, hogy a büntetlenség nem válasz. A múltban, Ansumane Mané és Veríssimo Seabra tábornok meggyilkolásával kapcsolatban, hogy hunyhattunk volna szemet afelett, hogy nem találták meg az elkövetőket, és nem vitték őket bíróság elé? Világos, hogy ez nem válasz. Ebből kifolyólag hatást kell gyakorolnunk Bissau-Guinea kormányára, hogy találják meg a felelősöket. A bűnösöket bíróság elé kell állítani, és ennek érdekében nekünk is meg kell adnunk minden szükséges segítséget.

Végezetül, arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy régió szerte megjelent a kábítószer-kereskedelem, amely veszélyt rejt az Európai Unió számára is, és amely Bissau-Guinea-i nyilvánvaló jelenléte sokkoló. Ennek kapcsán szeretnék felhívni a Zöld-foki szigetekkel való szorosabb együttműködésre is. Különleges partnerséget alakítottunk ki a Zöld-foki szigetekkel, amelynek Bissau-Guineával igen szoros a kapcsolata és jól ismeri ezt az országot, ám amely meglehetősen sérülékeny is. Ez azonban saját, európai biztonságunk érdekében is létfontosságú. Ennél fogva a Zöld-foki szigetekhez fűződő különleges partnerségünk intenzitásának fokozása is rendkívül lényeges.

Justas Vincas Paleckis, szerző. – (LT) A bissau-guineai gyilkosságok nemcsak a kábítószer-kereskedelem által sújtott ország demokráciája, de az egész Nyugat-afrikai régió számára is óriási csapás. Az elnök és a hadsereg főparancsnokának meggyilkolása még mélyebbre taszította az országot a működésképtelen intézmények, a törékeny demokrácia, a növekvő korrupció és a személyi kultusz ingoványában. Az ország lakosai kaotikus állapotok közepette élnek, nincs elég víz, gyógyszer és iskola. A kábítószer-kereskedelem nem ismer mértéket, sem határokat, és egyre nagyobb veszélyt jelent az egész régióra nézve, elérve akár az Európai Unió országait is.

Bár a fegyveres erők parancsnokai mostanáig betartották ígéretüket, és nem avatkoztak be az ország belügyeibe, a közelmúltbeli események lehet, hogy végképp lerombolják azt, ami Bissau-Guinea demokráciájából megmaradt. Az új kormánynak tiszteletben kell tartania az alkotmányos rendet, békésen kell kezelnie a konfliktusokat és nagy alapossggal kell kivizsgálnia a gyilkosságokat. Az Európai Unió biztonsági és védelmi missziója segítségével fordulópontot kell elérnünk az ország fejlődésében, hogy az ezután stabilitást és tisztas életet kínálhasson. Remélünk kell, hogy az elnöki választások néhány hónapon belül lezajlanak, és hogy megfeleljen majd a választások lebonyolítására vonatkozó nemzetközi normáknak. Felhívjuk az Európai Unió államait, valamint az egész nemzetközi közösséget, hogy adja meg Bissau-Guineának a demokratikus választások lebonyolításához szükséges pénzügyi és szakértői segítséget. E nehéz időkben Bissau-Guinea szemben álló politikai erőinek közös nevezőt kell találniuk, és kompromisszumokat kell hozniuk az állam érdekében, és sürgősen döntéseket kell hozniuk az ország biztonságára, a választási eljárásra és a közigazgatásra vonatkozólag. Felhívjuk őket, hogy küzdjenek még hatékonyabban a korrupció ellen, és hogy az állam belső megbékélésének érdekében egyeztessenek a civil társadalom és egyéb szervezetek képviselőivel.

Ewa Tomaszewska, szerző. – (PL) Elnök asszony, ez év március 2-án a hadsereg főparancsnokához hú katonák általi támadás során lelőtték Bissau-Guinea elnökét, João Bernardo Vieira-t. Az azt megelőző napon Batista Tagme Na Waie tábornok, a hadsereg főparancsnoka halt meg, miután megsérült egy bombarobbanáskor. Mindkét haláleset ahhoz a bissau-guineai politikai konfliktushoz köthető, amely már évek óta húzódik, és amely tragédiához és az ország stabilitásának hiányához vezetett. Bár a 2008-as választások békésen zajlottak, nem sokkal később merényletet kíséreltek meg az elnök ellen, aki akkor túlélte a támadást. Bissau-Guinea, amely egykor portugál gyarmat volt, ma a világ egyik legszegényebb országa. Az országon ugyanakkor kokaincsempész útvonal húzódik keresztül.

Elítéljük az arra irányuló kísérleteket, hogy államcsíny révén oldják meg a konfliktusokat; arra hívunk fel, hogy két hónapon belül tartsanak Bissau-Guineában elnökválasztást; valamint arra is felszólítunk, hogy a választás feleljen meg a demokratikus normáknak, és hogy álljon vissza az országban a demokratikus rend.

Ilda Figueiredo, szerző. – (PT) A bissau-guineai politikai helyzet elemzésekor nem szabad elfelejtenünk, hogy e fiatal afrikai ország lakóinak el kellett szenvedniük a portugál gyarmatosítást, amely ellen valójában rendkívül bátor küzdelmet folytattak. Az országban történő események kapcsán, amelyek rendkívül sajnálatosak, különösen, ami az elnök és a főparancsnok meggyilkolását illeti, nem feledkezhetünk meg arról, hogy mindez az évek óta fennálló nehézségek és megosztottság eredménye, amely még a gyarmati időkben ered. Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy Bissau-Guinea még mindig Afrika egyik legszegényebb országa, ami azt jelenti, hogy az Európai Uniónak még nagyobb figyelmet kell fordítania a közegészségügy és az oktatás terén való együttműködésre annak érdekében, hogy javulhassanak a lakosság életkörülményei, és leküzdhezzék mindazokat a nehézségeket, amelyekkel az ország lakosai nagy részének, különösen a nőknek, az anyáknak és a gyermekeknek még mindig szembe kell nézniük.

Rendkívül fontos, hogy az Európai Unió megerősítse ezen embereknek nyújtott együttérző támogatását. Támogatnunk kell továbbá az oktatást, a biztonságos ivóvízellátást, és bizonyos esetekben még a mezőgazdasági termelést is, hogy így biztosíthassuk a teljes lakosság élelmiszerhez jutását. Ezt a támogatást azonban külső beavatkozás nélkül kell biztosítani, teljes mértékig tiszteltetben tartva az ottani emberek szuverenitását és választását.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, ez a szegénységtől sújtott egykori gyarmat több évtizede szenved a politikai instabilitástól és a válságtól, amely eredményeképpen lakói hosszú, mély szenvedésnek vannak kitéve.

A demokratikus rendszerre való áttérése és a jobb idők bekövetkezte ígéretesnek tűnt, amikor 2008-ban a választások látszólag tisztességes, békés módon lezajlottak. A megosztó gyűlölet és az erőszak fekete felhői azonban ismét megjelentek az ország egén, miután március 2-án, egy nappal a hadsereg főparancsnokának meggyilkolása után, hitehagyott katonák lelőtték Vieira elnököt. Mindkét gyilkosságot elítéljük, és csak remélhetjük, hogy a bissau-guineai rivális felek megtalálják majd az ahhoz szükséges erőt és akaratot, hogy saját polgáraik jóléte érdekében tárgyalóasztal mellett, párbeszédnek útján oldják fel nézeteltéréseiket. Ráadásul, mivel Bissau-Guinea az elmúlt időszakban fontos kábítószer-csempész országgá lett, ösztönözzük, nem csupán az ország hatóságait, de a nemzetközi közösséget is, hogy tegyék meg a tőlük telhető legtöbbet a halálos átok leküzdése érdekében.

Marie Anne Isler Béguin, szerző. – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja mélyen elítéli Bissau-Guinea elnökének, João Bernardo Vieirának, valamint a hadsereg főparancsnokának, Tagme Na Waie-nek 2009. március 1-i, illetve 2-i meggyilkolását.

Kérjük, hogy folytassanak le teljes vizsgálatot, és állítsák bíróság elé az elkövetőket, és tegyenek így a 2000-ben, illetve 2004-ben meggyilkolt Mané és Correia tábornokok gyilkosai ügyében is, akiket mind a mai napig nem sikerült még azonosítani.

A szegény országok egyik legszegényebbjeként, Bissau-Guineának, amelyet lakosai alacsony várható élettartamáról is ismerünk, ma már a kábítószer-csempészzel is szembe kell néznie. A dél-amerikai drogcsempészek hídfőjeként szolgáló ország az Európába szánt kábítószeres kereskedelmének tranzitországiává vált, amely célterületen mi képviseljük a legnagyobb fogyasztót. Sajnos azzal is tisztában vagyunk, hogy ez a déli régiók egész területét érinti, mint például Mauritániát, ahol óriási kábítószer-mennyiségeket fedeztek fel, még a repülőtéren is.

Az Európai Uniónak segítenie kell ezt az országot, hogy hátat fordíthasson ennek a kereskedelemnek, mégpedig azáltal, hogy itt is és ott is egyaránt küzdünk ellene, valamint azáltal, hogy az ország visszatér a saját erőforrásain alapuló fejlődéshez.

Míg az előző választásokat nagy örömmel fogadta a nemzetközi közösség, és az Európai Unió is támogatást nyújtott Bissau-Guineának a demokrácia megtanulásához és létrehozásához, az események, amelyeket ennek az országnak át kellett élnie, csak megerősítik azt, hogy szükség van erre a segítségnyújtásra és támogatásra.

A választási folyamatokba bele nem avatkozó hadseregnek is továbbra is szigorúan be kell tartania az alkotmányos rendet, ahogy ígérte.

Míg a szomszédos nyugat-afrikai országok, hosszú évek problémái és kaotikus állapotai nyomán végül újra felfedezték a demokrácia, valamint az intézmények és az emberi jogok tisztelete felé vezető utat, Bissau-Guineának sem szabad elítélendő gyakorlatok csapdájába esnie. Az Európai Uniónak jelen kell lennie, latba kell vetnie befolyását, és példát kell mutatnia, ezáltal segítve, hogy ez az ország is a demokrácia ösvényén maradhasson.

Laima Liucija Andrikiienė, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, a bissau-guineai helyzettel kapcsolatban ma elhangzottakat kiegészítendő, két kérdéshez szeretnék hozzászólni.

Először is, ami Bissau-Guinea elnökének, João Bernardo Vieirának, valamint a hadsereg főparancsnokának, Tagme Na Waie tábornoknak a meggyilkolását illeti, alaposan ki kell vizsgálni az eseteket, és bíróság elé kell állítani a felelősöket.

Másodszor, mai állásfoglalásunkban kifejezzük abbéli reményünket, hogy 60 napon belül elnökválasztást tartanak az országban. Ma fel kell szólítanunk az EU tagállamait és a nemzetközi közösséget, hogy biztosítsa,

hogy Bissau-Guinea megkapja az ahhoz szükséges anyagi és technikai támogatást, hogy hitelt érdemlően bonyolíthassa le ezt a választást.

Leopold József Rutowicz, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, a tragikus következményekkel járó destabilizáció nagyon könnyen felüti a fejét az olyan szegény afrikai országokban, mint Bissau-Guinea. Az ország elnökének, João Bernardo Vieira-nak, valamint a hadsereg főparancsnokának, Tagme Na Waie tábornoknak ez év márciusi meggyilkolása nyilvánvalóan az ország destabilizálására tett kísérlet része volt, amelyet nagy valószínűséggel a kábítószer-maffia vitt véghez. Az, hogy az országnak nincs megfelelő biztonsági ereje, azt jelenti, hogy a különféle gyilkosságok gyakorlatilag büntetlenül zajlanak. Meg kell adnunk minden szükséges segítséget, amelyre ezen ország kormányának szüksége van – ez a mai állásfoglalásunk tárgya.

Továbbá, az efféle incidensek megelőzése érdekében könyörtelen háborút kell indítanunk a kábítószer-kereskedelem ellen, amely óriási destabilizáló erő Afrika, Ázsia és Dél-Amerika számos szegény országában, támogatja a terrorizmust, valamint, a kábítószer-függőségen keresztül emberek százmillióinak életét teszi tönkre világszerte. Ha nem tudjuk leküzdeni ezt a problémát, óriási árat fogunk fizetni a tehetetlenségünkért.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, először is, hadd fejezzem ki az Európai Bizottság nevében mélyeséges sajnálatunkat a Bissau-guineai Köztársaság elnöke, João Bernardo Vieira elnök úr meggyilkolásával kapcsolatban. A lehető leghatározottabban elítéljük ezt a gyilkosságot, csakúgy, mint azokat a támadásokat, amelyek a hadsereg főparancsnoka, Batista Tagme Na Waie tábornok és további katonák halálát okozták. Szeretném részvételemet is kifejezni a családjaik részére.

A drogdírek és a nagymértékű bűnözés jelenléte napjainkban több mint aggasztó. A nyolcadik Európai Fejlesztési Alap (EFA) és más egyéb eszközök révén, valamint azzal, hogy 2 millió EUR-ral hozzájárul az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatala (UNODC) működéséhez, a Bizottság ambiciózus tervek mellett kötelezte el magát a narkotikumok elleni küzdelem terén. Úgy véljük, hogy ez, amint azt a történetek is mutatják, valóban rendkívül fontos.

Sürgősen felhívunk a nyugodt és mérsékelt magatartásra, és felszólítjuk a bissau-guineai nemzeti hatóságokat, hogy teljes mértékben vizsgálják ki az ügyeket, és állítsák bíróság elé a felelősöket. Nem szabad, hogy büntetlenül megússzák. Ezek az erőszakos tettek sajnos azon sikeres parlamenti választások után történtek, amelyek kapcsán lehetővé vált az ország béketeremtő erőfeszítéseit célzó, megerősített európai uniós és nemzetközi támogatás. Olyan időben történtek ezek a támadások, amikor megnőtt a valóban demokratikus és stabil Bissau-Guinea felépülésére irányuló nemzetközi elhivatottság.

E rendkívül bonyolult körülmények között a Bizottság továbbra is elkötelezi magát a nemzeti hatóságok határozott támogatása mellett, amelynek célja a stabilitás újbóli megteremtése és a fejlődés fenntartása. Itt elsősorban az oktatásra, a szegények között a legszegényebbekre, az alapszükségletek és a leelemibb szolgáltatások iránti szükségletekre, valamint az ország gazdasági fejlődésére gondolok. Mostantól kezdve az eszközök széles köre áll a rendelkezésünkre, hogy Bissau-Guinea segítségére legyünk a fenntartható béke elérésében, és, remélhetőleg, demokratikus folyamatai megszilárdításában.

A 2008-2013-as időszakra ambiciózus országos stratégiai dokumentumot fogadtunk el, 100 millió EUR értékben. Ez a biztonsági szektor reformjára – ideértve a korábban említett, kábítószer ellen vívott küzdelmet is –, valamint a szuverén nemzeti intézmények megerősítésére fog összpontosulni.

A Tanács tavaly egy EU-misszió felállításáról is döntött, amely feladata a biztonsági szektor reformjának támogatása lenne, mégpedig az európai biztonsági és védelmi politika keretein belül. A közelgő elnökválasztás – amelyre várhatóan 60 nappal az új elnök jelölését követően kerül sor – valószínűleg még a nyári szünet előtt le fog zajlani. Erre a rendkívül feszített ütemre való tekintettel a Bizottság a választási megfigyelési küldöttség alkalmazásának megvalósíthatóságát is gondosan mérlegeli. Mindazonáltal, a választások utáni segítségnyújtás, a választási keretek szükséges, az EU-ENSZ 2008-as javaslatai alapján történő megreformálásának érdekében nyújtott támogatás, valamint a közelgő választásoknak a regionális szervezetek általi megfigyeléséhez nyújtott támogatás, többek közt, továbbra is prioritásaink élén szerepel.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

13.2. Fülöp-szigetek

Elnök. – A következő napirendi pont a Fülöp-szigeteki helyzettel kapcsolatos hat állásfoglalási indítvány vitája.⁽³⁾

Bernd Posselt, szerző. – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, a Marcos házaspár szerencsétlen uralma idejétől fogva követem a Fülöp-szigeteki helyzetet. Azóta sok viszontagságon ment keresztül ez a szigetország, ez a köztársaság: átélte a diktatúra viszontagságait, megpróbált kitörni a szabadság felé, sújtotta gazdasági válság, elindult a piacgazdaság irányába, ám mindez folyamatosan megrekedt a korrupció, a rossz vezetés, és sajnos a folytonos tekintélyelvű hatalmi próbálkozások ingoványában.

A térképre pillantva azt látjuk, hogy ez a szigetköztársaság rendkívüli stratégiai jelentőséggel bír. Indonéziához hasonlóan, ő is felügyeletet gyakorol bizonyos hajózási útvonalak felett, amelyek számunkra éppoly központiak és életbevágóan fontosak, mint Ázsia számára. Ennélfogva e régió stabilitása rendkívül fontos, ezért világossá kell tennünk a hatalmat gyakorlók számára, hogy országuk csakis a párbeszéd, csakis a jogállamiság, a demokrácia megerősítése, az infrastruktúra, a kis- és középvállalkozások fejlesztése révén találhat hosszú távú stabilitásra. Máskülönben, továbbra is az összeomlás, a szeparatista mozgalmak, a sziget bizonyos csoportjai, az egymással ellentétben álló vallási és kulturális megmozdulások veszélye fogja fenyegetni az ország egységét. Mindezen okoknál fogva ez a kérdés központi jelentőségű az Európai Unió számára.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök asszony, a világ más részein számos állam született már az európai beavatkozás eredményeképpen. Ezek az európai országok volt gyarmatainak utódállamai, amelyeket azért hódítottak meg évszázadokkal ezelőtt, hogy olcsón megszerezzék nyersanyagkészleteiket. A fémbányászat és a trópusi növények betakarítása volt a legfőbb cél, míg az embereket, bizonyos esetekben, rabszolgaként adták-vették. Így különböző nyelvű és kultúrájú emberek gyarkorta ott találták magukat egy-egy gyarmaton, messze azoktól, akikkel sokkal több mindenben osztoztak, úgy nyelvileg mint kulturálisan.

A Fülöp-szigeteket 1898-ban szerezte meg Spanyolországtól az Egyesült Államok, amely ezután saját gyarmataként irányította a szigeteket, egészen 1946-ig. Az ország, azóta független államként csapnivaló kormányzásáról vált nevezetessé. A kérdés az, hogy ez mennyiben véletlen egybeesés. Az ehhez hasonló államok nem a nép akaratának termékei. Nem alulról szerveződtek. Felülről lefelé hozták létre őket, külső befolyás segítségével.

Az efféle államok nem a legjobb táptalajai a jogállami keretek közt működő demokratikus államnak és a társadalmi konfliktusok békés megoldásának. Sokszor katonai erővel tartják őket egyben, így nagy a hadsereg hatalma. Sokszor a külföldi cégek is nagy teret nyernek, amelyek aztán rosszul bánnak a környezettel, a végsőkéig kizsákmányolják azt csakúgy, mint az alkalmazottaikat. Azáltal kapnak lehetőséget az effajta viselkedésre, hogy előjogokat és gazdagságot biztosítanak az ország vezetői számára.

Az efféle visszaélések azonban ellenmozgalmakhoz vezetnek. Ha ezeket a mozgalmakat nem ismeri el az állam legális ellenzékként, amely aztán békés úton a kormányzat részévé válhatna, nagy az esélye, hogy e mozgalmak, saját maguk fenntartása érdekében, újra az erőszak eszközeihez folyamodnak. A kormány erre még több, állam által támogatott erőszakkal felel, akár még úgy is, hogy el sem ismeri, hogy ez az erőszak tőle ered.

2001 óta több száz aktivistát, szakszervezeti tagot, újságírókat és vallási vezetőket gyilkoltak meg vagy raboltak el. Ellenzéki vezetőket börtönöztek be újra, tekintet nélkül arra, hogy korábban bírósági ítélettel felmentették őket. A gyilkosságok és emberrablások elkövetői ellen nem nyomoznak, büntetést nem kapnak. A külföldi közvetítési kísérleteket rendre elutasítják, amelyek így végül abbamaradnak.

Ez az állásfoglalás nagyon helyesen nagyobb erőfeszítések megtételére szólít fel a közvetítés, a kompromisszumok és a békés megoldások keresése terén. Anélkül, hogy az ellenzéki mozgalmak integrálnának a jogállamiság keretei közt működő demokratikus államformába, a Fülöp-szigetek továbbra is kaotikus, rossz életet kínáló ország marad.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, súlyos helyzet alakult ki Mindanaóban, mivel több százezer ember kényszerült elhagyni otthonát az országban belül, akik most borzasztó körülmények között élnek. A jelenlegi sajnálatos helyzet részben a régóta húzóódó lázadások következménye, de ugyancsak kiváltó ok az egymást

⁽³⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

követő filippínó kormányok nem túl demokratikus volta; a nemzetközi szervezetek, mint például az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa, inkább ez utóbbit tartják felelősnek, tekintettel a törvénytelen gyilkosságok elkövetőinek látványos büntetlenül hagyására, vagy több száz, a hivatalos kormánypolitikával nem egyező tevékenységet folytató fülöp-szigeteki állampolgár erőszakos eltűnésére.

Az effajta büntetlenségnek véget kell vetni. Továbbá, a fülöp-szigeteki kormánynak sürgősen béketárgyalásokba kell kezdenie a Moro Iszlám Felszabadási Fronttal (MILF); mindkét oldalnak fel kell hagynia az erőszakkal, és a tárgyalóasztal mellett kell megoldaniuk a nézeteltéréseiket.

Leopold Józef Rutowicz, szerző. – (PL) Elnök asszony, a Fülöp-szigetek gazdag, ámbar nem túl szerencsés történelmű ország. Először a spanyolok hódították meg 1521-ben, miután erőszakkal legyőzték a helyi lakosság állhatatos ellenállását. A spanyol uralom elleni 1916-os lázadást követően az Egyesült Államok szerzett befolyást az ország felett. Az ország, egy rövid ideig tartó japán megszállás után 1946-ban nyerte el teljes függetlenségét, ami után Marcos elnök diktatúrájaként működött tovább. 1983-ban meggyilkolták Benigno Aquinót, a demokratikus ellenzék vezetőjét. Ma a Fülöp-szigeteken mind a Moro Iszlám Felszabadási Front, mind a kommunista partizánok aktívak. Az Abu Sayyaf csapatok szeretnék leválasztani a szigetek déli részét a Fülöp-szigetek többi részéről. Az országot áthatja a korrupció. Az emberek tömegével veszítik el életüket, széles körben alkalmazzák a halálbüntetést, és azokat, akik létét bizonyos csoportok kényelmetlennek találják, titokban lemészárolják. Az emberi jogok és a demokratikus elvek bevezetése és fenntartása súlyos akadályokba ütközik az országban. A Fülöp-szigetek gazdasági fejlődése és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségében való tagsága viszont kedvező jelek.

Az állásfoglalás, amelyet támogatok, az Európai Unió hozzájárulása ahhoz, hogy konkrét lépések történjenek a Fülöp-szigeteki belső konfliktusok lezárása, valamint a jogállamiság elveinek újbóli bevezetése érdekében.

Raül Romeva i Rueda, szerző. – (ES) Elnök asszony, a Fülöp-szigetek esete jól példázza, hogy a béketeremtő folyamatok során olykor nem elég csak egy irányba néznünk.

Jelen pillanatban több fronton is dolgozunk a Fülöp-szigeteken, amelyek mindegyike más-más, speciális megközelítést igényel. Ennélfogva nagyon fontos a reakciók sokféleségének megértése. A Fülöp-szigetek ügyében van egyfelől egy humanitárius dimenzió, ugyanakkor nyilvánvalóan jelen van a politikai dimenzió is, amelyek közül mindkettő alapvető jelentőséggel bír, ha fejlődést szeretnénk elérni az igen feszült béketárgyalások során. Azért mondom, hogy feszültek a tárgyalások, mert bár úgy tűnt, hogy az idén nyáron lesz előrelépés, néhány esemény útját állta ennek, legfőképpen az, hogy a legfelsőbb bíróság határozata szerint a megegyezésről szóló memorandum egyértelműen alkotmányellenes.

Ez természetesen az egész tárgyalási folyamatot megakasztotta, mindemellett a nemzetközi közösségnek is reagálnia kell rá, véleményem szerint, két szinten.

Először is humanitárius szinten. Úgy vélem, egyértelmű, hogy nemcsak a 300 000 otthonát elhagyni kényszerülő ember helyzetét, hanem alapjában véve az erőszakos eltűnések, a kínzások, sőt sorozatgyilkosságok számtalan áldozatának helyzetét kell legelőször kivizsgálni, majd politikai választ kell kapni a kormánytól, és ehhez a nemzetközi közösségnek ragaszkodnia kell.

Másodszor, azonban, politikai válasza is szükség van. Norvégia már egy ideje tárgyalásokat folytat és különböző keretek felállításán dolgozik annak érdekében, hogy megállapodásra lehessen jutni a helyzet megoldását illetően. Ez egyfajta párhuzamos diplomácia, vagy csendes diplomácia; mi magas rangú tisztviselői szinten nem ehhez a fajta diplomáciához szoktunk hozzá, de most erre van szükség.

Olykor életbevágóan fontos, hogy legyenek olyan szereplők, akik azt a szerepet töltik be, amit most Norvégia, és úgy vélem, az Európai Uniónak nemcsak, hogy ki kellene alakítania egy efféle tevékenységet, de alapjában véve, támogatnia is kellene bármely olyan kezdeményezést, amely ösztönözheti a párbeszédet és segíthet feloldani a Fülöp-szigetekkel kapcsolatos vitában jelenleg résztvevő különféle csoportok közötti különbségeket.

Ewa Tomaszewska, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, a Fülöp-szigeteki kormány és a mindanaói Moro Iszlám Felszabadási Front közötti konfliktus már évtizedek óta tart. Az Abu Sayyaf szervezet által elkövetett terroristatámadások, valamint emberrablások és gyilkosságok kísérik. 2004-ben a Manilai-öbölben 116-an haltak meg egy komp elleni támadás során. A manilai kormány szerint az Abu Sayyaf együttműködik az al-Qaidával. Továbbra is folynak az emberrablások. Tavaly augusztusban felfüggesztették a béketárgyalásokat. Időközben a szeparatista konfliktus áldozatainak száma már 120 000-re rúg. Rendszeresen megsértik az emberi jogokat. Felhívjuk a konfliktusban érintett feleket, hogy kezdjenek

tárgyalásokba, és próbáljanak meg megegyezésre jutni a gazdasági, társadalmi és politikai kérdésekben. Minden olyan fellépést támogatunk, amely célja a tisztességes, tartós béke megteremtése.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, amint azt a tisztelt képviselők közül is többen elmondták, a Fülöp-szigetek még mindig meglehetősen kihívásokkal küszködik: egyfelől, a mindanaói kisebbségek kérdésével, másfelől a számtalan törvényen kívüli gyilkossággal. Ennek mind tudatában vagyunk.

A Fülöp-szigetek azonban, nemzetközi kötelezettségvállalásai során, jelentős lépést tett az emberi jogok védelme érdekében, azáltal, hogy ratifikált 12 nemzetközi emberi jogi szerződést és eltörölte a halálbüntetést, köszönhetően nagyrészt az Európai Parlament, a Bizottság és a tagállamok által betöltött támogató szerepnek. Tehát elég összetett a kép, de látnunk kell mind a pozitív, mind a negatív oldalát.

Az emberi jogi helyzet viszont továbbra is igen bonyolult, és meg fogjuk ragadni a lehetőséget, hogy rendszeres vezetői találkozónk alkalmával felvessük ezeket a kérdéseket. Az emberi jogok külön figyelmet érdemelnek a Fülöp-szigetekkel való kapcsolataink során a 2010-es elnökválasztásra való felkészülés utolsó szakaszában is, így már ez irányba haladunk.

Ezért, amint már mondtam, a törvénytelen gyilkosságok régóta fennálló problémájára szeretnék összpontosítani. Az emberi jogi újságírók és a földtulajdonjogi aktivisták elleni gyilkosságok száma az elmúlt két évben jelentősen csökkent. Ennek ellenére időről időre történnek kisebb fellángolások, mint ahogy a közelmúltban is történtek újabb esetek. A legnyugtalanítóbb az, hogy az elkövetők többsége szabadlábon van. Ez igen kényes politikai kérdéssé vált, amely csorbítja a kormányba vetett bizalmat.

A Stabilitási Eszköz égisze alatt szándékozunk elindítani egy „EU-Fülöp-szigetek Igazságügyi Segítségnyújtási Missziót”. Szándékaink szerint ennek segítségével növelhető lenne a Fülöp-szigetek igazságügyi szerveinek kapacitása, ideértve a rendőrséget csakúgy, mint a katonaságot, ami segítséget jelentene a törvénytelen gyilkosságok eseteinek felkutatásában és a bűnösök vád alá helyezésében.

Helyi szinten is folynak projektjeink az emberi jogok tiszteletben tartásának elősegítése érdekében, amelyeket a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze révén finanszírozunk. Ide az emberi jogok területén történő nemzetközi vállalások megvalósításának ellenőrzése, valamint a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma ratifikálásának támogatására irányuló fellépések tartoznak.

Az időközi áttekintés keretében jelenleg is zajlik a minden partnerországunkkal folytatott együttműködés felülvizsgálata, és jó okunk van rá, hogy fokozzuk a Fülöp-szigeteken a tisztességes kormányzás, az igazságügy és a jogállamiság terén folytatott erőfeszítéseinket.

Ami a mindanaói békefolyamatokat illeti, úgy tűnik, hogy a kormány kész újrakezdeni a tárgyalásokat, mi pedig ösztönözzük, hogy mihamarabb újrainduljanak a két fél közti egyeztetések, valamint, természetesen, támogatunk minden esetleges óvatos közvetítést. Mindeközben újfent a civil lakosság viseli a régóta húzóódó konfliktus terheit, ezért a Humanitárius Segélyek Hivatala (ECHO) jelentős segítséget nyújtott számukra.

Végezetül, a Fülöp-szigetekhez fűződő kapcsolataink jelenlegi legfőbb prioritásai közé tartozik a partnerségi és együttműködési megállapodás, amelyet a múlt hónapban indítottunk útjára Manilában. Ennek keretében is igyekszünk közös elvi síkot kialakítani az emberi jogok területén.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

13.3. Nem kormányzati szervezetek kiűzése Darfurból

Elnök. – A következő napirendi pont a nem kormányzati szervezetek Darfurból való kiűzésével kapcsolatos hat állásfoglalási indítvány vitája.⁽⁴⁾

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, teljes mértékben előre látható volt, hogy Omar Al-Bashir szudáni elnök valamilyen politikai gesztussal fog válaszolni a Nemzetközi Büntetőbíróság ellene szóló vádjaira, de azzal, hogy kiutasította országából a nem kormányzati és a segélyszervezeteket, megerősítette a róla alkotott képet, miszerint ő egy kegyetlen zsarnok, aki egyáltalán nem veszi tekintetbe azon régóta szenvedésnek kitett emberek helyzetét, akiket névlegesen kormányoz.

⁽⁴⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Néhányan még mindig állítják, hogy ami Darfurban történt, az nem volt népirtás. Még kevesebben vannak azok, akik még mindig nyíltan támogatják Bashirt – bár Kína egyedül maradt Bashir védelmével, tekintettel a szudáni kitermelőiparban lévő jelentős kínai érdekeltségre.

A legtöbb képviselőhöz hasonlóan én is örömmel vettem a Nemzetközi Büntetőbíróság Bashir elnök elleni vádjait és a nemzetközi elfogatóparancs kiadását. Lehet, hogy nem járunk sikerrel, de ez egy lényeges gesztus, amely kifejezi a világ undorát, amelyet azok kapcsán a darfuri rémtettek kapcsán érez, amelyet az elnök mindenféle büntület nélkül véghezvitt.

Úgy gondolom továbbá, hogy a vád erősíti a Nemzetközi Büntetőbíróság hírnevét is, amelyet az utóbbi időben néhányan, többek közt olyan nagyhatalmak, mint az USA, politikai motivációjú büntetőeljárásoktól tartván kerültek. Valójában rendkívül érdekes, hogy az Egyesült Államok, amely nem tartozik a Római Statútum aláírói közé, az ENSZ Biztonsági Tanácsában betöltött pozícióját Bashir Nemzetközi Büntetőbíróság általi vád alá helyezésének elősegítésére használta.

A jelenlegi patthelyzetből kivezető út lehet, ha a Biztonsági Tanács visszavonja a vádat, mivel a Római Statútum értelmében ehhez megvan a joga, azzal a feltétellel, hogy Bashir száműzetésbe vonul, a gyilkosságok és az elnyomás abbamaradnak, és részben elismerik, hogy Szudán sosem írta alá a Római Statútumot.

Míg ez a megoldás egyesek szemében méltánytalan válasznak tűnhet a darfuri öldöklésre, és hatékonyan biztosít némi részbeni védeltséget Bashir számára, eltávolítaná a főhőst, és további vércseppeket takarítana meg Darfur régóta szenvedő lakosainak, valamint lehetővé tenné Szudán számára, hogy továbbléljen. Természetesen, amennyiben Bashir visszautasítja ezt, a nemzetközi jog minden erejével üldözni kell. Az Afrikai Uniónak (AU), az Arab Ligának és Kínának ezt nyilvánvalóvá kell tennie Bashir elnök számára, mielőtt még túl késő lenne ő és kegyetlen rezsime számára.

Catherine Stihler, szerző. – Elnök asszony, a darfuri helyzet kétségbeejtő. El tudják képzelni az ENSZ statisztikái mögött rejlő emberi szenvedést? Az ENSZ szerint akár 4,7 millió embernek – köztük 2,7 millió hazáján belül otthonát elhagyni kényszerült személynek – van szüksége segítségre.

Nem hagyhatjuk, hogy tovább romoljon a helyzet, és arra ösztönzőm a szudáni kormányt, hogy vonja vissza döntését, miszerint 13 vezető nem kormányzati szervezetet kiutasít Darfurból. A darfuri segélyszervezetek működtetik a világ legnagyobb humanitárius szervezetét. Úgy tudom, ma is kiderült, hogy a Médecins Sans Frontières három alkalmazottja eltűnt. A nem kormányzati szervezetek kivonulása még több életbe kerülhet, köszönhetően az orvosi szolgáltatások megszűntének, és az olyan fertőző betegségek megjelenésének, mint a hasmenés és a légúti megbetegedések. A gyermekek vannak a legnagyobb veszélyben.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete szerint a humanitárius csoportok kiutasítása több mint egymillió életet sodor veszélybe. Szeretném hangsúlyozni a kiemelkedő humanitárius szükségleteket, hogy az ügynökségek folytathassák életmentő munkájukat. Amint azt Obama elnök mondta, elfogadhatatlan, hogy ennyi ember életét kockára tegyék. Vissza kell tudnunk juttatni az országba ezeket a humanitárius szervezeteket. Arra biztatnám képviselőtársaimat, hogy támogassák az állásfoglalást.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök asszony, Szudánt most már hosszú évek óta a katonai erő, az arab nemzeti büszkeség és az iszlám konzervatív értelmezésének keverékén alapuló rezsimek uralják. E rezsimek elsődleges célja az volt, hogy területileg egyben tartsák ezt a hatalmas államot, amelynek lakói számos, egymástól teljesen különböző néphez tartoznak. Ezek a különböző népek minden lehetséges módon ki vannak téve a főváros, Kartúm önkényének.

Ezért zajlik konfliktus évek óta a szeparatista mozgalmak ellen az ország déli részén, amely régió alapvetően nem arab és nem iszlám. Még mindig roppant bizonytalan, mikor kapják meg azt a szabadságot, hogy gyakorlatilag éljenek az elszakadáshoz való jogukkal, amelyről 2011-re született megállapodás.

Darfur nyugati régiójában a kormány minden eszközzel igyekszik elejét venni az efféle elszakadásnak. Ezen a területen mindig is érdekkülönbség volt a nomád pásztorok és a letelepedett mezőgazdasági termelők között. Most már a kormány is érdekeltté vált a konfliktusban. A terület azáltal való elnéptelenedése, hogy a szomszédos Csádban üzik a letelepedett lakosokat, lényeges eszköz arra, hogy ellenőrzés alatt tartsák a területet. E piszkos munka során a kormány nem igényli külföldi megfigyelők, segélyszervezetek munkatársai és közvetítők jelenlétét.

A Parlament Külügyi Bizottsága néhány évvel ezelőtt felszólította Európát, hogy avatkozzon be fegyveresen. Az ehhez hasonló megszólalások népszerűek a hazai közvélemény bizonyos részeiben, és azt a benyomást

keltik, hogy a gazdag és erős Európa rá tudja erőltetni megoldásait a világ többi részére. Ez a megoldás a gyakorlatban nem kivitelezhető. Mi több, az sem igazán világos, mi volna a célja egy efféle beavatkozásnak.

Időlegesen humanitárius segélyről lenne szó, vagy egy független darfuri állam létrehozásáról? Akármelyik legyen is a válasz, úgy tekintetnének erre Afrikában, mint Európa gyarmatosító erejének újbóli fitogtatására, amely elsősorban Európa önös érdekéből ered. Kevésbé látványos, bár valószínűleg hatékonyabb stratégia, ha nemzetközi elfogatóparancsot adunk ki Al-Bashir elnök ellen, és ha feltárjuk a háborús bűnöket. Kívülről pedig továbbra is fel kell ajánlanunk humanitárius segítségünket, és a békés megoldásokhoz való hozzájárulásunkat. Az érintett népcsoportok, amelyek nagyrészt menekülni kényszerültek, megérdemlik támogatásunkat a túlélésért folytatott küzdelmeik során.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, e Házat mély aggodalommal tölti el a szudáni kormány azon döntése, miszerint kiutasítja Darfurból a humanitárius szervezeteket, aminek katasztrofális következménye lehet több százezer ártatlan civil lakosra nézve. Megértjük, hogy Michel biztos, az EU elnöksége, az ENSZ segélyprogramjainak koordinátora, Obama elnök és sokan mások is foglalkoznak az ügygel, hogy megpróbáljanak tenni valamit e döntés visszavonása érdekében.

Mivel ez nagyon óvatos eljárást igénylő, rendkívül kényes kérdés, úgy véljük, hogy mielőtt még bármilyen megoldást elfogadna e Ház, minden lehetséges esélyt meg kell adni ezen erőfeszítések sikerre vitelének. Ennélfogva mi az állásfoglalás ellen fogunk voksolni; nem azért, mert nem értünk egyet a tartalmával, hanem azért, mert meg kell várnunk, milyen eredménnyel járnak a fent említett erőfeszítések. Véleményünk szerint ez a legésszerűbb, a legbölcsebb, amit jelen pillanatban és a jelen körülmények közt tehetünk.

Ewa Tomaszewska, szerző. – (PL) Elnök asszony, a brutális etnikai tisztogatások miatt közel 300 000 ember halt meg Darfurban, és közel 2,5 millióan lettek menekültté. 4,7 millió ember szorul humanitárius segítségre. Több mint tízezren találtak menedékre Csádban, ahol a lengyel hadsereg egy kontingense is részt vállalt a békemisszióban. A lakosságot a világ egyik legsúlyosabb humanitárius válsága sújtja. Az emberi jogok és a humanitárius szervezetek, mint a *Polska Akcja Humanitarna* vagy a *Médecins Sans Frontières* képviselőit most kiutasították Darfurból. A hágai Nemzetközi Büntetőbíróság vád alá vonta a kialakult helyzetért, háborús bűncselekményekért és emberiség elleni bűncselekményekért felelős szudáni elnököt, Omar al-Bashirt, aki ellen elfogatóparancsot adtak ki. A bíróság népirtás, gyilkosságok és kitelepítések engedélyezésével, valamint a kínzás és nemi erőszak megtűréseével vádolja. Teljes mértékben támogatom a Nemzetközi Büntetőbíróság döntését. Arra hívunk fel, hogy a humanitárius szervezetek számára engedélyezzék a Darfurba történő visszatérést, hogy segítséget nyújthassanak az ott élők számára.

Raül Romeva i Rueda, szerző. – (ES) Elnök asszony, úgy vélem, ez az állásfoglalás két okból is létfontosságú pillanatban született. Az első az, hogy – amint az már elhangzott, és itt szeretnék csatlakozni a gratulációkhoz és az ünnepléshez – Bashir elnök vád alá helyezése jól mutatja, milyen fontos, hogy véget vessünk a fennálló helyzetnek, különösen a darfuri helyzetnek, bár ez egész Szudán helyzetével összefüggésben áll. Az állásfoglalás azt is megmutatja, hogy a nemzetközi közösség tud lépni, és lépnie is kell, ha valahol ilyen extrém helyzet alakul ki, mint amilyen most Szudánban.

Ideális esetben, természetesen, Bashir elnököt lemondásra lehetne kényszeríteni, és közvetlenül át lehetne adni a Nemzetközi Büntetőbíróságnak. Ennek bekövetkezte rendkívül valószínűtlen, ám a nemzetközi közösségnek egyértelműen e vonalak kell mentén kell reagálnia, és nem merülhet fel kétely azzal kapcsolatban, hogy ilyen eljárást kell, hogy folytasson.

Másodszor, a humanitárius helyzet is megkívánja, hogy világos álláspontot képviseljünk, tekintettel a mai hírekre, miszerint a *Médecins Sans Frontières* három alkalmazottját elrabolták, és pillanatnyilag nem tudjuk, hol vannak, milyen körülmények közt vannak, és hogy 13 nem kormányzati szervezetet, amelyek eddig többek közt alapvető segítséget nyújtottak és alapvető szükségleteket láttak el, kiutasítottak az országból.

E szervezetek kiutasítása felfedi, hogy a kormány válasza pontosan az ellenkezője annak, mint amire szükség lenne, ami kívánatos lenne, és ami elfogadható lenne az Európai Unió, valamint, mindenekelőtt, a teljes nemzetközi közösség számára.

Ez a válasz nemcsak, hogy elfogadhatatlan, de ugyancsak választ kíván; reagálnunk kell a kialakult helyzetre. Ezért gondolom úgy, hogy ez az állásfoglalás alapvető fontossággal bír, és életbevágóan fontos, hogy ma, a lehető legnagyobb többséggel elfogadjuk. Azért is bíztatom erre képviselőtársaimat, hogy biztosítsuk azt, hogy nem maradunk le az efféle kérdésekben.

Végezetül, sajátos kéréssel fordulnék az ENSZ emberi jogi hivatalához: indítson vizsgálatot annak felderítése érdekében, hogy a nem kormányzati szervezetek kiutasítását nem lehet-e felvenni a háborús bűncselekmények hosszú listájára, amelyekért a szudáni hatóságoknak természetesen felelniük kell.

Bernd Posselt, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, nagyon összetett helyzetben vagyunk. Ami Szudánban folyik, az sem nem olyan felfoghatatlan, sem nem olyan meglepő, hogy arra kellene várnunk, hogy meglássuk, mi történik. Az ország déli területén élők elleni háború már évtizedek óta folyik. Ez olyan humanitárius katasztrófa, amelyet al-Bashir úr fajirtási politikája idézett elő. Emberek millióit telepítették ki, akik most a túlélésért küzdenek, és akik már nem hetek, de inkább hónapok, vagy évek óta élnek ebben a helyzetben. Ez az érem egyik oldala.

A másik oldala viszont az, hogy igaz, hogy olyan helyzetben vagyunk, amelyben nem szabad kockára tennünk a humanitárius szervezetek munkáját. Komolyan kell vennünk aggodalmaikat és szükségleteiket. Milyen irányba induljunk hát? A tényeknek kell vezérelniük bennünket. A tények szerint pedig al-Bashir úr szánt szándékkal helyezi ilyen nyomás alá a humanitárius szervezeteket. Bárki, aki látta tüntetőleges megnyilvánulásait, a humanitárius szervezetek elleni akciója során bemutatott gúnyos táncát, tudja, és megmozdulásai is arról tanúskodnak, hogy szándékosan provokatív.

Nem hagyhatjuk, hogy provokáljon bennünket. Mindazonáltal, nem is maradhatunk csendben – mint ahogy azt oly sok képviselőtársam tenné. A diktátort ez sem hatná meg. Ezért azt javaslom, hogy vegyük ki az állásfoglalás (2), (5) és (6) bekezdését, a fennmaradó részeket pedig a javaslatnak megfelelően fogadjuk el.

József Pinior, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, a birtokomban van egy, az Afrikai Uniónak és az Arab Államok Ligájának címzett levél, amelyet 28 darfuri nő írt, akiknek sikerült kimenekülniük a konfliktusövezetből. A darfuri asszonyok, 2009. március 4-én kelt levelükben kifejezik a Nemzetközi Büntetőbíróság által Omar al-Bashir szudáni vezető ellen kiadott elfogatóparancsot illető támogatásukat. A Büntetőbíróság működésének 7 éve alatt most először bocsájtott ki elfogatóparancsot hivatalban lévő államfő ellen. A darfuri asszonyok levelükben leírják a tartomány mindennapjainak részét képező erőszakosság és nemi erőszakok borzalma, hogy a nemi erőszakot fegyverként használják, hogy szenvedést okozzanak a nőknek, és hogy megbélyegezzék őket, valamint, hogy lerombolják a társadalom egységét és demoralizálják az embereket.

Omar al-Bashir úgy válaszolt a nemzetközi elfogatóparancsra, hogy kiutasított Szudánból 13 külföldi jótékonyági szervezetet. Ez azt jelenti, hogy az elkövetkező hetek során több mint egymillió, szudáni menekülttáborokban élő ember nem fér majd hozzá olyan alapvető dolgokhoz, mint a tiszta víz, az élelmiszer vagy az orvosi ellátás. A tiszta víz hiánya, amely az elkövetkezendő napok során máris érzékelhető lesz, fertőzőbetegségek elterjedését váltja majd ki, különösen Darfur nyugati részén. Szemtanúk szerint a Zam-Zam táborban már megjelent a hasmenés, míg a Kalma táborban agyhártyagyulladásos esetek fordultak elő. A szudáni kormány döntésének első, és legfőbb áldozatai a gyermekek lesznek. Omar al-Bashir azon döntése, hogy kiutasította Darfurból a jótékonyági szervezeteket, további bűncselekményekhez fog vezetni.

Az Európai Parlament állásfoglalásában felhívja az ENSZ-et és a Nemzetközi Büntetőbíróságot, annak kivizsgálására, hogy a szudáni elnök legutóbbi határozata háborús bűncselekménynek számít-e a nemzetközi jog szerint. Omar al-Bashir kormánya nem garantálja a szudáni állampolgárok védelemhez való jogát, így a nemzetközi közösségnek felelősségre kell vonnia e jog megsértése miatt.

Leopold József Rutowicz, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, mai világunk egyik legnagyobb emberi tragédiája zajlik Darfurban. A felbujtó a szudáni elnök, Omar Hassan al-Bashir. Csaknem 5 millió ember szorul sürgős humanitárius segélyre. Mindeközben a szudáni kormány úgy döntött, hogy 13 vezető nem kormányzati szervezetet kiutasít Darfurból. A betegségek, amelyek az orvosi segítség és az élelmiszerellátás elapadásával azonnal terjedésnek indulnak, a 21. században, széles körű népiirtást fognak eredményezni. Az állásfoglalás, amelyet támogatok, nem megy elég messzire, mivel ez esetben arra kellene kényszerítenünk az Afrikai Uniót és az ENSZ-et, hogy a népiirtás megakadályozása érdekében hagyja jóvá a katonai beavatkozást.

Urszula Krupa, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, a faji, vallási és gazdasági kérdésekben gyökerező szudáni konfliktus már több mint 50 éve zajlik. Már eddig is több mint 3 millió áldozatot követelt, és több mint 4,7 millió ember kényszerült elhagyni az otthonát. A megállapodásra tett kísérletek és az ENSZ békemissziói ellenére a darfuri arab és nem arab lakosok közötti konfliktus a közelmúltban ismét felfokozódott.

A világ legsúlyosabb humanitárius válsága legutóbbi szakasza, amely most ismét magára vonta az Európai Parlament figyelmét, az al-Bashir elnök által vezetett szudáni kormány azon döntését is magában foglalta, hogy kiutasított az országból 13 humanitárius szervezetet, amelyek élelem, gyógyszerek és orvosi ellátás formájában nyújtottak segítséget, amelyre pedig oly nagy szükség van. A Darfurból érkező fényképek és filmek, amelyek a világ minden részén megindították a nézőközönséget, nem tudják igazán visszaadni, milyen válsaggal kell valójában szembe nézniük az e régióban élőknek, akik vagy a közeli Csádban, vagy más országokban, esetleg más kontinensre, így például Egyiptomban, Izraelben, az Egyesült Államokban, Kanadába vagy Európába próbálnak emigrálni.

Mindazonáltal, nemcsak Szudán elnökét vádolják háborús bűncselekmények elkövetésével, nem csupán ő a felelős az emberi jogok megsértéséért, a tömeges nemi erőszakért, az emberrablásokért, a kitelepítésekért, az éhínségért, a járványokért és a kínzásokért. A legfőbb világhatalmak és azok vezetői is hibáztathatók, akik megpróbálják egymásra kenni a fegyverkereskedelem és a haszonlesés vétkét. Még a Nemzetközi Büntetőbíróság ügyészeinek beavatkozása is – aki vádat akart emelni a szudáni elnök ellen, és elfogatóparancsot akart kiadni ellene – arra szolgál, hogy megünnepeljük a Büntetőbíróság 10 éves fennállását. Egyesek szerint ez katasztrofális következményekkel járhat Darfurra nézve, és véget vethet az ottani ENSZ missziónak.

Nem ez az első alkalom, hogy tiltakozunk és felháborodásunkat fejezzük ki az ellen, milyen sérelmek érik abban a régióban az emberi jogokat. Az előző, átfogó európai parlamenti állásfoglalás azonban, amely felhívta a nemzetközi testületeket, hogy sújtsák szankciókkal és gátolják meg a konfliktus tüzelését célzó gazdasági tevékenységeket, semmilyen eredményt nem hozott. Biztos vagyok benne, hogy a konfliktus továbbszításával a felelősök célja, hogy egyesítsék a darfuri embereket még a Szudántól való elszakadástól szóló népszavazás előtt, amelyre a tervek szerint 2011-ben kerül majd sor.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – Elnök asszony, az az igazság, hogy tudtuk, hogy ki fogják utasítani az országból a nem kormányzati szervezeteket, ezért aztán én magam egy határozott, világos, és pragmatikus álláspont mellett tenném le a voksomat. Nagyon könnyű játszani a hőst, sok-sok kilométer távlatából.

Azok, akik 2007 júliusában Darfurban jártunk, és ellátogattunk al-Geneinába és al-Fashirba, Nyalába és Kapkabiába, valamint számos, a városok körüli, az otthonaikat hazájukban elhagyni kényszerülők befogadó táborba, teljes mértékig tisztában vagyunk a darfuri emberek szenvedéseivel és azzal az óriási munkával, amelyet a nem kormányzati szervezetek látnak el. Ennélfogva nagyon fontos, hogy megóvjuk a még meglévő nem kormányzati szervezeteket, és hogy minden lehetséges eszközzel azért dolgozzunk, hogy ott maradhassanak, valamint, hogy teljes mértékben támogassuk azokat, köztük a vallási missziókat is, amelyek tovább folytatják tevékenységüket.

Támogatom továbbá azt, hogy még nagyobb nyomást gyakoroljunk Kínára, amely egyfelől nem gyakorol megfelelő hatást a kartúmi hatóságokra, másfelől ENSZ-szinten késlelteti és blokkolja a hatékonyabb intézkedések bevezetését.

Ezen kívül támogatom Tannock úr elképzelését, miszerint „bármilyen kivezető út jó kivezető út”. Ha Al-Bashir úr távozna, és vele együtt távozna rezsimje is, az óriási megkönnyebbülés és segítség lenne Darfur és Szudán lakosai számára. Ez nem büntetlenség – a büntetlenség a folytatás, ahogy Önök évek óta teszik.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Elnök asszony, egyes adatok szerint a darfuri háború már eddig is több mint 200 000 áldozat életébe került. Nemrég a történelem legsúlyosabb humanitárius válságának nevezték, és az 1994-es ruandai népirtáshoz hasonlították. Az ENSZ szerint jelenleg közel 5 millió szudáni ember szorul sürgős segítségre.

A Nemzetközi Büntetőbíróság elfogatóparancsot adott ki az ország jelenlegi elnöke, Omar Hassan al-Bashir ellen, akit háborús és emberiség elleni bűncselekményekkel vádolnak. A szudáni kormány erre azzal válaszolt, hogy kiutasította az országból a 13 legnagyobb nem kormányzati szervezetet, amelyek a történelem eddigi legnagyobb humanitárius segélyszolgálatában vettek részt. Ez a döntés katasztrofális következményekkel járhat Darfur lakosaira nézve, akik ezentúl nem jutnak majd hozzá az egyébként oly szükséges orvosi segítséghez. A fertőzőbetegségek kontrollálatlan terjedése tömeges járványokhoz vezethet, amelyek növelhetik a halálozási arányt, különösen a gyermekek között, akiknek, miután nem jutnak orvosi ellátáshoz vagy élelmiszerhez, e különösen nehéz körülmények között minden reményük elveszik a túlélésre.

A jelen helyzetre való tekintettel egyöntetűen el kell ítélnünk a szudáni kormánynak a nem kormányzati szervezetek kiutasítására vonatkozó döntését, és fel kell hívnunk e határozat visszavonására. Mindezek mellett fel kell szólítanunk a Bizottságot és a Tanácsot, hogy kezdjen tárgyalásokat az Afrikai Unióval, az Arab Államok Ligájával és Kínával annak érdekében, hogy győzzék meg a szudáni kormányt arról, milyen

katasztrófális következményekkel járhatnak lépései. Ezen túl határozottan támogatnunk kell a Nemzetközi Büntetőbíróság fellépését és azt a vitathatatlan munkát, amellyel hozzájárul az igazság és a humanitárius jog nemzetközi szintű elősegítéséhez, csakúgy, mint a törvénytelen ségek visszaszorításához.

E tekintetben tájékoztatnunk kell az al-Bashir elnökkel együttműködő szudániakat, hogy a háborús és az emberiség elleni bűncselekmények ügyében történő vádemelés immár elkerülhetetlen, és rá kell vennünk a szudáni kormányt, hogy hagyjon fel az elnök elfogatására vonatkozó bírósági döntést támogató emberi jogi aktivisták elleni diszkriminációval. Ezt a lépést mihamarabb meg kell tennünk a Darfurt egyértelműen fenyegető, további humanitárius válság megelőzése érdekében.

Jürgen Schröder (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, én magam is személyesen jártam Darfurban, és Ribeiro e Castro úrral együtt felkerestem a szomszédos Csádot is, ennél fogva messzemenőleg támogatom mindazt, amit elmondott.

Ami ott van, szerencsétlenség, amelyet tovább súlyosbít a tény, hogy a nem kormányzati szervek kiűzésével a humanitárius segélyek csupán kb. 60%-a ér célba. A katasztrófa azonban fokozódhat. Hárommillió ember függ a segítségünktől. Ezért, elnök asszony, biztos asszony, én azon a véleményen vagyok, hogy az állásfoglalás (4) bekezdése, amelyben felhívjuk a világ egyedüli nagyhatalmát, amely hatást tud gyakorolni e régióra, a Kínai Népköztársaságot, hogy vegye rá a szudáni kormányt a nem kormányzati szervezeteket érintő döntése visszavonására, különösen fontos.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony, komoly események megtörténtének vagyunk a tanúi a nemzetközi politikában. A szudáni elnök, aki ellen nemzetközi elfogatóparancsot adtak ki, úgy igyekszik bosszú állni a nemzetközi közösségen, hogy kiülőzsi országából azokat a politikailag semleges szervezeteket, amelyek humanitárius segítséget szeretnének nyújtani a darfuri szenvedőknek. A nemzetközi közvélemény természetesen nem hagyhatja figyelmen kívül a tényt, hogy Szudán elnöke betiltotta az olyan nem kormányzati szervezetek működését, mint a *Polska Akcja Humanitarna*, amely az elmúlt öt évben ivóvízellátással kapcsolatos programokat szervezett a darfuri régióban a szudáni emberek megsegítése érdekében. Az ötödik Víz Világforum talán jó alkalmat kínál arra, hogy reagáljunk a szudáni elnök viselkedésére, amint az már tegnap is elhangzott itt, a teremben. Remélem, hogy a Darfurban működő nem kormányzati szervezetek kiutasításának politikai kontextusa is napirendre kerül Isztambulban. Meglehetősen visszás módon, a Fórum témája az a probléma, hogy szerte a világon több milliárd ember szenved az ivóvízhiánytól. Ugyanezen idő alatt Darfurban, al-Bashir elnök pedig kiülőzsi országából azokat a szervezeteket, amelyek igyekeznek orvosolni ezt az alapvető problémát. Egy ilyen lépésre reagálnunk kell.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, nagyon gyors leszek. Egy diktátor zsarol bennünket, akinek már több millió darfuri esett áldozatául, és aki arra próbálja felhasználni ezeket az áldozatokat, hogy elkerülje a nemzetközi szankciókat. Ezért aztán nem szabad bedőlnünk a zsarolásnak.

Világos, hogy nemzetközi összefogásra van szükség ahhoz, hogy olyan nyomást gyakoroljunk al-Bashir elnökre, hogy elhagyja tisztjét. Afölött azonban nem hunyhatunk szemet, hogy mi áll mindezek mögött, hogy mindezek oka a természeti erőforrások iránti megszállottság. Nem véletlen egybeesés, hogy az emberi jogokat legnagyobb mértékben azokban az országokban sértik meg, ahol sok a természeti erőforrás, és különösen Kínában, amely ösztönzi ezt a természeti erőforrások megszerzése érdekében gyakorolt nyomást. Ezért nem szabad megfélekezünk arról sem, hogy a gyökerénél kezeljük a problémát, vagyis azzal, hogy a világon mindenkinek tisztességes hozzáférést garantálunk a természeti erőforrásokhoz – ezt kell tennünk.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, azt szeretném mondani, nagyon gyorsan, hogy elítéljük a darfuri szörnyűségeket, és hogy mindannyian követeljük, hogy mindent meg kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy az egyesületek és a nem kormányzati szervek, amelyek kulcsszerepet játszanak az ilyen helyzetekben, folytathassák tevékenységüket, és ne kelljen elhagyniuk az országot. Szeretnék azonban feltenni egy kérdést a biztos asszonynak.

Arra lennék kíváncsi, mit vár Ön, mit vár az Európai Unió az Afrikai Uniótól. Hallottuk, hogy egyik képviselőtársunk fegyveres beavatkozást követelt. Állásfoglalásunkban arra hívjuk fel a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fokozza arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az Afrikai Unióon keresztül befolyást gyakorolhasson a kormányra. Más országokban a konfliktusok megoldását hárítjuk át az Afrikai Unióra. Tudatában vagyunk, mi az Afrikai Unió álláspontja al-Bashir esetével kapcsolatban. Úgy tűnik, itt kettős mércével van dolgunk.

Milyen stratégiát fog tehát alkalmazni a Bizottság az Afrikai Unió tekintetében, most, hogy az afrikai kontinensről van szó? Ez alkalommal is az a helyzet, hogy az Afrikai Unióra akarjuk hárítani az ezzel a konfliktussal kapcsolatos munkát és a konfliktus megoldását?

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, az Európai Bizottságot – Önökhöz hasonlóan – mélyen aggasztja a szudáni döntés, miszerint 13 nemzetközi humanitárius szervezetet kiutasítanak az országból, három nemzeti, humanitárius nem kormányzati szervezet, valamint két országos emberi jogi nem kormányzati szervezet tevékenységét pedig felfüggesztik, miután a Nemzetközi Büntetőbíróság vád alá helyezte Bashir elnököt. Az említett nemzetközi nem kormányzati szervezetek közül hat működését az EK humanitárius alapja finanszírozza, összesen mintegy 10 millió EUR értékben.

Ezek a szervezetek alapvető szolgáltatásokat nyújtanak több millió szudáni lakos számára, Darfurban és az ország egyéb területein. Tevékenységük felfüggesztése ennél fogva nemcsak, hogy rendkívül sajnálatos, de amint azt Önök közül is többen említették, roppant súlyosan hat a humanitárius helyzetre is. Michel biztos már egy nyilatkozatban kifejezte legmélyebb aggodalmunkat és arra ösztönözte Szudán kormányát, hogy „gondolják át újra döntésük értékét, és hogy sürgősen állítsák vissza a nem kormányzati szervezetek teljes körű működését”.

A szudáni döntés teljes körű hatásait értékelendő, elmondható, hogy annak nyomán nyilvánvalóan több százezer ember élete forog veszélyben Darfurban. Sürgősen megfelelő intézkedéseket kell tenni, mivel a közelgő esős évszak és az évenkénti éhínség hamarosan tovább súlyosbítja azon 4,7 millió ember humanitárius kiszolgáltatottságát, akiket közvetlenül érint a konfliktus.

Tudjuk, hogy a kormány nem fogja megváltoztatni a szóban forgó nem kormányzati szervezetekre vonatkozó döntését a további nemzetközi nyomás hatására, amely megkérdőjelezi azt. Ha nem tudjuk meggyőzni a kormányt, hogy vonja vissza a kiutasításra vonatkozó utasítást, akkor köteleznünk kell a szudáni hatóságokat, hogy biztosítsák a szállítmányok célba juttatását. E tekintetben természetesen számon kell kérnünk a szudáni kormányon, hogy vállaljon felelősséget azért, hogy a humanitárius segélyek célba érnek.

Kötelességünk továbbá, hogy felkészüljünk az általunk nyújtott segélyekkel kapcsolatos előre nem látott helyzetekre is. Szudánban zajlik a Bizottság legnagyobb egységes humanitárius művelete: 2009-ben 110 millió EUR finanszírozással. A Bizottság, több más adományozóval, például az ENSZ-szel, a nem kormányzati szervezetekkel és más humanitárius partnerekkel együtt jelenleg is keresi a módját, hogy a drámai következmények elkerülése érdekében hogyan lehetne a legjobban újraszervezni a humanitárius választ. Ez nem könnyű feladat, mivel a kiutasított nem kormányzati szervezetek azok közé a szervezetek közé tartoznak, amelyek leginkább fel vannak készülve arra, hogy ilyen nehéz körülmények között és ilyen elhagyatott területeken dolgozzanak.

Az előre nem látott helyzeteket illető intézkedésekhez nyilvánvalóan szükség lesz a szudáni hatóságokkal való bizonyos mértékű együttműködésre és megállapodásra. E tekintetben alapvetően fontos, hogy ragaszkodjunk a humanitárius tevékenységek és a politikai menetrend szigorú különválasztásához.

Politikai fronton fenn kell tartanunk a szudáni hatóságokra és a lázadó mozgalmakra gyakorolt maximális diplomáciai nyomást, hogy teremtsenek békét Darfurban. Sürgetnünk kell továbbá az Észak-Dél Átfogó Békeszerződés teljes körű végrehajtását. Nagyon sok forog kockán, és a mi felelősségünk, hogy ne hagyjuk, hogy Szudán az egész országra kiterjedő instabilitás rémálomba illő forgatókönyvébe süllyedjen.

Az EU teljes egésze tiszteletben fogja tartani a Nemzetközi Büntetőbíróság iránymutatásait, és csakis a legszükségesebb mértékben marad kapcsolatban Bashir szudáni elnökkel. Biztosítanunk kell azonban – és emiatt roppant fontos, hogy, amint azt az előbb is említettem, fenntartsuk a párbeszédet Kartúmmal –, hogy a kormány a lehető legmérsékeltbben reagáljon a Nemzetközi Büntetőbíróság vádjára. Ha megszakítunk minden kapcsolatot, a kormány keményvonalas tagjai talán a civileken, a humanitárius munkásokon és az ENSZ szudáni missziójának (UNMIS) tagjain állnak bosszút. A nem kormányzati szervezetek kiutasításáról szóló közelmúltbeli döntés, véleményünk szerint csupán az első lépés, amelyet számos olyan helyzet követhet, mint a jelenlegi, ezt pedig nagy óvatossággal kell figyelniünk. A legrosszabb esetre vonatkozó forgatókönyvet, miszerint az átfogó békeszerződés végrehajtása leáll, és a kormány megpróbál katonai megoldást találni a darfuri válságra, mindenképpen el kell kerülni.

Ami azt Afrikai Uniót illeti, csak annyit mondhatok, hogy továbbra is kapcsolatban állunk vele. Erről a jelen pillanatban sajnos semmi többet nem mondhatok.

Elnök. – A vitát lezárom.

14. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás végeredményéért és további, a szavazással kapcsolatos információkért: lásd a jegyzőkönyvet)

14.1. Bissau-Guinea (szavazás)

14.2. Fülöp-Szigetek (szavazás)

- A (4) bekezdésről történő szavazás előtt:

Raül Romeva i Rueda, szerző. – Elnök asszony, két szóbeli módosításom van. Az egyik a (B) preambulumbekézdésre, a másik a (4) bekezdésre vonatkozik.

A (4) bekezdést illetően két részt érint a módosítás. Az első az, hogy „Utrecht” helyére „Oslo” kerüljön – ez ugyan technikai, ám lényeges pont – a másik pedig egy kiegészítés lenne, amely a „kétoldalú megegyezés” elé kerülne: „a GMC-re vonatkozó”. Ezek apró kiegészítések a jobb érthetőség érdekében, hogy mindannyian egyetértünk.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

- A (B) preambulumbekézdésről történő szavazás előtt:

Raül Romeva i Rueda, szerző. – Elnök asszony, a második szóbeli módosításom is épp ilyen egyszerű. Csak arról van szó, hogy húzzuk ki a „kommunista” szót a „lábadók” elől, valamint, hogy a „1 20 000 élet” helyére „40 000” kerüljön.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

14.3. Nem kormányzati szervezetek kiűzése Darfurból (szavazás)

- Az (1) bekezdésről történő szavazás előtt:

Martine Roure, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, szóbeli módosításom arra vonatkozik, hogy javasolom, hogy szúrjuk a következőt az első bekezdés után: „követeli, hogy azonnal és feltétel nélkül engedjék szabadon a Médecins Sans Frontières belga részlegének minden munkatársát, akiket tegnap raboltak el a belgiumi Médecins Sans Frontières Saraf Umra-i irodájából, 200 kilométerre, nyugatra El Fashertől, Észak-Darfur központjától”.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, a „tegnap” szót nem kellene belevennünk, mert az állásfoglalásnak hosszabb időre kell szólnia, mint egy nap.

Martine Roure (PSE). – (FR) Elnök asszony, bocsásson meg, de nem értem, miért kellene időbeli korlátot szabni. Nincs időkorlát.

Ismétlem: „követeli, hogy azonnal és feltétel nélkül engedjék szabadon”. Az „azonnal” szó zavarja?

Elnök. – Roure asszony, a „tegnap” szó. Azt mondta, „tegnap”.

Martine Roure (PSE). – (FR) Elnök asszony, egyetértek. Elnézést. Kihúdom a „tegnap” szót. Teljesen igaza van.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

- A (2) bekezdésről történő szavazás előtt:

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, képviselőcsoportom javasolja, hogy töröljük a (2) és a (6) bekezdést. Nem azért, mintha nem támogatnánk azok tartalmát, hanem azért, mert úgy véljük, ezekre nincs szükség ebben az állásfoglalásban, és tekintve a helyzet kényes mivoltát, ez talán segíthet abban, hogy rávegyük Al-Bashir urat döntése megváltoztatására, és engedje visszatérni a nem kormányzati szervezeteket. Így tehát felhívunk a (2) és (6) bekezdés törlésére. Úgy értesültem, hogy hasonló javaslatot fog tenni a szocialista képviselőcsoport is, sőt, hogy ők az (5) bekezdés törlését is kérné fogják. Mi, hasonló okokból kifolyólag ezt is támogatjuk.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

- Az (5) bekezdésről történő szavazás előtt:

Martine Roure, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Megerősítem a Tannock úr által elmondottakat, és ugyanezen okoknál fogva kérjük az (5) bekezdés törlését.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

*

* *

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, volna egy kérésem. Tekintettel a június 7-i választásokra, és arra, hogy jelenleg is rengeteg látogatót fogadunk, azt szeretném kérni, hogy megoldható-e, hogy az áprilisi és májusi itteni, strasbourggi ülések idején minden termet, beleértve a plenáris üléstermet is, megnyissunk és éjfélig nyitva tartsunk a látogatók számára, hogy minden ide látogatót megfelelően tudjunk vendégül látni.

Elnök. – Az Európai Parlament ülését berekesztem.

15. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

16. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

17. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

**18. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 116. cikke):
lásd a jegyzőkönyvet**

19. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

20. Az ülészak megszakítása

(Az ülést 16.20-kor berekesztik)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

6. kérdés, előterjesztette: Seán Ó Neachtain(H-0052/09)

Tárgy: Gazdasági válság

Milyen kezdeményezéseket tesz a cseh elnökség annak érdekében, hogy az Európai Unió egységesen lépjen fel a gazdasági válság hatásaival szemben?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Cseh Köztársaság az európai és a világgazdaság szempontjából nagyon nehéz időben vette át a Tanács elnökségét. A globális pénzügyi válság, és a gazdasági növekedés lassulása következtében eddig példátlan gazdasági kihívásokkal állunk szemben, amelyek gyors, megfelelő és összehangolt válaszlépést tesznek szükségessé. A jelenlegi helyzet próbára teszi majd az európai gazdasági és politikai integrációt. Teljes mértékben elköteleztünk vagyunk annak biztosítása iránt, hogy az EU megerősödjön és még egységesebbé válva kerüljön ki ebből a válságból.

Az elnökség úgy gondolja, hogy az újabb fellépés tekintetében továbbra is az elfogadott intézkedések összehangolása és megfelelő végrehajtása a legfontosabb tényező. Ahol a gyors gazdasági és pénzügyi fejlődés új kihívásokat idéz elő, a koordináció révén lehetővé válik az azonnali eszmecsere és az összehangolt cselekvés. Azokon a területeken, ahol a korábbi elnökségek politikai lépéseket tettek, a cseh elnökség e határozatok megfelelő végrehajtására és szoros nyomon követésére helyezi a hangsúlyt, a kézzelfogható eredmények érdekében.

A koordinációval kapcsolatban a cseh elnökség vezetésével több kezdeményezést hajtottak végre a Tanácsban az új kihívások kezelésére.

*
* *

7. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan(H-0054/09)

Tárgy: Önkéntesség a sport terén

Munkaprogramjában a cseh elnökség hangsúlyozta a különböző sportágak fontosságát. Milyen konkrét intézkedéseket tesz, illetve fog tenni a Tanács a sport terén folytatott önkéntes tevékenységek elősegítése és ösztönzése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy azon sportágak, amelyek működésük és fennmaradásuk érdekében önkéntesek részvételét veszik igénybe, támogatásban részesüljenek?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Jóllehet teljes mértékben elismeri a sport terén folytatott önkéntes tevékenységek fontosságát, a Tanács szeretné felhívni a tisztelt képviselő figyelmét arra, hogy a sport vonatkozásában az EK-Szerződésben foglalt rendelkezések nem biztosítanak az EU számára külön hatáskört. Következésképpen a Tanács nincs abban a helyzetben, hogy a tisztelt képviselő által említett kérdésekkel kapcsolatban konkrét intézkedéseket tegyen.

Az elnökség azonban azt tervezi, hogy folytatja a tagállamok közötti, e területtel kapcsolatos, rendszeres informális együttműködést. 2009 áprilisában a sportvezetők informális találkozájának megrendezésére kerül sor a Cseh Köztársaságban. A találkozó egyik fő témája a sporttal, különösen a napi sporttevékenységekkel kapcsolatos önkéntesség lesz.

A különböző tagállamokban igen eltérőek a sporttal kapcsolatos önkéntes tevékenységre vonatkozó elképzelések és felfogások. Több tagállamban az önkéntesek tájékoztató és szervezői feladatot látnak el a jelentősebb sporteseményeken, például a Futball Európa Bajnokságokon, a Világkupákon vagy az Olimpiai Játékokon. Máshol az önkéntesek edzőként dolgoznak nonprofit sportszervezeteknél, gyerekek, felnőttek és idősebbek testedzését irányítják stb. Az informális találkozó célja, hogy átfogja az önkéntesek tevékenységének teljes körét, valamint feltérképezze az önkéntességgel kapcsolatos aktuális helyzetet az adott tagállamokban. Ennek elérése érdekében egy rövid kérdőívet szándékozunk szétosztani, amelynek az eredményét áprilisban terjesztjük elő. A kérdőív az ENGSO és az Európai Bizottság közreműködésével készült. Ugyanakkor a terveink között szerepel, hogy példaként bemutatjuk a nemzeti szinten bevált legjobb gyakorlatokat, többek között az Egyesült Királyságban a 2012-es Londoni Olimpiai Játékokon részt vevő önkéntesek felkészítésével kapcsolatosakat.

Célunk, hogy támogassuk az önkéntesek munkáját és növeljük annak társadalmi elismertségét, illetve javaslatokat tegyünk az ilyen munkára vonatkozó jogi háttér javítására. Mindez összhangban van az arra irányuló törekvésekkel, hogy 2011 legyen az Önkéntesség Európai Éve, ami teljes támogatásunkat élvezi.

*
* *

8. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins(H-0056/09)

Tárgy: A Libertas politikai párt finanszírozása

Foglalkozik-e a Tanács a Libertas politikai párt azon döntésével, hogy valamennyi tagállamban olyan jelölteket szponzorál, akik az európai parlamenti választásokon indulnak, valamint a Tanács szerint kell-e európai uniós finanszírozást a Libertas rendelkezésére bocsátani?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Felhívjuk a tisztelt képviselő figyelmét arra, hogy a pártok és az európai parlamenti választásokon induló jelöltek finanszírozásának szabályozása nemzeti szinten történik, következésképpen ez az egyes tagállamokra tartozik. Ezért nem helyénvaló, hogy a Tanács észrevétel tegyen a Libertas azon döntésével kapcsolatban, hogy a különböző tagállamokban az európai parlamenti választásokon induló jelölteket szponzorál.

Mindazonáltal, a Tanács rá kíván mutatni arra, hogy az EK-Szerződés 191. cikkével összhangban az Európai Parlament és a Tanács elfogadta a 2007 decemberében módosított, az európai szintű politikai pártok, illetve alapítványok finanszírozását tárgyaló 2004/2003/EK rendeletet.

E rendelet megállapítja, hogy lehetőség van arra, hogy az EU költségvetéséből finanszírozzanak olyan politikai pártokat, illetve alapítványokat, amelyek tevékenységük során tiszteletben tartják azon elveket, amelyek az Európai Unió alapul, azaz a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásának elvét, valamint a jogállamiság elvét, valamint amelyek a tagállamok legalább egynegyedében bizonyos szinten képviseltetik magukat.

Ezzel összefüggésben emlékeztetnék arra, hogy e rendelet alapján és az Európai Unió általános költségvetéséből való finanszírozás megszerzése érdekében az európai szintű politikai pártoknak kérelmet kell benyújtaniuk az Európai Parlamenthez, és az Európai Parlament feladata, hogy határozatot fogadjon el a finanszírozás engedélyezésére vonatkozóan.

*
* *

9. kérdés, előterjesztette: Avril Doyle(H-0058/09)

Tárgy: A 10. Globális Miniszteri Környezetvédelmi Fórumon történt előrehaladás

A 10. Globális Miniszteri Környezetvédelmi Fórum megrendezésére 2009. február 16–25-én került sor a kenai Nairobiban. Be tudna-e számolni a cseh elnökség az ülésen és különösen az éghajlatváltozással kapcsolatos menetrend terén elért előrelépésekről?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete Környezetvédelmi Programja Kormányzótanácsának 25. ülésére/a 10. Globális Miniszteri Környezetvédelmi Fórumra (GC UNEP/GMEF) az UNEP nairobi (Kenya) székhelyén került sor 2009. február 16–20-án, egyrészt a globális gazdasági és pénzügyi válság, másrészt az Egyesült Államokban nemrégiben végbement kormányváltás által meghatározott nemzetközi környezetben.

Ezen az ülésen a környezetvédelmi vezetők elismerték, hogy környezetvédelmi szempontból újra át kell gondolni a gazdasági kérdéseket, ahogy azt az UNEP ülésének mottója is jól kifejezi: „A környezetbarát tevékenység az új nagy üzlet”.

A legfontosabb határozat az a megállapodás volt, amely szerint kormányközi tárgyaló bizottságot kell létrehozni, amelynek feladata egy, a higany alkalmazásának ellenőrzését szolgáló jogilag kötelező erejű globális eszköz előkészítése; a bizottság 2010-ben kezdi meg munkáját azzal a céllal, hogy 2013-ban befejezi tevékenységét. Ez az eszköz a higanyellátás, a higany termékekben és eljárásokban való felhasználásának, valamint a higanykibocsátás csökkentésére törekszik.

Az ülés másik kiemelkedő pontjaként határozat született egy kisebb, miniszterekből és magas rangú képviselőkkel álló csoport megalakításáról, azzal a céllal, hogy megvizsgálják a nemzetközi környezetvédelmi irányítás általános strukturális fejlesztésének lehetőségeit, valamint hogy inkább politikai, mint szakmai vagy diplomáciai szinten indítsák el újra a vitát. Ennek keretében emlékeztetni kell arra, hogy az EU rendszeresen támogatja a nemzetközi környezetvédelmi irányítás megszilárdítását.

Egy újabb kiemelendő részlet az a határozat, amellyel a biodiverzitás és az ökoszisztéma-szolgáltatások tekintetében jóváhagyták a tudomány és a politika közötti kapcsolódási pontok erősítésére irányuló mechanizmusok feltárással kapcsolatos folyamat továbbvitelét, ami alkalmat ad arra, hogy a tudományos közösség tagjai közelebb kerüljenek egymáshoz annak érdekében, hogy a jövőbeni nemzetközi környezetvédelmi együttműködésre vonatkozóan megfelelőbb választási lehetőségeket teremtsenek.

Konkrétan az éghajlatváltozással kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy ez a téma nem szerepelt a 25. ülés napirendjén. Mindazonáltal fontos megjegyezni, hogy elfogadták az együttműködés fejlesztésére vonatkozó határozatokat, különösen az Afrikának különböző környezetvédelmi kérdésekkel kapcsolatban nyújtandó támogatásról szóló határozatot. Az Európai Unió mindezen határozatokhoz tényleges támogatást biztosított.

A szorosabb környezetvédelmi együttműködés támogatását az európai uniós és az afrikai miniszterek is kinyilvánították az UNEP 25. ülésének keretében külön megtartott környezetvédelmi ülésen, ahol az éghajlatváltozás problémáját is érintették, mivel Afrika e kérdés tekintetében különösen kiszolgáltatott kontinens.

*
* *

10. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt(H-0060/09)**Tárgy: Európai zászló és himnusz**

Milyen intézkedést tesz a Tanács annak érdekében, hogy a tagállamokban még ismertebb és népszerűbb legyen az európai zászló és himnusz, továbbá mit gondol az elnökség arról az elképzelésről, hogy az európai himnuszhoz – amelynek gondolatát először Richard Coudenhove-Kalergi gróf, cseh állampolgár vetette fel 1926-ban – szöveget írjanak?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Ahogy azzal a tisztelt képviselő is minden bizonnyal tisztában van, a kék alapon kör alakban elhelyezkedő aranyárga csillagok által alkotott jelképet eredetileg az Európa Tanács fogadta el 1955 decemberében. A

Közösség intézményei később, 1986. május 29-én a kezdték el használni ezt a jelképet az Európai Tanács állam- és kormányfőinek 1986. júniusi kezdeményezése nyomán.

Ugyanez a helyzet Beethoven „Örömdájának” prelúdiumával, amelyet az Európa Tanács 1972-ben saját himnuszaként fogadott el. Majd a fent említett, 1985. júniusi kezdeményezést követően az európai intézmények himnuszává vált.

Hadd hangsúlyozzam ki, hogy az egyes tagállamokban a jelkép és a himnusz ismertebbé és népszerűbbé tételének kérdése teljesen az adott tagállam hatáskörébe tartozik, valamint hogy a Tanács nem tett semmilyen konkrét intézkedést arra vonatkozóan, hogy kifejezetten erről a kérdéstről megbeszélést tartson. Mindazonáltal a Tanács adott esetben alkalmazza a jelképet és a himnuszt.

Végül, a Tanácsban soha nem került sor azon kérdés megvitatására, hogy az európai himnuszhoz szöveget írjanak.

*
* *

11. kérdés, előterjesztette: Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου(H-0062/09)

Tárgy: Családbarát politikák

Politikai nyilatkozataiban a cseh elnökség hangsúlyozza, hogy az egyének nem csupán a munkaerő részét képezik, hozzájárulva a társadalom gazdasági fellendüléséhez, hanem szülőként időt, energiát és pénzt is befektetnek gyermekeik – a jövőbeli humán tőke – gondozásába és felnevelésébe.

Hogyan szándékozik a Tanács javítani a családbarát politikák minőségét és erősíteni az uniós polgárok jogait a gyermekek felnevelésének és oktatásának módjával kapcsolatos szabad választás és autonómia tekintetében?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő nagyon fontos kérdést vetett fel. Mindannyian elismerjük, hogy komoly kihívásokkal találjuk szemben magunkat, amikor megpróbáljuk megtalálni az egyensúlyt a szakmai, valamint a családi kötelezettségek és a magánélet között.

Először is szeretnék emlékeztetni arra, hogy a Tanács számtalanszor foglalkozott a hivatás és a családi élet összeegyeztetésének kérdésével. Ez alól a cseh elnökség sem kivétel. A családgügyi miniszterek informális találkozásán (2009. február 4–5., Prága) elindítottuk a gyermekeknek az iskoláskor elérése előtti gondozásával kapcsolatos barcelonai célkitűzésekről szóló vitát, mely célkitűzések meghatározására 2002-ben csak mennyiségi szempontból került sor. A cseh elnökség hangsúlyt helyez a gyermekgondozás minőségi szempontjaira, valamint a gyermekek legfőbb érdekeit képviselő, eddig figyelmen kívül hagyott elvek alkalmazására, továbbá a szakmai, a magán- és a családi élet összeegyeztetését érintő döntésekkel kapcsolatos családi autonómiára. Ezenkívül a cseh elnökség kiemeli a szülők nélkülözhetetlen szerepét az iskoláskort megelőző gyermekgondozásban.

A Tanács már fogadott el jogszabályt azzal a céllal, hogy a munka világa még inkább családbarát legyen. Ebben a vonatkozásban a 92/85/EGK tanácsi irányelv legalább 14 hetes folyamatos szülési szabadságot biztosít a női munkavállalók számára. Jelenleg a Parlament és a Tanács társ-jogalkotóként közösen dolgozik a szülési szabadságról szóló irányelv aktualizálására irányuló új bizottsági javaslaton, amellyel kapcsolatban a Bizottság azt javasolta, hogy a szülési szabadság minimális időtartamát 14-ről 18 hétre emeljék annak elősegítése érdekében, hogy a munkavállaló felépülhessen a szülés közvetlen hatásaiból, és a szülési szabadság lejártát követően könnyebben visszatérhessen a munkaerőpiacra. A cseh elnökség egyik prioritásának tekinti ezt a jogalkotási javaslatot, és a következő hónapokban tagállamok közötti megegyezést szeretne kialakítani a Tanácsban.

Ezen túlmenően a Tanács várakozással tekint az Európai Parlamenttel való, az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlőségről szóló jelenlegi 86/613/EGK irányelv helyébe lépő új irányelvre irányuló bizottsági javaslattal kapcsolatos közös munka elé. A 86/613/EGK irányelv végrehajtásáról szóló jelentésében a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy az irányelv végrehajtásának gyakorlati eredményei

az irányelv alapvető célkitűzésének – vagyis a segítő házastársak helyzetének általános javítása – szempontjából nem bizonyultak teljes mértékben megfelelőek.

Ezért a Bizottság azt javasolta, hogy az úgynevezett segítő házastársak – amennyiben ezt igénylik – az önálló vállalkozókkal megegyező szintű szociális védelemben részesüljenek. Továbbá a vita középpontjában a hivatás és a családi élet összeegyeztetésével kapcsolatos személyes választás áll, és a Bizottság indítványozta, hogy az önálló vállalkozók számára biztosítsák azt a lehetőséget, hogy a munkavállalókhoz hasonlóan szülési szabadsághoz való joggal rendelkezzenek.

Ahogy azt a tisztelt képviselő is említette, gyermekeink jelentik jövőnket. Napjainkban a dolgozó családok számára Európában az egyik legnehezebb kihívás a munka és a családi élet összeegyeztetése. A Tanácsnak eltökélt szándéka, hogy részt vállaljon abban, hogy segítséget nyújtson az uniós polgároknak, hogy a munka és a családi élet összeegyeztetése tekintetében önálló döntést hozhassanak.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell(H-0064/09)

Tárgy: Gáza és Ciszjordánia

Milyen tervei vannak a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy megpróbálja előmozdítani a béke megteremtését és a humanitárius segítségnyújtást Gázában és Ciszjordániában?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nagyon komolyan veszi a Gázában és Ciszjordániában kialakult humanitárius helyzetet. A kedvező életkörülmények döntő fontosságúak a palesztin területek stabilitása szempontjából. Ezért 2009. január 26-án megállapodás született arról, hogy az Európai Unió a következőkre összpontosítja a támogatást és segítségnyújtást: azonnali humanitárius segítségnyújtás a Gázában élők számára, az illegális fegyver- és lőszer-kereskedelem megakadályozása, a határátkelők újbóli, folyamatos megnyitása a Gázai övezet határátkelő pontjain keresztül történő mozgásról és a határátkelők hozzáférhetőségéről szóló 2005. évi megállapodás alapján, valamint helyreállítás, újjáépítés és a békefolyamat folytatása.

Az európai uniós humanitárius segítségnyújtás tényleges végrehajtása a Bizottság feladata, amely részletes tájékoztatással szolgálhat saját és partnerei – az UNRWA és más ENSZ-ügynökségek, valamint az ICRC – tevékenységéről. Az EU többször felszólította Izraelt, hogy tegye lehetővé a humanitárius segélyeknek a Gázai övezetbe történő akadálytalan szállítását. 2009. január 26-i következtetéseiben a Tanács kinyilvánította, hogy amint a körülmények lehetővé teszik, az EU kész ismét működésbe helyezni a rafahi átkelőhelyen működő határőrizeti segítségnyújtó misszióját (EUBAM Rafah), valamint megvizsgálni annak lehetőségét, hogy segítségnyújtását az EU általános kötelezettségvállalásának részeként más határátkelőhelyekre is kiterjessze. Ezenkívül az EU támogatta, és aktívan elősegítette „A Gáza újjáépítése érdekében a palesztin gazdaság támogatásáról szóló nemzetközi konferencia” 2009. március 2-án Egyiptomban történő megrendezését, ahol a nemzetközi közösség közel 4500 millió USD adományozására tett ígéretet (a fő adományozó az EU). Ezzel kapcsolatban a 27 tagállam nevében felszólaló cseh elnökség és a közös kül- és biztonságpolitikaért (KKBP) felelős főképvisező, Solana úr is ismételten hangsúlyozta a Gázai övezet sikeres és folyamatos helyreállításához szükséges nélkülözhetetlen előfeltételeket. Az adományozók konferenciáján a Bizottság nevében Ferrero-Waldner asszony által előterjesztett PEGASE mechanizmus egy olyan európai uniós rendkívüli kezdeményezés, amely a Gázának nyújtandó segélyeknek a Palesztin Nemzeti Hatóság ellenőrzése mellett történő célzott eljuttatására vonatkozik.

Ami Ciszjordániát illeti, az EU 2007 közepén újra felvette a kapcsolatot a Palesztin Hatóság intézményeivel. Az EU a legjelentősebb adományozó, amely közvetlen pénzügyi és technikai segítséget nyújt a palesztin kormánynak. Az EUPOLCOPPS misszió a biztonság és az igazságszolgáltatási reform terén nyújtandó tanácsadásra és képzésre helyezi a hangsúlyt. A Palesztin Hatóság megbízható és hatékony partnernek bizonyult, amely megakadályozta a ciszjordániai helyzet további eskalációját a gázai háború idején.

A Tanács nyomatékosan a palesztinok Mahmúd Abbász elnök vezetésével történő megbékélésére szólít fel, ami kulcsfontosságú a béke, a stabilitás és a fejlődés szempontjából, valamint támogatja Egyiptom és az Arab Liga ezzel kapcsolatos, közvetítésre irányuló törekvéseit.

Ezenfelül a Tanácsnak meggyőződése, hogy a térségben csak a békefolyamat megvalósulása révén teremthető meg a béke, melynek eredményeként Ciszjordániában és Gázában megalakul egy független, demokratikus, összefüggő és életképes palesztin állam, amely békében és biztonságban él Izrael mellett. E lehetőség megvalósítása érdekében a Tanács ismételten felhívja mindkét érintett felet arra, hogy teljesítsék a békemenetrend szerinti és az Annapolisban elfogadott kötelezettségeiket. Mivel az arab békekezdeményezést szilárd és megfelelő alapnak tekinti az izraeli-arab konfliktus átfogó rendezéséhez, az EU elkötelezett aziránt, hogy e célból együttműködjön a Négyekkel, a hivatalba lépett amerikai kormánnyal és az arab partnerekkel. A Tanács üdvözlözi az Egyesült Államok új közel-keleti különmegbízottjának, Mitchell úrnak késedelem nélküli kinevezését és megbízását a térségben való képviselőre és kész a vele való szoros együttműködésre.

*
* *

13. kérdés, előterjesztette: Δημητρίου Παπαδημούλη(H-0066/09)

Tárgy: Politikai, diplomáciai és gazdasági szankciók Izraellel szemben

Az Egyesült Nemzetek (ENSZ) főtitkára megdöbbenését fejezte ki az emberáldozatok és ENSZ Palesztin Menekülteket Segélyező és Munkaközvetítő Hivatala (UNRWA) gázai központjának bombázása miatt. Az Amnesty International már vizsgálatot kért az ENSZ-épület elleni izraeli támadással illetve azzal kapcsolatban, hogy fegyvertelen civileket folyamatosan célpontnak tekintenek, amely véleménye szerint háborús bűncselekménynek minősül. Aggályok merültek fel azzal kapcsolatban is, hogy Izrael fehér foszforos, mérgező anyagot tartalmazó bombákat alkalmaz, amely anyag súlyos égési sérüléseket okoz. Az egyes hagyományos fegyverek alkalmazásáról szóló genfi egyezmény egyik jegyzőkönyve alapján tilos ennek az anyagnak a civil lakossággal szembeni alkalmazása.

Milyen lépéseket fog tenni a Tanács annak érdekében, hogy – az izraeli cáfolatok ellenére – Izrael a palesztinok ellen elkövetett háborús bűncselekmények miatt a hágai Nemzetközi Bíróság elé kerüljön? Milyen politikai, diplomáciai és gazdasági szankciókat fog kivetni a Tanács Izraelre a palesztin népiért leállítás, valamint a palesztin területen található, európai uniós finanszírozással létrehozott infrastruktúra lerombolása miatti kártérítés követelése céljából?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács elnöksége már a gázai konfliktus kirobbanásától kezdve több ízben hangot adott súlyos aggályainak a civil áldozatok miatt, és elítélte az ENSZ-létesítmények elleni támadásokat.

Felhívjuk a tisztelt képviselők figyelmét a Tanács által 2009. január 26–27-én elfogadott következő következtetésekre: „Az Európai Unió mélyszégyenét fejezi ki a konfliktus során kioltott életek, különösen a civil áldozatok miatt. A Tanács emlékezteti a konfliktusban érintett valamennyi felet, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben az emberi jogokat, és teljesítsék a nemzetközi humanitárius jog szerinti kötelezettségeiket, továbbá szorosan figyelemmel fogja kísérni a nemzetközi humanitárius jog állítólagos megsértésével kapcsolatos vizsgálatokat. Ebben a tekintetben a Tanács körültekintően figyelembe veszi Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár által a Biztonsági Tanácshoz intézett január 21-i bejelentést.”

A Tanács folyamatosan komoly, emberi jogokkal kapcsolatos aggályokat vet fel Izraellel szemben az összes magas szintű találkozón, legutóbb 2009. január 21-én az EU külügyminiszterei és az izraeli külügyminiszter, Tzipi Livni részvételével tartott vacsorán. Ezen túlmenően a Tanács elnöksége, valamint az Európai Bizottság és a közös kül- és biztonságpolitikáért (KKBP) felelős főképviselő több alkalommal együttesen szólították fel Izraelt, hogy segítse elő a Gázába irányuló humanitárius és az újjáépítéshez szükséges segélyekhez való hozzáférést és azok eljuttatását.

A Tanács általánosságban létfontosságúnak tartja, hogy a diplomáciai és politikai kapcsolat valamennyi csatornája nyitva maradjon, és úgy véli, hogy a határozott meggyőzés és párbeszéd jelenti a leghatékonyabb módszert az EU üzeneteinek továbbításához.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău(H-0067/09)**Tárgy: Az energiahatékonyság és a megújuló energiák használatának előmozdítása**

Az Európai Tanács 2008 tavaszán tartott ülésén az állam- és kormányfők megállapodtak az energiaadózási irányelv jövőbeni felülvizsgálatában, amely a teljes energiafelhasználáson belül a megújuló energia részarányának növelése előmozdítására irányult.

Az energiahatékonyság növelése az egyik leggyorsabb, legbiztonságosabb és legolcsóbb módja annak, hogy csökkentsük az EU harmadik országok energiaforrásaitól való függőségét, az energiafogyasztást, valamint a CO₂-kibocsátást és az energiaköltségek fedezésére fordított európai közkiadásokat.

Tekintettel arra, hogy szükség van az energiahatékonyság növelésére, tud-e felvilágosítással szolgálni az Európai Unió Tanácsa arra vonatkozóan, hogy szándékában áll-e a 2009. tavaszi Európai Tanács napirendjére felvenni az energiaadózási irányelv felülvizsgálatát, valamint a héa-ra vonatkozó európai keretszabályozás és a strukturális alapokra vonatkozó európai keret felülvizsgálatát az energiahatékonyság és a megújuló energiák alkalmazása előmozdításának céljából?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourg-i ülésszakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A 2009. tavaszi Európai Tanácsot fel fogják kérni arra, hogy konkrét rendelkezéscsomagot fogadjon el az Unió közép- és hosszú távú energiabiztonságának növelése érdekében. Ez magába foglalja az energiahatékonyságnak a második energiapolitikai stratégiai felülvizsgálat keretében történő előmozdítására irányuló törekvéseket. Ebben a szakaszban azonban nem szerepel a célok között, hogy az Európai Tanács kifejezetten olyan kérdésekkel foglalkozzon, mint az energiaadózási irányelv, a héa-ra vonatkozó európai keretszabályozás vagy a strukturális alapokra vonatkozó keret felülvizsgálata.

Az energiaadózási irányelv felülvizsgálatával kapcsolatban a Bizottság közölte, hogy az Európai Tanács tavaszi ülését követően, 2009. április elejére közleményt és javaslatokat terjeszt elő a „környezetbarát termékek és szolgáltatások” héa-kulcsáról. Amint a Tanács kézhez kapja a közleményt, illetékes megbízottjai azonnal megkezdik annak áttekintését.

Ami a héa-ra vonatkozó keretszabályozást illeti, a tegnapi nap folyamán a Tanács megállapodásra jutott a munkaerő-igényes szolgáltatásokra alkalmazandó, csökkentett héa-kulcsokkal kapcsolatban. Ez a kérdés további vita tárgyát képezi a tavaszi Európai Tanács március 19–20-i ülésén.

Végül, a strukturális alapokra vonatkozó keretet illetően a Tanács megállapodásra jutott az Európai Regionális Fejlesztési Alapra vonatkozó bizottsági javaslattal kapcsolatban annak érdekében, hogy további energiahatékony termékek váljanak támogathatóvá. Az energiahatékonyság az energiafogyasztás csökkentésének legköltséghatékonyabb módja, ugyanakkor az energiahatékonyság alkalmazása mellett ugyanolyan szintű gazdasági tevékenység tartható fenn.

Ezzel összefüggésben rendkívül fontos az épületek és az energiával kapcsolatos infrastruktúra energiahatékonyságának növelésére irányuló tevékenység fokozása, környezetbarát termékek fejlesztése, valamint az autópálya még inkább környezetbarát járművek fejlesztésére irányuló törekvéseinek támogatása.

*

* *

15. kérdés, előterjesztette: Bogusław Sonik(H-0071/09)**Tárgy: A megengedett véralkoholszintek közötti eltérések az EU-tagállamokban**

1988-ban a Bizottság javaslatokat terjesztett elő a gépjárművezetőkre vonatkozóan engedélyezett véralkoholszint módosítására vonatkozóan. A változtatásokat azonban nem fogadták el. Több tagállamban – például az Egyesült Királyságban, Olaszországban, Írországban és Luxemburgban – a gépjárművezetők esetében megengedett véralkoholszint 0,8 mg/l. Szlovákiában és Magyarországon, ahol a gépjárművezetők egyáltalán nem fogyaszthatnak alkoholt, az a vezető, akinek a vérében a legkisebb mennyiségű alkoholt is kimutatják, súlyos szabálysértést követ el. Lengyelországban a közúti közlekedésről szóló, 1997. június 20-i törvényben (Hivatalos Közlöny, 108. sz., 2005., 908. szakasz, amelyet később módosítottak) megállapított, a gépjárművezetésre irányadó szabályok szerint a megengedett véralkoholszint 0,2 mg/l.

Tekintettel a közúti közlekedéssel kapcsolatos jogszabályoknak az EU-n belüli egységesítésére irányuló jelenlegi törekvésekre, a Tanács szándékában áll-e lépéseket tenni annak érdekében, hogy egységesítse az EU-tagállamokban a gépjárművezetőkre vonatkozóan megengedett, jelenleg eltérő véralkoholszint szabályozását?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A közös közlekedéspolitika egyik legfontosabb célkitűzése, hogy ténylegesen hozzájáruljon a közlekedési balesetek és a bekövetkező halálesetek számának csökkentéséhez, valamint a közlekedési viszonyok javításához. A 2000. június 26-i állásfoglalásában a Tanács hangsúlyozta, hogy alapvető fontosságú, hogy számos közúti közlekedésbiztonsági – többek között az ittas vezetés problémáját érintő – intézkedés terén előrehaladást érjünk el. 2001. áprilisában a Tanács következtetéseket fogadott el a gépjárművezetők esetében megengedett legmagasabb véralkohol-tartalomról (BAC) szóló, 2001. január 17-i bizottsági ajánlásra vonatkozóan. E következtetéseket arra ösztönözték a tagállamokat, hogy gondosan vizsgálják meg a bizottsági ajánlás által említett intézkedéseket, amelyek többek között felvetették, hogy a legmagasabb véralkoholszintet 0,2 mg/ml-ben határozzák meg azon gépjárművezetők esetében, akik amiatt, hogy a közúti közlekedés terén nem rendelkeznek tapasztalattal, sokkal jobban ki vannak téve a balesetek kockázatának. Ugyanakkor a fent említett, 2001. áprilisi következtetéseket a Tanács megjegyezte, hogy egyes tagállamok úgy gondolják, hogy a megengedett legmagasabb véralkohol-tartalom kérdésére a szubszidiaritás elve vonatkozik, tehát annak szabályozását nemzeti szinten kell végrehajtani.

A 2006. június 8–9-i következtetéseiben a Tanács egyetértett azzal, hogy közösségi és tagállami szinten is fokozni kell a közúti közlekedésbiztonsági intézkedéseket és kezdeményezéseket az ittas/kábítószer hatása alatt történő gépjárművezetés elleni küzdelem érdekében, többek között a közúton elkövetett jogellenes cselekmények határokon átnyúló szankcionálásával kapcsolatos intézkedések révén. Ebben az összefüggésben a Tanács különösen fontosnak tartotta az ittas/kábítószer hatása alatt történő gépjárművezetés elleni küzdelemre irányuló intézkedéseket.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Zita Pleštinská(H-0077/09)

Tárgy: A fogyatékkal élők számára kiállított kártyák harmonizációja az EU-ban

A cseh elnökség mottója a következő: „Határok nélküli Európa”. Ugyanakkor még mindig eltérő szabályok vannak érvényben az EU belül azon személyazonosító kártyák kölcsönös elismerésével kapcsolatban, amelyeken feltüntetik, hogy a birtokosuk súlyos fogyatékossgal él. E területen nem működik a kölcsönös elismerés rendszere. A fogyatékkal élők közül sokan szembesülnek problémákkal külföldön, például nem használhatják a fogyatékkal élők számára kijelölt parkolóhelyeket.

Foglalkozik-e az elnökség azzal a lehetőséggel, hogy az Európai Egészségbiztosítási Kártyához hasonlóan harmonizálják a súlyos fogyatékkal élők számára kiállított kártyákat?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő rendkívül fontos kérdést vetett fel. Az uniós polgárok mobilitása jelenti az egész európai projekt lényegét, és a Tanács tisztában van azzal, hogy e téren a fogyatékkal élőknek sajátos igényeik vannak.

Ami azon személyazonosító kártyák harmonizációját illeti, amelyeken az is feltüntethető, hogy birtokosuk fogyatékkal él, emlékeztetünk arra, hogy az általános személyazonosító kártyák kérdése továbbra is nemzeti hatáskörbe tartozik, bár egyes tagállamok egyáltalán nem is adnak ki ilyen kártyákat.

Az Európai Egészségbiztosítási Kártya sem tartalmaz orvosi adatokat és információt a birtokos fogyatékoságára vonatkozóan, mivel a kártyát az eljárások egyszerűsítése céljából hozták létre anélkül,

hogy az érintené az egészségügyi ellátás és a szociális biztonság megszervezésével kapcsolatos nemzeti hatásköröket.

Ahogy arra a tisztelt képviselő is emlékezhet, tíz évvel ezelőtt a Tanács már intézkedett a fogyatékkal élők határokon átnyúló mobilitásának az EU-n belüli elősegítése érdekében. A Bizottság javaslata alapján a Tanács ajánlást fogadott el egy olyan egységes parkolókártya bevezetéséről, amely alkalmas az EU-szerte történő elismerésre. A Tanács a 2004-es és 2007-es bővítés figyelembevételével céljából tavaly módosította az ajánlást.

A Tanács célja annak biztosítása volt, hogy az egységes parkolókártya birtokosa bármely tagállamban kihasználhassa a fogyatékkal élők számára kialakított parkolási lehetőségeket.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis(H-0080/09)

Tárgy: A gazdasági válság tanulságai

Az Európai Unió jövője nagymértékben a 2013–2019-es időszakra vonatkozó új pénzügyi terv prioritásaitól függ, amely terv kialakítása folyamatban van.

Mi a Tanács álláspontja a következő fontos kérdésekkel kapcsolatban az európai uniós országok és az EU egésze szempontjából: a jelenlegi pénzügyi, energia- és élelmiszer válság tanulságai hogyan tükröződnek majd a pénzügyi tervben? Hogyan kell kialakítani a pénzügyi tervet annak érdekében, hogy a jövőben csökkenjen, vagy teljesen megszűnjön a hasonló válságok veszélye?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő természetesen helyesen mutat rá, hogy az Európai Uniónak le kell vonnia a pénzügyi, energia- és élelmiszer válságból származó tanulságokat.

A következő pénzügyi tervvel kapcsolatos munka azonban várhatóan nem kezdődik el 2011-ig. Ezért még túl korai lenne, hogy a Tanács konkrét álláspontot alakítson ki azzal kapcsolatban, hogy a tervben pontosan hogyan tükröződjenek ezek a tanulságok.

Azt is szem előtt kell tartani, hogy a Bizottság az idén készíti el a jelenlegi pénzügyi terv felülvizsgálatát, és igen valószínű, hogy az azt követő vita érinteni fogja ezeket a kérdéseket.

Időközben a Tanács – az Európai Parlamenttel szoros együttműködésben – arra törekedett, hogy megfelelő intézkedéseket tegyen a jelenlegi válság megoldása és a jövőbeliek megelőzése érdekében.

Bizonyos esetekben ezek az intézkedések uniós költségvetési támogatással jártak együtt. Például a gazdasági és energiaválságra való válaszlépésként további pénzeszközöket mobilizálunk az energia- és a szélessávú infrastruktúrával kapcsolatos befektetések támogatására. Ezenkívül, a tavalyi élelmiszer válságra reagálva, létrehoztunk egy „élelmiszer-támogatási eszközt”, hogy segítséget nyújtsunk a fejlődő országok számára a mezőgazdasági termelékenység növelésében.

Az Uniónak a válságokra adott válaszlépése azonban nem redukálható a pénzügyi hozzájárulásra, amely pusztán a mennyiség tekintetében természetesen korlátozott.

Intézkedésünk elsősorban valóban arra irányult, hogy megelőzzük, hogy a jövőben rendszeresen pénzügyi válságok következzenek be. Például a Szolvencia II. irányelv, a felülvizsgált tőkekövetelmény-irányelv és az ÁÉKBV-irányelv hozzájárulnak a pénzügyi intézmények prudenciális felülvizsgálatára vonatkozó szabályok megszilárdításához. A szabályozásra vonatkozó – ez esetben az energiaválsággal kapcsolatos – válaszlépésünk másik példája a gázellátásról szóló irányelv közelgő felülvizsgálata, ami növeli majd az Unió rugalmasságát gázellátási zavar esetén.

Más esetekben az Uniónak a válságokra való válaszlépéssel kapcsolatos szerepe egy, a 27 tagállam közötti, sőt a nemzetközi szinten megvalósítandó együttműködési keret létrehozására összpontosult. Akár a pénzügyi, akár az energia- vagy az élelmiszer válságra való reakcióról legyen szó, az EU arra törekedett, hogy a globális válaszlépés kialakítása érdekében szorosan együttműködjön a nemzetközi közösséggel.

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Marianne Mikko(H-0083/09)

Tárgy: Augusztus 23-ikának a sztálinizmus és a nácizmus áldozatainak európai emléknapijává történő nyilvánításáról szóló nyilatkozat

Idén nyáron lesz 70 éve, hogy aláírták a hírhedt Molotov-Ribbentrop paktumot. A Szovjetunió és Németország által 1939. augusztus 23-án megkötött Molotov-Ribbentrop paktum, a hozzá csatolt titkos jegyzőkönyvekkel együtt, Európát két érdekszférára osztotta fel. A 0044/2008 nyilatkozatot – amelynek célja, hogy megőrizze az említett paktummal járó következmények áldozatainak emlékét – az Európai Parlament valamennyi képviselőcsoportjából 409 képviselő támogatta. Az Európai Parlament elnöke 2008. szeptember 22-én hirdette ki a nyilatkozatot, amelyet az aláírók nevének feltüntetésével együtt továbbítottak a tagállamok parlamentjeinek. Európában nem köztudomású az, hogy a szovjet megszállás milyen hatást gyakorolt a posztszovjet államok állampolgáraira.

2008. szeptember 18-án a bolgár parlament elfogadott egy határozatot, amely a nácizmus és a kommunizmus áldozatainak emléknapijává nyilvánítja augusztus 23-ikát. Milyen lépéseket tett az elnökség annak érdekében, hogy arra ösztönözze a többi tagállamot, hogy megemlékezzenek erről a szomorú napról?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács és az elnökség értesült az Európai Parlament nyilatkozatáról, amelyben azt javasolják, hogy augusztus 23-ikát nyilvánítsák a sztálinizmus és a nácizmus áldozatainak európai emléknapijává. Ahogy arra maga a tisztelt képviselő is emlékeztet, a nyilatkozatot megküldték a tagállami parlamentek számára. A tisztelt képviselő által a bolgár parlamenttel kapcsolatban nyújtott tájékoztatáson kívül a Tanács nem rendelkezik információkkal arra vonatkozóan, hogy a többi tagállam nemzeti parlamentjei vajon hogyan reagálhattak erre a javaslatra, és ezt a kérdést a Tanácsban sem vetették fel.

A cseh elnökség nagyon elkötelezett ezen ügy iránt – a nácizmus és a kommunizmus áldozatainak emléknapija kihirdetésére irányuló támogatás összhangban áll az elnökség azon hosszú távú törekvésével, hogy erősítse a múltbeli diktatórikus rendszerek áldozataira való megemlékezés európai dimenzióját. Az elnökség közmeghallgatást szervez az Európai Parlamentben az „Európa lelkiismerete és az önkényuralmi kommunista rendszerek által elkövetett bűntettek: 20 év távlatából” témában, amelyre március 18-án, Brüsszelben kerül sor. Az EU-tagállamokból érkező szakértők, valamint az elnökség és az európai uniós intézmények magas szintű képviselői vitatják meg a parancsuralmi rendszerekkel kapcsolatos tapasztalatokat.

A vasfüggöny lebontásának 20. évfordulója szorosan kapcsolódik az elnökség „Határok nélküli Európa” mottójához. Ezért az elnökség kezdeményezte, hogy ez a téma legyen az EU 2009-re vonatkozó kommunikációs prioritásainak egyike. Az elnökségnek szilárd meggyőződése, hogy nem csupán megemlékezni kell az elmúlt „20 évről”, amely az európai történelem fontos mérföldkövének tekinthető, hanem az abból levont történelmi tapasztalatokat is fel kell használni az emberi jogokkal, az alapvető szabadságjogokkal, a jogállamisággal és az EU alapját képező egyéb értékekkel kapcsolatos oktatás és azok előmozdítása terén.

A cseh elnökség arra törekszik, hogy az „Európa a polgárokért” elnevezésű program 4., „Aktív európai emlékezet” fellépésének – amely a fasizmus és a sztálinizmus áldozatairól való megemlékezést tűzi ki célul – támogatása révén is erősítse az 1989-et megelőző önkényuralmi időszak felidézésének közös európai dimenzióját.

Az a hosszú távú célkitűzés, hogy európai szinten hozzuk létre az európai emlékezet és lelkiismeret platformját, lehetőleg európai uniós támogatással összekapcsolva a már folyó nemzeti tevékenységeket és ösztönözve a közös projekteket, valamint az információ- és tapasztalatcserét. A vasfüggöny lebontásának ideje 20. évfordulója és az, hogy az európai uniós elnökséget a Cseh Köztársaság tölti be, kiváló alkalom arra, hogy elindítsuk ezt a kezdeményezést. Szinte biztos azonban, hogy ez olyan hosszú távú folyamat, amely a cseh elnökség időtartamának lejárta után is tart majd.

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Jens Holm(H-0089/09)**Tárgy: A hamisítás elleni kereskedelmi egyezmény (ACTA)**

Az ACTA új nemzetközi követelményt épít be a jogi keretekbe arra vonatkozóan, hogy mit is jelent a „szellemi tulajdonjogok” érvényesítése. Az ACTA de facto jogi eszköz. Az amerikai kormány szövivője közölte, hogy az egyezmény szövegét csak azt követően hozzák nyilvánosságra, hogy a felek elfogadták a pontos szöveget⁽⁵⁾. Ha ez igaz, a parlamentek nem tudják majd gyakorolni ellenőrzési jogukat az ACTA-val kapcsolatban. Az ACTA precedenst fog teremteni a titkos jogalkotásra, miközben az EU-ban a jogalkotásnak minél átláthatóbbnak kell lennie.

A következő kérdéseket szeretném feltenni a Tanácsnak:

Közzé fogják-e tenni a végleges tervezetet, mielőtt a Tanácsban politikai megállapodás születik? Lesz-e elég idejük a parlamenteknek ahhoz, hogy gyakorolják ellenőrzési jogukat az ACTA-val kapcsolatban, mielőtt a Tanácsban politikai megállapodás születik? Tudja-e biztosítani a Tanács, hogy az ACTA-t nem szavazzák meg szép csendben az alatt, amíg a parlamenti munka szünetel?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A hamisítás elleni többoldalú kereskedelmi egyezménynek (ACTA) az a célja, hogy közös követelményt szabjon meg a szellemi tulajdonjogok érvényesítésére vonatkozóan az említett jogok globális megsértése – főleg a hamisítás és a kalózkodás – elleni küzdelem, valamint annak érdekében, hogy olyan nemzetközi keretet biztosítson, amely hozzájárul a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének javításához. Az említett célkitűzések megvalósítását az ACTA három legfontosabb eleme szolgálja: a nemzetközi együttműködés, a végrehajtási gyakorlatok és a szellemi tulajdonjogok érvényesítésére vonatkozó jogi keret.

2008. április 14-én a Tanács felhatalmazta a Bizottságot az egyezménnyel kapcsolatos tárgyalások folytatására. A tagállamok hatáskörébe tartozó ügyek – többek között a szellemi tulajdonjogok érvényesítésére vonatkozó büntetőjogi rendelkezések – tekintetében azonban az elnökség igyekszik közös álláspontot kialakítani, hogy a tárgyalások a tagállamok érdekében előrehaladjanak.

A Bizottság a Tanács által kijelölt illetékes bizottságokkal konzultálva folytatja a tárgyalásokat. A tagállamok hatáskörébe tartozó ügyeket az elnökség minden tárgyalási forduló előtt koordinálja az illetékes előkészítő szerveken belül annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok nézetei kifejezésre jussanak a tárgyalásokon.

Biztosíthatom a tisztelt képviselőt, hogy – mint minden nemzetközi egyezmény esetében – a Parlament a Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően részt fog venni az egyezmény megkötésében. Mivel még nem került sor a jogalap végleges meghatározására, a Tanács nem válaszolhat részletekbe menően a tisztelt képviselő által felvetett eljárási kérdésekre.

A Tanács mindemellett tud arról, hogy a Parlament 2008. december 18-án Susta úr jelentése alapján állásfoglalást fogadott el a témával kapcsolatban. A Tanács figyelembe vette ezt a fontos állásfoglalást és általában az EP-nek a témával kapcsolatos nézeteit.

A Tanács úgy tudja, hogy az Európai Parlament Nemzetközi Kereskedelmi Bizottsága (INTA) a Bizottság által a 133. cikkre vonatkozóan elküldött valamennyi dokumentum másolatát kézhez kapja, így a Parlament teljes körű tájékoztatást kap az ACTA-val kapcsolatos tárgyalásokról.

Ezenkívül a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az INTA bizottságot a tárgyalások előrehaladtáról. Ezen túlmenően a Cseh Köztársaság gazdasági és kereskedelmi minisztere, Říman úr a Tanács megbízásából január 20-án az INTA bizottság előtt foglalkozott ezzel a kérdéssel és számos, a tisztelt képviselők által feltett kérdésre válaszolt.

*
* *

⁽⁵⁾ <http://ictsd.net/i/news/bridgesweekly/30876/>

21. kérdés, előterjesztette: Kathy Sinnott(H-0093/09)**Tárgy: A szerzői jogokról szóló jogszabályok**

Bennem és több választómban is aggályok merültek fel a szerzői jogokról szóló jogszabályjavaslattal kapcsolatban. Nemrégiben úgy értesültem, hogy előfordulhat, hogy e javaslatokat félreteszik az általuk kiváltott ellenállás miatt. Tud-e a Tanács friss információkkal szolgálni a szerzői jogokról szóló jogszabályok jelenlegi helyzetével kapcsolatban, különös tekintettel a szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről szóló 2006/116/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽⁶⁾ irányuló javaslatra? Biztosítja-e a Tanács, hogy a javaslatok nem fognak kedvezőtlen hatást gyakorolni az átlagzenészekre, -színészekre, -művészekre stb.?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács jelenleg vizsgálja a szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről szóló 2006/116/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot.

Az irányelvtervezet legfontosabb célja a kevésbé kedvező helyzetben lévő előadóművészek, különösen a kísérő zenészek szociális helyzetének javítása.

A Tanács kedvezően fogadta az Európai Parlament javaslattal kapcsolatos nézeteit, főként a Jogi Bizottság által megszavazott módosításokat, és figyelembe fogja venni azokat a jövőbeni viták során.

Mivel a javaslat vizsgálata még folyamatban van, a Tanács a kérdéssel kapcsolatban jelenleg nem tud határozott álláspontot kialakítani.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa(H-0098/09)**Tárgy: Az EU és Belorusszia közötti azon megállapodás, amely gyermekek számára biztosítja a gyógyulásukat szolgáló programokra való utazást**

Tudná-e a Tanács elnöksége vázolni, milyen intézkedést tesz, illetve tervez az EU Belorussziával kapcsolatos stratégiájáról szóló, 2009. január 15-i európai parlamenti állásfoglalás (P6_TA(2009)0027) 5. pontjának figyelembevételével, amely arra sürgeti a cseh elnökséget, hogy kezelje kiemelten a belorusz hatóságokkal folytatott, uniós szintű megállapodásra irányuló tárgyalásokat annak lehetővé tételére, hogy a gyermekek szabadon utazhassanak Belorussziából az üdültetési és gyógyítási programokat szervező uniós tagállamokba?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács tudomással bír a segítségnyújtás céljából szervezett kirándulások és nyaralások keretében különböző európai országokba utazó belorusz gyermekekkel kapcsolatos legújabb problémákról. A belorusz hatóságokkal történt kapcsolatfelvételek során számtalanszor – legutóbb az EU–Belorusszia miniszteri trojka 2009. január 27-i ülésén – szóba került annak fontossága, hogy erre a problémára hosszú távú megoldást találjanak. A Tanács megjegyzi, hogy az érintett országok és az illetékes belorusz hatóságok konzultációkat folytatnak egymással az e vonatkozásban felmerült aggályok kétoldalú rendezése érdekében, valamint hogy számos tagállam már megállapodást kötött az ilyen utazások folytatásának biztosítása céljából. A Tanács szorosan nyomon fogja követni a kérdést, és szükség esetén ismét felveti a belorusz hatóságokkal való kapcsolataiban.

*
* *

⁽⁶⁾ HL L 372., 2006.12.27., 12. o.

23. kérdés, előterjesztette: Γεωργίου Τούσσα(H-0101/09)**Tárgy: A szegényített urántartalmú lövedékek alkalmazása miatti rákos megbetegedések számának megnövekedése Koszovóban**

Az elmúlt évtizedben határozottan megnövekedett a rákos megbetegedések száma Koszovó északi részén. Konkrétabban az említett időszakban a daganatos betegségek előfordulása egyedül a Kosovska Mitrovica régióban a volt Jugoszlávia NATO-bombázását megelőző évtizedhez képest 200%-kal növekedett.

Továbbá a régió NATO-bombázásának befejezése óta eltelt néhány évben tudomásunk szerint legalább 45, a koszovói NATO-haderőhöz (KFOR) tartozó olasz katona vesztette életét, valamint további 515 különböző állampolgárságú katona betegedett meg súlyosan az úgynevezett „Balkán-szindrómában”, azaz az 1999-es bombázás során kilőtt, szegényített urántartalmú lövedékek által a szervezetükben okozott fertőzés miatt.

Mi a Tanács véleménye a szegényített urántartalmú lövedékek NATO-parancsnokok által Koszovóban történő alkalmazásának tragikus következményeiről, amelyekre folyamatosan derül fény? Azt az álláspontot képviseli-e a Tanács, hogy az ilyen fegyverzet alkalmazása háborús bűncselekménynek minősül, amelynek elkövetőit végre felelősségre kell vonni a világ népei előtt?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nem illetékes a kérdésben, és nincs abban a helyzetben, hogy véleményt fejtessen ki a tisztelt képviselő által felvetett kérdéssel kapcsolatban.

*
* *

24. kérdés, előterjesztette: Jim Allister(H-0103/09)**Tárgy: Kálvin János**

Milyen tervei vannak a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy 2009 júliusában megünnepelje Kálvin János születésének 500. évfordulóját, tekintettel arra, hogy Kálvin rendkívül nagymértékben járult hozzá Európa vallás-, politika- és társadalomtörténetéhez, valamint az európai felvilágosodáshoz és fejlődéshez?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nem vitatta meg ezt a kérdést, mivel nem tartozik a hatáskörébe.

*
* *

25. kérdés, előterjesztette: Κωνσταντίνου Δρούτσα(H-0108/09)**Tárgy: Az Amerikai Egyesült Államokban fogva tartott öt kubai hazafi azonnali szabadon bocsátása iránti kérelem**

Tíz évvel letartóztatásuk után öt kubai hazafi – Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González és René González – koholt vádak alapján és az alapvető jogszabályok megsértésével továbbra is börtönben van. Megdöbbentő körülmények között tartják fogva őket, és még a rokonaik sem látogathatják őket.

Azonnali szabadonbocsátásuk érdekében jelenleg egy újonnan indult nemzetközi kezdeményezés van folyamatban. A szabadonbocsátásukra vonatkozó kérelmet eddig több mint 500 kiváló értelmiségi és művész írta alá a világ minden táján.

Elítéli-e a Tanács az öt kubai folyamatos törvénytelen fogvatartását?

Mi a Tanács álláspontja a nemzeti parlamentek, a nemzeti és nemzetközi tömegszervezetek és a kiemelkedő személyiségek által az öt bebörtönzött kubai hazafi azonnali szabadonbocsátása érdekében benyújtott kérelmekkel kapcsolatban?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács tud az öt kubai állampolgár bebörtönzéséről, valamint az amerikai hatóságok azon határozatáról, hogy vízumot adnak a családtagok túlnyomó többségének, míg két családtag esetében bevándorlási okok miatt megtagadják a vízum kiadását.

A meghozott ítéletek és az arra vonatkozó határozatok, hogy egyes családtagok kapjanak-e vízumot, az Egyesült Államok belső hatáskörébe tartozik. A kubai foglyokkal és családtagjaikkal kapcsolatos bánásmód az Egyesült Államok és Kuba kétoldalú kapcsolatait érintő kérdés, mivel a nemzetközi jog alapján a külföldön tartózkodók jogainak és érdekeinek védelme az érintett állam egyéni felelőssége.

A Tanács szeretné kihangsúlyozni, hogy az Egyesült Államok köteles tiszteletben tartani a nemzetközi emberi jogokat; részes félként különösen a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni ENSZ-egyezményt, amely biztosítja a szabadságuktól megfosztott személyek emberi jogait.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: David Martin(H-0109/09)

Tárgy: A Hollandián keresztül szállított generikus gyógyszerek hollandiai lefoglalása

A Hollandián keresztül szállított generikus gyógyszerek hollandiai lefoglalásával kapcsolatban meg tudja-e mondani pontosan a Tanács, hogy miért foglalták le a gyógyszereket, tekintettel arra, hogy a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló TRIPS-egyezmény 51. cikkéhez tartozó lábjegyzet nem ír elő kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy a tranzitárukkal kapcsolatos állítólagos szabadalombitorlást kivizsgálják?

A Tanácsnak osztja-e azt a véleményt, hogy a gyógyszerek említett lefoglalása ellentétben áll a TRIPS-egyezmény 41. cikkével, amely kimondja, hogy a szellemi tulajdonjogok érvényesítése nem akadályozhatja a kereskedelmet?

Támogatná-e a Tanács, hogy az újgenerációs szabadkereskedelmi megállapodásokba vagy más kétoldalú kereskedelmi megállapodásokba hasonló, a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó rendelkezéseket építsenek be?

Milyen lépéseket tesz a Tanács annak biztosítása érdekében, hogy a generikus gyógyszerek fejlődő országokba történő szállítását a jövőben ne akadályozzák hasonló lefoglalások?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő által említett esetet 2009. február 3-án vitatta meg a WTO Általános Tanács.

Ekkor 19 WTO-tag szólalt fel, kérdéseket tett fel ill. észrevételeket tett. A felszólalásokat követően az Európai Bizottság a következőket emelte ki:

- a szállítmányt ideiglenesen visszatartották, tehát nem lefoglalták;
- úgy tűnik, hogy megállapodás született a jogosult és a gyógyszerek tulajdonosa között arra vonatkozóan, hogy az árut visszaszállítják Indiába.

Ezenkívül a Bizottság azt is kifejtette, hogy az intézkedés jogalapja – az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen

hozandó intézkedésekről szóló 1383/2003/EK tanácsi rendelet – összeegyeztethető a WTO-joggal, többek között természetesen a TRIPS-egyezménnyel is.

Az Európai Bizottság 2009. március 3-án megismételte álláspontját a TRIPS-tanácsban.

Az EU továbbra is elkötelezett a gyógyszerekhez való hozzáférés biztosítása iránt, és nem lát ellentmondást a WTO-szabályok és a hamisított árukat tartalmazó szállítmányokon való rajtaütésre irányuló erőfeszítései között. Az Európai Bizottság képviselői hangsúlyozták, hogy a holland intézkedések összhangban állnak egyrészt a nemzetközi kereskedelmi szabályokkal, másrészt a holland kormány azon kötelezettségével, hogy védelmet biztosítson a gyenge minőségű gyógyszerekkel szemben, és tulajdonképpen általánosságban a közegészségügy érdekében.

Az Európai Uniónak az a véleménye, hogy az áruknak az árutovábbítási rendszerben történő ellenőrzését lehetővé kell tenni, ha megalapozott annak a gyanúja, hogy megsértik a szellemi tulajdonjogokat. 2007-ben az összes visszatartott hamisított gyógyszernek a 40%-át tartották vissza az árutovábbítási rendszerben.

Ami a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi megállapodásokon belüli érvényesítését illeti, e kérdés megvitatása jelenleg is folyik a Tanácsban.

Az elérhető árú gyógyszerek fejlődő országokba történő szállítását illetően elmondhatjuk, hogy az Európai Közösség élen járt a WTO-n belüli azon erőfeszítések tekintetében, amelyek arra irányulnak, hogy – főleg a TRIPS-egyezmény első módosítása révén – egy állandó, jogilag helytálló keret jöjjön létre az ilyen szállítások vonatkozásában. Az említett módosítást az Európai Közösség és a WTO-tagországok jelentős része is megerősítette. Továbbá az EU számos belső intézkedést fogadott el, amelyek ugyanezen célkitűzés elérésére szolgálnak. Ezenkívül az EU a fejlődő országokban több programban is részt vesz, ezáltal lehetővé téve, hogy ezek az országok jobban hozzáférhessenek a gyógyszerekhez.

*
* *

27. kérdés, előterjesztette: Sajjad Karim(H-0111/09)

Tárgy: Izrael és Palesztina

Milyen intézkedéseket szándékozik tenni a Tanács annak érdekében, hogy elősegítse az Izraelbe irányuló fegyvereladások beszüntetését, igazodva azon, már megtett uniós intézkedésekhez, hogy megakadályozzák a Hamász fegyverhez jutását?

Szándékozik-e a Tanács nyomást gyakorolni a Hamászra és a Fatahra a Szaúd-Arábia segítségével kidolgozott, a palesztin egységkormány létrehozásáról szóló megállapodás (a 2007. februári mekkai megállapodás) végrehajtása érdekében?

Támogatja-e majd a Tanács az Amerikai Egyesült Államok békekezdeményezéseit, amennyiben kedvezőbb tárgyalási stratégiák állnak rendelkezésre?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács úgy véli, hogy nem lehet párhuzamot vonni a tisztelt képviselő által felvetett két kérdés között. A Tanács több ízben elismerte, hogy Izraelnek jogában áll, hogy állampolgárait megvédje a terrortámadásokkal szemben, ugyanakkor arra is következetesen emlékeztetett – legutóbb a 2009. január 26–27-i következtetéseiben –, hogy Izraelnek kötelessége ezt a jogát a nemzetközi jog keretein belül gyakorolni.

Ami a Hamász és a Fatah közötti kapcsolatokat illeti, a Tanács határozottan támogatja a palesztinok közötti megbékélést Mahmúd Abbász elnök irányítása alatt, ami kulcsfontosságú a béke, a stabilitás és a fejlődés szempontjából. A Tanács Egyiptom és az Arab Liga ezzel kapcsolatos közvetítői erőfeszítéseit is támogatta, amelyek eredményeképpen valamennyi palesztin frakció részt vett a február 26-i kairói találkozón.

Az újonnan hivatalba lépett amerikai kormány bevonása döntő fontosságú abból a szempontból, hogy a békefolyamat elmozduljon a holtpontonról. Ezért a Tanács örömdetesnek tartja, hogy az új amerikai kormány rövid időn belül kötelezettséget vállalt, ami abban nyilvánult meg, hogy kinevezték a térségbe az új közel-keleti különmegbízottat, Mitchell szenátort, továbbá az új külügyminiszter, Hillary Clinton nemrégiben látogatást

tett a régióban. A Négyek és Clinton külügyminiszter-asszony első találkozója, amelyre március 2-án az adományozók Sharm-al-Sheik-i konferenciája keretében került sor, megerősítette az EU és az Egyesült Államok az iránti elkötelezettségét, hogy együttműködjenek a Négyek tagjaival és az arab partnerekkel a közel-keleti békefolyamat megoldása érdekében.

*
* *

28. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki(H-0113/09)

Tárgy: Pénzügyi válság és a tagállamok gazdaságainak összeomlása

Hogyan reagál és hogyan fog reagálni a jövőben a Tanács a tagállamok gazdaságainak összeomlására, különös tekintettel Lettország és bizonyos mértékig Magyarország helyzetére?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács továbbra is bíz abban, hogy megfelelő struktúrák, eljárások és eszközök állnak rendelkezésre a tagállamok gazdasági jövőbeni összeomlásának megakadályozására, és emlékeztet a 2008. december 2-i határozatára, amely a tagállamok fizetési mérlegéhez középtávú pénzügyi támogatási mechanizmus létrehozásáról szóló 332/2002/EK tanácsi rendelet módosítására irányul⁽⁷⁾, hogy a mechanizmus alapján az euroövezeten kívüli tagállamoknak nyújtható hitelek rendelkezésre álló összege tekintetében megállapított hitelplafon 12 milliárd euróról 25 milliárd euróra emelkedjen. A Tanács már határozott arról, hogy két ízben alkalmazza ezt a mechanizmust: Lettország és Magyarország finanszírozási nehézségeinek megoldása érdekében.

Ezenfelül, amint az a tisztelt képviselő előtt is ismeretes, 2009. március 1-jén az állam- és kormányfők egy informális találkozón megvitatták a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságot, és megállapodtak abban, hogy konkrétan a következők szerint intézkednek: helyreállítják a megfelelő és hatékony finanszírozási feltételeket a gazdaságban; foglalkoznak az értékvesztett banki eszközök problémájával; javítják a pénzügyi intézmények szabályozását és felügyeletét; biztosítják az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát.

Ezenkívül az állam- és kormányfők elismerték, hogy egyértelmű különbségek vannak a közép-kelet-európai tagállamok között, és vállalták a már rendelkezésre bocsátott támogatás felülvizsgálatát. Ami a banki ágazatot illeti, megerősítették, hogy az anyabankoknak nyújtott támogatás nem vonhatja maga után az európai uniós fogadó országokban működő leányvállalatok tevékenységeinek korlátozását. Azt is elismerték, hogy az EBB-nek fontos szerepe van a régió finanszírozásában, és ebben az összefüggésben örömdetesnek tartották, hogy az EBB, a Világbank és az EBRD nemrégiben közös kezdeményezést jelentett be a régió banki ágazatának támogatására, valamint a gazdasági világválság által sújtott vállalkozások számára nyújtandó kölcsön finanszírozására vonatkozóan.

Végezetül a Tanács szeretné biztosítani a tisztelt képviselőt arról, hogy a Bizottsággal együttműködésben ténylegesen ellenőrzés alatt tartja a helyzetet, és szükség esetén az összes rendelkezésre álló eszköz alapján kidolgozza az átmeneti egyensúlyhiánnyal küszködő országok megsegítésére szolgáló elemeket.

*
* *

29. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė(H-0121/09)

Tárgy: A közös kül- és biztonságpolitikáért (KKBP) felelős európai uniós főképviselő, Javier Solana látogatása Belaruszba

Javier Solana, a KKBP-ért felelős európai uniós főképviselő, 2009. február 19-én Belorussziába látogatott, ahol találkozott Lukasenka elnökkel és Martinov külügyminiszterrel, valamint ellenzéki vezetőkkel és a civil társadalom képviselőivel.

⁽⁷⁾ HL L 352., 2008.12.31., 11. o.

Hogyan értékeli a Tanács az említett találkozók eredményét? Adnak-e ezek a találkozók rálátást az EU és Belorusszia közötti kapcsolatok jövőjére? Milyen lépéseket tervez a Tanács a fent említett találkozók kimenetele alapján?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Solana főképviselő belorusz találkozóját pozitívnak, nyíltnek és őszintének tartjuk. Ahogy Solana főképviselő a Lukasenko elnökkel való négy szemközti találkozót követő sajtókonferencián elmondta: „mindenről beszéltünk, amiről beszélni kellett, kritikát gyakoroltunk mindennel kapcsolatban, amivel kapcsolatban kellett, valamint minden olyan észrevételt megtettünk, amit kellett”. Jól ismert üzenetek közvetítésére került sor, amelyekre építő jellegű válaszok születtek. A civil társadalom képviselőivel és az ellenzéki vezetőkkel való találkozón, amelyre az elnöki és külügyminiszteri találkozó előtt került sor, minden résztvevő köszönetet mondott Solana főképviselőnek a látogatásért, és egyedi lehetőségként további megbeszélésekre buzdított.

A Tanács most kezdte el a vízumtilalom felfüggesztésének felülvizsgálatával kapcsolatos munkát azzal a céllal, hogy legkésőbb április 13-ig határozatot hoz. A Tanács úgy véli, hogy e tekintetben a magas szintű találkozók rendkívül nagymértékben hozzájárulnak a felülvizsgálattal kapcsolatos munka előrehaladásához, és továbbra is szorosan figyelemmel fogja kísérni a belorusz fejleményeket. Belorussziát figyelembe veszik a „Keleti Partnerség” kezdeményezésben való részvétel szempontjából, amely kezdeményezést a cseh elnökség a keleti partnerségi csúcstalálkozón, 2009. május elején indítja el.

A Solana főképviselő és Martinov külügyminiszter találkozásán született megállapodásnak megfelelően az EU és Belorusszia emberi jogi párbeszédet fog folytatni. A Tanács előkészítő szervei jelenleg dolgoznak egy Belorussziába utazó tényfeltáró küldöttség összeállításán, és a vizsgálat eredményeinek figyelembevételével megbeszélések kezdődnek az említett párbeszéd folytatásának módozatairól, amelyeket majd a Tanácsnak jóvá kell hagynia.

*
* *

30. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro(H-0124/09)

Tárgy: Az adóparadicsomok megszüntetése

Indítványozta-e valamely tagállam az adóparadicsomok megszüntetését, különösen az EU-n belül?

Fogadott-e el az EU olyan határozatot, amelyben azt javasolja, hogy a tagállamok szüntessék meg a területükön lévő adóparadicsomokat?

Milyen intézkedéseket szándékozik tenni az EU az adóparadicsomok megszüntetése, a pénzügyi spekuláció és a tőke szabad mozgásának korlátozása elleni küzdelem érdekében, különösen az Unión belül?

Válasz

(HU) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Közöség számos intézkedést fogadott el az adózás terén.

1977-ben a Tanács elfogadta a közvetlen adóztatás területén a tagállamok illetékes hatóságainak kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 77/799/EGK tanácsi irányelvet⁽⁸⁾. Ez az irányelv elismeri, hogy az adókijátszások és adókikerülések tagállamok határain túlnyúló gyakorlata csökkenti a költségvetés bevételeit, sérti a tisztességes adózás elvét és befolyásolja a közös piac működését. Az irányelv kiegészíti az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló 76/308/EGK tanácsi irányelvet. 2009 februárjában a Bizottság javasolta az említett két irányelv felülvizsgálatát annak biztosítása céljából, hogy a közvetlen adók kivetése és begyűjtése tekintetében fokozza a tagállamok közötti együttműködés hatékonyságát és átláthatóságát, különösen a

⁽⁸⁾ HL L 336., 1977.12.27., 15. o.

banktitokkal kapcsolatos akadályok felszámolása, a harmadik országokból származó információk megosztása, valamint egy új, határidőkön és teljes mértékben elektronikus kommunikáción alapuló igazgatási keret létrehozása révén. A Tanácsban még tart e javaslatok megvitatása.

A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv (a kamatadóról szóló irányelv)⁽⁹⁾, amely 2005 júliusában lépett hatályba, arra törekszik, hogy azáltal, hogy a tagállamok közötti információcsere előírása révén megakadályozza a megtakarításokból származó kamatjövedelem után járó adó megfizetésének kijátszását. A kamatadóról szóló irányelv a Közösségen belüli és kívüli helyzetekkel is foglalkozik.

– A Közösségen belüli helyzetekben a kamatadóról szóló irányelv előírja a tagállamok számára az illetőséggel nem rendelkező befektetők által kapott kamattal kapcsolatos információcserét. 2008. december 2-án a Tanács örömmel fogadta a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy kiterjesszék ennek alkalmazási körét, és felhívott a tárgyalások gyors előrehaladására.

– A Közösségen kívüli helyzetekben a kamatadóról szóló, a Közösség által öt harmadik országgal megkötött megállapodások a Közösségen belül érvényes intézkedésekhez hasonló vagy azokkal megegyező intézkedéseket vezetnek be. A Bizottság tárgyalásokat kezdett a kamatadóval kapcsolatos hálózat harmadik országokra való kiterjesztéséről.

Az említett irányelveken kívül a Tanács megbízást adott a Bizottságnak arra, hogy tárgyalásokat folytasson egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt harmadik országok közötti, úgynevezett „csalás elleni” megállapodásokkal kapcsolatban a hatékony igazgatási segítségnyújtás, valamint a különféle befektetési formák, különösen az alapítványi összegek és a letétek tekintetében az információhoz való hozzáférés biztosítása érdekében.

Az összes tagállam általi megerősítéséig ideiglenesen alkalmazandó az e kérdéssel kapcsolatban Svájjal megkötött megállapodás, és jelenleg folynak a Liechtensteinnel való megállapodással kapcsolatos tárgyalások.

Végezetül, 2008 májusában a Tanács következtetéseket fogadott el azzal kapcsolatban, hogy világszerte fokozni kell az adócsalás és -kijátszás elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseket az adózás területén gyakorolt felelősségteljes kormányzás elvei – például az átláthatóság, az információcsere és a tisztességes adóverseny – alkalmazásának biztosítása révén. Az említett következtetések nyomán a Bizottság tárgyalásokat folytat arról, hogy a 14 országgal (Indonézia, Szingapúr, Thaiföld, Vietnam, Brunei, Fülöp-szigetek, Malajzia, Kína, Mongólia, Ukrajna, Irak, Líbia, Oroszország és Dél-Korea), valamint 8 régióval (Karib-térség, csendes-óceáni térség, 4 afrikai régió, Közép-Amerika, Andok Közösség) megkötött kétoldalú megállapodások kiegészüljenek az adózás területén gyakorolt felelősségteljes kormányzásról szóló cikkekkel.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

37. kérdés, előterjesztette: Zdzisław Kazimierz Chmielewski(H-0073/09)

Tárgy: „Szándékolatlan barangolás (roaming)”

Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozására irányuló javaslat (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – COD 2008/0187) vitája során választókerületem (két régió a lengyel-német határnál) szavazói felhívták a figyelmemet a „szándékolatlan barangolás” problémájára.

A szándékolatlan barangolás a mobiltelefonok határ menti övezetekben történő használata során külföldi hálózatra való akaratlan bejelentkezést jelenti. Az említett övezetekben élők a határ átlépése nélkül a szomszédos ország mobiltelefon-szolgáltatója által leadott jelet vehetik, és ennek következtében sokkal magasabb díjat fizetnek a beszélgetésekért, valamint a szöveg- és adatátvitelért.

Tud-e a Bizottság erről a problémáról? Milyen lépésekre fog sor kerülni, illetve milyen lépések történtek már annak érdekében, hogy a határ menti övezetek mobiltelefon-használói esetében tapasztalható súlyos kellemetlenség megszűnjön?

⁽⁹⁾ HL L 157., 2003.6.26., 38. o.

Válasz

(HU) A Bizottság ismeri a tisztelt képviselő által említett problémát, azaz a bizonyos felhasználók esetében, különösen a határ menti övezetekben előforduló, nem szándékolatlan barangolás problémáját. Ezzel kapcsolatban a barangolásról szóló, jelenleg érvényben lévő rendelet⁽¹⁰⁾ 7. cikkének (3) bekezdése alapján a nemzeti szabályozó hatóságoknak a szomszédos tagállamok határ menti régióiban különös figyelmet kell fordítaniuk a szándékolatlan barangolás sajátos eseteire.

Ezzel összefüggésben az európai szabályozók csoportja a Bizottság nyomatékos kérésére a szándékolatlan barangolás problémáját befoglalta helyzetértékelő jelentéseibe, amelyek közül a legutóbbit ez év januárjában tették közvé. Az említett jelentések szerint a szolgáltatók többsége elismerte, hogy fennáll a szándékolatlan barangolás problémája. A szolgáltatók azonban azt állítják, hogy ez nem jelentett komoly problémát, mivel csupán néhány fogyasztót érintett kedvezőtlenül.

Több szolgáltató számos mechanizmust alkalmazott a szándékolatlan barangolás problémájának megoldása érdekében. A szolgáltatók honlapján általában tájékoztatás állt rendelkezésre, és amennyiben konkrét problémára derült fény (például Észak-Írország és az Ír Köztársaság között), a szolgáltatók általában további intézkedéseket tettek annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók értesüljenek a problémáról, bizonyos esetekben még egyedi tarifákat is ajánlottak. A fent említett jelentések szerint a szolgáltatók többsége arról is beszámolt, hogy amennyiben a barangolás valóban nem volt szándékos, még a díjak elengedéséről is szó lehet a fogyasztókkal való jó kapcsolat megőrzése érdekében. Ezenkívül a Bizottság úgy gondolja, hogy az ír és az egyesült királyságbeli hatóságok kezdeményezése, amelyek egy közös munkacsoportot hoztak létre a probléma kivizsgálására, követendő példa mások számára.

A Bizottság a barangolásról szóló rendelet működésének felülvizsgálata kapcsán, a 2008. szeptember 23-án elfogadott közleményében⁽¹¹⁾ is foglalkozott a szándékolatlan barangolás problémájával. A Bizottság megállapította, hogy a barangolásról szóló jelenlegi rendeletben az átláthatóságra vonatkozóan bevezetett kötelezettség, amely alapján barangolás esetén tájékoztatni kell a fogyasztókat a díjakról, hozzájárult ahhoz, hogy a fogyasztók értesüljenek a szándékolatlan barangolásról. Tekintettel erre a helyzetre, valamint arra, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok és a tagállami közigazgatási szervek is úgy reagáltak, hogy kétoldalú együttműködéssel oldják meg a problémát, és számos megállapodás született, a Bizottság úgy gondolja, hogy nem indokolt, hogy ezzel kapcsolatban a rendelet további rendelkezéseket vezessen be. Mindazonáltal a Bizottság továbbra is figyelemmel fogja kísérni a helyzetet az egységes piac zökkenőmentes működése és a fogyasztóvédelem biztosítása érdekében.

*
* *

38. kérdés, előterjesztette: Lambert van Nistelrooij(H-0102/09)

Tárgy: Problémák a 112-es segélyhívószám elérésével a határ menti területeken

A határ menti területeken a mobiltelefon-hálózatokkal kapcsolatban tapasztalható problémák súlyosbíthatják a veszélyes helyzeteket, mivel a szándékolatlan hálózatsváltás késleltetheti a 112-es segélyhívószám elérését vagy megszakíthatja a kapcsolatot, továbbá olyan helyzet alakulhat ki, hogy a felhasználók akaratlanul külföldi, segélyhívásokat fogadó kapcsolóközpontokhoz kapcsolódnak.

Tisztában van-e a Bizottság azzal, hogy a dolgok jelenlegi állása szerint azon mobiltelefon-felhasználóknál, akik a 112-es európai segélyhívószámot saját országuk határ menti területeiről hívják, nem tudván azt, hogy egy erősebb külföldi hálózaton keresztül kapcsolódnak, a hívásokat egy külföldi kapcsolóközpont fogadja?

Tud-e a Bizottság arról a problémáról, hogy a kapcsolat megszakadhat, ha a mobiltelefon egy külföldi hálózat erősebb hálózati jelét fogja, és ahhoz kapcsolódik?

Tisztában van-e a Bizottság azzal, hogy segélyhívásokat fogadó kapcsolóközpont nem rendelkezik hatékony visszahívási eljárással, így például előfordulhat az a helyzet, hogy egy rémült telefonáló hívása megszakad,

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. június 27-i 717/2007/EK rendelete a Közösségen belüli nyilvános mobiltelefon-hálózatok közötti barangolásról (roaming), valamint a 2002/21/EK irányelv módosításáról.

⁽¹¹⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a Közösségen belüli nyilvános mobiltelefon-hálózatok közötti barangolásról (roaming), valamint a 2002/21/EK irányelv módosításáról szóló, 2007. június 27-i 717/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet működésére vonatkozó felülvizsgálat eredményéről (COM(2008) 580 végleges).

miközben helyzetét a 112-es hívásokat fogadó holland kapcsolóközpontnak magyarázza, majd az újabb hívást követően a német kapcsolóközpontokhoz kerül, és közben mindenféle nyelvi nehézségek merülnek fel?

Milyen intézkedéseket tervez a Bizottság (a hatékony visszahívási eljárasmódon kívül) annak biztosítására, hogy a határ menti területeken élőkkal saját nyelvükön kommunikáljanak, amikor a 112-es európai segélyhívószámot tárcsázzák?

Válasz

(HU) A segélyszolgálatok megszervezése és a 112-es számra érkező segélyhívások kezelése a tagállamok felelősségi körébe tartozik, beleértve azt is, hogy milyen eljárást alkalmaznak a megszakított hívások esetén, milyen nyelvi képességekkel vagy szabállyal rendelkeznek az országok vagy régiók közötti határ menti területeken előforduló vészhelyzetek kezelésére.

A Bizottság szigorúan ellenőrzi a 112-es segélyhívószámmal kapcsolatos uniós rendelkezések tagállami végrehajtását, és 17 jogsértési eljárást indított azon tagállamok ellen, amelyek nem tartották be az EU-jog vonatkozó követelményeit⁽¹²⁾. Az említett ügyek közül tizenháromat már lezártak, miután az érintett országokban korrekciós intézkedésekre került sor. Más területeken, ahol az EU-jog nem ír elő konkrét követelményeket, például a 112-es számra érkező segélyhívások különböző nyelveken történő fogadásával kapcsolatban, a Bizottság támogatja a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti, különböző szerveken – például a Hírközlési Bizottságon és a segélyhívó hozzáférési szakértői csoporton – keresztül történő cseréjét.

A Bizottság tud a tisztelt képviselő által említett lehetséges problémáról, amely abból adódik, hogy vészhelyzet esetén a 112-es számot tárcsázó egyes mobiltelefon-előfizetők szándékolatlan barangolásnak lehetnek kitéve, valamint előfordulhat, hogy valamely szomszédos tagállam segélyhívó központjával jön létre a kommunikáció. Bár nem lehet gyakori a lefedettség teljes hiánya és az, hogy a hívásokat nem megfelelően kezelik, a Bizottságnak szándékában áll, hogy felveti ezt a kérdést a tagállamoknak a Hírközlési Bizottságban és a segélyhívó hozzáférési szakértői csoportban annak biztosítása céljából, hogy az ilyen esetek előfordulásakor megfelelő intézkedéseket alkalmazzanak.

Ezenkívül a Bizottság a barangolásról szóló rendelet végrehajtásával és felülvizsgálatával kapcsolatban figyelemmel kíséri a szándékolatlan barangolás kérdését. Ahogy az a Bizottság által a Zdzisław Kazimierz Chmielewski által előterjesztett H-0073/09. számú kérdésre adott válaszban szerepel, a barangolásról szóló, jelenleg érvényben lévő rendelet⁽¹³⁾ 7. cikkének (3) bekezdése alapján a nemzeti szabályozó hatóságoknak a szomszédos tagállamok határ menti régióiban különös figyelmet kell fordítaniuk a szándékolatlan barangolás sajátos eseteire, és az ilyen figyelemmel kísérés eredményeiről hathavonta tájékoztatniuk kell a Bizottságot.

Továbbá a barangolásról szóló rendelet felülvizsgálata kapcsán⁽¹⁴⁾ a Bizottság megállapította, hogy a barangolásról szóló jelenlegi rendeletben az átláthatóságra vonatkozóan bevezetett kötelezettség, amely alapján barangolás esetén tájékoztatni kell a fogyasztókat a díjakról, hozzájárult ahhoz, hogy a fogyasztók értesüljenek a szándékolatlan barangolásról. Tekintettel erre a helyzetre, valamint arra, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok és a tagállami közigazgatások is úgy reagáltak, hogy kétoldalú együttműködéssel oldják meg a problémát, és számos megállapodás született, a Bizottság úgy gondolja, hogy nem indokolt, hogy ezzel kapcsolatban a rendelet további rendelkezéseket vezessen be. Mindazonáltal a Bizottság továbbra is figyelemmel fogja kísérni a helyzetet az egységes piac zökkenőmentes működése és a fogyasztóvédelem biztosítása érdekében.

A Bizottság alapvető célja annak biztosítása, hogy a bajban lévő uniós polgárok a 112-es szám tárcsázásával valamennyi tagállamban ténylegesen hozzáférhessenek a segélyszolgálatokhoz.

⁽¹²⁾ Főleg az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) 26. cikke.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. június 27-i 717/2007/EK rendelete a Közösségen belüli nyilvános mobiltelefon-hálózatok közötti barangolásról (roaming), valamint a 2002/21/EK irányelv módosításáról.

⁽¹⁴⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a Közösségen belüli nyilvános mobiltelefon-hálózatok közötti barangolásról (roaming), valamint a 2002/21/EK irányelv módosításáról szóló, 2007. június 27-i 717/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet működésére vonatkozó felülvizsgálat eredményéről (COM(2008) 580 végleges).

*
* *

39. kérdés, előterjesztette: Krzysztof Hołowczyc(H-0118/09)

Tárgy: A 112-es európai segélyhívószám bevezetése

Az Eurobarometer legutóbbi, 2009. február 11-i felmérése szerint a 112-es hívószám egyáltalán nem eléggé közsímet a Közösségen belül. Még rosszabb a helyzet a 112-es hívószámhoz a tagállamokban való hozzáférés tekintetében annak ellenére, hogy az i2010 program alapján (Az eCall helyes pályára állítása – Cselekvési terv (3. eBiztonsági közlemény) – COM(2006)0723) a hívószámnak általánosan hozzáférhetőnek és használhatónak kell lennie az Európai Unión belül.

Milyen intézkedéseket szándékozik tenni a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy ez a projekt Közösség-szerte teljes mértékben megvalósuljon?

Válasz

(HU) A Bizottság igen aktív munkát végez annak biztosítása érdekében, hogy a 112-es egységes európai segélyhívószám EU-szerte hozzáférhető legyen és ténylegesen működjön.

A Bizottság szigorúan ellenőrzi a 112-es segélyhívószámmal kapcsolatos uniós rendelkezések tagállami végrehajtását, és 17 jogsértési eljárást indított azon tagállamok ellen, amelyek nem tartották be az EU-jog vonatkozó követelményeit⁽¹⁵⁾. Az említett ügyek közül tizenháromat már lezártak, miután az érintett országokban korrekciós intézkedésekre került sor.

Ezenkívül a Bizottság támogatja a tagállamok együttműködését és 112-es segélyhívószámmal kapcsolatos legjobb gyakorlatok különböző szakértői szerveken – például a Hírközlési Bizottságon és a segélyhívó hozzáférési szakértői csoporton – keresztül történő cseréjét, valamint arra törekszik, hogy a 112-es segélyhívószámot az uniós távközlési szabályok reformja és kutatási projektek – például az „eCall” (eSegélyhívó) és a „Total Conversation” (több kommunikációs csatornán keresztüli szimultán kommunikáció) – finanszírozása segítségével hozzáférhetőbbé tegye.

Ahogy arra a tisztelt képviselő is rámutat, Eurobarometer által a 112-es segélyhívószámmal kapcsolatban végzett felmérés legfrissebb eredményei azt mutatták, hogy bőven van még tennivaló az uniós polgárok jobb tájékoztatása terén, mivel négyből csak egy válaszadó tudta, hogy a 112 az egész EU területén a segélyszolgálatok hívására szolgáló telefonszám. Ez az oka annak, hogy a Bizottság is hozzájárul a 112-es segélyhívószám ismertebbé tételéhez azáltal, hogy az e célból létrehozott internetes oldalon⁽¹⁶⁾ tájékoztatja az uniós polgárokat, főleg az EU-n belül utazókat és a gyerekeket arról, hogy mire is szolgál a 112-es hívószám, hogyan kell használni és hogyan működik az egyes tagállamokban. A múlt hónapban a Bizottság a Parlamenttel és a Tanáccsal együtt február 11-ikét a 112-es segélyhívószám európai napjává nyilvánította. Ezen a napon különböző figyelemfelkeltő és hálózati tevékenységek megszervezésére került sor, amelyeket ezentúl minden évben megszerveznek, az egységes európai segélyhívószám és használatának EU-szerte történő népszerűsítése céljából.

Ami az i2010 kezdeményezés végrehajtását illeti, jól halad és az összes tagállam támogatja. A Bizottság szeretné felhívni a tisztelt képviselő figyelmét arra, hogy további részleteket a Bizottság által az E-6490/08. számú, írásbeli választ igénylő kérdésre adott válaszban találhat. Az eCall szabványai már csaknem elkészültek, és a nemrégiben létrehozott, az eCall európai végrehajtásának platformja végzi majd az eCall európai előrehaladásának koordinációját és ellenőrzését.

A Bizottság méltányolja a Parlament érdeklődését, amelyet többek között azzal fejezett ki, hogy a 112-es segélyhívószámról szóló írásbeli nyilatkozatot 2007 szeptemberében 530 európai parlamenti képviselő írta alá. A Bizottság továbbra is szorosan figyelemmel fogja kísérni a 112-es segélyhívószám tagállamokban történő hatékony alkalmazását, mindazonáltal pillanatnyilag a 112-es segélyhívószám azon konkrét eredmények közé tartozik, amelyeket Európa fel tud mutatni az embereknek.

⁽¹⁵⁾ Főleg az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) 26. cikke.

⁽¹⁶⁾ <http://ec.europa.eu/112>

*
* *

40. kérdés, előterjesztette: Elisabetta Gardini(H-0115/09)

Tárgy: Késedelmek az UMTS szolgáltatások bevezetése terén

A több mint 115 HSPA-hálózattal (a HSPA a legújabb technológia, amely nagy sebességű adatletöltést tesz lehetővé a mobilszolgáltatások felhasználói számára) és 35 milliónál több európai felhasználóval rendelkező UMTS technológiának, amely a GSM-ből alakult ki, kulcsfontosságú szerepe van, és a fogyasztók kedvelik ezt a szolgáltatást, főleg azért, mert sok előnye van.

Ha azt akarjuk, hogy az UMTS szolgáltatások továbbfejlődjenek, a szabályozási keret szükségessé teszi, hogy a GSM által használt 900 MHz-es frekvenciasávot megnyissák e szolgáltatások előtt. A 87/372/EGK irányelv (GSM-irányelv)⁽¹⁷⁾ felülvizsgálatának üteme azonban nagyon elmaradt a tervezettől, és a tagállamok a Bizottságtól, a Tanácstól és a Parlamenttől várják a rendelet pontosítását.

Tekintettel Európa válságos pénzügyi helyzetére, a mobil távközlési ágazat támogatása céljából meg kell találni a módját a szóban forgó frekvenciasáv gyors és felelős elosztásának, valamint a kapcsolódó irányelv reformjának. Tehát minden jogalkotónak az a feladata, hogy európai szintű megoldás elérésére törekedjen.

Milyen politikai és műszaki intézkedéseket tervez a Bizottság a további késedelmek elhárítása érdekében, amelyek az európai elektronikus hírközlési ágazat egészére kihathatnak?

Válasz

(HU) A tisztelt képviselő kérdésére válaszolva elmondhatjuk, hogy a Bizottságnak határozott meggyőződése, hogy a fogyasztók és az EU gazdasági jelentős fellendülése érdekében fontos a GSM által használt 900 MHz-es frekvenciasáv más mobil technológiák számára történő megnyitása.

Mivel felismerte ennek jelentőségét, a Bizottság már 2007 közepén javasolta a GSM-irányelv hatályon kívül helyezését és a GSM által használt sáv megnyitását.

Ez teljes mértékben összhangban állt Barroso elnök „jobb szabályozás” kialakítására vonatkozó politikájával, és egyértelmű jelzés volt a mobil iparág és a tagállamok számára.

Bár a Tanács, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság támogatta kezdeményezésünket, a Bizottság és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság közötti eszmecserékből kiderült, hogy a Bizottság által javasolt eljárás elfogadhatatlan a Parlament számára.

Mivel ezzel a sürgős kérdéssel kapcsolatban előrehaladásra van szükség, és tekintettel a Parlament által kifejezett aggályokra, a Bizottság új javaslatot készített a GSM-irányelv módosításához.

A Bizottság úgy véli, hogy világosan el kell különíteni ezt a politikai intézkedést – azaz azt, hogy a 900 MHz-es sávok felhasználása technológiai szempontból semlegesebbé váljon azáltal, hogy azokat más rendszerek, például az UMTS előtt is megnyitják – és a műszaki intézkedéseket, amelyek pontosítják az új rendszerekre vonatkozó műszaki feltételeket a GSM technológiával való párhuzamos üzemeltetés, valamint általánosságban a zavarás elkerülése érdekében.

Ezzel a politikai javaslattal jelenleg a társ-jogalkotók foglalkoznak, míg a technikai intézkedéseket a rádióspektrum-határozat alkalmazásával hajtják végre, amely alapján a Bizottság már ellenőrizte az UMTS kompatibilitását. E célból a tagállami szakértőkkel egyeztetett műszaki határozat elfogadásra kész, amint a Parlament és a Tanács elfogadja a módosító irányelvet.

A Bizottság azáltal, hogy megfelelő politikai és műszaki javaslatokat terjesztett elő, kinyilvánította elkötelezettségét egy konstruktív megoldás elfogadása iránt. Most a Parlamenten és a Tanácson van a sor, hogy teljesítsék kötelezettségüket, és minél előbb elfogadják a módosító irányelvet.

*
* *

⁽¹⁷⁾ HL L 196., 1987.7.17., 85. o.

47. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikienė(H-0126/09)**Tárgy: Az EU és Törökország közötti csatlakozási tárgyalások előrehaladása**

Ahogy azt Olli Rehn, bővítésért felelős európai biztos elmondta, „az EU és Törökország közötti csatlakozási tárgyalások mérsékelt ütemben, de biztosan haladnak előre”.

Melyek azok a leginkább problémás kérdések, amelyekkel kapcsolatban Törökországnak elkerülhetetlen reformokat kell végrehajtania annak érdekében, hogy teljesítse a koppenhágai kritériumokat? Törökország egy olyan ország, amely biztosíthatja az energiaellátás biztonságát az EU számára. Mi a garancia arra, hogy a tárgyalások során a Bizottság nem fog szemet hunyni a Törökországban – különösen az emberi jogok terén – még rendezetlen, problémás kérdések felett csak azért, hogy megoldódjanak az EU-nak az energiaellátás biztonságával kapcsolatos problémái?

Válasz

(HU) A csatlakozási folyamat csakugyan rendben halad előre.

A tárgyalások előrehaladása azonban mindenekelőtt attól függ, hogy Törökország hogyan tudja teljesíteni az egyes fejezetek megnyitásához szükséges feltételeket, valamint átvenni és végrehajtani az EU-val kapcsolatos reformokat.

A Törökország által például az adózással és a szociálpolitikával kapcsolatban jelenleg végzett tevékenységet hasonló erőfeszítéseknek kellene kiegészíteniük a környezetvédelem, a verseny, a közbeszerzés, valamint az élelmiszer-biztonság, az állat- és növény-egészségügyi politika terén.

Törökországnak fokoznia kell a politikai reformmal kapcsolatos erőfeszítéseit, többek között a szólásszabadság, illetve a korrupció elleni küzdelem terén.

Ami az energiát illeti, mind Törökország mind az EU sokat nyerhet egy szorosabb energiaügyi együttműködésből. Mindazonáltal az EU energiabiztonsága semmilyen körülmények között sem tekinthető fontosabbnak a csatlakozási kritériumoknál, sem az emberi jogok terén, sem más területen.

*

* *

48. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki(H-0114/09)**Tárgy: Az EU bővítése és a pénzügyi válság**

A Bizottság véleménye szerint a pénzügyi válság lassíthatja-e az új tagjelölt országok hivatalos csatlakozását?

Válasz

(HU) Az Európai Unió (EU) több ízben elkötelezte magát a Nyugat-Balkán és Törökország európai csatlakozásának távlati lehetősége iránt. Az uniós tagság reménye, valamint a csatlakozást megelőző jelentős támogatás, stabilitást biztosít ezen országoknak a nemzetközi pénzügyi válság idején.

A jelenlegi válság különböző mértékben, de valóban elérte a Nyugat-Balkánt és Törökországot. Az EU a válsággal kapcsolatban támogatási csomagot nyújtott a kis- és középvállalkozásoknak, és kész annak megfontolására, hogy – amennyiben szükségesnek és lehetségesnek tűnik – esetleg további támogatási eszközöket biztosítson a bővítés által érintett egyes országok számára. Ezzel összefüggésben fontos kihangsúlyozni, hogy az EU számára döntő fontosságú a közelében lévő, feltörekvő piacok gyors helyreállása.

Az EU-hoz való csatlakozás menetrendjét elsősorban az határozza meg, hogy a csatlakozni kívánó országok milyen ütemben teljesítik a tagságra vonatkozóan megállapított feltételeket és hajtják végre a szükséges reformokat. A mostani válság még inkább motiválhatja őket a csatlakozásra.

Az EU továbbra is elkötelezett a Nyugat-Balkán és Törökország európai jövőjével kapcsolatban. A Bizottság ezentúl sem fogja sajnálni az erőfeszítéseket, hogy támogassa ezen országokat az uniós csatlakozás felé vezető úton.

*

* *

52. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins(H-0057/09)**Tárgy: A biogazdálkodásból származó élelmiszerek termelése**

Tudja-e tanúsítani a Bizottság, hogy vajon kész-e kiegészítő finanszírozást rendelkezésre bocsátani annak érdekében, hogy ösztönözze a biogazdálkodásból származó élelmiszerek termelésének növelését?

Válasz

(HU) A Bizottság örömmel válaszol a tisztelt képviselő biogazdálkodással kapcsolatos kérdésére.

A tisztelt képviselő kiegészítő támogatást kér a biotermelők számára. Először is el kell magyarázni, hogyan részesülhetnek a biotermelők a KAP-ból. A biotermelők a többi európai mezőgazdasági termelőhöz hasonlóan az első pillér szerinti közvetlen támogatásokból részesülnek. Az új 68. cikk lehetőséget biztosít a tagállamoknak, hogy meghatározott kiegészítő támogatást fizessenek a biotermelők számára.

A második pillér keretében a vidékfejlesztési programok alapján több intézkedés alkalmazható a biotermelők támogatására. Főleg agrár-környezetvédelmi intézkedéseket alkalmaznak a hagyományos termelési módszerekről a biogazdálkodásra való áttérés elősegítése vagy a biogazdálkodásból származó pluszkiadások ellentételezése, illetve mindkettő céljából. A 2007–2013-as időszakra vonatkozó vidékfejlesztési programok szinte mindegyike tartalmaz ilyen intézkedéseket.

A Bizottság tisztában van azzal, hogy a biotermelők tartottak attól, hogy a tavalyi élelmiszerár-emelkedés miatt csökkenhet a biotermékek iránti kereslet. Ennek ellenére a keresleti oldalon nem tapasztalható aggasztó jelek, a biotermékek iránti kereslet továbbra is nagy. A Bizottság ezen a téren is aktív: tavaly egy teljesen megújított internetes oldal létrehozásával elindította biogazdálkodást népszerűsítő kampányt. Ez magában foglalja az új uniós „bio logó” elkészítésével kapcsolatos nyílt verseny meghirdetését, amely logót 2010. júliustól kell alkalmazni, és amely elősegíti a biotermékek piaci értékesítését EU-szerte.

A Bizottság ökológiai ágazatra vonatkozó politikájának elfogadására 2004-ben került sor, amely egy 21 intézkedésből álló tervre épül. A Tanács és a Parlament egyaránt elismerte, hogy e termelési ágazat fejlesztésének keresletorientálnak kell lennie. Ez azt jelenti, hogy bizonyos ösztönzők, például a termelési támogatások, valóban megváltoztatnák az ágazatra vonatkozó politikát. A Bizottság véleménye szerint ez pillanatnyilag nem tekinthető megfelelő lépésnek. Mindazonáltal a Bizottság nyitott abban a tekintetben, hogy a vidékfejlesztési programokon belül tovább fokozzák a biogazdálkodással kapcsolatos intézkedéseket.

Végezetül, a Bizottság úgy gondolja, hogy a jelenlegi politikai eszközrendszer kiegyensúlyozott támogatást biztosít a biogazdálkodás számára, és nincs szükség kiegészítő finanszírozásra.

*

* *

53. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis(H-0075/09)**Tárgy: Pénzügyi eszközök a mezőgazdaság terén**

Az agrárszektorban – az EU többi gazdasági ágazatához hasonlóan – hitelszűke tapasztalható (különösen a működő tőke vonatkozásában).

A Bizottság főleg a mikrohitelek, hitelgaranciák, a kockázati tőke és egyéb eszközök alkalmazására ösztönöz a kis- és középvállalkozások támogatása céljából. A mezőgazdasági tevékenységek azonban általában nem támogathatók az Európai Beruházási Alap (EBA) programjaiból (viszontgaranciák, mikrohitelek).

Szándékában áll-e a Bizottságnak, hogy változtatásokat kezdeményezzen e területen? Tervezi-e a Bizottság, hogy növeli azon területek számát, amelyeken az EBA pénzügyi támogatást nyújthat?

Milyen lehetőségek adódhatnak az uniós támogatás felhasználására annak érdekében, hogy a vidéki térségekben a mezőgazdasági szereplők és vállalkozások számára pénzügyi eszközök (mikrohitelek, garanciaportfólió, viszontgaranciák) formájában pénzügyi támogatást nyújtsanak?

Válasz

(HU) A 2007–2013-as időszakra vonatkozó strukturális alapokról szóló új rendelet rendelkezéseket tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az Európai Unió tagállamaiban és régióiban pénzügyi tervezési eszközöket hozzanak létre. Ezzel összefüggésben a „Közös európai források a kis- és középvállalkozásoknak” (JEREMIE) kezdeményezés azzal a céllal jött létre, hogy a kis- és középvállalkozások hozzáférhessenek a pénzügyi

forrásokhoz. Ezen eszköz felhasználásáról azonban a strukturális alapok operatív programjainak irányító hatóságai határoznak.

Kedvező válasz esetén megfelelő intézkedéseket kell tenniük a JEREMIE-holdingalap nemzeti és regionális szinten történő létrehozására. Az is a legfontosabb feladataik közé tartozik, hogy határozzanak a támogatás elosztásáról, bár a hosszú távú, lehető legjobb eredmények elérése érdekében segítséget kapnak a Bizottságtól.

A holdingalap-kezelő lehet az Európai Beruházási Alap vagy egy nemzeti szinten kijelölt szerv. A holdingalaphoz ki kell jelölnie a pénzügyi közvetítőket, akik pedig elvégzik az alapok elosztását (hitelek, garanciák, kockázati tőke) a végső kedvezményezettek támogatása céljából. A végső kedvezményezettek körébe az agrárszektorban működő vállalkozások is beletartozhatnak. Ilyen esetben azonban egyértelműen el kell különíteni a JEREMIE-program és a vidékfejlesztési program alapján támogatott tevékenységeket.

A vidékfejlesztési politika lehetőséget nyújt a tagállamok és a régiók számára a pénzügyi tervezési intézkedések kialakítására, és ilyen módon kedvezőbb pénzügyi lehetőségeket biztosít a kedvezményezettek számára a vidékfejlesztési programok keretében. Ez nagyon sokféle intézkedést foglal magában, például az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által a kockázati tőke-alap, a garanciaalap és a kölcsönalapok támogatására irányuló hozzájárulásokból álló művelettel kapcsolatban felmerült kiadásokhoz biztosított társfinanszírozást, sőt a kölcsönökre nyújtott, az EMVA által társfinanszírozott kamattámogatásokat.⁽¹⁸⁾

A tagállamok és a régiók már számos pénzügyi tervezési eszközt bevezettek. Példaként felhozhatjuk a Portugáliára, Szász-Anhalt tartományra (Németország) vagy Korzikára (Franciaország) vonatkozó vidékfejlesztési programokat. A garanciaalapokra irányuló egyéb javaslatok vitája még folyamatban van.

Ezeknek a vidékfejlesztési programok szerinti rendelkezéseknek az alkalmazása elősegítheti a válság negatív hatásainak mérséklését és a potenciális mezőgazdasági kedvezményezettek számára jobb finanszírozási lehetőségeket biztosíthat.

*
* *

54. kérdés, előterjesztette: Michl Ebner(H-0076/09)

Tárgy: A hegyvidéki térségek erőforrásainak fenntartható fejlesztésére és felhasználására vonatkozó integrált uniós stratégia

A hegyvidéki térségekben a mezőgazdaság helyzetéről és kilátásairól szóló, 2008. szeptember 23-i saját kezdeményezésű jelentésében az Európai Parlament felszólította a Bizottságot, hogy „saját hatáskörében az állásfoglalás elfogadásától számított hat hónapon belül dolgozzon ki egy egyedi integrált stratégiát a hegyvidéki térségek erőforrásainak fenntartható fejlesztésére és felhasználására”.

Mi a Bizottság álláspontja ezzel a projekttel kapcsolatban? Hogyan biztosítja a Bizottság, hogy ez a stratégia beépüljön a jövőbeni munkaprogramokba?

Válasz

(HU) Ahogy azt a tisztelt képviselő jelentésére adott válaszában már közölte, a Bizottság jelenleg nem tervezi, hogy a hegyvidéki térségekre vonatkozóan egyedi és integrált stratégiát terjeszt elő, ahogy azt a jelentés indítványozza⁽¹⁹⁾.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy a Bizottság a hegyvidéki gazdálkodással kapcsolatban a szokásos módon fog eljárni.

Megállapítható, hogy a mezőgazdasági gazdálkodás bizonyos térségekben – főleg az állandó legelőhelyeken és a meredekebb lejtőkön – fokozatosan visszaesik. Portugália és Olaszország azon tagállamok közé tartoznak, ahol a visszaesés a mezőgazdasági tevékenység megszűnéséhez vezethet.

⁽¹⁸⁾ Az 1698/2005/EK tanácsi rendelet 71. cikkének (5) bekezdése szerint az EMVA-ból származó hozzájárulás a vissza nem térítendő közvetlen támogatástól eltérő formában is nyújtható. Ezt bővebben részletezi az 1974/2006/EK bizottsági rendelet 49–52. cikke, amelyek számos pénzügyi tervezési intézkedés kialakításának lehetőségeiről és feltételeiről rendelkeznek.

⁽¹⁹⁾ A hegyvidéki térségekben a mezőgazdaság helyzetéről és kilátásairól szóló Ebner-jelentéshez (2008/2066(INI)) tartozó adatlap, amelyet 2009. január 29-én küldtek meg az EP-nek.

Komolyan kell vennünk ezeket a jeleket. A hegyvidéki gazdálkodás megszűnése következtében nem csupán azon családok veszítik el egzisztenciájukat, amelyek már évtizedek óta gazdálkodással foglalkoznak, hanem az érintett térségek szélesebb körű gazdasági tevékenységére gyakorolt hatás is lesújtó lesz. Több hegyvidéki térségben a gazdálkodás alkotja a vidéki gazdaság gerincét; ha ez megszűnik, az az egész régió megélhetését veszélyezteti. Vegyük például a turizmust, amelyhez szükséges a hegyvidéki gazdálkodás.

Ezért a Bizottság az összes érintett féllel – például a Parlamenttel és a Régiók Bizottságával, sőt magukkal a hegyvidéki gazdálkodókkal – együtt szeretné közelebbről tanulmányozni a hegyvidéki gazdálkodásra vonatkozó, jelenlegi politikai keretet. A Bizottság szeretné megvizsgálni a konkrét problémákat, az új kihívásokat és a továbbfejlődés lehetőségét – igen, a továbbfejlődését, mert meggyőződésünk, hogy a turizmussal kapcsolatban még mindig sok lehetőség kínálkozik a hegyvidéki gazdálkodás számára (minőségi termékek, például sajtok előállítás a gazdaságokban, helyi és regionális marketingstratégiák, wellness szolgáltatások a gazdaságokban stb.).

Amint ez a vizsgálat befejeződik, ellenőrizhetjük, hogy a politikai válaszlépéseink még mindig elégségesek-e és elég hatékonyak-e. Valójában elég eszköz áll rendelkezésünkre: az első pillér szerinti közvetlen támogatások, ellentételezés fizetése a kedvezőtlen helyzetűnek nyilvánított hegyvidéki térségek számára és agrár-környezetvédelmi kifizetések; az állapotfelmérést követően a tagállamok megtarthatnak bizonyos, termeléstől függő támogatási rendszereket a gazdasági tevékenység olyan régiókban való fenntartása érdekében, ahol alig van vagy egyáltalán nincs más gazdasági lehetőség; a tagállamok az egyedi problémákkal küszködő régióknak és ágazatoknak támogatást nyújthatnak (úgynevezett, 68. cikk szerinti intézkedések) a nemzeti költségvetési felső határ legfeljebb 10%-át kitevő összegeknek az adott ágazatban a környezet védelme és javítása vagy a mezőgazdasági termékek minőségének és forgalmazásának javítása érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos közvetlen támogatások céljára történő visszatartása és felhasználása révén; a fent említett intézkedéseken kívül a közös agrárpolitika (KAP) 2. pillére alapján a hegyvidéki gazdálkodás az erdőgazdálkodás, a feldolgozás és a forgalmazás, a minőségi termelés, a diverzifikáció (például az idegenforgalmi ágazatban vagy a helyi fejlesztési stratégiáknak a helyi közösségek által történő végrehajtásában) számára nyújtandó segítség révén részesül támogatásban.

Azt kell megállapítanunk, hogy ez az eszközkészlet hozzájárul-e a fő célkitűzés teljesítéséhez, azaz ahhoz, hogy a hegyvidéki gazdálkodás számára biztos jövőt és szilárd alapokat biztosítsunk. Ha ez nem így van, meg kell találnunk a politikai keret kiigazításának módját.

Milyen lépések következnek most? 2009. március 31-én Brüsszelben az EU több hegyvidéki térségének kezdeményezésére és a Parlament egyes tisztelt képviselőinek hatalmas személyes erőfeszítései nyomán kialakítjuk tárgyalásaink keretét. Ezt egy konferencia követi majd, amelynek megrendezésére 2009. július elején kerül sor Garmisch-Partenkirchenben, ahol ismertetjük tárgyalásaink első eredményeit.

A Bizottság számára fontos, hogy minden érdekelt fél aktívan részt vegyen a tárgyalásokon annak érdekében, hogy világos és teljes képet kapjunk a jelenlegi helyzetről, továbbá megtudjuk, hogy milyen intézkedésekre van szükség a hegyvidéki gazdálkodás megerősítéséhez.

*
* *

55. kérdés, előterjesztette: Evgeni Kirilov(H-0117/09)

Tárgy: Bulgáriától és Romániától megvonták a vidékfejlesztési forrásokat

Tervez-e a Bizottság további, vidékfejlesztésre szolgáló csomagokat Bulgária és Románia számára, szem előtt tartva azt, hogy ezen országok moduláció révén nem részesülnek semmilyen finanszírozásban, valamint hogy számukra ugyanolyan pénzügyi lehetőségeket kell biztosítani az állapotfelméréssel kapcsolatos tárgyalásokon meghatározott új kihívások kezeléséhez, mint a régi tagállamok számára?

Válasz

(HU) Az állapotfelmérésről szóló megállapodás alapján 2010-től a 15 „régi” tagállamnak kiegészítő vidékfejlesztési pénzeszközök állnának rendelkezésre. Az „új” tagállamok többsége 2013-tól részesülne az állapotfelmérés szerinti kiegészítő vidékfejlesztési pénzeszközökben, Bulgária és Románia pedig 2016-tól, amikor a közvetlen támogatások teljes körű bevezetése miatt a kötelező moduláció érvényes lesz rájuk.

Az állapotfelmérésről szóló megállapodás egyáltalán nem zárja ki, hogy Bulgária és Románia hasznosíthassa a vidékfejlesztési programok keretében jelenleg az új kihívások kezeléséhez rendelkezésre álló pénzeszközöket. A biodiverzitással, a vízgazdálkodással, a megújuló energiával, az éghajlatváltozással és a tejágazat

szerkezetátalakításával kapcsolatos fellépéseket lehet támogatni. Ezenkívül nehézségeik megfelelő megoldása érdekében módosíthatják programjaikat új intézkedésekre irányuló javaslatok beépítésével, amelyek jelenleg nem szerepelnek a programokban.

Az európai gazdasági fellendülés terve keretében a Bizottság javasolta, hogy a Közösség fokozza erőfeszítéseit az energiaágazattal, a vidéki térségek széles sávú infrastruktúrájával és az éghajlatváltozással kapcsolatban, beleértve a közös agrárpolitika (KAP) állapotfelmérése alapján meghatározott új kihívásokat.

Amennyiben a Tanács és a Parlament jóváhagyja a Bizottság javaslatát, Bulgária és Románia már 2009-ben jelentős összegeket kap, amelyek egy részét az új kihívások kezelésére költethetik.

A vidékfejlesztésre jelenleg összesen 1,25 milliárd EUR áll rendelkezésre, amelyből 250 millió EUR a KAP állapotfelmérése alapján meghatározott új kihívások kezelésére fordítható. Ezt azt összeget osztják szét a tagállamok között, amelyet 2009-ben kell felhasználni.

Továbbá a Bizottság szeretné emlékeztetni a tisztelt képviselőt arra, hogy az állapotfelmérés következtében az összes új tagállam (EU12) közvetlen támogatásra vonatkozó pénzügyi kerete összesen 90 millió euróval fog növekedni. A közösen megállapított szabályok szerint ez a többletösszeg meghatározott támogatásra bocsátható rendelkezésre, például a környezet védelmére vagy fejlesztésére, a tej-, a marhahús-, kecskehús- és juhhúságazatot érintő hátrányok elleni fellépésre, illetve a kockázatkezelési eszközökhöz való hozzájárulásra.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Alain Hutchinson(H-0122/09)

Tárgy: Exporttámogatások

2001-ben az EU vállalta, hogy 2013-ra fokozatosan eltörli a mezőgazdasági termékeire vonatkozó valamennyi exporttámogatást. Az EU azonban mintegy 2,5 milliárd eurót költött exporttámogatásra a 2006–2007-es időszakban. Bár a támogatás összege csökken, még mindig túl magas. Egy olyan nemzetközi környezetben, amelyet az élelmiszerválság és a mezőgazdasági termékek árának jelentős növekedése jellemez, sokkal gyorsabban kellene haladnunk az ilyen támogatások megszüntetése felé, amelyeknek dömpinget előidéző hatása van, ami elviselhetetlen a fejlődő országok kistermelőinek milliói számára.

A statisztika adatokra és az ütemezésre támaszkodva meg tudja-e mondani a Bizottság, hogy mik a szándékai e kérdéssel kapcsolatban?

Válasz

(HU) Az EK a világpiaci áraknak a kereslet visszaesése következtében az elmúlt hónapokban tapasztalható drasztikus, 60%-os csökkenése miatt vezette be újra a tejtermékekre vonatkozó export-visszatérítéseket. Az EU-n belül kialakult helyzettel ellentétben egyes versengő harmadik országokban, például Új-Zélandon, Brazíliában és az Egyesült Királyságban növekszik a tejtermelés.

Ezért ezeket az export-visszatérítéseket biztonsági hálónak kell tekinteni, nem pedig a közös agrárpolitika 2003. évi reformjában, majd a későbbi állapotfelmérésben meghatározott folyamat akadályának.

Az EU mindig is betartotta az exporttámogatásokkal kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeit, és ez továbbra is így lesz.

A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) 2005. december 13–18-i hongkongi miniszteri konferenciáján elfogadott miniszteri nyilatkozat a következőket állapítja meg: „Megállapodunk abban, hogy 2013 végére párhuzamosan felszámoljuk az exporttámogatások minden formáját, valamint az összes, azokkal azonos hatású exportintézkedésre vonatkozó módszert.” Az EK mint WTO-tag be fogja tartani a nyilatkozatban tett – többek között az exporttámogatások minden formájának felszámolására vonatkozó határidővel kapcsolatos – kötelezettségvállalást. Ez a kötelezettségvállalás azonban a dohai forduló sikeres lezárásának függvénye.

Az EK továbbra is elkötelezett a dohai forduló lezárása iránt, és reméli, hogy 2009 folyamán megállapodás születhet. A megállapodás létrejöttét követően az EK az ütemtervében pontosan meg fogja határozni az export-visszatérítések legkésőbb 2013-ra történő megszüntetésének részleteit.

2006/2007-ben az EK bejelentette a WTO-nak, hogy 2,5 milliárd EUR helyett 1,4 milliárd eurót fordított export-visszatérítésekre. Ez kevesebb a WTO által az exporttámogatásokra vonatkozóan elfogadott legmagasabb összeg együtödénél.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Κατερίνα Μπατζελή(H-0123/09)

Tárgy: Az Amerikai Egyesült Államok agrártámogatási törvénye („Farm Bill”)

A gazdasági recesszió európai és nemzetközi szinten is kihat a termelőkre, ami szükségessé teszi, hogy új politikákat dolgozzunk ki az e területeken tapasztalható problémák megoldására. Nemrégiben az amerikai kormány új agrárpolitikai törvényt („farm bill”) terjesztett elő, amely határozottabb támogató intézkedéseket ír elő a mezőgazdasági jövedelmek, a kockázatfedezés és a biztosítási rendszerek vonatkozásában, amelyek – az összehangolt és integrált intézkedésekkel (az új ACRE és CCP) együtt – pótolják a mezőgazdasági termelők piaci zavarokból származó jövedelemvesztéseit.

Szándékában áll-e a Bizottságnak, hogy a mezőgazdasági jövedelmekre vonatkozó új támogatási intézkedések bevezetésére való törekvés során hasonló intézkedéseket alakítson ki az európai termelők számára, hogy az európai mezőgazdasági termelők ne részesüljenek kevesebb támogatásban, mint az amerikai versenytársaik?

Úgy gondolja-e a Bizottság, hogy a meglévő KAP-mechanizmusok és WTO-megállapodások jelenleg biztosítják, hogy a mezőgazdasági termékek folyamatosan bejuttanak a nemzetközi piacra?

Szándékában áll-e a Bizottságnak, hogy reagáljon arra, hogy az amerikai mezőgazdaságot – eltérő gazdasági és szociális jellemzői ellenére – nagyobb költségvetéssel támogatják, mint az európai mezőgazdaságot?

Válasz

(HU) A pénzügyi válság reálgazdaságra gyakorolt hatása következtében jelentősen csökkent a gazdasági tevékenység, ami egyidejűleg minden nagyobb gazdaságra kihat. Bár a mezőgazdaság rugalmasabb a többi ágazatnál, várhatóan szintén nagy kihívások előtt áll, különösen a kereslet növekedése és a mezőgazdasági jövedelmek terén. Az említett kihívások egyike sem utal arra, hogy a meglévő WTO-szabályokban bármi is akadályozná a nemzetközi piacokra való bejutást.

Az európai mezőgazdasági termelők az egységes támogatási rendszer révén szilárd jövedelemtámogatásban részesülnek. Ez hatékony eszköznek tekinthető a mezőgazdasági termelés folytonosságának biztosításához EU-szerte. Ezenkívül ez egy piacorientált megoldás, ahol a mezőgazdasági termelők a piaci jelzések alapján hozzák meg termeléssel kapcsolatos döntéseiket. Az amerikai mezőgazdasági termelők különféle kockázatkezelési eszközökhöz férhetnek hozzá – ahogy az EU mezőgazdasági termelői –, de mi az EU-ban úgy határoztunk, hogy más módot alkalmazunk a kockázatkezelés terén. Ez olyan tényezőktől függ, mint a termelési struktúrák, a költségvetés-tervezés és a mezőgazdasági támogatás célkitűzései.

Külső és belső tanulmányok segítségével megvizsgáltuk, hogy az EU-nak milyen jövedelembiztosítási rendszerre lenne szüksége. Arra a következtetésre jutottunk, hogy egy ilyen rendszer szükségessé tenné, hogy mind a 27 tagállamban összehangoljuk a jövedelem meghatározását, ami jelentős igazgatási terhet jelentene, rendkívül költséges és a költségvetési kiadások tekintetében változó lenne, míg a KAP meghatározott költségvetési időszakokon át állandó költségvetéssel rendelkezik. Emellett a KAP-on belül már több eszközt alkalmazunk a jelentős ár-, illetve termelési eltérések hatásainak csökkentésére, például a piacvarási záradékokat és a különböző mezőgazdasági ágazatokra vonatkozó intervenciók rendszereket, továbbá kivételes esetben agrárbiztosítási rendszerekre és az elemi károkkal kapcsolatos veszteségek enyhítésére vonatkozó állami támogatást. Ezenkívül az állapotfelmérés segítségével biztosítjuk a tagállamok számára azt a lehetőséget, hogy a közvetlen támogatási keretek egy részét kockázatkezelési intézkedésekre használják fel.

Ami a jövőbeni pénzügyi tervet illeti, az Európai Bizottság jelenleg végzi a költségvetés felülvizsgálatát. Ennek a folyamatnak az a célja, hogy a jövőbeni költségvetésre vonatkozóan megfelelő célkitűzéseket fogalmazzunk meg. Amint ezekről a célkitűzésekről megállapodunk, sor kerülhet a meghatározott célkitűzések teljesítéséhez szükséges tényleges összegek megvitatására. Természetesen e folyamat során fontos szempont a Bizottság számára, hogyan járulhat hozzá leginkább az európai mezőgazdasági termelők versenyképességéhez. A mezőgazdasági termelők versenyképessége azonban nem feltétlenül az agrárpolitikák számára elkülönített költségvetés mértékétől függ, hanem attól is, milyen politikák részesülnek támogatásban, valamint a mezőgazdasági termelők tevékenységének általános környezetétől.

*
* *

58. kérdés, előterjesztette: Εμμανουήλ Αγγελάκης(H-0038/09)

Tárgy: Egy európai médiaszervezet létrehozása és az Európával kapcsolatos információknak a tagállamokban történő terjesztése

A demokratikus deficit leküzdésére irányuló erőfeszítések során a Bizottság számos európai uniós kezdeményezést indított el a nyilvánosság tájékoztatása érdekében és az európai témákkal kapcsolatos médiatudósítások növelésére törekedett. E célból dicséretes törekvésekre kerül sor az európai internetes oldalon, az Európai Parl TV-ben, az Euronews tévécsatornán stb. A globális gondolkodásra („go global”) irányuló jelenlegi tendencia főleg a jól képzett, legalább angolul beszélő euroszeptikusok körében vált ki reakciókat.

Számol-e a Bizottság a helyi szint előtérbe helyezésének („going local”) lehetőségével? Mérlegelné-e egy hivatalos európai médiacsatorna vagy minden egyes tagállamban egy-egy szervezet létrehozását, amelyek neki tartoznának beszámolási kötelezettséggel, és saját nyelvükön kizárólag európai témákról adnának tájékoztatást és bemutatnák, hogy miként számolnak be a helyi témákról?

Válasz

(HU) 2008 áprilisában sor került egy középtávú audiovizuális stratégia elfogadására a következő céllal: olyan eszközök jöjjenek létre, amelyek lehetővé teszik az audiovizuális (AV) piac jobb megértését; a meglévő, szakembereknek és újságíróknak szóló AV-szolgáltatások növelése, valamint új szolgáltatások kifejlesztése; egy audiovizuális európai közsféra kialakításához való hozzájárulás az audiovizuális szolgáltatások üzemeltetőiből álló hálózatok létrehozásával, amelyek uniós ügyekről programokat készítenének, bemutatnának és közvetítenének rádiós, TV-s és internetes médian keresztül, amelyeket a polgárok helyi és nemzeti szinten, valamint az általuk választott nyelven már használnak.

A Bizottság nem tervezi egy hivatalos európai médiacsatorna létrehozását, mivel már sok média, technológia és üzemeltető létezik. Egy új média, amely képes minden technológiai platformon megjelenni, nehézségekbe ütközne abban a tekintetben, hogy piacot találjon. Ezért a politika arra törekszik, hogy a meglévő médiumokban jelenjen meg a különböző technológiai platformok felhasználása révén az uniós tájékoztató programok elérhetőségének maximalizálása és a közönség számának növelése érdekében. A Bizottság megszervezte három uniós hálózat létrehozását (amelyek közül kettő működőképes), hogy a polgárok igényeit jobban kiszolgálja nemzeti, regionális és helyi szinten, ugyanakkor tiszteletben tartva a részt vevő állomások teljes szerkesztői függetlenségét.

A 2007 decemberében létrehozott európai uniós rádióhálózat (Euranet) 2008 áprilisában kezdte el a műsorszórását 10 uniós nyelven, adásai hetente 19 millió uniós és az egész világon 30 millió EU-n kívüli polgárhoz jutnak el. Interaktív honlapja, a www.euranet.eu, 2008 júliusában 5 nyelven kezdte meg működését, majd 2008 novemberében már 10 nyelven működött. A hálózat nyitott az új tagok felé, legyenek akár nemzetközi, nemzeti, regionális vagy helyi szereplők, amennyiben megfelelnek a minőségi és a függetlenséggel kapcsolatos követelményeknek. A szerződés ideje alatt fokozatosan 23-ra fogja növelni a közvetítések nyelvét.

2008 decemberében létrejött a honlapok másik hálózata, a <http://www.PRESSEEUROP.eu>, amely 2009. májusban kezd el működni. Interaktív honlap lesz, amely naponta készít válogatást a nemzetközi sajtóban megjelenő legjobb írásokból. Első alkalommal az európai választásokkal foglalkozik majd. E hálózatnak tíz nyelven havonta legalább 3 millió látogatója lesz, ehhez jön még azon újságok 1 millió olvasója, amelyek hetente a hálózatot alkotják.

Az uniós TV-hálózat összegyűjti a nemzetközi, nemzeti, regionális és helyi TV-ket, hogy uniós tájékoztató programokat mutasson be és sugározzon kezdetben legalább 10 nyelven (a szerződés lejártakor pedig 23 nyelven). A kiválasztási eljárás folyamatban van. A hálózat várhatóan 2010 közepe előtt működőképes lesz.

A különböző hálózatok és internetes oldalak közötti kapcsolatok a maximális ismertséget és a közönség elérését szolgálják a határokon átnyúló szervezett vitákhoz, és lehetővé teszik az Unió legtávolabbi részein élő emberek számára, hogy kifejezzék véleményüket, elmondják nehézségeiket és kéréseiket.

Amint teljesen működőképesek lesznek, a három csatorna, valamint az Euronews 60–90 millió uniós polgárt ér majd el hetente az EU valamennyi nyelvén.

Az összes média, noha teljesíti pontos feladatát, azaz interaktív módon tájékoztatja az uniós polgárokat, teljes szerkesztői függetlenséggel működik azzal a céllal, hogy elősegítse az Európai Unióval kapcsolatos információkhoz való hozzáférést és a demokratikus vitát.

*
* *

59. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness(H-0039/09)

Tárgy: A biodiverzitás csökkenése az EU-ban

A „Félidős értékelés az Európai Közösség biológiai sokféleséggel kapcsolatos cselekvési terve végrehajtásáról” című bizottsági közlemény, amelyet 2008 végén tettek közzé, ismerteti, hogy „igen valószínűtlen, hogy az EU elérné a biológiai sokféleség csökkenésének megállítását 2010-re”. A Bizottság kijelenti, hogy szükség van „a talaj szerkezetének és funkcióinak védelmét biztosító jogi keret” elfogadására. Kifejtené ezt bővebben a Bizottság?

Most, amikor nagyobb szükség van a mezőgazdasági területek termelékenységére, mint valaha, a talajjal kapcsolatban rendelkezik-e a Bizottság kész tervekkel a biológiai sokféleség csökkenésének megállításához, és nem csak egyszerűen vár 2010-ig, hogy megvizsgálja a helyzetet?

Válasz

(HU) A talaj biológiai sokfélesége hozzájárul az ismert ökoszisztéma-szolgáltatások többségéhez, például a tápanyag-, gáz- és vízkörforgáshoz, valamint a talaj- és biomassa képződéshez; ezért a talajflóra és -fauna nélkül a szárazföldi ökoszisztémák gyorsan összeomlanának.

A Bizottság egy talajvédelmi keretirányelv⁽²⁰⁾ irányuló javaslatot terjesztett elő a talaj fenntartható használata és a talaj funkcióinak védelme céljából. A talaj többek között a biológiai sokféleség alapja, élőhelyek, fajok és génállomány összessége. A javaslat 2007. novemberi, a Parlamentben történt első olvasata óta a Bizottság a Tanáccsal együtt arra törekszik, hogy előrehaladást érjen el a gyors elfogadás irányába. Amint sor kerül az irányelv végrehajtására, végre a talaj szerkezetének és funkcióinak védelmét biztosító hatékony jogi keret áll majd rendelkezésre Közösség-szerte. Az irányelvben foglalt, az erózió, a szerves anyagok csökkenése, az elsivatagosodás, a szikesedés és a szennyezés elleni küzdelemre irányuló rendelkezések nagymértékben hozzá fognak járulni a talaj biológiai sokféleségének védelméhez.

A talajvédelmi keretirányelv elfogadásáig a Bizottság tevékenyen részt vesz a talaj biológiai sokféleségének védelmében, egyéb meglévő eszközök – például a vidékfejlesztésen belül a megfelelő mezőgazdasági gyakorlatok (pl. vetésforgó, védősávok, természetmaradványok beszántása, biogazdálkodás) támogatásához az 1698/2005/EK tanácsi rendelet⁽²¹⁾ szerinti agrár-környezetvédelmi intézkedések keretében biztosított lehetőségek – felhasználásával. A kölcsönös megfeleltetés értelmében a jó mezőgazdasági és ökológiai állapotra vonatkozó követelmények némelyike szintén hozzájárulhat a talaj biológiai sokféleségének védelméhez, különösen a talajeróziót, a talaj szervesanyag-tartalmát és a talaj szerkezetét érintő követelmények. A biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezménnyel összefüggésben a biológiai sokféleségről való tájékoztatás növelésére is erőfeszítéseket fordítunk. Ezenkívül a Bizottság teljesen tisztában van azzal, hogy a talaj biológiai sokféleségével kapcsolatban sok ismeretbeli hiányosság tapasztalható. E hiányosságok pótlása érdekében a Bizottság a 7. kutatási keretprogramban, különösen a 2. témakör („Élelmiszer, Mezőgazdaság, Halászat és Biotechnológia”) és a 6. témakör („Környezet”) keretében fokozott figyelmet fordít a talaj biológiai sokféleségére és a talajtermelékenységre. Továbbá a Bizottság nemrégiben indított el egy 12 hónapos kutatást, amely kifejezetten a talaj biológiai sokféleségére, valamint a talaj biológiai sokfélesége és a talaj funkciói közötti kapcsolatra vonatkozó jelenlegi ismeretek átfogó áttekintésére szolgál.

*
* *

⁽²⁰⁾ COM(2006) 232, 2006.9.22.

⁽²¹⁾ HL L 277., 2005.10.21.

60. kérdés, előterjesztette: Ιωάννη Γκλαβιάκη(H-0042/09)**Tárgy: Az európai élelmiszeripar versenyképessége**

Korábbi válaszában (P-5307/08) a Bizottság megerősítette, hogy a harmadik országokból származó élelmiszer-behozatal növekszik, ami nagyon aggasztja az európai termelőket és az európai élelmiszeripart.

Tervez-e a Bizottság intézkedéseket az európai élelmiszeripar versenyképesebbé tétele érdekében, és szándékában áll-e, hogy e célból megfelelő támogatási stratégiát dolgozzon ki?

Válasz

(HU) A Bizottság törekszik az európai élelmiszeripar versenyképességének fenntartására, ugyanakkor figyelembe veszi a közös agrárpolitika (KAP) szükségleteit, valamint az EU által a két- és többoldalú kereskedelmi megállapodásokban vállalt nemzetközi kötelezettségeket.

A Bizottság létrehozta az élelmiszeripar versenyképességével foglalkozó magas szintű csoportot Verheugen alelnök úr elnökle alatt, amely csoport a következő kérdésekkel szándékozik foglalkozni:

a közösségi élelmiszeripar jövőbeni versenyképessége

a közösségi élelmiszeripar versenyképességét és fenntarthatóságát befolyásoló tényezők, beleértve a versenyképességet nagy valószínűséggel befolyásoló jövőbeni kihívásokat és tendenciákat is

egy sor ágazatspecifikus politikai ajánlás megfogalmazása a közösségi döntéshozók számára. A végleges jelentés benyújtására 2009 áprilisában kerül sor.

Ezen túlmenően több, az ipar versenyképességét támogató program létezik európai szinten, ezek némelyike kifejezetten az élelmiszeriparral foglalkozik. E programok célja, hogy fokozzák az ágazat versenyképességét, azaz növekedési képességét és fellendülését. Az élelmiszeripari vállalkozások 90%-a kis- és középvállalkozás (kkv), és a kkv-knak szóló egyik legfontosabb program a versenyképességi és innovációs keretprogram (CIP). Ezen eszköz fő célkitűzései közé a következők tartoznak: a finanszírozási lehetőségekhez való hozzáférés javítása, az innovatív tevékenységek, valamint az információs és kommunikációs technológiák (ikt) alkalmazásának támogatása. A program a 2007–2013-as időszakra vonatkozik.

Továbbá az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és a kohéziós alapból 26,4 milliárd eurót különítettek el a kkv-k számára 2007–2013-as időszakra.

Az európai vállalkozások hálózata („Enterprise Europe Network”) egy újabb olyan eszköz, amely az európai vállalkozások támogatása, valamint az innováció és a versenyképesség előmozdítása céljából jött létre. A hálózat több mint 40 ország közel 600 partnerszervezetét foglalja magában.

A Bizottság 2008 decemberében elfogadta az európai élelmiszerárról szóló közleményt, amely előzetes elemzést ad az élelmiszer-ellátási lánc különböző szereplőinek feladatáról és lehetséges problémáiról. E közlemény nyomán további vizsgálatra kerül sor a verseny uniós és nemzeti szintű érvényesítésével (külön figyelmet fordítva az e területen különösen káros gyakorlatokra és korlátozásokra), az ellátási lánc átláthatóságának javításával és a fogyasztók megfelelőbb tájékoztatásával kapcsolatban, valamint újabb elemzésre az élelmiszer-ellátási lánc működésének és az élelmiszeripar versenyképességére vonatkozó feltételek tekintetében.

A szabályozási keret, amelyben az uniós élelmiszeripari vállalkozások működnek, alapvetően meghatározza versenyképességüket, növekedésüket és foglalkoztatási teljesítményüket. A Bizottság a bürokrácia csökkentésével és jobb szabályozás kialakításával segíti a vállalkozásokat abban, hogy növeljék versenyképességüket. Ezek az intézkedések az EU növekedésre és foglalkoztatásra irányuló partnerségi stratégiájának fontos részét képezik, amely alátámasztja a lisszaboni menetrend arra irányuló törekvését, hogy Európa a világ legversenyképesebb gazdaságává váljon.

Ezzel összhangban a Bizottság a közös agrárpolitika (KAP) jelentős egyszerűsítését javasolta a KAP nemrégiben végrehajtott reformjának (állapotfelmérés) eredményei alapján, amely reform elsődleges célja, hogy nagyobb mértékben piacorientált mezőgazdasági ágazat jöjjön létre.

*

* *

61. kérdés, előterjesztette: Armando França(H-0043/09)**Tárgy: Illegális fogadás**

Ma már a sport több millió eurós forgalmat lebonyolító üzlet is. A sportfogadási piac folyamatosan növekszik, és az internetnek köszönhetően a fogadás egyre erősebben jelen van például a futball világában. Ezért alapvető fontosságú a futballklubok és a sporttal foglalkozók védelme, mivel termékeiket engedélyük nélkül folyamatosan felhasználják, és ilyen módon törvényes jövedelemforrástól fosztják meg őket, ezáltal veszélyeztetve a „futball-ipart” és annak gazdasági életképességét. A sportfogadási piac továbbra is szabályozatlan, és ennek még adójogi következményei is vannak. Egyre gyakoribb, hogy fiatalok szerencsejátékkal foglalkoznak; a fogyasztók magánéletét nem tartják tiszteletben; még mindig nem megfelelő az adatvédelem; és egyre inkább terjed „a bizalmas értesülésen alapuló fogadás”. Milyen tervei vannak a Bizottságnak a piac szabályozására vonatkozóan, és mikor szándékozik intézkedni?

Válasz

(HU) A Bizottság nem tervezi a szerencsejáték-piac szabályozását. A tisztelt képviselő is visszaemlékezhet arra, hogy a tagállamok és az Európai Parlament a szolgáltatásokról szóló irányelv vitája során nem támogatták a Bizottság ilyen jellegű szabályozásra irányuló javaslatát. A Versenyképességi Tanácsban nemrégiben, 2008. december 1-jén folytatott eszmecsere is azt bizonyította, hogy a tagállamok továbbra is a nemzeti szabályozást részesítik előnyben e területen.

A Bizottság elfogadja, hogy a tagállamok nemzeti szinten maguk szabályozhatják az ilyen tevékenységeket, de a szabályozásnak összhangban kell lennie az EK-Szerződéssel. Ilyen feltételek mellett a Bizottság ragaszkodik ahhoz, hogy a tagállamok által bevezetett korlátozásokat a közérdekkel kapcsolatos jogos célkitűzéssel kell indokolni, a korlátozásoknak az adott célkitűzések védelméhez elengedhetetlennek és azzal arányosnak kell lenniük. Ezenkívül a korlátozásokat következetesen kell alkalmazni a hazai és a más tagállamban engedélyezett, határokon átnyúló szolgáltatást kínáló gazdasági szereplőkre is.

A tágabb értelemben vett sporttal kapcsolatban a Bizottság azt tervezi, hogy 2009 első negyedében pályázati felhívást kezdeményez egy olyan tanulmány készítésére, amely megvizsgálja az alulról szerveződő sport különböző finanszírozási rendszereit EU-szerte. A tanulmány áttekinti a finanszírozási források teljes spektrumát, beleértve a profi sport és az alulról szerveződő sport között a szolidaritási mechanizmusokon keresztül történő közvetlen és közvetett pénzmozgásokat.

*

* *

62. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley(H-0045/09)**Tárgy: Kereskedelmi kapcsolatok a balkáni régióval**

Milyen kezdeményezéseket vezet be az Európai Unió a 27 uniós tagállamból származó, a balkáni régióban értékesített export mértékének növelése céljából? Általánosságban milyen programok állnak rendelkezésre az Európai Unió és a balkáni országok közötti kereskedelmi kapcsolatok fejlesztésére?

Válasz

(HU) A nyugat-balkáni régió rendkívül fontos és értékes partner az EU számára. Az EU több ízben megismételte, hogy elkötelezett a régió európai jövője iránt, ami végül az uniós tagsághoz vezet.

Az EU a Nyugat-Balkán legfontosabb kereskedelmi partnere. Ezért az EU és a régió közötti mélyebb gazdasági kapcsolatok létfontosságúak a régió gazdasági növekedésének fellendítése szempontjából, ami mind a régió országainak, mind az EU-nak és exportőreinek előnyére szolgál. A kereskedelem liberalizációja és az integráció képezik a stabilizációs és társulási folyamat alapját. Az EU három szinten törekedett arra, hogy a Nyugat-Balkánnal elérje ezt a célkitűzést.

Először is, a Bizottság a stabilizációs és társulási megállapodások részeként szabadkereskedelmi megállapodásokat kötött. A megállapodások kölcsönös, szabad hozzáférést biztosítanak az EU-ba és az érintett nyugat-balkáni országba irányuló exporthoz. E megállapodások létrehozzák a politikai és gazdasági reformhoz szükséges feltételeket, valamint a közösségi vívmányokkal való összehangolás révén megalapozzák a Nyugat-Balkán uniós integrációját. A stabilizációs és társulási megállapodásokat az EU által a Nyugat-Balkán számára nyújtott egyoldalú kereskedelmi kedvezmények előzték meg.

Másodszor, regionális szinten a Bizottság elősegítette a Közép-európai Szabadkereskedelmi Megállapodással (CEFTA) kapcsolatos tárgyalásokat. Ezenkívül pénzügyi támogatást és technikai segítségnyújtást biztosított a CEFTA titkársága és a részes felek számára, hogy elősegítse a megállapodás végrehajtását. Ugyanakkor a Bizottság nagyra értékeli a megállapodás regionális felelősségvállalását, és elismeri, hogy a CEFTA alapvető fontosságú a mélyebb regionális gazdasági integráció, többek között annak előkészítése szempontjából, hogy a Nyugat-Balkán teljes körű résztvevője legyen az EU egységes piacának.

Harmadszor, multilaterális szinten támogattuk a régió országainak a Kereskedelmi Világszervezethez történő csatlakozását, ami alapvető lépést jelent a globalizált gazdaságban való eredményes részvétel felé.

*

* *

63. kérdés, előterjesztette: Γεωργίου Παπαστάμκου(H-0049/09)

Tárgy: A futballmeccsek televíziós közvetítési jogai

Mely pontokon ütköznek az európai szintű futballmeccsek (Bajnokok Ligája) és a nemzeti szintűek (nemzeti bajnokságok) televíziós közvetítési jogainak értékesítésére irányadó szabályok és a közösségi jog?

Válasz

(HU) Az elmúlt években a sportközvetítési jogok terén a legjelentősebb trösztellenes kérdés az volt, hogy a közvetítési jogok együttes értékesítése összeegyeztethető-e az EK-Szerződés 81. cikkével, és ha igen, milyen feltételek mellett. A Bizottság a közelmúltban három határozatot hozott a közvetítési jogok együttes értékesítésével kapcsolatban, azaz az UEFA Bajnokok Ligája⁽²²⁾, a német Bundesliga⁽²³⁾ és az FA Premier League⁽²⁴⁾ vonatkozásában.

Az említett három határozatban a Bizottság következetesen azt az álláspontot képviselte, hogy a sportközvetítési jogok együttes értékesítése – azaz amikor a sportegyesületek (pl. futballklubok) közvetítési jogaik kizárólagos értékesítését az adott sportszövetségre (ligára) bízzák, amely aztán az egyesület megbízásából értékesíti ezeket a jogokat – az EK-Szerződés 81. cikke (1) bekezdésének értelmében a verseny horizontális korlátozásának minősül. Ugyanakkor a Bizottság elismerte, hogy ez a gyakorlat hatékonyságot eredményez, és ezért bizonyos feltételek teljesülése esetén az EK-Szerződés 81. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadható.

E feltételek közé tartozott például a közvetítési jogok együttes értékesítésével megbízott azon kötelezettsége, hogy valódi versenyt biztosító, megkülönböztetés-mentes és átlátható pályáztatási eljárást szervezzen meg, a kizárólagos vertikális szerződés időtartamának és alkalmazási körének korlátozására vonatkozó kötelezettség, a feltételes ajánlattétel tilalma, valamint egy arra vonatkozó záradék bevezetése, hogy ne csak egyetlen vevő szerezhesse meg a közvetítés jogát (csak az FA Premier League-re vonatkozó határozat).

A sportról szóló fehér könyvben⁽²⁵⁾ és az ahhoz csatolt mellékletekben a Bizottság ismertette a sportesemények közvetítési jogának értékesítésével, valamint a közösségi jog – különösen a versenyjog – közvetítési jogokra történő alkalmazásával kapcsolatos álláspontját.

*

* *

(22) A Bizottság 2003. július 23-i határozata, 37398. sz. ügy, Az UEFA Bajnokok Ligája kereskedelmi jogainak együttes értékesítése, HL L 291., 2003., 25. o.

(23) A Bizottság 2005. január 19-i határozata, 37214. sz. ügy, A német Bundesliga közvetítési jogainak együttes értékesítése, HL L 134., 2005., 6. o.

(24) A Bizottság 2006. március 22-i határozata, 38173. sz. ügy, Az FA Premier League közvetítési jogainak együttes értékesítése, elérhető: http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38173/decision_en.pdf

(25) Fehér könyv a sportról, COM(2007) 391 végleges, 2007. július 11.; a Bizottság szolgálatainak munkadokumentuma SEC(2007) 935, 2007. július 11.

64. kérdés, előterjesztette: Avril Doyle (H-0059/09)**Tárgy: Növényvédőszeres és csapadékos országok**

Mezőgazdasági szempontból vannak-e a Bizottságnak aggályai a növényvédőszerekről szóló csomag, azaz a Klassz- és a Breyer-jelentés kimenetelével kapcsolatban? Teljesen bizonyos-e a Bizottság abban, hogy a csapadékos országokban, például Írországon, a gabona-, a burgonyatermelő és a bogyós gyümölcs-ágazat továbbra is hozzájárul a nagyon fontos terményekhez szükséges összes növényvédő szerhez?

Válasz

(HU) A Bizottságnak meggyőződése, hogy az új rendelet, amely korlátozott számú hatóanyag kivonásához vezethet, nem fog jelentős hatást gyakorolni a piacra.

Éppen ellenkezőleg, a Bizottság úgy véli, hogy ez ösztönzést adhat új, biztonságosabb termékek kifejlesztéséhez. Ezenkívül egyszerűsíti az engedélyezési eljárást, hogy az új növényvédő szerek gyorsabban piacra kerüljenek, így növelve az új megoldásokat eredményező innovációs lehetőségeket, amelyek biztosítják a fenntartható növényvédelmet és az élelmiszerbiztonságot is.

E rendelet lehetőséget biztosít arra, hogy a hatóanyagokat – megszorítások mellett – korlátozott időre hagyják jóvá annak ellenőrzése céljából, hogy növény-egészségügyi szempontból komoly veszélyt jelentenek-e, még akkor is, ha nem felelnek meg a rákkeltő hatás, a reprodukciós toxicitás és az endokrin zavarokra vonatkozó jóváhagyási kritériumoknak.

Továbbá az engedélyekre vonatkozó zónarendszer következtében a mezőgazdasági termelők könnyebben hozzá fognak jutni a növényvédő szerekhez a tagállamok között, valamint az iparág ösztönzést kap ahhoz, hogy termékeket fejlesszen ki a kisebb növénykultúrák számára. Csökkenteni fogja a növényvédőszer-gyártók és az illetékes hatóságok adminisztratív terheit. Ezért a Bizottságnak az a véleménye, hogy az EU-ban a mezőgazdasági termelők a jövőben is hozzá fognak jutni az összes olyan növényvédő szerhez, amely a fenntartható és gazdaságilag életképes növénytermesztéshez szükséges.

*
* *

65. kérdés, előterjesztette: Magor Imre Csibi (H-0074/09)**Tárgy: A kozloduji atomerőmű**

A Bizottság szerint a kozloduji atomerőmű (Bulgária) 3-as és 4-es reaktorának újbóli megnyitására vonatkozó döntés kihathat-e a terület biztonságára?

Válasz

(HU) Az Európai Unió a nukleáris biztonságot a bővítéssel összefüggésben az 1990-es évek óta folyamatosan kiemelt kérdésnek tekinti. A kozloduji atomerőmű 1–4-es blokkjai VVER 440/230 reaktorok, amelyekkel kapcsolatban a Bizottságnak továbbra is következetesen ugyanaz az álláspontja, azaz hogy ezek az elsőgenerációs, szovjet tervezésű reaktorok a nukleáris szakértők szerint eredendően nem biztonságosak, és gazdaságosan nem korszerűsíthetők a szükséges biztonsági szint eléréséhez. Ez az álláspont összhangban van a G7-eknek a Közép- és Kelet-Európában található valamennyi szovjet tervezésű reaktor biztonságának növelésére irányuló, többoldalú cselekvési programjával, amelyet 1992-ben a G7-ek müncheni csúcstalálkozóján fogadtak el⁽²⁶⁾.

A kozloduji atomerőmű 1–4-es blokkjainak lezárásáról Bulgáriának az Európai Unióhoz történő csatlakozása feltételeinek részeként állapodtunk meg, és ez bekerült a csatlakozási szerződésbe. Bulgária részéről a kozloduji atomerőmű 3-as és 4-es reaktorának újbóli megnyitására vonatkozó bármilyen egyoldalú döntés a csatlakozási szerződés megsértését jelentené.

*
* *

⁽²⁶⁾ <http://www.g7.utoronto.ca/summit/1992munich/communique/nuclear.html>

66. kérdés, előterjesztette: Zita Pleštinšká(H-0078/09)**Tárgy: A fogyatékkal élők számára kiállított kártyák harmonizációja**

Körülbelül 50 millió európai – minden 10. európai lakos – valamilyen fogyatékkal él. Hozzávetőleg minden negyedik európai családtagjai között van fogyatékkal élő. A fogyatékkal élők társadalmi integrációja tekintetében elért előrehaladás ellenére az EU-n belül még mindig számos akadály tapasztalható, például azon személyazonosító kártyák kölcsönös elismerésével kapcsolatban, amelyeken feltüntetik, hogy a birtokosuk súlyos fogyatékossgal él. A fogyatékkal élők közül sokan szembesülnek problémákkal külföldön, például nem használhatják a fogyatékkal élők számára kijelölt parkolóhelyeket.

Foglalkozik-e a Bizottság azzal a lehetőséggel, hogy az Európai Egészségbiztosítási Kártyához hasonlóan az EU-ban harmonizálják a súlyos fogyatékkal élők számára kiállított kártyákat?

Válasz

(HU) A Bizottság támogatja, hogy a tagállamok kölcsönösen ismerjék el a fogyatékossgot abból a célból, hogy a fogyatékkal élők kedvezményekben részesüljenek. Mivel azonban nem született európai szintű megállapodás a fogyatékossg fogalmának meghatározásáról, illetve bizonyos tagállamok vonakodása és a nemzeti gyakorlatok sokfélesége miatt jelenleg nincs lehetőség arra, hogy a Bizottság indítványozza, hogy EU-szerte érvényes személyazonosító kártyát állítsanak ki fogyatékkal élők számára, vagy hogy a fogyatékkal élők számára nemzeti szinten kiállított személyazonosító kártyát külön kedvezmények biztosítása céljából kölcsönösen elismerjék.

A fogyatékkal élők parkolókátyájával kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy a 2008/205/EK tanácsi ajánlás⁽²⁷⁾ egységes közösségi mintát ír elő. Az ajánlás értelmében valamely tagállam által kiállított egységes közösségi parkolókátya birtokosa bármely más tagállamban használhatja a fogyatékkal élők számára fenntartott parkolási lehetőségeket.

Ugyanakkor a Bizottság kiemeli, hogy az ajánlás nem bír kötelező erővel a tagállamokban, és hogy továbbra is a tagállamok feladata a fogyatékossg meghatározása, a kártya megadására vonatkozó eljárások megállapítása és a kártya használatával kapcsolatos feltételek tisztázása. A parkolókátyák EU-szerte történő használatának elősegítése érdekében a Bizottság létrehozott egy internetes oldalt⁽²⁸⁾ és kiadott egy brosúrát⁽²⁹⁾, amely tájékoztatást nyújt a polgárok és a nemzeti hatóságok számára az egységes közösségi mintáról, valamint a parkolókátya tagállamokban történő használatának feltételeiről.

*
* *

67. kérdés, előterjesztette: Jens Holm(H-0079/09)**Tárgy: Az EU és Marokkó közötti halászati megállapodás**

Az EU és Marokkó között 2006-ban megkötött halászati megállapodás kiterjed a nyugat-szaharai megszállt területekre. A megállapodás feljogosítja Marokkót, hogy nem csupán saját felségvizein, hanem Nyugat-Szaharában is értékesítsen halászati engedélyeket. Az ENSZ már 2002-ben világosan kimondta, hogy Marokkó mint megszálló hatalom nem jogosult arra, hogy Nyugat-Szahara természeti erőforrásait saját hasznára értékesítse, ezt csak a saharai emberekkel való konzultációt követően és az ő javukra teheti meg.

Meg tudja-e mondani a Bizottság, hogy hány, kifejezetten a nyugat-szaharai régióra érvényes halászati engedélyt adtak el európai hajóknak a megállapodás megkötése óta? Milyen pénzügyi értékkel bírnak ezek az engedélyek? A Bizottság véleménye szerint a saharai emberek gyakorlatilag hogyan látták hasznát a megállapodásnak?

⁽²⁷⁾ A Tanács 2008. március 3-i 2008/205/EK ajánlása a fogyatékossggal élő személyek parkolási kártyájáról szóló 98/376/EK ajánlásnak a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozása miatt történő kiigazításáról.

⁽²⁸⁾ <http://parkingcard.europa.eu>

⁽²⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/docs/en_bookletparkingcard_080522.pdf

Válasz

(HU) Az EK és Marokkó között létrejött halászati partnerségi megállapodás keretében – a megállapodásnak a Tanácsban és a Parlamentben történő elfogadása folyamán – sor került a Nyugat-Szaharával kapcsolatos kérdés, többek között a halászati partnerségi megállapodások és a nemzetközi jog közötti összhang részletes megvitatására.

Az EU meglátása szerint Nyugat-Szahara nemzetközi státusának kérdése összetett probléma, amelyet az Egyesült Nemzetek keretében két- és többoldalú kontextusban kell megoldani. Ez az oka annak, hogy a halászati partnerségi megállapodás nem tartalmaz utalást Nyugat-Szahara státusára vonatkozóan.

A halászati partnerségi megállapodás rendelkezései szerint és a nemzetközi joggal összhangban a marokkói kormány felelős a halászati ágazatra vonatkozó politika végrehajtásáért és a megállapodás pénzügyi hozzájárulásának felhasználásáért. Ez az éves pénzügyi hozzájárulás 36,1 millió eurót tesz ki, amely összegből legalább 13,5 millió eurót a halászati politika, valamint a felelősségteljes és fenntartható halászat megvalósításának támogatására kell fordítani. Az EU és a marokkói kormány a halászati partnerségi megállapodás alapján létrehozott vegyes bizottságban ellenőrzi és megvizsgálja a halászati ágazatra vonatkozó politika végrehajtásának eredményeit. A nyugat-szaharai halászati ágazatnak szóló támogatás a fent említett politika egyik tényezője volt, és azt figyelembe vették a megállapodás keretében megteendő intézkedések programozása során.

Nem állnak rendelkezésre adatok a kifejezetten a nyugat-szaharai régióban való halászat céljából kiállított engedélyekkel kapcsolatban. A halászati partnerségi megállapodás 6. kategóriája alapján nyílt tengeri halászatot folytató hajók többsége azonban tevékenységet folytat ebben a régióban és jelentősen hozzájárul a helyi kirakodásokhoz. 2008-ban a dakhlai kirakodások e kategória fogásainak 44%-át (25 920 tonna) tették ki.

Layoune-ban a mélytengeri vonóhálós halászhajók és a hosszú horogsoros hajók (4. kategória), valamint az erszényes kerítőhálós tonhalhalászó hajók (5. kategória) 488 tonnát, illetve 13 tonnát rakodtak ki. 2008-ban a 4. és a 6. kategóriára vonatkozó halászati engedélyek illetékei összesen 350 711 eurót tettek ki, itt sem áll rendelkezésre az adott halászati tevékenységek tényleges helye alapján történő felosztás.

A nyílt tengeri halászatot folytató, Dakhlában kirakodó hajók európai üzemeltetői szerint e hajók körülbelül 200 embert alkalmaznak az ottani feldolgozásba és szállításba történő befektetéseikkel kapcsolatban, a hajókra felvett marokkói tengerészek pedig Dakhlából származó helyi tengerészek.

*
* *

68. kérdés, előterjesztette: Bogusław Sonik(H-0081/09)**Tárgy: Az Auschwitz-Birkenau Múzeumnál fellépő pénzügyi válság**

Az Auschwitz-Birkenau Múzeum pénzügyi válsággal küzd. Amennyiben nem sikerül rövid időn belül pénzügyi forrásokat találni a volt Auschwitz-Birkenau koncentrációs tábor épületeinek megőrzésének és védelmének céljaira, az elkövetkező években helyrehozhatatlan változások következhetnek be, melynek következtében az emlékhely elveszti hitelességét és tönkremegy. A múzeum 200 hektárnyi területén 155 épület és 300 rom, valamint gyűjtemények és archívum található, amelyeket a pusztulás veszélye fenyeget. Eddig a múzeum finanszírozását főleg a lengyel állami költségvetés, valamint saját bevételei biztosították. 2008-ban a külföldi támogatás a múzeum költségvetésének alig 5%-át tette ki. Európának erkölcsi kötelessége, hogy megmentse ezt az emlékhelyet és ápolja több százezer kiirtott európai emlékét.

Tekintettel arra, hogy a volt Auschwitz-Birkenau koncentrációs tábor pénzügyi válság fenyegeti, szándékában áll-e a Bizottságnak, hogy ezt a problémát a múzeumok uniós támogatásán keresztül oldja meg?

Válasz

(HU) A Bizottság úgy gondolja, hogy Európa építésének folyamata szükségessé teszi, hogy a polgárok körében a közös értékek, történelem és kultúra alapján, valamint a múlt – többek között a szomorú események – emlékének megőrzésével fejlesszük az európai tudatot.

2009 február elején az Auschwitz-Birkenau Emlékhely és Múzeum hozzávetőleg 4,2 millió EUR támogatást kapott az Európai Regionális Fejlesztési Alapból. A támogatást a lengyel kulturális minisztérium ítélte oda az „Infrastruktúra és környezetvédelem” európai operatív program alapján.

Ezzel összefüggésben a Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy az „Európa a polgárokért” elnevezésű közösségi cselekvési program szintén támogat olyan projekteket, amelyek a nácizmus és a sztálinizmus időszakában történt tömeges deportálásokra való megemlékezéssel kapcsolatosak. Ez a program nem az olyan – mint a kérdésben említett – jelentős projektek számára biztosít anyagi eszközöket, de jelentősen hozzájárul az emlékek ápolásához és azoknak a jövő nemzedékei számára való átadásához.

*
* *

69. kérdés, előterjesztette: Charlotte Cederschiöld (H-0082/09)

Tárgy: Határokon átnyúló egészségügyi ellátás

A Bizottság a Szerződés (azaz a 49. cikk) őre, meg kell védenie az uniós polgárok jogait.

Szándékában áll-e a Bizottságnak, hogy visszavonja a betegek mobilitásáról szóló javaslatot, amennyiben a betegeknek a jelenlegi közösségi vívmányok szerinti jogait nem tartják be?

Válasz

A Parlament még nem szavazott a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló irányelvről szóló bizottsági közlemény⁽³⁰⁾ első olvasatáról. A Tanácson belül még folynak a viták, egyelőre még csak annyi eredménnyel, hogy az egészségügyi miniszterek decemberben kiadtak egy jelentést az elért előrehaladásról.

A Bizottság ilyen módon nem tudja megállapítani, hogy a társ-jogalkotók álláspontja alapvetően befolyásolja-e a javaslat célkitűzéseit – és különösen a betegeknek az Európai Bíróság által elismert jogai érvényesítését.

A betegek jogai közvetlenül az EK-Szerződés 49. cikke által garantált, a szolgáltatások igénybevételének alapvető szabadságából erednek. Az Európai Bíróság több ízben megerősítette ezeket a jogokat. A javaslat egyik célkitűzése, hogy pontosítsa e jogokat, valamint nagyobb jogbiztonságot biztosítson a betegek, a tagállamok és az egészségügyi szolgáltatók számára. A Bizottság az említett jogok védelme, nem pedig azok csökkentése vagy megszüntetése mellett kötelezte el magát, tiszteletben tartja az Európai Bíróság joggyakorlatát és a meglévő közösségi vívmányokat, elsősorban a szociális biztonság összehangolásáról szóló 1408/71/EGK rendeletet.

*
* *

70. kérdés, előterjesztette: Marianne Mikko(H-0084/09)

Tárgy: Augusztus 23-ikának a sztálinizmus és a nácizmus áldozatainak európai emléknapijává történő nyilvánításáról szóló nyilatkozat

Idén nyáron lesz 70 éve, hogy aláírták a hírhedt Molotov-Ribbentrop paktumot. A Szovjetunió és Németország által 1939. augusztus 23-án megkötött Molotov-Ribbentrop paktum, a hozzá csatolt titkos jegyzőkönyvekkel együtt, Európát két érdekszférára osztotta fel. A 0044/2008 nyilatkozatot – amelynek célja az említett paktummal járó következmények áldozatai emlékének megőrzése – Európai Parlament valamennyi képviselőcsoportjából 409 képviselő támogatta. Az Európai Parlament elnöke 2008. szeptember 22-én hirdette ki a nyilatkozatot, amelyet az aláírók nevének feltüntetésével együtt továbbítottak a tagállamok parlamentjeinek. Európában nem köztudomású az, hogy a szovjet megszállás milyen hatást gyakorolt a posztsovjét államok állampolgáraira.

A nyilatkozatra válaszul tervez-e a Bizottság valamilyen kezdeményezést?

Válasz

(FR) A Bizottság úgy gondolja, hogy a Parlament nyilatkozata, amely arról szól, hogy augusztus 23-ikát nyilvánítsák a sztálinizmus és a nácizmus áldozatainak európai emléknapijává, fontos kezdeményezés a diktatórikus rendszerek által elkövetett bűncselekményekről való megemlékezés és a nyilvánosság, különösen a fiatal generációk tájékoztatása szempontjából.

⁽³⁰⁾ COM(2008)414 végleges

A Bizottság reméli, hogy a nyilatkozatot annak címzettjei, a tagállamok, saját történelmük és fogékonyságuk szempontjából leginkább megfelelő módon fogják érvényesíteni.

A Bizottság készül arra, hogy összeállítja a Tanács által kért jelentést, amikor az utóbbi elfogadja a rasszizmus és idegengyűlölet bizonyos formái és kinyilvánítása elleni, büntetőjogi eszközökkel való küzdelemtől szóló kerethatározatot. A Bizottság 2010-ben terjeszti elő ezt a jelentést, hogy politikai vitát lehessen tartani az új közösségi kezdeményezések szükségességéről.

A jelentés előkészítése során egy tanulmány elkészítését kezdeményeztük, hogy tényleges áttekintést kapjunk a tagállamokban a diktatórikus rendszerek által elkövetett bűncselekményekről való megemlékezéssel kapcsolatos kérdések kezelését érintő módszerekről, törvényekről és gyakorlatokról. Ez a tanulmány 2009 végére készül el. Továbbá a Bizottság tevékenysége az elnökséggel együtt szervezett, 2008. április 8-i meghallgatáson elhangzottakon alapul. Ezenkívül a Bizottság megvizsgálja majd, hogy a közösségi programok hogyan segíthetik elő az említett kérdésekkel kapcsolatos szélesebb körű tájékozottságot.

A Bizottság elkötelezett a folyamat véghezvitele és a fokozatos továbblépés mellett, ugyanakkor természetesen megérti, hogy a tagállamoknak saját megoldást kell találniuk arra, hogy az áldozatok elvárásainak megfeleljenek és megbékélést teremtsenek. Az Európai Uniónak az a feladata, hogy a megbeszélések ösztönzésével, valamint a tapasztalatok és a helyes gyakorlat cseréjének támogatásával elősegítse ezt a folyamatot.

*
* *

71. kérdés, előterjesztette: Esko Seppänen(H-0085/09)

Tárgy: Hobbihorgászat

A Bizottság egy olyan rendeletre irányuló javaslatot készít, amelynek révén a szabadidős horgászattal foglalkozóknak be kellene jelenteniük a hatóságoknak a 15 kg-nál nagyobb tömegű fogásokat. A javaslat nevetséges, és az azt megfogalmazók egyáltalán nem tudják, milyen az élet az északi tagállamokban, és fogalmuk sincs a természethez való közelségről és a természet ajándékairól. Valóban nevetségessé akarja tenni magát a Bizottság, ugyanakkor inkvizíciós vizsgálatot vezet be az északi életmóddal kapcsolatban azáltal, hogy az amatőr horgászok által fogott halak tekintetében bejelentési kötelezettséget ír elő?

Válasz

(HU) A híresztelésekkel ellentétben a Bizottság nem készített semmilyen javaslatot arra vonatkozóan, hogy a hobbi- vagy amatőr horgászokat a hivatásos halászokra alkalmazandókhoz hasonló kvótáknak, illetve ellenőrzéseknek rendelje alá.

A Bizottság arra tett javaslatot, hogy bizonyos szabadidős horgászati tevékenységekkel egy olyan rendelet keretében foglalkozzanak, amely közösségi ellenőrzési rendszert hoz létre a közös agrárpolitika szabályai betartásának biztosítása érdekében (47. cikk). A rendelettervezet azonban nem szándékozik aránytalan terheket róni az egyes horgászokra, illetve magára a szabadidős horgászatra. A javaslatban az szerepel, hogy egyes halállományok – konkrétan a helyreállítási terv alá tartozók – szabadidős horgászát bizonyos, az engedélyekkel és a fogások bejelentésével kapcsolatos alapvető feltételekhez kell kötni. Ennek a pontosabb információk megszerzése a célja, hogy a hatóságok értékelhessék az ilyen tevékenységek biológiai hatását, és szükség esetén előkészítsék a szükséges intézkedéseket. Ahogy a kereskedelmi halászati tevékenységek esetében, az ilyen intézkedések végrehajtásáért és ellenőrzéséért a tagállamok lennének felelősek.

Ahogy azt azonban a Bizottság halászatért és tengerpolitikai ügyekért felelős tagja a nyilvánosság előtt már elmondta, a Bizottságnak nem áll szándékában, hogy a hivatásos horgászokhoz hasonlóan minden hobbihorgász számára kvótákat állapítson meg. A Bizottság javaslata nem terjedne ki a parti horgászokra, azokra sem, akik a vízbe gázolva horgásznak, illetve a mólóról, kenuból vagy kajából horgászókra. A javaslat valójában csak azon hobbihorgászokra terjedne ki, akik a nyílt tengeren hajóról halásznak, és akik a többéves tervek körébe tartozó, azaz a kipusztulás veszélye által fenyegetett halakat fognak ki. A hétköznapi hobbihorgászok, akik horgászás közben jelentéktelen számú, kizárólag sajátfogyasztásra szánt halat fognak, nem tartoznak majd a szabályozásról szóló rendelet hatálya alá még akkor sem, ha tőkehalat fognak ki, amelyre pedig helyreállítási terv vonatkozik.

A fogásokra vonatkozó pontos küszöbértékek – 5, 10 vagy 15 kilogramm, vagy valami más mértékegység – meghatározása, amelyek túllépése esetén ellenőrzést kell alkalmazni, a kifogott hal fajtájától függ. A Bizottság halászatért és tengerpolitikai ügyekért felelős tagja az Európai Parlamentben február 10-én elmondott

beszédében kijelentette, hogy e küszöbérték meghatározására eseti alapon, azt követően kerül sor, hogy a Bizottság megfelelő útmutatást kapott a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottságtól (STECF), amelynek biztosítania kell a szükséges információkat az arányos, méltányos és igazságos küszöbértékeket illetően.

Emlékeztetnünk kell arra, hogy a tagállamok már szabályozzák a szabadidős tengeri halászatot, és több esetben az engedély és a fogások bejelentése jelenleg is kötelező. Alapjában véve a Bizottság azt reméli, hogy e javaslat elősegíti a követelmények harmonizációját, és biztosítja, hogy a lényeges halászati tevékenységekről – bárhol is kerüljön sor azokra – megfelelő adatokkal rendelkezünk.

A Bizottság szívesen folytat további párbeszédet az érintettekkel arról, hogy a javaslat alkalmazási köre hogyan korlátozható még inkább azon szabadidős horgászati tevékenységekre, amelyek jelentős hatást gyakorolnak a helyreállítási terv alá tartozó halállományra. Természetesen a Bizottság szeretné biztosítani, hogy a Tanács által elfogadott végleges rendelet megfelelő egyensúlyt teremtsen egyrészt az érzékeny (helyreállítás alá tartozó) halállományra a szabadidős horgászat által gyakorolt hatásra vonatkozó kellő információ (eseti alapon történő vizsgálatot követő) megszerzése, másrészt annak biztosítása között, hogy azon hobbihorgászokat ne terheljék aránytalan követelmények, akiknek a fogásai egyértelműen elhanyagolható biológia hatást gyakorolnak.

*
* *

72. kérdés, előterjesztette: Bart Staes(H-0086/09)

Tárgy: A Bulgáriának szóló uniós pénzügyi támogatás leállítás, mivel a korrupció elleni küzdelem terén alig történik előrehaladás

Két évvel ezelőtt a Bizottság azt mondta, hogy a tagjelölt Bulgária teljes körű garanciákat vállalt arra vonatkozóan, hogy az európai költségvetésből származó pénzügyi támogatást megfelelően kezelik. Úgy tűnik azonban, hogy ez nem így alakul. Bulgária éppen most esik el 220 millió eurótól, továbbá a már jóváhagyott projektekre szánt 340 millió eurós pénzügyi támogatást befagyasztották. Mindeközben az Európai Bizottság szerint Bulgáriában kétségtelenül megnyilvánul a korrupció elleni küzdelemmel kapcsolatos politikai akarat.

Ki tudná-e fejteni a Bizottság, hogy miből állnak ezek a „garanciák”, és miért tűnik úgy, hogy nem kellően helytállóak?

Válasz

(HU) A Bizottság szorosan figyelemmel kíséri az uniós pénzeszközökkel kapcsolatos hatékony és eredményes gazdálkodást, valamint ellenőrzést, továbbá az uniós költségvetés helyes végrehajtását. A pénzeszközök felhasználását Bulgáriában az uniós pénzeszközöket kezelő különböző szolgálatok szigorúan ellenőrzik. Az említett pénzeszközök felhasználása külön jogi szabályozás alapján történik. A Bizottság évente jelentést terjeszt a Parlament elé a költségvetés végrehajtásáról.

Mivel 2008 elején súlyos hiányosságokra derült fény az uniós eszközök bulgáriai kezelése kapcsán, a Bizottság mindhárom előcsatlakozási alap – a PHARE, az ISPA és a SAPARD – keretében felfüggesztette bizonyos pénzügyi összegek visszatérítését. Ezenkívül a Bizottság visszavonta a PHARE-támogatások kezelésével foglalkozó két kormányzati szerv megbízatását. Ezek a határozatok még továbbra is érvényben vannak. A Bizottság szolgálatai jelenleg vizsgálják, hogy a Bulgária által megtett korrekciós intézkedések eredményeképpen bizonyos feltételek mellett meg lehetne-e szüntetni a pénzügyi összegek befagyasztását. Bulgária számára különösen fontos, hogy konkrét eredményeket mutasson fel a szabálytalanságok és a csalás kezelésével kapcsolatban.

A Bizottság szolgálatai szoros kapcsolatban állnak a bolgár hatóságokkal, és folyamatosan támogatják a hatóságoknak az uniós pénzeszközök jelenlegi felhasználásával kapcsolatos problémák leküzdésére irányuló erőfeszítéseit. A Bizottság és a bolgár hatóságok célja megegyezik: az uniós támogatásnak a hatékony és eredményes gazdálkodással, illetve ellenőrzéssel összhangban, továbbá a bolgár nép érdekében történő felhasználása.

Ezenkívül az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) erőteljesen jelen van és határozott kötelezettséget vállal Bulgáriában, továbbá több bolgár hatósággal (a bolgár nemzeti nyomozó hivatallal, ügyészekkel, a bolgár nemzetbiztonsági hivatallal, az adóhatósággal, a miniszterelnök-helyetttel stb.) szorosan együttműködik az EU pénzügyi érdekeit sértő csalás és a korrupció elleni küzdelem hatékonyságának javítására irányuló

intézkedések megvitatása céljából. Az OLAF különösen nagy érdeklődéssel követi nyomon a SAPARD-ügyekkel kapcsolatos, folyamatban lévő bírósági eljárásokat.

Ezenkívül a Bizottság szorosan együttműködik Bulgáriával az Együttműködési és Ellenőrzési Mechanizmus (CVM) keretében, amely Bulgáriának az EU-hoz történő csatlakozását követően jött létre annak érdekében, hogy segítséget nyújtson Bulgáriának az igazságszervi reform, a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelem terén tapasztalható hiányosságok pótlásához. Az uniós pénzeszközök hatékony felhasználásának biztosítása érdekében Bulgáriának a korrupciót is meg kell fékeznie és határozott küzdelmet kell folytatnia a szervezett bűnözés ellen.

*
* *

73. kérdés, előterjesztette: Joel Hasse Ferreira(H-0087/09)

Tárgy: Európai munkavállalók hátrányos megkülönböztetése az Egyesült Királyságban

A közelmúltban az Egyesült Királyságban brit munkavállalók részvételével végbement incidensek a Portugáliából és más tagállamokból származó munkavállalókkal szemben megkísérelt hátrányos megkülönböztetésnek minősülnek, és aggasztóan Európa-ellenes megnyilvánulásokra figyelmeztetnek. A tüntetők türehtetlen hangnemben beszéltek a portugál és más európai munkavállalókról.

A „Total” és az „IREM” által a kelet-angliai Lindseyben végrehajtott beruházással kapcsolatban a Bizottságnak szándékában áll-e megtenni a szükséges lépéseket a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó, érvényes európai szabályok teljes mértékű betartásának biztosításához, vagy a brit kormánnyal együttműködésben esetleg már megkezdte-e ezt az intézkedést?

Válasz

(HU) A Bizottság értesült az egyesült királyságbeli Lindseyben (Lincolnshire) a „Total” üzemben tartott sztrájkáról. A Bizottság úgy tudja, hogy a „Total UK” által az olasz „IREM” társaságnak odaítélt alvállalkozói szerződés keretében olasz és portugál munkavállalók érkeztek Lindseybe.

A tisztelt képviselő által említett helyzet a szolgáltatások szabad mozgásával kapcsolatos, amely magában foglalja a vállalkozások arra vonatkozó jogát, hogy más tagállamban szolgáltatásokat nyújtsanak, amivel összefüggésben ideiglenesen elküldhetik („kiküldhetik”) saját munkavállalóikat. Ezért úgy tűnik, hogy a szervezett fellépés a szolgáltatásnyújtáshoz való jogot vonja kétségbe.

A Bizottságnak az a véleménye, hogy a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv alapvető jogi eszköz, amelynek révén a vállalkozások kihasználhatják a belső piac előnyeit, ugyanakkor lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a munkavállalók jogainak védelme érdekében megtegyék a szükséges intézkedéseket.

A Bizottságnak eltökélt szándéka, hogy továbbra is biztosítsa a munkavállalók és a gazdasági szabadságok védelme közötti egyensúlyt, valamint elkerülje a tisztességtelen versenyt. A munkavállalók szabad mozgása és a szolgáltatások szabad mozgása az EU-n belüli gazdasági növekedés elérésének, a versenyképesség fokozásának, valamint az életszínvonal és jólét növelésének alapvető feltételét képezi.

A Bizottság megérti az európai munkavállalóknak a jelenlegi válság miatti fokozott aggodalmát. A válság realgazdaságra és a munkahelyekre gyakorolt hatásának csökkentése érdekében a Bizottság 2008 novemberében elfogadta az európai gazdasági fellendülés tervét. A múlt héten a Bizottság az Európai Tanács 2009. márciusi ülésére újabb közleményt fogadott el a válság negatív hatásainak mérséklése és az EU-nak a jövőbeni fenntartható növekedésre való felkészítése céljából. A 2009. májusi foglalkoztatási és szociális csúcstalálkozó újabb lehetőséget biztosít az említett fontos kérdések megvitatására. A korábbi tapasztalatok bebizonyították, hogy a válságból nem akadályok építésével vagy a protekcionizmus eszközével, hanem a nyitottság és a szabad mozgás értékeinek támogatásával juthatunk ki.

*
* *

74. kérdés, előterjesztette: Ilda Figueiredo(H-0090/09)

Tárgy: Portugál munkavállalók jogainak védelme az Egyesült Királyságban

A közelmúltban az Egyesült Királyságban történt események, amelyek során több portugál munkavállalót megakadályoztak abban, hogy munkába álljon az észak-angliai Lindseyben található „Total” finomító

üzemben, a növekvő munkanélküliség és idegengyűlölet következménye, annak, hogy a migránsokat (kivándorlókat és bevándorlókat) próbálták okolni a válságért, amelyért nem ők felelősek. A válság okai máshol keresendők, azaz az Európai Unió által támogatott kapitalista és neoliberális politikákban.

El tudná-e mondani a Bizottság, hogy milyen lépések vannak folyamatban annak érdekében, hogy védelmezzék valamennyi munkavállaló jogait, illetve hogy új, jogokat is biztosító munkahelyeket teremtsenek, ami által megakadályozható a rasszista és idegengyűlölő magatartás terjedése?

Válasz

(HU) A Bizottság értesült az egyesült királyságbeli Lindseyben (Lincolnshire) a „Total” üzemben tartott sztrájkról. A Bizottság úgy tudja, hogy a „Total UK” által az olasz „IREM” társaságnak odaítélt alvállalkozói szerződés keretében olasz és portugál munkavállalók érkeztek Lindseybe. A Bizottság ezenkívül úgy értesült, hogy a munkaügyi kapcsolatok rendezésével foglalkozó brit szolgálat, az Acas, jelentést tett közzé, amelyben kijelenti, hogy az általa végzett vizsgálat során nem talált bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a „Total” és alvállalkozói, a „Jacobs Engineering”, illetve az „IREM”, megsértették volna a törvényt a kiküldött munkavállalók alkalmazása tekintetében, vagy törvénytelen munkaerő-felvételi eljárásokat folytattak volna le.

Úgy tűnik, hogy a tisztelt képviselő által említett helyzet nem a munkavállalóknak az EK-Szerződés 39. cikkén alapuló szabad mozgásával kapcsolatos. A munkavállalók szabad mozgását el kell különíteni a szolgáltatásnyújtás szabadságától, amely az EK-Szerződés 49. cikkén alapul, és amely magában foglalja a vállalkozások arra vonatkozó jogát, hogy más tagállamban szolgáltatásokat nyújtsanak, amivel összefüggésben ideiglenesen elküldhetik („kiküldhetik”) saját munkavállalóikat.

Ezért úgy tűnik, hogy a szervezett fellépés a szolgáltatásnyújtáshoz való jogot vonja kétségbe. A Bizottságnak az a véleménye, hogy a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv alapvető jogi eszköz, amelynek révén a vállalkozások kihasználhatnák a belső piac előnyeit, ugyanakkor a 3. cikkben lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a munkavállalók jogainak védelme érdekében megtegyék a szükséges intézkedéseket. A Bizottságnak eltökélt szándéka, hogy továbbra is biztosítsa a munkavállalók és a gazdasági szabadságok védelme közötti egyensúlyt, valamint elkerülje a tisztességtelen versenyt. Ezzel összefüggésben a Bizottság a Tanács francia elnökségével együtt felkérte az európai szociális partnereket, hogy ezzel a kérdéssel kapcsolatban készítsenek egy közös elemzést. A Bizottság várakozással tekint a tárgyalások eredménye elé.

A Bizottság megérti az európai munkavállalóknak a jelenlegi válság miatti fokozott aggodalmát. A válság reálgazdaságra és a munkahelyekre gyakorolt hatásának csökkentése érdekében a Bizottság 2008 novemberében elfogadta az európai gazdasági fellendülés tervét. Március 4-én a Bizottság az Európai Tanács 2009. márciusi ülésére újabb közleményt fogadott el a válság negatív hatásának mérséklése és az EU-nak a jövőbeni fenntartható növekedésre való felkészítése céljából. Továbbá a Tanács cseh elnöksége 2009. május 7-ére foglalkoztatási csúcstalálkozót szervez. A korábbi tapasztalatok bebizonyították, hogy a válságból nem akadályok építésével vagy a protekcionizmus eszközével, hanem a nyitottság és a szabad mozgás értékeinek támogatásával juthatunk ki.

*

* *

75. kérdés, előterjesztette: Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk(H-0088/09)

Tárgy: A német munkaerőpiac megnyitása az új tagállamok előtt

2008. július 16-án a német kormány úgy határozott, hogy a német munkaerőpiacot újabb két évig (2011. április végéig) nem nyitja meg az új tagállamok munkavállalói előtt, jöllehet a munkanélküliségi ráta 2008 júniusában csak 7,5% volt. A határozat Bizottságnak szóló indoklásában legfőbb indokként a kibontakozó gazdasági válságot említették, noha a válság nem csupán a német gazdaságra, hanem az összes uniós tagállam gazdaságára kihat.

Meggyőzőnek és kellően alátámasztottnak tartja-e a Bizottság ezt az indokolást?

Válasz

(HU) A Bizottság értesült a német kormány arra vonatkozó határozatáról, hogy 2011-ig meghosszabbítja az EU-8-ak munkavállalóinak a német munkaerőpiacra való bejutásával kapcsolatos korlátozásokat.

A csatlakozási szerződés szerint a tagállamok csak akkor tarthatják fenn a munkaerő-piaci korlátozásokat a 2009. május 1. és 2011. április 30. közötti időszakban, ha 2009. május 1. előtt értesítik a Bizottságot a munkaerőpiacon tapasztalható komoly zavarról vagy annak veszélyéről. A Bizottság, a Szerződések őréként, fenntartja a jogot arra, hogy megfelelő intézkedést tegyen, amint kézhez kapja és áttekinti a német értesítést.

*
* *

76. kérdés, előterjesztette: Αθανασίου Παφίλη(H-0092/09)

Tárgy: A hazatelepített politikai menekültek nyugdíjjogosultsága

2007. január 1-jén, az EU-hoz való csatlakozáskor Románia és Bulgária elfogadta, hogy végrehajtja a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK⁽³¹⁾ és 574/72/EGK⁽³²⁾ tanácsi rendeletet.

Az EU-hoz való csatlakozást követően a Romániából és Bulgáriából hazatelepített görög politikai menekültek az illetékes szociális biztonsági szerveken keresztül (IKA, OGA, OPAD és a Legfőbb Állami Számvevőszék) azonnal kérelmet nyújtottak be az említett két országban a nyugdíj- és a szociális biztonsági járulékfizetési időszakokkal kapcsolatos ügyekkel foglalkozó kapcsolattartó szervekhez a következő címekre: Országos Nyugdíj- és Szociális Biztonsági Intézet (The National Pensions and Social Security Institute), str. Latina 8, Sector 2 (Románia) és Országos Szociális Biztonsági Intézet (The National Security Institute), 62-64 Alexander Stănilensky Boulevard, Sofia 1303 (Bulgária).

Azóta eltelt két év, és eddig még nem ítélték meg a nyugdíjjogosultságot az említett két országból hazatelepített görög politikai menekültek számára.

Mi a Bizottság véleménye az említett országok által a hazatelepített politikai menekülteknek közvetlenül fizetendő nyugdíjakról?

Válasz

(FR) A Bizottság értesült azon görög állampolgárok nyugdíjjogosultságával kapcsolatos problémáról, akik Romániában és Bulgáriában dolgoztak, majd az 1970-es években hazatelepítették őket.

A Görögország és a fent említett országok között létrejött megállapodások alapján a görög jog bizonyos feltételek mellett elismerte, hogy az említett országokban munkaviszonyban eltöltött időszakok tekinthetők úgy, mintha azokat Görögországban töltötték volna el. Ennek a jogi feltevésnek az volt a célja, hogy bizonyos emberek csoportjainak – akiket az a veszély fenyegetett, hogy teljesen elveszítik a szociális biztonsággal kapcsolatos jogait – védelmet biztosítson. Ez a támogatás, amelyet kizárólag a nemzeti jog alapján és az abban meghatározott feltételek mellett adtak meg, biztosította a juttatások 2007. január 1-jéig történő kifizetését.

Gyakorlatilag ettől a naptól az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK közösségi rendeletet kellett alkalmazni Romániára és Bulgáriára. Az 1408/71/EGK rendelet 94. cikkének (1) bekezdése azonban előírja, hogy e rendelet a hatálybalépését megelőző időszakra vonatkozóan nem keletkeztet jogot az érintett tagállamban.

*
* *

77. kérdés, előterjesztette: Kathy Sinnott(H-0094/09)

Tárgy: Az M8-as Rathcormac Fermoy elkerülő út és az N8-as watergrasshilli elkerülő út

Először 2006 augusztusában léptem kapcsolatba a Bizottsággal az M8-as és az N8-as watergrasshilli elkerülő út kérdésével kapcsolatban. A korábbi, írásbeli választ igénylő kérdésekre (P-3803/06, P-5555/06 és E-0821/07) adott válaszok nem voltak kielégítőek.

Az új M8-as útdíjas autópálya 2006. október 2-i megnyitása következtében az EU által finanszírozott 2,4 km útszakaszt (N8) a lakosság már nem használhatja ingyenesen, mivel nincsenek fel- és lehajtók azok számára, akik nem fizetnek útdíjat. Választóim ezt az útszakaszt csak akkor használhatják, ha útdíjat fizetnek egy

⁽³¹⁾ HL L 149., 1971.7.5., 2. o.

⁽³²⁾ HL L 74., 1972.3.27., 1. o.

magánvállalkozásnak. Ez a használat és a tulajdonjog tekintetében jogtalan változást jelentett. Ezek a változások rendkívül jelentős hatást gyakoroltak Watergrasshill településre és az átmenő forgalom lényegesen megnövekedett, melynek következtében a település veszélyessé vált a lakosok számára. A helyzet továbbra is megoldatlan és több választómnak is nehézségeket okoz.

Lenne szíves tájékoztatni a Bizottság arról, hogy milyen intézkedéseket tesz a helyzet megoldása érdekében?

Válasz

(HU) A Bizottság a tisztelt képviselő által a watergrasshilli csomóponttal kapcsolatban feltett kérdések nyomán alapos konzultációkat folytatott az ír hatóságokkal. A Bizottság és a tagállam közötti levelezést kérésre közvetlenül továbbítottuk a tisztelt képviselőnek.

A társfinanszírozással létrehozott watergrasshilli csomópont a helyi hatóság tulajdonában van. A teljes watergrasshilli elkerülő út köztulajdonban marad, és a karbantartást a helyi hatóságok végzik.

Az ír hatóságok tájékoztatták a Bizottságot, hogy sor került bizonyos változtatásokra, hogy a nehéz tehergépjárművek vezetőit – akik nem voltak hajlandók az útdíjas autópályát használni – eltántorítsák attól, hogy áthaladjanak Watergrasshill településen. Ezek közé tartoznak a következők:

a watergrasshilli csomóponttól a falu központjába egyirányú út vezet;

a főutcat legfeljebb 3 tonnás járművek használhatják;

egy felújított helyi elkerülő út, amely Watergrasshill településtől egy alternatív útra terelné a nem az útdíjas autópályát használó forgalmat.

A tisztelt képviselő fent említett kérdése nyomán a Bizottság felvette a kapcsolatot az ír hatóságokkal, hogy megtudja, mi a helyzet a településen áthaladó forgalommal kapcsolatban. Az ír hatóságok tájékoztatták a Bizottságot, hogy 2008 közepén a watergrasshilli helyi közösség kérésére a Cork Megyei Tanács indítványára az egyirányú rendszert és a 3 tonnás korlátozást is megszüntették.

A legfrissebb – a korlátozások fent említett megszüntetését követő – forgalomszámlálás a következőket mutatja:

Összesen 19 859 jármű közlekedett a Fermoy-i elkerülő úttól délre az N8-ason;

Összesen 13 202 jármű használta az útdíjas autópályát;

Összesen 6 214 jármű használta (a fent említett) felújított helyi elkerülő utat.

Naponta körülbelül 6 600 jármű halad át a főutcán. Ez magában foglalja a települést ellátó és a településen áthaladó helyi forgalmat. Az ír hatóságok szerint a helyi forgalom valószínűleg nagyjából mindig ugyanennyi lehet, tekintettel az utóbbi évek környékbeli ingatlanfejlesztéseire.

Nincs adat a településen áthaladó nehéz tehergépjárművek számára vonatkozóan, de az egyirányú rendszer és a 3 tonnás korlátozás megszüntetése óta nagy valószínűséggel növekedés következett be.

Említésre méltó, hogy a településen átmenő járműforgalom lényegesen kisebb annál, mint amennyit a 2006. novemberi forgalomszámlálási adatok (10 336 jármű) mutatnak.

A fentiek figyelembevételével a Bizottságnak az a véleménye, hogy az ír hatóságok minden ésszerű intézkedést megtettek a watergrasshilli lakosok aggályainak eloszlatása érdekében. A Bizottság reméli, hogy a fenti információk választ adnak a tisztelt képviselőnek az üggyel kapcsolatban feltett legutóbbi kérdéseire.

*

* *

78. kérdés, előterjesztette: Κωνσταντίνου Δρούτσα(H-0096/09)

Tárgy: Elbocsátások és a szakszervezeti tevékenység betiltása

Görögországban a kiskereskedelemben dolgozó munkavállalók a jobb munkakörülményekre, magasabb bérekre és ellátásokra vonatkozó jogos igényeik érvényesítése érdekében szerveződnek. Ezenkívül azt követelik, hogy a „JUMBO” áruház által egy sztrájkban való részvétel miatt elbocsátott társukat helyezzék vissza az állásába. A kormány és a munkáltatók letartóztatási hullám, valamint a több görög városban tiltakozó munkavállalók elleni szankciók révén próbálják megfélemlíteni a munkavállalókat. A „JUMBO”

vállalkozás elsősorban arra törekszik, hogy beszüntessen minden szakszervezeti tevékenységet, bérgaranciát szerezzen a munkavállalóktól, büntetéseket és büntetőjogi szankciókat vessen ki, továbbá betiltsa a munkához való jog, valamint az elbocsátottak állásba való visszahelyezése és a szilárdabb szakszervezeti és demokratikus jogok érdekében szervezett munkavállalói megmozdulásokat.

A Bizottság megítélése szerint az ilyen fellépések sértik-e a munkavállalók sztrájkhoz, valamint demokratikus és szakszervezeti szabadság gyakorlásához való jogát?

Válasz

(HU) A Bizottság szerint az egyesülési szabadságot a közösségi jog általános alapelveinek kell tekinteni. Következésképpen minden, a közösségi jog hatálya alá tartozó helyzetben tiszteletben kell tartani. Ezzel kapcsolatban a Bizottság szeretné felhívni a tisztelt képviselő figyelmét a Bíróság által a Bosman-ügyben hozott határozatra, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 12. cikkére, amely előírja, hogy mindenkinek joga van a gyülekezés szabadságához, különösen szakszervezeti ügyekben⁽³³⁾.

Nincs azonban olyan EK-jogszabály, amely kifejezetten biztosítaná az egyesülési jogot. Az EK-Szerződés 137. cikkének (5) bekezdése megállapítja, hogy ez a cikk nem vonatkozik az egyesülési jogra. Továbbá nincs olyan EK-jogszabály, amely megtiltja a szakszervezeti tagság vagy a sztrájkban való részvétel alapján történő hátrányos megkülönböztetést⁽³⁴⁾.

Ezenkívül a Bizottság szeretné hangsúlyozni, hogy a Szerződés nem hatalmazza fel, hogy fellépjen olyan magánvállalkozásokkal szemben, amelyek megsértik az egyesülés szabadságához és/vagy a sztrájkhoz való jogot. Ilyen esetekben a nemzeti hatóságok, elsősorban a bíróságok feladata annak biztosítása, hogy az összes vonatkozó tényező alapján, valamint az alkalmazandó nemzeti és nemzetközi előírások kellő figyelembevételével területükön tiszteletben tartsák az említett jogokat.

*

* *

79. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet(H-0097/09)

Tárgy: Magasak az üzemanyagpótlékok a vonalhajózási konferenciák megszüntetése óta

A vonalhajózási konferenciák október közepén történt megszüntetése óta a hajózási társaságoknak maguknak kell megállapítaniuk az üzemanyagpótlékok (BAF) formájában felszámítandó összeget, amelyet az üzemanyagárak ingadozása által előidézett kockázatok ellensúlyozása érdekében vetnek ki.

Az Antwerpenből Aricába irányuló tengeri szállítás esetében a hajózási társaságok valójában ugyanannyi üzemanyagpótlékot számítanak fel, mint 2008 júliusában, annak ellenére, hogy az utóbbi időben csökkentek az olajárak.

Tud-e a Bizottság erről a helyzetről?

Milyen intézkedések megtételére van lehetőség, hogy rá lehessen venni a hajózási társaságokat, hogy ésszerű tarifákat alkalmazzanak?

Válasz

(HU) Ahogy azt a tisztelt képviselő is tudja, a vonalhajózási konferenciákra vonatkozó csoportmentesség 2008. október 18-i megszüntetését követően a vonalhajózási társaságoknak maguknak kell megállapítaniuk, hogy üzleti gyakorlataik összhangban vannak-e a versenyszabályokkal. Azért, hogy segítséget nyújtson a tengerhajózási vállalkozásoknak ahhoz, hogy megértsék a változás következményeit, a Bizottság 2008. július 1-jén az EK-Szerződés 81. cikkének a tengeri szállítási szolgáltatásokra történő alkalmazására vonatkozó iránymutatást fogadott el. Az iránymutatás és az EK-Szerződés 81. cikkével kapcsolatos joggyakorlat figyelembevételével úgy tűnik, hogy önmagában az a tény, hogy az Antwerpenből Aricába irányuló kereskedelemre vonatkozó üzemanyagpótlékok (BAF) nem változtak a 2008. júliusi helyzethez képest, nem feltétlenül jelenti azt, hogy a hajózási társaságok versenyellenes gyakorlatot alkalmaznak. Valójában könnyen megmagyarázható, hogy az üzemanyagpótlékok nem csökkennek olyan gyorsan, mint ahogy az olajárak (vagy mint az alapdíjak) – ilyen magyarázat lehet például az üzemanyaggal kapcsolatos fedezeti ügyletek

⁽³³⁾ A charta jelenleg azonban nem bír jogilag kötelező erővel.

⁽³⁴⁾ Lásd: a Bizottság által a H-0271/07. és az E-2091/08. számú, írásbeli választ igénylő kérdésekre adott válaszok.

és/vagy a piaci átláthatóság a hajózási ágazatban és az olajágazatban. Mindazonáltal a Bizottság a vonalhajózási konferenciák tavaly októberi megszüntetése óta szorosan nyomon követi a vonalhajózási ágazat alakulását, és ez továbbra is így marad. A Bizottság különös figyelmet fordít a versenyszabályok érvényre juttatására minden olyan kísérlet megakadályozása érdekében, amely az alapidíjak csökkenését – versenyellenes gyakorlat alkalmazása révén – az üzemanyagpótlékok, valamint egyéb pótdíjak és kiegészítő díjak emelésével próbálja ellensúlyozni.

*
* *

80. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa(H-0099/09)

Tárgy: Az orvosgyakornokok munkaideje

Hogyan reagál a Bizottság az ír egészségügyi minisztérium által nemrégiben közzétett jelentésre, amely rámutat arra, hogy Írországban a munkaidőről szóló irányelv (a 2000/34/EK⁽³⁵⁾ irányelvvel módosított 93/104/EK irányelv⁽³⁶⁾) hatálybalépésétől számított négy és fél év elteltével a 4500 kórházi orvosgyakornok közül egyesek még mindig 36 órás vagy hosszabb váltott műszakban dolgoznak, és amely azt a következtetést vonta le, hogy Írországban egyetlen kórház sem teljesíti a munkaidőről szóló közösségi jogszabályt?

Milyen intézkedést tett, illetve tervez a Bizottság annak biztosítására, hogy Írország teljes mértékben teljesítse az EK munkaidőre vonatkozó jogszabályai szerinti kötelezettségeit?

Válasz

(HU) A Bizottság értesült az ír nemzeti hatóságok által decemberben közzétett, az orvosgyakornokok munkaidejével kapcsolatos jelenlegi írországi helyzetről szóló jelentésről.

A munkaidőről szóló irányelv⁽³⁷⁾ szerint a heti átlagos munkaidő nem haladhatja meg a 48 órát. Az irányelv külön átmeneti rendelkezéseket ír elő a maximális munkaidőnek az orvosgyakornokok vonatkozásában történő meghosszabbítására vonatkozóan, akik 2004-ig nem tartoztak az irányelv hatálya alá. Az orvosgyakornokok átlagos maximális heti munkaideje legkésőbb 2007. augusztusig azonban még ezen átmeneti rendelkezések értelmében is legfeljebb 56 óra lehet, 2009. júliusra pedig 48 órás átlagos heti munkaidőt kell biztosítani. Az irányelv egyéb rendelkezései 2004 óta teljes körűen alkalmazandók az orvosgyakornokokra. E rendelkezések közé tartozik a minimális napi pihenőidőre (24 órás időtartamonként 11 összefüggő órából álló minimális napi pihenőidő) és adott esetben az éjszakai munka tekintetében külön munkaidő-korlátozásokra vonatkozó követelmény.

A fenti rendelkezések figyelembevételével a Bizottság aggodalommal tekint a tisztelt képviselő által említett jelentésre, és szándékában áll felvenni a kapcsolatot a nemzeti hatóságokkal.

*
* *

81. kérdés, előterjesztette: Jim Allister(H-0104/09)

Tárgy: Kálvin János

Milyen tervei vannak a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy 2009 júliusában megünnepelje Kálvin János születésének 500. évfordulóját, tekintettel arra, hogy Kálvin rendkívül nagy mértékben járult hozzá Európa vallás-, politika- és társadalomtörténetéhez, valamint az európai felvilágosodáshoz és fejlődéshez?

Válasz

(HU) Más jelentős politikai és vallásos gondolkodókkal együtt Kálvin János tevékenysége is hozzájárult az európai értékek kialakításához, továbbá egyes régiókban és tagállamokban rendkívüli befolyása volt. Mindazonáltal a Bizottság tervei között jelenleg nem szerepel Kálvin születése 500. évfordulójának megünneplése.

⁽³⁵⁾ HL L 195., 2000.8.1., 45. o.

⁽³⁶⁾ HL L 307., 1993.12.13., 18. o.

⁽³⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/88/EK irányelve a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól, HL L 299., 2003.11.18., 9. o.

*
* *

82. kérdés, előterjesztette: Μανώλη Μαυρομμάτη(H-0105/09)

Tárgy: A médiának szánt pénzügyi támogatás

A gazdasági világválság idején a médiának szánt pénzügyi támogatásról szóló, P-0189/09. számú, írásbeli választ igénylő kérdésre a Bizottság által adott válasz alapján több tagállam is értesítette a Bizottságot arról, hogy állami támogatást nyújtott a sajtónak, amelyet – mivel összhangban állt a közösségi joggal – a Bizottság már jóvá is hagyott.

Ismertetné-e a Bizottság, hogy konkrétan mely tagállamok nyújtottak be már ilyen kérelmet, melyeket hagytak már jóvá, milyen összegekről van szó, és mely médiumoknak szánják ezeket a támogatásokat? Milyen feltételek mellett egyeztethető össze ez az állami támogatás a közösségi jog rendelkezéseivel?

Válasz

(HU) A Bizottság elismeri, hogy a médiának teljes szerkesztői függetlenségre van szüksége, valamint hogy a médiapluralizmus fontos a tagállamokban folytatandó kulturális, demokratikus és nyilvános eszmecsere szempontjából, és azt is elismeri, hogy ebben a tekintetben az írott sajtó fontos szerepet tölt be. Az újságkiadás azonban kereskedelmi tevékenység is, és a Bizottságnak kötelessége, hogy megakadályozza, hogy az állami támogatások miatt túlzottan torzuljon a verseny és a kereskedelem.

Ezzel kapcsolatban több, a sajtónak szóló állami támogatási programról értesítették a Bizottságot. Például Finnország bejelentette, hogy néhány svéd nyelvű és a kisebbségek nyelvén megjelenő újságnak nyújtott támogatást (2008-ban 0,5 millió EUR)⁽³⁸⁾, Dánia bizonyos újságok és folyóiratok terjesztéséhez nyújtott támogatást⁽³⁹⁾ (évente hozzávetőleg 4,6 millió EUR), Belgium pedig a flamand nyelvű írott sajtónak⁽⁴⁰⁾ (évente 1,4 millió EUR).

Az említett támogatási programoknak a közösségi jog alapján történő vizsgálatát követően a Bizottság úgy határozott, hogy az ilyen támogatás összeegyeztethető a közös piaccal. A Bizottság elsősorban azt vizsgálta, hogy a támogatás egy közös érdekű cél (például a médiapluralizmus és a többféle szempont bemutatásának elősegítése) szükséges és arányos elérésére irányult-e. A Bizottság olyan tényezőket vett figyelembe például, mint a támogatási program időtartama, a kedvezményezettek száma és tevékenységei, a támogatások összege és a támogatási intenzitás.

2008 szeptemberében Svédország a svéd sajtóra vonatkozó támogatási program módosításairól is értesítette a Bizottságot. A Bizottság 2008 novemberében úgy határozott, hogy a tagállamokban az Európai Unióhoz való csatlakozást megelőzően meglévő támogatási programokra alkalmazandó eljárást követi. Az ügy még nem zárult le.

Eddig egyetlen tagállam sem jelentette be, hogy a válság leküzdésére szolgáló támogatást nyújtott a sajtónak. A tagállamok azonban a sajtó esetében ugyanúgy alkalmazhatnak az „Ideiglenes közösségi keretrendszer a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban”⁽⁴¹⁾ című közlemény alapján jóváhagyott támogatási programokat, mint más tevékenységi ágazatokra.

*
* *

⁽³⁸⁾ A Bizottság által az N 537/2007. sz. ügyel kapcsolatban hozott határozat, Sanomalehdistön tuki, 2008.5.20., lásd:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2007/n537-07-fi.pdf

⁽³⁹⁾ A Bizottság által az N 631/2003. sz. ügyel kapcsolatban hozott határozat, Distribution af visse periodiske blade og tidsskrifter, 2004.6.16., lásd: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2003/n631-03.pdf

⁽⁴⁰⁾ A Bizottság által az N 74/2004. sz. ügyel kapcsolatban hozott határozat, Aide à la presse écrite flamande, 2004.12.14., lásd:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2004/n074-04-fr.pdf

⁽⁴¹⁾ HL C 16., 2009.1.22., 1. o. Módosítva 2009. február 25-én (a módosítást még nem tették közzé a Hivatalos Lapban)

83. kérdés, előterjesztette: Carmen Fraga Estévez(H-0107/09)**Tárgy: A 2009 januárjában bekövetkezett természeti katasztrófák**

A januárban Spanyolországban és Franciaországban kitört viharok hatalmas károkat okoztak és nagy emberáldozatot követeltek. A galíciai autonóm tartományban az erdészetet érte a legnagyobb kár. A Bizottság megerősítette, hogy a viharok kitörése óta folyamatos a kapcsolat a francia kormánnyal annak megállapítása érdekében, hogy milyen közösségi finanszírozás áll rendelkezésre a veszteségek pótlására.

Folyamodott-e a spanyol kormány közösségi támogatásért a Szolidaritási Alapból? Felvette-e a kapcsolatot a Bizottsággal annak kiderítése érdekében, hogy az említett eszköz vagy a vidékfejlesztési programok alapján milyen támogatás vehető igénybe?

Válasz

(HU) Ami az Európai Unió Szolidaritási Alapját illeti, a Bizottság illetékes szolgálataihoz nem érkezett kérelem a 2009. január 24-i viharral kapcsolatban. A 2002. november 11-i 2002/EK tanácsi rendelet azonban előírja, hogy az érintett tagállamok nemzeti hatóságai csak a katasztrófa által okozott első kár bekövetkezésétől számított 10 héten belül nyújthatnak be kérelmet a Bizottsághoz (azaz ebben az esetben 2009. április 4-éig).

Az Európai Unió Szolidaritási Alapja (EUSZA) a tagállamoknak és az Európai Unióval csatlakozási tárgyalásokat folytató országoknak biztosíthat pénzügyi támogatást jelentős katasztrófa bekövetkezése esetén, amennyiben közvetlenül a katasztrófa által okozott kár becsült nagysága 2002. évi árakon számolva meghaladja a 3 milliárd eurót, illetve több, mint az állam bruttó nemzeti jövedelmének 0,6 %-a, attól függően, hogy melyik összeg alacsonyabb. Kivételes esetekben, meghatározott feltételek teljesülése esetén az alap olyan katasztrófák bekövetkezését követően is felhasználható, amelyek nem érik el a szokásos küszöbértéket.

Fel kell hívnunk a figyelmet arra, hogy a Szolidaritási Alapból származó pénzügyi támogatás a hatóságok által végrehajtott (a rendeletben megállapított), meghatározott szükségintézkedésekre használható fel, például a létfontosságú infrastruktúrák működésének azonnali helyreállítására, a területek megtisztítására, átmeneti szállás biztosítására és a mentőszolgálatok támogatására. Az alap magánveszteségekkel kapcsolatos kártalanításra nem használható fel.

Ami a vidékfejlesztési politikát illeti az 1698/2005/EK tanácsi rendelet⁽⁴²⁾ 48. cikke intézkedést ír elő a természeti katasztrófák által károsított erdőkben az erdészeti potenciál helyreállítása céljából. Galícia 2007–2013-as időszakra vonatkozó vidékfejlesztési programja biztosítja ezt a lehetőséget, amely alapján összesen 147 799 420 EUR áll rendelkezésre, ebből 81 022 302 EUR az EMVA társfinanszírozásából származó összeg. A Bizottságnak a spanyol vidékfejlesztéssel foglalkozó szolgálatait eddig nem keresték meg ezzel az üggyel kapcsolatban, mivel a fent említett intézkedés közvetlenül alkalmazandó.

*
* *

84. kérdés, előterjesztette: David Martin(H-0110/09)**Tárgy: A Hollandián keresztül szállított generikus gyógyszerek hollandiai lefoglalása**

A Hollandián keresztül szállított generikus gyógyszerek hollandiai lefoglalásával kapcsolatban meg tudja-e mondani pontosan a Bizottság, hogy miért foglalták le a gyógyszereket, tekintettel arra, hogy a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló TRIPS-egyezmény 51. cikkéhez tartozó lábjegyzet nem ír elő kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy a tranzitárakkal kapcsolatos állítólagos szabadalombitorlást kivizsgálják?

A Bizottságnak osztja-e azt a véleményt, hogy a gyógyszerek említett lefoglalása ellentétben áll a TRIPS-egyezmény 41. cikkével, amely kimondja, hogy a szellemi tulajdonjogok érvényesítése nem akadályozhatja a kereskedelmet?

Beépített-e vagy szándékozik-e beépíteni a Bizottság hasonló, a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó rendelkezéseket az újgenerációs szabadkereskedelmi megállapodásokba vagy más kétoldalú kereskedelmi megállapodásokba?

(42) A Tanács 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról (HL L 277., 2005.10.21., 1. o.).

Milyen lépéseket szándékozik tenni a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy a generikus gyógyszerek fejlődő országokba történő szállítását a jövőben ne akadályozzák hasonló lefoglalások?

Válasz

(HU) Az uniós jogszabály (az 1383/2003/EK tanácsi rendelet⁽⁴³⁾) lehetővé teszi a vámhatóságok számára, hogy az egyes szellemi tulajdonjogokat többek között a szabadalmakat feltehetően sértő árukat – még a tranzitárúkat is – lefoglalják. A TRIPS-egyezmény 51. cikke rendelkezik erről a két esetről, de csak minimumkövetelményként írja elő, hogy a WTO-tagok alkalmazzanak ellenőrzést a védjegyeket és a szerzői jogokat feltehetően sértő áruk behozatalával kapcsolatban. Ez nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy ezt a tranzitárúkra is kiterjesszék. Az uniós jogalkotó szélesebb alkalmazási kört választott, amit a TRIPS-egyezmény lehetővé tesz. Következésképpen az 1383/2003/EK rendelet teljes mértékben összhangban áll a WTO/TRIPS-követelményekkel az alkalmazási kör és a hatály, valamint a vámhatóságok beavatkozása tekintetében.

A vámjogszabályok értelmében nem a vámtisztviselő dönt arról, hogy az adott áru sérti-e a szellemi tulajdonjogokat. Az általánosan alkalmazott eljárás szerint – amennyiben felmerül a szellemi tulajdonjogok megsértésének gyanúja – az árukat rövid vagy törvényben meghatározott időre foglalják le, és felveszik a kapcsolatot a jogosulttal. Ezt követően a jogosult dönti el, hogy az ügyet bíróság elé viszi-e a nemzeti rendelkezések alapján. A TRIPS-egyezmény 55. cikke az áruk kiadása felfüggesztésének időtartamát legfeljebb 10 munkanappal állapítja meg, és a felfüggesztés további 10 munkanappal meghosszabbítható.

Ebben az adott esetben Hollandiában a szóban forgó gyógyszer szabadalmi jogaival rendelkező vállalat kérésére a holland vámhatóságok átmenetileg lefoglalták az érintett, szállításra váró gyógyszereket. Ez esetben az árukat véglegesen kiadták, amikor a jogosult és az áru tulajdonosa megállapodott abban, hogy nem viszi bíróság elé az ügyet. A vámhatóságok beavatkozása hivatalosan befejeződött, amikor az árut kiadták, továbbá ezzel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy az a döntés, hogy a szállítmányt visszaküldik Indiába, a két fél megállapodásából, nem pedig magából a vámrendeletből következett, amely teljesen a tulajdonosra bízta, hogy az áru kiadását követően úgy rendelkezzen az áruval, ahogy azt célszerűnek tartja.

A Bizottság úgy véli, hogy a fent ismertetett eljárások összhangban vannak a TRIPS-egyezmény 41. cikkével, valamint 51–60. cikkével, és nem akadályozzák a kereskedelmet. Az áruk ideiglenes lefoglalásának szigorú időbeli korlátai vannak. Továbbá amennyiben az árut megalapozatlan panasz alapján foglalják le, a termék tulajdonosa kártérítést kérhet. Más WTO-tagok is hasonló vámeljárásokat és gyakorlatokat alkalmaznak a gyanús tranzitárúk felderítése esetén.

Az 1383/2003/EK tanácsi rendelet több mint 6 éve hatályba lépett, és hatékonynak bizonyult a gyártók és a jogosultak jogos érdekeinek, valamint a hamisított termékekkel, többek között a hamisított gyógyszerekkel szembeni egészségügyi, biztonsági és fogyasztói elvárások védelme tekintetében. Példaként hadt említsük meg, hogy a belga vámhatóságok nemrégiben állítottak meg egy 600 000 hamisított, malária elleni tablettából álló szállítmányt, amelyet Togóba akartak eljuttatni. Annak köszönhetően, hogy az uniós vámrendelet lehetővé teszi a szállításra váró áruk vizsgálatát, a belga vámigazgatási szerv által végrehajtott intézkedés megóvta a potenciális fogyasztókat a termékek lehetséges káros hatásaitól. Bár nem kérdőjelezhető meg az az elv, miszerint mindenki számára biztosítani kell, hogy gyógyszerhez jusson, minden érintettnek kétségtelenül kötelessége, hogy a veszélyeztetett lakosságot megvédje az életét fenyegető gyakorlatoktól.

A Bizottság a kétoldalú egyezményekben szereplő, a szellemi tulajdonjogokról szóló résszel kapcsolatban azt a megközelítést javasolja, hogy a TRIPS-egyezményt pontosítani kell és ki kell egészíteni, ahol nem egyértelmű, nem elég kidolgozott, vagy ha egyszerűen máshol a szellemi tulajdonjogok terén nagyobb előrehaladás történt. Az EU-ban alkalmazandó vámeljárásról bebizonyosodott, hogy hatékony, kiegyensúlyozott és elegendő beépített biztosítókkal rendelkezik, hogy a rosszhiszemű panaszosok általi visszaélések elkerülhetők legyenek. Ezért a Bizottság fontolóra veszi, hogy hasonló rendelkezéseket vezet be az újgenerációs kétoldalú kereskedelmi megállapodásokba. Azt is meg kell azonban jegyezni, hogy e megállapodásoknak olyan rendelkezéseket is kell tartalmazniuk, amelyek hangsúlyozzák és megerősítik a TRIPS-egyezményről és a közegészségügyről szóló dohai nyilatkozat betűjét és szellemét. Például a Cariforum-államok és az EU közötti gazdasági partnerségi megállapodás 139. cikkének (2) bekezdése és 147. cikkének (2) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a megállapodás egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely hátrányosan érinti a Cariforum-államoknak a gyógyszerekhez való hozzáférés előmozdítására

(43) HL L 196., 2003.8.2.

vonatkozó képességét (lásd: a Bizottság által az E-0057/09. sz., írásbeli választ igénylő parlamenti kérdésre adott válasz⁽⁴⁴⁾).

A Bizottság teljesen megérti a tisztelt képviselő és többek által azzal kapcsolatban kifejezett aggályokat, hogy biztosítani kell a generikus gyógyszerek fejlődő országokba irányuló kereskedelmének folytonosságát, és teljes mértékben helyesli ezt a célkitűzést. Ezért a Bizottság figyelemmel kíséri a helyzetet és továbbra is gondosan odafigyel az uniós jogszabályok (helytelen) alkalmazására, amely a generikus gyógyszerek jogszerű kereskedelmének nemkívánatos akadályozásához, illetve a gyógyszerek fejlődő országokba történő szállítását gátló jogi akadályok létrehozásához vezethet. Arról azonban nincs meggyőződve, hogy a tisztelt képviselő kérdésében említett incidens önmagában indokolja a már több éve problémák nélkül alkalmazott jogi mechanizmus felülvizsgálatát, amely mechanizmus ellátta a hamisított áruk globális kereskedelmének csökkentésével kapcsolatos feladatát.

*
* *

85. kérdés, előterjesztette: Sajjad Karim(H-0112/09)

Tárgy: Az elektronikus azonosítást bevezető rendelet negatív hatása

A 21/2004/EK tanácsi rendelet⁽⁴⁵⁾ 2009. december 31-től bevezeti a juhfélék elektronikus azonosítását, valamint a juh- és kecskefélék egyedi nyilvántartását. Az ágazat azonban túlságosan leterhelőnek tartja az állatokkal kapcsolatos, a szállítási okmányokon nem elektronikus formában szereplő adatok nyilvántartására vonatkozó követelményt.

Meg tudná-e mondani a Bizottság, hogy az azonosítókkal való ellátás és a szállítással kapcsolatos egyedi nyilvántartás a tagállamok már meglévő rendszerei – úgymint az Egyesült Királyság elektronikus azonosító és tételazonosító alapú rendszere – által jelenleg biztosítottakhoz képest milyen előnyökkel járna a betegségek ellenőrzése szempontjából?

Tisztában van-e a Bizottság azzal, hogy a rendelet végrehajtása többletköltségekkel jár majd, ami a nyilvántartási követelményekkel együtt ahhoz vezet, hogy sok termelőnek fel kell hagynia az üzleti vállalkozással?

Érzékeli-e a Bizottság az elektronikus azonosító készülékeknek a gazdaságokban való alkalmazásával járó gyakorlati problémákat és az egyesült királyságbeli juhállomány egyedi nyilvántartása által előidézett nehézségeket?

Hogyan szándékozik a Bizottság biztosítani az elektronikus azonosítást bevezető rendelet célkitűzéseinek a leggazdaságosabb teljesítését?

Válasz

(HU) A juh- és kecskefélék egyedi nyilvántartására és nyomon követhetőségére vonatkozó jelenlegi szabályokat a Bizottság javasolta, és azokat a Tanács a 21/2004/EK rendeletben fogadta el a ragadós száj- és körömfájással kapcsolatban az Egyesült Királyságban 2001-ben kialakult válságot követően, majd a Parlament, a Számvevőszék későbbi jelentései, valamint az alsóháznak szóló „Anderson-jelentés” rámutattak arra, hogy a meglévő tételazonosító alapú rendszer nem megbízható.

Az elektronikus azonosítás az egyedi nyomon követhetőség megvalósításának leggazdaságosabb módja, és most már rendelkezésre áll, hogy a gazdaságokban a gyakorlatban is lehessen alkalmazni, még a legnehezebb körülmények között is.

Az ehhez kapcsolódó költségek jelentősen csökkentek. A költségeket a ragadós száj- és körömfájás és az ahhoz hasonló betegségek által okozott hatalmas gazdasági veszteségekhez, valamint a rendszer által a gazdaságok napi működtetéséhez nyújtott előnyökhöz kell mérni. 2001-ben a ragadós száj- és körömfájás miatt öltött drámai mértékeket, hogy nem ellenőrizték a juhféléknek az Egyesült Királyságon belüli és az Egyesült Királyságból más tagállamokba történő szállítását, és a járvány rendkívül kedvezőtlen társadalmi és gazdasági hatást gyakorolt az Egyesült Királyság és a többi tagállam mezőgazdasági ágazatára. A Számvevőszéknek a ragadós száj- és körömfájás elleni védekezéssel kapcsolatos intézkedéseknek és

⁽⁴⁴⁾ www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home

⁽⁴⁵⁾ HL L 5., 2004.1.9., 8. o.

kiadásoknak a Bizottság általi kezeléséről és felügyeletéről szóló 2004/8. sz. jelentése (2005/C 54/01) szerint a közösségi költségvetés terhelése 466 millió EUR összeget tett ki. Az alsóháznak szóló, úgynevezett „Anderson-jelentés”⁽⁴⁶⁾ szerint az Egyesült Királyság kormányának kiadásai elérték a 2 797 millió angol fontot. Ezek nem tartalmazzák a különböző gazdasági ágazatokra (gazdálkodás, élelmiszeripar, turizmus) gyakorolt hatalmas közvetlen és közvetett hatásokat, amelyek nehezen számszerűsíthetők.

Ahogy arra már többször felhívtuk a Parlament figyelmét, és miután tisztában vagyunk a vonatkozó közösségi szabályok által a mezőgazdasági termelőkre gyakorolt hatással, a Bizottság körültekintő megközelítést fogadott el az elektronikus azonosítással kapcsolatban, és minden lehetőséget megtesz a zökkenőmentes bevezetés elősegítése érdekében.

A Bizottság hamarosan közzétesz egy gazdasági tanulmányt, amely útmutatást kíván nyújtani az új nyomon követési rendszer alkalmazását biztosító leghatékonyabb módszerre vonatkozóan. Az elektronikus azonosítás bevezetéséhez a tagállamok is pénzeszközöket bocsáthatnak a juhtenyésztők rendelkezésére az állami támogatásra vonatkozó közösségi szabályok keretében. Ezenkívül a közösségi költségvetés pénzügyi forrásokat biztosít, amelyeket a tagállamok a vidékfejlesztési politika keretében kioszthatnak.

*
* *

86. kérdés, előterjesztette: Anne E. Jensen(H-0116/09)

Tárgy: A pénzügyi válság következményei Közép- és Kelet-Európában

A pénzügyi válság súlyosan érintette a közép- és kelet-európai országokat. A külföldi pénznemekben, svájci frankban, dollárban és jenben felvett hitelek a helyi pénznemek árfolyamesése miatt hatalmas terhet jelentenek a vállalkozások és a háztartások számára is. Vannak olyan családok, ahol már nem tudják fizetni az áram-, illetve gázzsámlákat. A balti országokban 10%-os gazdasági visszaesés tapasztalható, és a Világbank elnökének számításai szerint a közép- és kelet-európai országoknak 236–266 milliárd dán koronára van szükségük. Ezenkívül a tagállamok közötti együttműködés sem zökkenőmentes.

Milyen tervei vannak a Bizottságnak annak biztosítására, hogy a közép- és kelet-európai országok uniós polgárai továbbra is elfogadható körülmények között élhessenek?

Egyetért-e a Bizottság a Világbank elnökével a szükséges támogatás általa becsült nagyságrendjét illetően?

Milyen tervei vannak a Bizottságnak annak biztosítására, hogy a pénzügyi válság által előidézett kihívásokkal szemben egységes európai megközelítés alakuljon ki, ami által létrejön a valutaválság leküzdésére, valamint a közép- és kelet-európai országok problémái által a bankrendszerben kiváltott dominóeffektus elhárítására irányuló szándék?

Válasz

(HU) 2008 novemberében a Bizottság a pénzügyi és gazdasági válságra reagálva elfogadta az európai gazdasági fellendülés tervét, amelyet a 2008. decemberi Európai Tanács hagyott jóvá. A terv alapelvét a szolidaritás és a társadalmi igazságosság képezi. A tervben szereplő, európai foglalkoztatás támogató kezdeményezés magában foglalja az uniós pénzügyi források felhasználását és a tagállamok számára számos politikai prioritás meghatározását is, aminek a gazdasági hanyatlás humán költségeinek, valamint a leginkább kiszolgáltatott rétegekre gyakorolt hatás csökkentése a célja.

Operatív értelemben ez azt jelenti, hogy sor került a rendelkezésre álló uniós pénzügyi eszközök megerősítésére. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap felülvizsgálata lehetővé fogja tenni, hogy gyorsan felhasználható legyen a munkahelyek megszűnése által érintett munkavállalók és környezetük támogatására. Ezenkívül a Bizottság javaslatot terjesztett elő a Parlament és a Tanács általi elfogadásra annak érdekében, hogy az ESZA programozását – működésének egyszerűsítése révén – a válság által előidézett nehézségekhez igazítsák, ami az előlegfizetések tekintetében 1,8 milliárd EUR összegű azonnali növekedést tesz lehetővé.

Mivel a válság foglalkoztatási és társadalmi következményeinek mérséklésére szolgáló eszközök többségével a tagállamok rendelkeznek, a Bizottság a munkaerőpiac helyreállításának összehangolt megközelítését támogatja annak biztosítására, hogy az egyik tagállam intézkedései ne gyakoroljanak a többi országra

⁽⁴⁶⁾ „Foot and Mouth Disease 2001: Lessons to be learned inquire report”, 2002. július 22.

áttérjedő negatív hatásokat. Ezzel kapcsolatban a Bizottság számos politikai iránymutatást határozott meg a tagállamok számára, amelyek a következőkre irányulnak: 1) rövid távon a foglalkoztatás támogatása, konkrétan a rugalmas munkaidőre vonatkozó ideiglenes megállapodások fenntartásával, valamint 2) a munkaerő-piaci átmenet megkönnyítése, a munkába állás támogatása és a gazdasági hanyatlás által leginkább érintettek számára megfelelő jövedelemtámogatás biztosítása, valamint a képzéssel és a foglalkoztathatósággal kapcsolatos befektetések révén, hogy biztosított legyen a munkaerőpiacra való gyors visszakerülés és a tartós munkanélküliség kockázatának mérséklése. Ezeket az iránymutatásokat világosan kifejti a tavaszi Európai Tanácsnak szóló, 2009. március 4-i bizottsági közlemény.

A Bizottság és a tagállamok úgy határoztak, hogy jövő májusban rendkívüli csúcstekezőt tartanak a foglalkoztatásról, hogy megállapodjanak a válság társadalmi és foglalkoztatásra gyakorolt hatásának csökkentésére és a helyreállítás felgyorsítására irányuló további konkrét intézkedésekről.

2. A potenciális banki veszteségek, a szükséghelyzetben történő likviditási segítségnyújtás és a feltőkésítés, valamint a rövid távú külső adósságfinanszírozás szükségességének megállapítása nagyon bizonytalan és óvatosan kezelendő. Jelenleg el kell kerülni az egyesek által terjesztett, a segítségnyújtási igényekre vonatkozó, még előzetes és rendkívül általános értékeléseken alapuló rémhírekkel való indokolatlan riogatót. A Bizottság szorosan együttműködik a többi nemzetközi partnerrel annak megállapítása érdekében, hogy az egyes országoknak milyen konkrét segítségre van szükségük az uniós eszközökből (pl. a Lettországnak és Magyarországnak szóló fizetési mérleg-támogatás kiigazítása).

3. Az állam- és kormányfők március 1-jei informális találkozásán az EU vezetői a szolidaritást és a közös felelősséget hangsúlyozták. Ezenkívül azt is kiemelték, hogy az országok politikai, intézményi és gazdasági szempontból is különböznek, és hogy mindegyik helyzetét külön-külön kell megvizsgálni, valamint hogy nem felel meg a valóságnak az a felfogás (amelyet bizonyos médiumok és nemzetközi intézmények terjesztenek), miszerint az EU nem tesz túl sokat Kelet-Európa érdekében.

Az EU szemszögéből nézve nagyon fontos, hogy a közép- és kelet-európai makropénzügyi stabilitás támogatásához rendelkezésre álló politikai intézkedések attól függenek, hogy az adott ország EU-tagállam-e, amennyiben nem az, tagjelölt vagy potenciális tagjelölt-e, vagy az EU tágabb szomszédságába tartozik-e.

Az EU már számos eszközt bevetett, hogy az egész régióban mérsékelje a kockázatokat. Az EU-n belül átfogó intézkedéscsomagot és jelentős pénzügyi forrásokat alkalmaztak a pénzügyi szektorban tapasztalható nehézségek kezelése és a reálgazdaság támogatása érdekében. Ezen intézkedések közé tartoznak a következők:

elegendő likviditási eszközök biztosítása a központi bankok által és a banki ágazat támogatására irányuló átfogó intézkedések. Az egyes országokra vonatkozó mentőcsomagok uniós kerete biztosítja, hogy a származási és fogadó országok is részesüljenek a juttatásokból;

a fizetési mérleg terén nehézségekkel küzdő országoknak szóló pénzügyi segítségnyújtás (Lettország, Magyarország);

az európai gazdasági fellendülés terve keretében nemzeti és EU-szintű intézkedések a növekedés előmozdítása érdekében;

további kötelezettségvállalások az EBB és az EBRD részéről; valamint

a strukturális alapok előrehozása, aminek 2009-ben az új tagállamoknak történő előlegfizetések jelentős növekedését kell eredményeznie.

Azon országok esetében, amelyek nem EU-tagállamok, kevesebb eszköz áll rendelkezésre a makropénzügyi kihívások kezeléséhez, de történtek intézkedések makropénzügyi szinten és a reálgazdaság támogatásával kapcsolatban is. A Bizottság folyamatosan ellenőrzi az említett eszközök hatékonyságát, és fokozta a makrogazdasági és makropénzügyi kockázatok felügyeletét. A nemzetközi pénzügyi intézmények (az IMF, a Világbank, az EBB és az EBRD) jelentős szerepet töltenek be a térségben. A Bizottság szorosan együttműködik az IMF-fel és a többi nemzetközi pénzügyi intézménnyel. Az EU támogatja az IMF-források jelentős növelését többek között azért, hogy jobban közben tudjon járni a kelet-európai országok nehézségeinek megoldása érdekében.

*

* *

87. kérdés, előterjesztette: Γεωργίου Τούσσα(H-0119/09)**Tárgy: A görögországi vizes élőhelyekre kiható környezeti katasztrófa**

Az illetékes hatóságok és a környezetvédelmi szervezetek kifogásolják, hogy görögországi vizes élőhelyeket régóta gondatlanul kezelik. Azt állítják, hogy amennyiben nem kerül sor a védelmüket szolgáló intézkedésekre, a vizes élőhelyeket az ipari tevékenységek, az illegális hulladéklerakás, az idegenforgalmi célú, túlzott fejlesztések és nagyarányú építkezések, az alapvető infrastruktúra és az integrált igazgatás hiánya miatt a helyrehozhatatlan pusztulás veszélye fenyegeti. A 10 legjelentősebb görög vizes élőhely, az Evros, az Axios, a Nestos, az Aliakmonas folyó torkolata, a Vistonida-, a Volvi- és a Kerkini-tó, a nemzetközi jelentőségűnek nyilvánított öblök és lagúnák siralmas látványt nyújtanak. A Koronia-tó például ökológiai szempontból élettelennek tekinthető, és ennél még sokkal rosszabb azon vizes élőhelyek állapota, amelyek nem tartoznak a montreux-i és a ramsari egyezmények hatálya alá.

Milyen intézkedésekre került sor a környezettel és a biodiverzitással szembeni gyalázatos bánásmód megszüntetése, a görögországi vizes élőhelyek hatékony védelme, valamint az előidézett súlyos környezeti kár helyrehozása és annak megismétlődésének megakadályozása érdekében?

Válasz

(HU) A Natura 2000 európai ökológiai hálózatba tartozó, a madárvédelmi irányelv⁽⁴⁷⁾ (különleges madárvédelmi területek – KMT) és az élőhelyvédelmi irányelv⁽⁴⁸⁾ (közösségi jelentőségű területek – KJT) értelmében kijelölt vizes élőhelyek védelmét és kezelését az említett irányelvek alkalmazandó rendelkezései szerint kell végrehajtani a biodiverzitással kapcsolatos értékek megőrzése, illetve helyreállítása érdekében. Ezzel kapcsolatban a tagállamoknak kell végrehajtaniuk a szükséges intézkedéseket a vizes élőhelyeket fenyegető veszélyek kezelése és a hatékony igazgatási keret bevezetése céljából.

Ami a madárvédelmi irányelvet illeti, a Bizottság keresete alapján az Európai Bíróság (EB) a közelmúltban ítéletet hozott Görögország ellen (C-293/07. sz. ügy), mert nem hozott létre koherens, egyedi és teljes jogi szabályozást, amely biztosítja a különleges madárvédelmi területek – többek között a tisztelt képviselő által említett 10 nemzetközi jelentőségű vizes élőhely – fenntartható kezelését és hatékony védelmét. Ezzel kapcsolatban a Bizottság még most fogja megvizsgálni a Görögország által az EB határozatának teljesítése érdekében tett vagy teendő intézkedések megfelelőségét.

Ami az élőhelyvédelmi irányelvet illeti, attól számítva, hogy 2006 júliusában a görög közösségi jelentőségű területek felkerültek a közösségi listára⁽⁴⁹⁾, Görögországnak hat év áll rendelkezésére, hogy ezeket különleges természet-megőrzési területté nyilvánítsa, meghatározza a természet-megőrzési prioritásokat és kialakítsa a szükséges természet-megőrzési intézkedéseket. Ezen idő alatt Görögországnak biztosítania kell, hogy e helyek állapota ne romoljon, illetve azt semmi ne zavarja meg azokat, valamint hogy épségük megmaradjon.

Ami a vízvédelmet illeti, a vízügyi keretirányelv (WFD)⁽⁵⁰⁾ igazgatási keretet vezet be a felszíni és a felszín alatti vizek védelme és állapotának javítása érdekében, hogy általános szabályként 2015-re minden víztest elérje a jó állapotot. E környezetvédelmi cél megvalósításának legfontosabb eszköze a vízgyűjtő-gazdálkodási terv – az első terveknek 2009 decemberére kell elkészülniük. A 2000-es elfogadása óta a Bizottság szorosan nyomon követi a vízügyi keretirányelv tagállami – többek között görögországi – végrehajtását. A Bizottság keresete nyomán a Bíróság 2008. január 31-én elmarasztalta Görögországot, mivel nem nyújtotta be a keretirányelv 5. cikkében előírt környezeti elemzést (C-264/07. sz. ügy). Görögország 2008 márciusában benyújtotta a környezeti elemzést. Ezenkívül a Bizottság jogsértési eljárást indított, mert Görögország elmulasztotta benyújtani a keretirányelv 8. és 15. cikkében előírt, a vizek állapotának megfigyelésére szolgáló programot az összes vízgyűjtője tekintetében. A jelentést 2007 márciusában kellett volna benyújtani, de eddig még nem érkezett meg. A Bizottság szorosan nyomon fogja követni a vízügyi keretirányelv

(47) A Tanács 1979. április 2-i 79/409/EGK irányelve a vadon élő madarak védelméről, HL L 103., 1979.4.25., 1. o.

(48) A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről, HL L 206., 1992.7.22.

(49) A Bizottság 2006. július 19-i 2006/613/EK határozata a 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében a mediterrán bioföldrajzi régió közösségi jelentőségű természeti területeit tartalmazó jegyzék elfogadásáról, HL L 259., 2006.9.21., 1. o.

(50) Az Európai Parlament és a Tanács 2000. október 23-i 2000/60/EK irányelve a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról, HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

végrehajtásával kapcsolatos következő lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy a görög hatóságok teljesítsék kötelezettségeiket.

*

* *